

A ZALAEGERSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM ÉVKÖNYVE

A ZALAEGERSZEGI
ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYVE

a 2017/2018. iskolai évről

AZ ISKOLA FENNÁLLÁSÁNAK 123. ÉVÉBEN

2018. JÚLIUS HÓ

ZALAEGERSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM
IGAZGATÓ: HORVÁTH ATTILA

Az évkönyv megjelenését támogatta:
Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány

Szerkesztette:
KOLLARICSNÉ SOÓS ERIKA
KISS ZSOLT

Korrektor:
VAJDA LÁSZLÓNÉ

Műszaki szerkesztő: MOZSONYI-BARANYI SZILVIA
Képszerkesztés, retusálás: SIMON ENDRE

Kiadja:
Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium
Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30.
Felelős kiadó: Horváth Attila igazgató
2018. augusztus

Készült: Szentmihályi Nyomda Kft.
ISSN 0865-3534

...ÉS AKKOR MEGÁLLTUNK EGY PILLANATRA

„Mikor múlik el a gyerekkor? S mikor az ifjúság? S az élet? Észre se venni. Kétszer lehettem csak meg a pillanatot, mikor a szírom elhagyja helyét s a földre perdül. S tulipán volt mind a két virág és mind a kettő fehér.”
(Radnóti Miklós)

Szalagavató – 2018

Tisztelt ünneplő Közönség, Szülők, Hozzátartozók, Kollégák! Kedves végzős Diákok!

A szalagavatás szertartása hosszú múltra tekint vissza. Régen a fiatalabb és idősebb diákok egymástól vett búcsúját jelentette, melynek egyik megalapozója a selmecbányai akadémia volt, ahol az 1830-as évektől a végzős diákok széles zöldes színű szalagot kaptak. A ceremóniát ott, valétálásnak nevezték. A kifejezés a latin nyelvből ered. „Valete!” – kiáltották a végzősök a kisebbeknek: „Éljetek boldogul!”. A diákok az utolsó tanév második félévére váltak jogosulttá a végzős szalag viselésére, és akárcsak ma, ott is egy ünnepség keretein belül adták át nekik. A szalag felhelyezése után a fiatalabb diákok tréfás tanácsokkal látták el a végzősöket, majd kikísérték őket a település határáig és még fenékre is billentették őket, jelezvén, hogy útjuk már kifelé visz az iskolából, a városból. A szertartás, azóta, kissé megváltozott. A szalag maradt, bár már nem az a széles, csak a ruhára tűzött kis jel, de a mai napig az iskolapadból kifelé vezető utat jelképezi.

A Zrínyi Miklós Gimnázium 12. évfolyamosai tanulmányaik finiséhez érkeztek. Mindannyian sokat dolgoztak azért, hogy most itt lehessenek. A színpadon felsorakozott 122 diák, a tegnapi nappal bezárólag, nehéz, felelősségteljes döntést hozott. Lezárult a felsőoktatásba jelentkezés, amely, sikeres érettségi vizsgáik után, jövőjüket, felnőtt életüket alapvetően meghatározó úton viszi őket tovább.

„Az utakat sokáig nem érti meg az ember – írja Márai Sándor. „Csak lépdél az utakon és másra gondol. Néha széles az egyik út, aszfaltos, néha rögös, barázdás, meredek. Az utakat sokáig csak alkalomnak tekintjük, lehetőségnek, melynek segítségével elmehetünk a hivatalba vagy a kedvesünkhöz, vagy a rikkantó tavaszi erdőbe.

Egy napon megtudjuk, hogy az utaknak értelmük van: elvezetnek valahová. Nemcsak mi haladunk az utakon, az utak is haladnak velünk. Az utaknak céljuk van. Minden út összefut végül egyetlen közös célban. S akkor megállunk és csodálkozunk, tátott szájjal bámészkodunk, csodáljuk azt a rejtelmes rendet a sok út szövevényében, melyeken áthaladva végül eljutottunk a célhoz. Igen, az utaknak értelmük van. De ezt csak az utolsó pillanatban értjük meg, közvetlenül a cél előtt.”

A kisgyermekből szemünk előtt lassan felnőtté érő fiatalok eddig, többnyire, a szüleik által gondos megfontolással kiválasztott utakon jártak. Óvoda, általános iskola és aztán a Zrínyi, mely 8 és 5 év óta második otthonuk. Okos, tehetséges gyermekének egy szülő az elérhető legjobb iskolát próbálja megtalálni. Azt az iskolát, mely életet ad a tudásnak, védi, formálja, támogatja a diákokat akkor is, ha az szokatlanabb, mint ahogy először várta.

Olyan iskolát, melynek ereje az ott tanító tanárok és az ott tanuló diákok összhangjából fakad, és a változó körülmények ellenére az összhang olyan erős és eredményes lehet, hogy az iskola hosszú időn keresztül ontja a jól képzett, tehetséges embereket.

Igen. Aki alig 10 és 14 évesen, túljutva a felvételi – valljuk be őszintén – nagy kihívást és komoly lelki terhet jelentő procedúráján, a Zrínyiben kezdte meg gimnáziumi tanulmányait, az sokat remélt, sokat vállalt és sokat teljesített. És most, itt, a színpadon állva már együtt őrizzük az elmúlt évek emlékeit: eredményeket, sikereket, kudarcokat, titkokat, nevetést és olykor sírást. Mert a felnőtté válás útja nem könnyű.

Tanulmányok sokasága foglalkozik azzal, hogy a 21. század felnövekvő nemzedéke miért van jóval nehezebb helyzetben, mint elődei. Úgy emlegetik őket, „digitális bennszülöttek” vagy éppen a „dotcom-gyerekek”, akiknek az infokommunikációs technológiák fejlődése miatt alapvetően változott meg világlátása, gondolkodása, készségei és kompetenciái. Akik beleszülettek egy dinamikus változó környezetbe, amely a legfejlettebb hardveres és szoftveres megoldásokat kínálja akár a legapróbb hétköznapi problémák megoldásához is, és amely nagyban formálja társas kapcsolataikat, az ismeretszerzési, tanulási és probléma megoldási módszereiket. Életükben, a valós és az online jelenlét harmonikusan fonódik össze, és a technológia mára az identitás kifejezésének egyik legfontosabb eszköze lett. Akik a sok „okos” eszköz – telefon, laptop, tablet – használata nélkül el sem tudják képzelni az életüket.

Ez a 21. század valósága. Tisztában vagyunk azzal, hogy a sokféle tanulási környezet közül az iskola mára már csupán az egyik lehetőséget képviseli. Tapasztaljuk azt is, hogy amikor a gyermekeink megoldandó problémával találkozunk, már nemcsak a korábban elsődleges tudásforrásnak számító pedagógusoktól várják a válaszokat, hanem egymástól vagy önálló internetes kereséstől. De az is tény, hogy az információ megszerzésének korlátlan lehetősége senkit sem tesz mindentudóvá. Az infokommunikációs eszközök segítségével villámgyorsan letölthető tartalmak szüretlenek, rendszert nélkülözők, sokszor félrevezetők. Az információ birtokában lenni hatalom, de csak akkor, ha eligazodunk az információhalmazban, értjük és jól használjuk. A fiatal felhasználóknak még hiányzik a háttértudása, tapasztalata, ami az általános műveltség részét képezi. Ezt is tanulni kell. Németh László drámaíró így ír erről: „A műveltség nem ünneplő ruha, amelyet hordani kell. A műveltség a helytállás segédeszköze, a kifejezés szerszáma, a vállalkozás fegyverzete.” E tradicionális érték közvetítője, a család mellett, ma még jórészt az iskola.

Az iskolában eltöltött évek, a teljes értékű emberi lét számára más, nélkülözhetetlen dolgokat is adnak: a közösséghez tartozás örömét, barátságokat, biztonságot, támogatást, rutint, fejlődést, önismeretet, tiszteletet, véleményt és jövőképet. Személyes, közvetlen kötődést, az itt szerzett barátokhoz, osztálytársakhoz, tanárokhoz. Egy kedves, biztató szót, egy bátorító mosolyt, egy simogatást, baráti ölelést, ami a mindennapok taposómal-mában lendületet adhat, és átsegíthet a nehéz pillanatokon. „Erőt a jó dolgokból meríthetsz, a családból, a barátokból, a kemény munka örömeiből. Ezek segítenek az utadon, ezekbe kapaszkodhatsz, ha padlón vagy.”

Kedves tanítványink! Akár elhiszitek, akár nem, a gimnáziumi évek meghatározóak az életünkben. Én tudom, hiszen már átéltem. Itt, a Zrínyiben. Sok mindent tanultam akkori tanáraimtól: lelkesedést, kitartást, céltudatosságot. Adtak mintát, amit lehetett követni vagy éppen elutasítani. Értékrendet, a hivatásba vetett hitet. Hogy szeresd, amit csinálsz!

Hogy jó zrinyisnek lenni! Kívánom, hogy hasonló jó érzéssel gondolatok vissza itt eltöltött éveitekre.

A mai este azonban legyen a gondtalan ünnepé. Néhány órára. Tudjuk, sokat készültetek rá, és izgatottan várjátok, hogy megmutassátok magatokat családtagjaitoknak, barátaitoknak, tanáraitoknak, s a kitűzött szalagot viselve tudassátok országgal-világgal: a végzős zrinyisek hamarosan teljes jogú állampolgárai lesztek Magyarországnak és az Európai Uniónak. Sőt! Két hónap múlva, áprilisban, első alkalommal, voksaitokkal már befolyásolhatjátok a parlamenti választások eredményeit, és ezzel saját jövőtök alakulását is. De a szalagavató még nem a búcsú ideje. Végzősök vagytok, akik még nem végeztek. Még van egy kis idő felkészülni, megírni, beadni, pótolni, befejezni, kijavítani. Támasztani az emeleti vaskorlátot, előnyszabályra hivatkozva gyorsan haladni a menza előtti sorban, kártyázni vagy nagyokat beszélgetni a büfé előtti asztalt körbeülve. Látni a jól ismert arcokat, érezni és élvezni a megszokott színeket, szagokat és hangulatokat. Használjátok ki, élvezzétek a hátralévő 3 hónapot! Még maradhattok egy kicsit gyerekek. De a kék szalag ott lesz majd kabáton, táskán. Lehet rá büszkének lenni vagy leszólni. Akkor is figyelmeztet a megváltoztathatatlanra. Ezen az úton végig kell menni.

Eddigi eredményeikkel is sokan bizonyítottatok már: sokrétű tudás birtokosai vagytok. Tudományokban járatos, logikusan gondolkodó, nyelveket beszélő, nagyszerűen zenélő, szemet gyönyörködtetően táncoló, szép hangú énekes, kiváló sportoló, tehetséges színjátszó ifjú ember. Legyetek büszkék arra, amit eddig elértetek, vigyétek magatokkal a tudás tiszteletét és méltóságát! Ne jelentsen akadályt a közelgő érettségi vizsga!

Végezetül Müller Péter gondolatait ajánlom figyelmetekbe: *„Akit a tenger vár, annak minden akadály kicsi. Még a hegyet is megkerüli. Vagy lyukat váj benne, és idővel föloldja még a köveket is. Tanulj a víztől, nem lehet legyőzni. (...) Ezt a szót, hogy <<akadály>> nem ismeri.”.*

Köszönöm megtisztelő figyelmüket és mindenkinek szép estét kívánok.

Oláhné Szigyártó Mária

Tisztelt Vendégeink, Tanáraink, kedves Diáktársaim!

Vajon mi a nehezebb? A csend megtörése vagy a szívek megérintése? Valószínűleg ez utóbbi. Különösen egy olyan ünnepélyes eseményen, mint a mai. Ez a szalagavató személyesen érint bennünket. A mi ünnepünk. S bár hónapok óta várunk rá, meglepő, hogy milyen hirtelen, időt sem hagyva történik velünk.

Minden összetorlódik. Még nincs egy napja, hogy lejárt az érettségi vizsgára és a felvételre való jelentkezés határideje, s lelkünket már ünnepléshez igazítjuk. Még bennünk zsiibong az előző hetek minden történése, még itt van a félévzárás és az esélylatolgatás minden feszültsége. Milyen jó, hogy végre lassíthatunk és megállhatunk ünnepelni. Micsoda megkönnyebbülés, visszatekinteni az elmúlt időszakra és erőfeszítéseinkre. Mára az a sok mag, amelyet eddigi életünk során szeretteink és nevelőink szívünkben és elménkben elvetettek, kihajtott és megerősödött. Mi lettünk a soron következő, új generáció.

Az ünnep szólásra kötelez, de mit is mondhatnék öt percben? Különösen, ha viszonyítási alapul a Zrinyiben eltöltött nyolc évet veszem. Olyan felfoghatatlan ez az idő! Befelér a gyermekkor egy része, a kamaszkor és a fiatalkor önkeresése. Miután rájöttem,

hogy nem adhatok többet, mint amit nekünk az elmúlt nyolc vagy öt év nyújtott, megnyugodtam. Érzéseink, élményeink gazdagsága úgysem tud átbújni nyelvi kifejezőmódunk szűk keresztmetszetén. Talán a legtöbb, amit az ember ilyenkor adhat, az őszinteség.

A munka bevégeztetett. Szinte, majdnem, úgyszólván. Sajnos, még nem mondhatom, hogy „*A gép forog, az alkotó pihen.*”. Túléltük, átéltek és megéltük, ami egy gimnáziumi tanuló számára penzumul elő van írva. Ezt csak az értheti meg igazán, aki részese volt. Mi, együtt. Bizonyára még tanáraink, szüleink és idősebb testvéreink is hasonló érzésekkel tekintenek vissza saját középiskolai éveikre, tudják, hogy ez a sokszor átláthatatlan, monumentális ismeretanyag mennyire próbára teszi az embert. Vigaszul viszont ott volt a kamaszkor színes kavalkádja sok titokkal és csodával.

Soha nem felejtjük el azt, amikor nyolcadikos korunkban először vehettünk részt a Zrínyi-bérlet esti színházi előadásain. A fiúk talán először fogtak borotvát a kezükbe aznap. Mi, lányok pedig alig vártuk, hogy végre kipróbálhassuk féltve őrzött, nagy becsben tartott rúzsainkat. Akkor is nagyon nagyok hittük már magunkat, amikor kilencedikesként az „őreg zrínyisek” nyugalalmával páholyból figyeltük a gólyaavató lelkes újoncait, későbbi barátainkat. Pedig mi, a burokban nevelkedett N-esek, függetlenségi törekvéseinkben messze elmaradtunk évfolyamtársainktól, akik érettebben kerültek ide. Talán az erdélyi osztálykiránduláson ízelhettük meg először az igazi szabadság ízét.

Nem tudom, lehet-e még fokozni, amit az elejétől kezdve mondani szeretnék. Az itt töltött évek alatt volt itt minden: boldogság, tanulás, játék, tanulás, barátság, tanulás, szerelem, tanulás és (a végén) dráma: halál és élet. És ez utóbbi a legfontosabb: az élet. A hátralévő három hónap az érettségiig a felkészülés záró akkordja. Egyre érzékelhetőbben nőünk ki az iskolából. Aki készülődik, az lélekben már máshol jár. Nagyon más lesz nélkülük. Még felfoghatatlan, de lassan elfogy a mi közös időnk, és nem lesz már lehetőség kiállni egymásért – támaszt és segítséget nyújtva, akár a világ ellen is. Most a magányos harcosok kora kezdődik. Mindenki saját magára lesz utalva, s abból tud meríteni, amit az évek alatt tudásban, műveltségben összegyűjtögetett. De legalább végre kiderül, hogy életképesek vagyunk-e valójában, van-e akaraterőnk, kitartásunk. Mind megméretettünk.

Vannak pillanatok az életben, amikor fontosnak tartjuk, hogy ünnepélyes módon fejezzük ki hálánkat. A ma este is ilyen kitüntetett alkalom. Hálánk mindenkinek szól, aki elkísért minket, és egyengette az utunkat. Köszönjük kedves tanárainknak, drága szüleinknek, nagyszüleinknek, testvéreinknek és barátainknak, hogy együttes erővel embert faragtak belőlünk. Külön köszönjük tanáraink áldozatos munkáját, akik műveltségterületükön keresztül megmutatták, hogy az élet, a természet s az ember milyen komplex és kimeríthetetlen világ.

Az érettségihez közeledve nem elegáns bizonytalanságról, kételyekről beszélni. Ám biztos vagyok abban, hogy ez is az élet része, s mindenki ugyanazon az állomásokon megy keresztül. A nagy varázslómester az idő. Ha egyszerre próbáljuk elképzelni, mi minden vár ránk, elsősorban az ismeretlen súlyát érezzük. Talán jobb, ha a morfondírozás helyett rábizzuk magunkat az élet ritmusára, és türelmet tanulunk. Miért pont mi ne érjünk be, ha előttünk annyi másnak sikerült? Szimeonov Todor kedves, háromsoros versével, egy modernre hangolt haikuval búcsúzom: „*Csinos ifjú lány.../Nem tudja.../Nem tud semmit.../Így jó. Lesz idő...*”

Köszönöm a figyelmet.

Tóth Gabriella 12.N

Ballagás – 2018

Tisztelt ünneplő Közönség! Kedves ballagó Tanítványaink!

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntök mindenkit a Zrínyi Miklós Gimnázium ez évi ballagási ünnepélyén. A búcsúzó diákok mellett külön köszöntöm a jelenlévő édesanyákat, nagymamákat, akiknek ez a hétvége dupla ünnepet jelent. Kívánom, hogy a mai és holnapi öröm kísérfje Önöket és családjukat gyermekük, unokájuk érettségi-felvételi vizsgáján. Köszöntöm a körünkben megjelent Kajári Attilát a Zalaegerszegi Tankerület igazgatóját, Felföldi Tiborné nyugalmazott igazgatónőt, dr. Kocsis Gyulát az Iskolaszék elnökét és Erdélyi Doriszt a Szülői Munkaközösség elnökét.

Kedves Ballagó Diákok! Számotokra eddig a Zrínyi volt a kicsiny és a nagyobb emberi közösségek találkozásának, szellemi-erkölcsi kölcsönhatásának legfontosabb, leginkább titeket alakító intézményi formája. Az iskolán keresztül indul a gyermek a nagyobb világ felé; a város, a haza és a nagyvilág irányába. De a külső, nagyobb világ is az iskola értékelő, értelmező funkcióin keresztül válik áttekinthetővé, befogadhatóvá. Az iskola így jelentette számotokra a teljes világot eddig, a felkészülést a felnőtt életre. Mert mindaz, ami veletek itt történt, cél és értelem szerint való. Az emberiség legfontosabb ismereteit tantárgyakban kínáltuk fel nektek, hogy kedvetekre válogathassatok, s az alkotóknak, a gondolkodásotoknak legmegfelelőbb tudományokban mélyedhessetek el.

Egy néhány éve elballagott zrínyis diáktársatok fogalmazta meg az alábbi gondolatkot: *„Nekem a Zrínyi nem csak 4 évet jelentett, tisztelem régi iskolámat, hiszen csak most, kicsit közelebb az igazi élethez érzem azt, hogy mennyivel többel indul útnak egy Zrínyis diák. Most értettem csak meg igazán mit jelent, ami minden ünnepélyen szinte szállóigévé vált. <<ez az iskola hovatarozást jelent, egy értékes, nem bomló közösséget, magát az alma matert...>>”*

Tudom, hogy ezen mondatok lényegét ma még nem mindegyikötök érzi át, de biztos vagyok abban, hogy az idő múlásával egyre többen gondoltok így az elbocsátó gimnáziumra. Így gondol szeretett iskolájára az a kollégánk, aki veletek együtt búcsúzik az alma matertől: Marosiné Kohut Gyöngyi tanárnő, aki diákként is zrínyis volt, 40 éves tanári pályafutása alatt tanulók százaival ismertette meg a német nyelv és kultúra szépségeit. Tanítványai közép és felsőfokú nyelvvizsgákon, tanulmányi versenyeken bizonyították tudásukat. Azon kevesek közé tartozik (az intézmény 123 éves történetében eddig tizenheten vagyunk), akinek tanítványa az Országos Középszkolai Versenyen I. helyezést ért el. Tanárnő munkájával, eredményeivel nem csak a gimnáziumban, hanem a városunkban, Zala megyében és országosan is hírnevet szerzett magának és a Zrínyinek. Hosszan tartó, jó egészségben eltöltött, aktív nyugdíjas éveket és az unokához sok boldogságot kívánok. Tanárnő, a munkádat Zrínyi Emlékéremmel köszönöm meg.

Kedves Ballagó Diákok! Gyöngyi nénivel együtt boldogok leszünk, ha magatokkal viszitek a tanulás, a tudás tiszteletét és méltóságát, s képesek lesztek megérteni a Zrínyi üzenetét. Nemcsak a tanítási órák ismeretei formáltak titeket. Az iskola ennél távlatosabban készít föl. Átadja a szaktudományok életkorra szabott tárházát, azonban rejtettebb tudás, összetettebb képesség kialakításának színhelye is: ez nem azonos egy sikeres feladatmegoldással, egy jó magyar dolgozattal vagy tanulmányi versenyhelyezéssel. Ez ennél több, mert mindezeken az intellektuális és érzelmi, lelki erőfeszítésekben meg-

formálódik és tudatosodik az az értékrend, amely reményeink szerint megmutatja, hogy mi a jó és mi a rossz. Hogy majd évek, évtizedek múlva, túl az iskola tér- és időbeli határain, biztosan tudjatok választani, s ez kifogyhatatlan lelki tartalék maradjon.

Kedves Szülők! Hozzá tartozók, Barátok! Köszönjük, hogy kísérték fiaikat, lányait, fiainkat, lányainkat eddigi útjukon. Amilyenek lettek ezek a fiatalok, s amilyen lesz az életük, abban közös a felelősségünk. Véges földi létünknek aligha lehet magasabb célja, minthogy gyermekeinket jó irányba fordítsuk. Értük aggódó, még őket szorosan tartó karjaink érzik közelségüket, azonban hamarosan távolabbról kell figyelniük ön-állósodási törekvéseiket. Az ifjúságnak joga, hogy újrafogalmazza önmagát! Figyelő szemünk az eddigi szeretettel követik őket, de meg kell várnunk, hogy kérően nyújtsák felénk kezüket, s akkor nem lankadó erővel sietünk segítségükre lenni. El kell engedni gyermekeinket, hogy majd visszatérhessenek hozzánk.

Kedves búcsúzó Diákok!

Az ifjúkor csúcspontjára léptek. Magatokon viselitek az ifjúság hármasságát: az értelmet, a szépséget és a mosolyt. S ezekre most nagy szükségetek van. Gyanútlanul léptek át a felnőttek világába. Abba a világba, amelyik sajnos nem olyan jó, mint amilyen lehetne. Használjátok ki az előttetek álló lehetőségeket! Egyetemi éveitek alatt éljétek a külföldi egyetemi ösztöndíjak lehetőségével, tanuljatok, szerezzetek sokoldalú tapasztalatot, de utána térjétek haza és tudásotokat itthon hasznosítsátok! Szükség van, szükség lesz rátok, ha azt akarjuk, hogy hazánk és életünk, életetek jobb legyen. Eddigi munkátok, eredményeitek bizakodással tölthetnek el bennünket. A csütörtöki polgárválasztás után polgármester úrtól több mint harmincan vehettétek át jutalmat, azért mert valamilyen országos tanulmányi vagy sportversenyen az első 10 helyezett között szerepeltetek. Büszkék vagyunk Rátok. És nem csak az ünnepségen megjelenő 31 végzős diákra, hanem az összes ballagóra. Rátok, akik 145 középfokú és 64 felsőfokú nyelvvizsgával rendelkeztek,

Az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyeken több döntős helyezést értetek el, mint az összes többi Zala megyei középiskolás, akik hat különböző sportág diákolimpiai

döntőjén bizonyítottátok, hogy a sport és a tanulás összeegyeztethető, akik a Helikoni Ünnepeken, művészeti bemutatókon, a Szépirodalmi Műhely vagy a kórus tagjaként, egyéni fellépőként városi, országos és nemzetközi rendezvényeken képviseltétek iskolátokat, városotokat sikerrel. Köszönöm az öt, illetve nyolc éves munkátokat, és bízom benne, hogy a rátok váró akadályokat hétfőtől sikeresen vesztitek. Márai Sándor szavaival búcsúzom tőletek: *„A világ megismerése érdekes, hasznos, gyönyörködtető, félelmes vagy tanulságos; önmagunk megismerése a legnagyobb utazás, a legfélelmeesebb felfedezés, a legtanulságosabb találkozás.”*

Viszontlátásra kedves Tanítványaink!

Horváth Attila
igazgató

Grafika: **Henics Blanka Regina 11.N**

Tisztelt Tanáraink, Diáktársaink és minden kedves Vendégünk!

Azt mondják, minden kezdet nehéz. Én nem hiszek ebben, mert ha az első tanítási nap nem volt könnyű, akkor most olyan idő előtt állunk, amivel megbirkózni bátorságom és lelki erőm is alig akad. Hiszen itt kell hagyni a Műhelyt, ahol lelkünk megerősödött, s ahol minden elfelejtett szerelem kezdődött? Megtesszük első lépéseinket azon az úton, ami nem sárga kövekkel, hanem megpróbáltatásokkal lesz kirakva.

„Amikor olyan messzire mentél, hogy képtelen lennél még egy lépést megtenni, csak fele olyan messzire jutottál, mint amennyire képes vagy.” Többször gondoltam erre a mondatra az elmúlt öt év során, amikor azt hittem, nincs erőm megküzdeni az előttem álló feladatokkal. Bevallom, most is remegve állok Önök előtt/előttetek, hiszen úrrá lesz rajtam az izgatottság, az érzés, hogy valami véget ér, és valami új kezdődik.

„Minden nap születik valami, amiért érdemes élni és küzdeni, de megszűnik valami, amiért az ember szomorkodik.” – mondta Hérakleitosz, a görög filozófus. Igen, ezzel a nappal eltűnnek a gondtalan diákéveink. Az órák előtti izgatottság, hogy vajon éppen ki fog felelni, a házik csapatban történő megírása, és az elszuttogott élménybeszámoló az előző hétvége eseményeiről. Nem leszünk részesei a szalagavatós bulioknak, nem nyerhetünk még egyszer Zrínyi-túrát, nem leszünk szervezői a diáknapos programoknak, és többet nem kell feltakarítani egy jól sikerült osztálybuli maradványait. Az osztálykirándulásokat már csak képekről idézzük fel. Nem futunk el egy kávéért a lyukasóra adta szabadidőben. Sorolhatnám tovább az itt eltöltött idő alatt hagyományá, megszokássá vált dolgokat, amelyeket most hátrahagyunk. De ne feledkezzünk meg arról, mit viszünk magunkkal, mit kaptunk második otthonunktól! Megtanultunk kitartani a végsőig, keményen küzdeni, még ha csak egy kettesért is. Megtanultunk elfogadni, egymást tisztelni, közösségként működni. Megtanultunk hálásnak lenni és értékelni a rengeteg időt és munkát, amit tanáraink és elsősorban osztályfőnökünk ránk áldozott. Úgy gondolom, mindannyiunk nevében köszönettel tartozom ezért.

„Megtanultam, hogy az emberek elfelejtik, amit mondasz, és elfelejtik, amit teszel. Az egyetlen dolog, amire emlékezni fognak az, hogy milyen érzéseket váltottál ki belőlük.” – ezek Marguerite Ann Johnson szavait. Néhányunkban már felsejlik, milyen érzésekkel hagyjuk el gimnáziumunkat, azt csak remélni tudom, hogy tanáraink arcára is kiül a mosoly, ha pár év múlva újra meglátnak minket az iskola folyosóján. Köszönettel tartozunk szüleinknek, családunknak, akik mindig mellettünk voltak, és mindig bátran fordulhattunk hozzájuk a legkilátástalanabbnak tűnő helyzetekben is. Ti fogtátok a létrát, hogy céljaink elérése érdekében biztos talpakon állva még magasabbra jussunk. Hiszem, ezután is így lesz, sosem engedtek el bennünket.

Diáktársaim, barátaim! Talán szorongás fog el benneteket, ha arra gondoltok, hogy eljött a búcsúzás ideje. Búcsúzás az iskolától, egymástól, a tanároktól, diáktársaiktól, mindazoktól, akikkel együtt voltunk, együtt éltünk, tanultunk és dolgoztunk az itt eltöltött öt, illetve nyolc év alatt. Hosszú idő. Ezalatt kiismertünk mindent. Tisztában vagyunk vele, melyik tanteremben melyik szék billeg; melyik táblán csikorog leginkább a kréta, hol lehet észrevétlenül puskázni; melyik teremre milyen padfírka jellemző, melyik ajtó van mindig nyitva, illetve zárva. Kezdetben nem lesz könnyű beilleszkedni az új környezetbe, de előbb-utóbb ott is megtapasztaljuk, melyik székre ülhetünk nyugalommal. Remélem, hogy emberi segítséget, törődést is kapunk, ahogy azt zrínyisként átélhettük.

12.A

12.B

Egy új holnap kezdődik számunka, tele új célokkal, új küzdelmekkel, melyekhez mindnyájunknak elég kitartást, akaratot kívánok. Ha úgy éreznénk, lábunk nem visz tovább, csak gondoljunk a beszéd elején elhangzott idézetre. Egyikünk sem tudja, mit hoz a jövő, de az együtt töltött éveket szép emlékként őrizzük és visszük magunkkal a továbbiakban. Ady Endre fogalmazta meg legtalálósabban azt, ami most bennem érzésként kavargó: *„Nagyon szép kis társaság volt./Egyik léhább, mint a másik./Átgondolok minden órát/A keserű búcsúzásig...”*

Köszönöm, hogy meghallgattak/meghallgattatok. Jó utat!

Stomfai Anna Borbála 12.B

Tisztelt Vendégeink, kedves Tanáraink és ballagó Diáktársaim!

Amikor lehetőséget kaptam a beszéd megírására, úgy éreztem magam, mint egy festőművész, aki arra hivatott, hogy a mai nap ambivalens érzéseit vászonra vesse. Szembesülnöm kellett azzal, hogy mekkora feladat egy olyan alkotást létrehozni, ami hűen ábrázol minden arcot, melyeken hol a boldogság, hol a visszavágyódás jelenik meg. Hogyan lehetne megfesteni azokat a felvillanó emlékképeket, amelyek ide kötnek benneteket, végzősöket?

Valójában már létezik is ez a festmény, s minden színes ecsetvonása töletek származik. Látható a képen minden élményetek, sikeretek, melyeket az elmúlt évek során szereztek. Ez marad emlékül nektek, s nekünk, akik tanítottak, ismertek, szerettek benneteket. Az N osztályt, ők már nyolc éve járnak a folyosókon, s a legtöbb iskolai sportcsapat elen-

12.C

12.N

gedhetetlen tagjai. A B-seket, nélkülük a foci már nem lesz ugyanolyan. A C-seket, akik a legösszetartóbb közösséggé kovácsolódtak, nekik köszönhetjük az iskolarádió műsorait s egy szorgos diákelnököt. Az A osztályt, a matekosokat, közülük sokan a színjátszásban is jeleskedtek. És látjuk, hogy most itt állnak előttünk, s lassan átlépik azt a kaput, mely a megannyi reménnyel és megpróbáltatásokkal teli jövőbe nyílik.

Az életben mindennek rendje és ideje van. Ideje a születésnek, felnőtté válásnak és ideje a búcsúzásnak is. A zrinyis világ mindig meghatározó pont marad. Leonardo Da Vinci mondta: *„Ha egyszer megízlelted a repülést, utána úgy fogsz járni a földön, hogy szemed az eget fürkészi, mert ott voltál fent és oda vágysz vissza.”*

Felvértezve az itt megszerzett tudással, Don Quijote módjára szálltok majd szembe megannyi szélmalommal, melyeket a jövő elétek épít. Küzdelmek sorát kell megvívnotok. Kívánom, hogy találjátok meg azokat a célokat, eseményeket, melyek egy új ösvényt nyitnak számotokra a világ kusza labirintusában. Remélem, néha majd összefutnak útjaitok, s visszaemlékeztek az itt eltöltött évekre. Ezek formálták személyiségeteket, megtanítottak benneteket arra, hogy az életben küzdeni kell a célokért. Ebben a küzdelemben ott vannak azok a tényezők, amelyek motivációt és kitartást adnak, amikor egy völgyből kívánunk eljutni a magaslatra. Az a sok-sok ember, ki most körülöttetek áll, mind segítettek, és segíteni is fognak titeket abban, hogy az életetek az elképzeléseiteknek megfelelően alakuljon. Azonban a legtöbb rajtatok múlik.

Végül Tóth István szavaival búcsúzom: *„Ha nehéz is, küzdelmes az élet, bátran állj, bármit hoz, elfogadd! Céljaidnak nem vet semmi véget, s egy boldogító szép életet ad.”*

Köszönjük, hogy velünk voltatok!

László Marcell 11.B

Grafika: **Horváth Alexandra 7.N**

Mozdulat – **Sopronyi Anna Eszter 11.A**

EZ MIND VELÜNK TÖRTÉNT

Élmények, találkozások, különleges pillanatok

„Az életünk: gyöngysor. Minden nap és minden óra egy-egy gyöngy rajta. Ha nem ragyog külön-külön mindegyik, vacak lesz az életed. Azt várni, hogy a holnap vagy a holnapután megváltja a jelenedet, hamis reménység és önbecsapás. Mert holnapután már újra várod a holnapot, és holnap a jövő hónapot és évet – ha nem tudsz teljes szívvel és lélekkel jelen lenni, soha nem jön el a beteljesülés.”

(Müller Péter)

Túrázik a Zrínyi

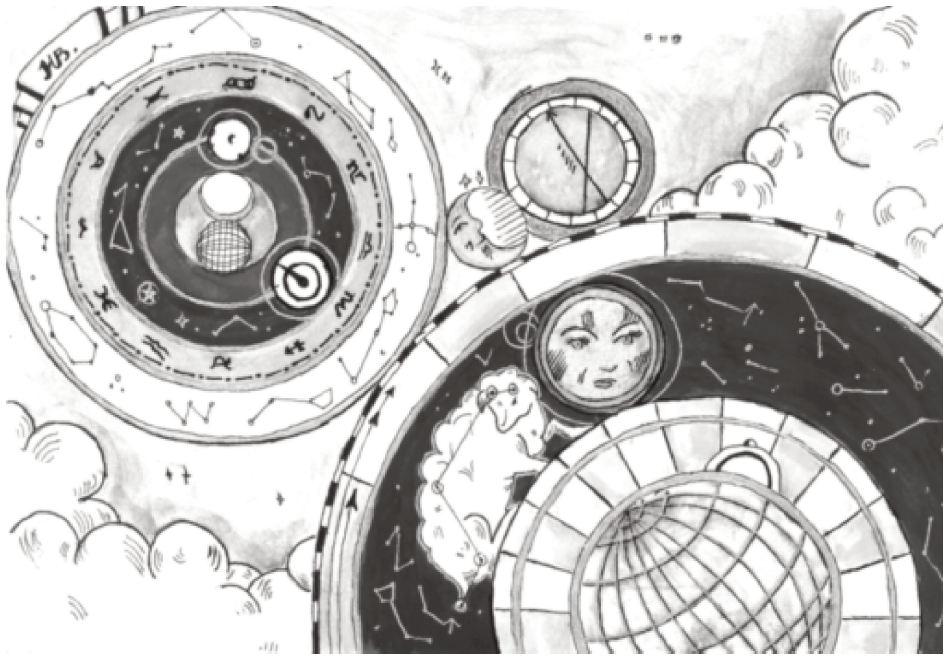
Bár a Zrínyi-túrát tavaly kellett volna megszerveznünk, mi nagylelkűen átengedtük azt az akkori tizedikeseknek. Azonban egy szavazás után úgy döntöttünk, hogy elveszítjük a tavalyi túrát, hogy idén mi szervezhessünk. Az előkészületekbe lelkesen fogtunk bele osztályfőnökünk, Stárics Roland tanár úr segítségével. A feladatokat nagyrészt már az előző év végén kitaláltuk, hogy a túra előtt könnyen menjen a szervezés. Bár a nyarunkból is fél kellett áldoznunk egy-két napot, hogy az állomásokat legyakoroljuk, és az útvonalat véglegesítsük, de megérte a sok fáradozás, mert egy maradandó élményben volt részünk.

Egy szerencsétlen fordulat miatt azonban új útvonal után kellett néznünk. Az eredetileg eltervezett Tungstram-pálya helyett egy kis kerülővel, a Landorhegy és Egerszeg hegy érintésével, az olai templomnál visszafordulva, az iskolába értek vissza az osztályok. Ennek a tanárok és a diákok is nagyon örültek, hiszen így nem kellett lemondani az izletes menzakaijáról és a végállomást is ismerte mindenki, ami megkönnyítette a hazatalálást.

Az osztályfőnökünk segítségével kitalált előzetes feladatok a reklámparódia, az osztályinduló és az osztálycímer készítése felváltotta az évek óta bevett szokásként jelenlévő menlevélkészítést. A 10 állomás mindegyikén 20–20 pontot lehetett elérni, amit Zrínyi-túrán először, az osztályok egy-egy helyen akár meg is duplázhattak. Az ügyességi, gondolkodtató feladatok mellett voltak nevetető, és osztályépítő állomások is. A díjazás is más volt idén, hisz bár az oklevelet most is minden osztály kapott, a dobogósok torta helyett csokit és kupát kaptak. Újításképpen az idei évben elindítottunk egy új hagyományt egy vándorserleg formájában, ami most egy évig a nyertes 12.C tulajdona, akik emellett egy kosármecsen is részt vehettek teljesen ingyen.

A túra szervezése és lebonyolítása sok energiánkba került mind nekünk, mind osztályfőnökünknek, akinek segítségével nagyon hálásak vagyunk, de mindenképpen egy diákok és tanárok által kedvelt túra lett a munkánk eredménye, amelyért számos pozitív visszajelzést kapott osztályunk. Erre a túrára egy eredményes és élményekkel teli eseményként tekintünk vissza, és reméljük jövőre a 10.N osztály is örömet leli majd a szervezésben és egy izgalmas kalandlehetőséggel rukkol elő.

Laposa Hédi, Mészáros Sára 10.N

Grafika: **Henics Blanka Regina 11.N**

Gólyaavató matekos módra

2017. október 27-én rendezte osztályunk a gólyaavató ünnepséget. Az avató szervezése már előző tanév májusában elkezdődött a feladatok egy részének kigondolásával, majd az alapkoncepció elkészítésével.

Az igazi nehézség szeptember elején várt osztályunkra, amikor is ténylegesen el kellett kezdeni a felkészülést, és újragondolni az addig valamelyest megformálódott tervünket, ugyanis megtudtuk, hogy 4 helyett 5 osztály számára kell megrendeznünk az avatót. Az addigi terveket elvetettük és egy teljesen új koncepciót gondoltunk ki. Mivel a kitalált feladatokat próba nélkül nem hajtathattuk végre, két pénteki délutánunk rendkívül viccesen telt, amikor is az összes feladatot elpróbáltuk. A sok remek ötlet közül néhányat sajnos nem tudtunk kivitelezni, ezért ki kellett hagynunk a végső műsorból, de ennek ellenére remek feladatokat tudtunk a gólyáknak adni. A feladatok végleges kiválasztása után minden osztály mellé két mentort választottunk, akik az osztályoknak kiosztották az előzetes feladatokat tartalmazó lapokat. A lapon egy tesztsor is helyet kapott, amit mindenkinek a legjobb tudása szerint kellett kitölteni. Minden osztály szerenádot adott nekünk az udvari 2-es ablakai alatt. Természetesen a szerenád és a feladatlap is pontokat ért.

A gólyaavatót megelőző napon rengeteget próbáltunk a tornateremben, hogy másnap színvonalas ünnepséget tudjunk tartani. A gólyák által remélhetőleg várva várt napon is nagy nyüzsgés volt. Be kellett rendeznünk a tornatermet, megcsinálni a hangosítást, a kivetítőt és még sok más. Délután kettőkor aztán elkezdődött a rendezvény. Először minden

osztály előadta táncát, amely az első előzetes feladat volt. Szintén előre fel kellett készülni arra is, hogy iskolánk igazgatójához, Horváth Attilához ódát kellett zengeni, amit ő pontozott.

Ezek után vette kezdetét a különböző nehézségű, de vicces feladatok végrehajtása. Az idei avatón újdonság volt, hogy a jelenlévő nézők is szavazhattak az általuk favorizált osztályra. Az avató vége felé közeledve a gólyáknak le kellett tenniük esküjüket, mellyel iskolánk teljes jogú tagjaivá váltak. Ezután kezdődött a várva várt eredményhirdetés, melyet az osztályok pattanásig feszült idegekkel vártak. El kell mondanunk, hogy minden osztály remekül teljesített, nagyon nehéz dolga volt a zsűrinek. A győztes végül a 9.A/Ny osztály lett, akik egy torta mellett, elnyerték a jövő évi gólyaavatató szervezésének jogát is.

A gólyaavatató után nagy buli kezdődött a tornateremben, ahol a diákok este fél 11-ig szórakozhattak. Ezúton szeretnénk megköszönni mindazoknak, akik áldozatos munkájukkal segítettek a gólyaavatató lebonyolítását. Elsősorban szeretnénk köszönetet mondani osztályfőnökünknek, Kovács Tibor tanárúrnak, aki a szervezés elejétől kezdve támogatta ötleteinket, segítette az osztályt. Szeretnénk köszönetet mondani osztálytársainknak, akik segítsége nélkül ebből az avatóból nem lett volna semmi. Továbbá szeretnénk köszönetet mondani a zsűrinek, név szerint Horváth-Tóth Ildikó, Adroviczné Tüske Ágnes, Karáth Anita tanárnőknek, Lakatos Szilárdnak, a diákönkormányzat elnökének, és végül, de nem utolsó sorban osztálytársunknak, Keszte Mártonnak. Végül szeretnénk még köszönetet mondani Simon Endrének a hangosításért és a technikai segítségért, és ezúton kívánunk sok szerencsét, kitartást a 9.A/Ny osztálynak a jövő évi gólyaavatóra.

Belső Máttyás, Kovács Bence Kálmán 9.A

Kalandozások a művészet világában

I.

Az OperaKaland keretén belül gimnáziumunk tanulói minden évben lehetőséget kapnak arra, hogy a budapesti Erkel Színházba látogatva megismerjék és megkedveljék az opera műfaját. Az idei tanévben, szeptember 30-án ismét nagy létszámban látogattunk el a fővárosba, ezúttal a Figaro 2.0 című előadást nézhettük meg, ami Mozart világhírű operájának a Figaro házasságának modern feldolgozása.

Az előadás megkezdése előtt a rendező, Hábetler András, tartott egy rövid kedvcsinálót a produkcióról, majd ezután felgördült a függöny. Eleinte úgy éreztem, végre egy jó, modern feldolgozáshoz van szerencsém, kifogástalannak tűnő díszlettel. A zenekar szintén hozta a szokásos tefjesítményét, ám a cselekmény előrehaladtával egyre inkább gyűltek bennem a kétségek. Persze, nem az énekesek tehetségét illetően – arról már az előző alkalommal meggyőződhetett a közönség – , inkább a rendezést illetően találtam kivetnivalót. Bár a történet vitathatatlanul az eredetire hasonlított; a szóhasználatot, illetve a szereplők stílusát egyáltalán nem tartottam a műfajhoz méltónak, a nálunk fiatalabb nézőkre való tekintettel sem tartottam helytállónak. Helyenként – muszáj megjegyznem, elég sűrűn – vulgáris szavakat használtak, és úgy beszéltek egymásról, hogy már nézőként is kellemetlenül éreztem magamat. A színpadon szintén meghatározó helyet kapott a

Grafika: Varga-Sós Emma 6.N

szexualitás, ám leginkább egyfajta eszközként, célként jelent meg: kialakult egy versengés a férfiak között, vajon melyikük tudja ágyába csalni Suzannát. És amikor már teljesen meg voltam győződve arról, hogy ennél mélyebbre már nem sülyedhet az előadás, az opera hirtelen afféle diszkóvá csapott át. Színes fényekben, slágerekre emlékeztető hangzású dalokra énekeltek az énekesek, majd felhívták a közönséget a színpadra, hogy együtt táncoljanak.

Az előadást követő legközelebbi énekórán mindenki beszélt az előadást érintő érzéseiről, ami megnyugtató volt, mert rájöttem, hogy nem velem van a baj, amiért nem tetszett a *Figaro 2.0*. Az osztályból sokan úgy gondolták, aki a mi korosztályunk operával szemben állított elvárásait és igényeit így látja, az nem ismeri igazán ezt a réteget. Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő öröme az osztály nagy része ragaszkodott a hagyományos operához a modernizált előadás helyett.

II.

Az érettségi szünet pénteki napján, május 11-én reggel ismét sok diáknak Budapest vált az úticéljává, ám ezúttal a megszokott OperaKaland helyett BalettKalandra látogathattak az érdeklődők. Mivel a balett nagyon közel áll a szívemhez, kihagyhatatlannak tartottam a lehetőséget, és alig vártam, hogy eljőjön az előadás napja. A mindössze egy és háromnegyed órás BalettKaland összesen két felvonásból állt, és nem csak egy, hanem három produkciót is láthattunk.

Az első egy svéd koreográfus, Johan Inger alkotása volt, amelyet a szerző Maurice Ravel *Bolerójára* alkotott meg, és amelynek a *Walking Mad* címet adta. Az előadás legfontosabb elemeként a táncosokon kívül egy mozgatható és összecusukható fal szolgált, melynek segítségével a szereplők különböző szituációkat jelenítettek meg a színpadon. A koreográfiát, a díszletet, jelmezeket tekintve ez mondható a három tánc közül a legmodernebbnek. Számomra a sok ugrás, és furcsa végtagmozgatás a balett-műfajához képest kissé idegenszerűen hatott.

A második balett a *La Petite Mort* címet viselte, koreográfusa a cseh származású Jiří Kylián, aki az előadásához zenei alapnak Mozart zenéjét választotta. A balerinák testhez

álló, testüket csak részben takaró bőrszínű ruhákat kaptak jelmeznek, illetve kellékként is csak hat kard és egy nagy lepel szolgált, díszlet pedig egyáltalán nem volt. A cselekmény helyett ennél az előadásnál a hangsúlyt az esztétikai hatásra fektette a koreográfus. A lepellel tökéletes átmenetet alkottak a táncosok a jelenetek között, a lépések és mozdulatok összehangoltsága igazán kiemelkedővé tette a második részt.

A harmadik, egyben utolsó előadás, szintén Jiří Kylián koreográfiája, ismét Mozart zenéjére. Ez a balett könnyed lezárása volt a BalettKalandnak, hiszen izig-vérig paródia, középpontban a zeneszerző korszakával. A darab kigúnyolja a fényűzést, a képmutatást, az álszentséget, a bujaságot, ami azt az időszakot jellemezte. Az ötletes koreográfia mellett a kreatív jelmezek is hozzájárultak ahhoz, hogy a nézők addig nevessenek, amíg már könnyezni nem kezdenek. A humor egy balettban számomra eddig elképzelhetetlen dolognak tűnt, ám ez a darab bebizonyította az ellenkezőjét.

Úgy gondolom, a szervezők ismét olyan műfajt választottak ki, amit nem biztos, hogy minden fiatal ugyanolyan lelkesedéssel fogadott előtte, ám a különböző produkciók széles skálája biztosította, hogy mindenki találjon kedvére valót. Remélem, a BalettKaland is hagyománnyá válik, és visszatérő programja lesz a sorozatnak.

Kintli Emese 11.B

Grafika:
Horváth Alexandra 7.N

Színház angolul

A „beszélő” előadás

Egy gyönyörű, napos csütörtöki délután a Zrínyi Miklós Gimnázium tanulói közül szerencsére sokakat ért az a megtiszteltetés, hogy a fásasztó iskolai órák helyett egy vicces és elgondolkodtató, *A Family Affair* c. angol nyelvi előadáson vehessen részt, amit a Vienna's English Theatre állított színpadra.

Természetesen nemcsak a jókedvünk jött meg, hanem ezzel gyarapíthattuk és fejleszthettük angoltudásunkat. A történet a gyermeküket egyedül nevelő szülők és mozaikcsaládok problémáját mutatja be, kibővítve a bevándorlók integrációjának témájával.

Az előadás rendkívül sokoldalú volt. Azonosulni tudtunk a kortársaink szórakoztató csínytevéseivel, a gyermeki tréfákkal, az iskola mindennapjaival. Megismerhettük az egyedülálló szülők életéről, hogy miként keresik maguk mellé a társat, olykor félredobva saját érdekeiket és érzéseiket gyermekeik jólétéért. Valamint mélyebb betekintést nyerhettünk, és más szemszögből láthattuk rá a valódi menekültek életére és megpróbáltatásaira. Ahogy megkísérelték a sorozatos tragédiák és a hazájukban dülő háború előli menekülés után újjáépíteni karrierjüket, életüket és beilleszkedni egy olyan társadalomba, ahol megvetették őket, és ami számukra idegen volt. Sokszor rendkívül nehéz helyzetben vannak, mivel az emberek véleménye sok esetben negatív a bevándorlókkal kapcsolatban. Pedig nem mindenki háborúzni érkezik Európába, mint például az előadásban szereplő család megmaradt tagjai sem.

Nagyon szórakoztató, de egyben elgondolkodtató előadásnak lehettünk tanúi, és egy életre megváltoztatta bennem és sok társamban az idegen emberekről alkotott véleményünket. Megismertette velünk az egyedülálló szülők rendkívül nehéz és kitartó, sok áldozatot követelő életét és munkáját, törekvéseiket, hogy gyermekeik egészségesen és boldogan nőjenek fel.

Bakos Erik 11.C

A Vienna's English Theatre Zalaegerszegen

Ebben a tanévben két diákoknak szánt darabbal is megajándékozott minket a Vienna's English Theatre a Hevesi Sándor Színházban. A színtársulat tagjai már korábbi alkalmakkal is jártak nálunk, és mindig nagy érdeklődés fogadta őket, ami nem csoda, hiszen zalai diák idegen nyelvű előadással túlon túl gyakran nem találkozhat. Tavaly év végén, pontosabban november 17-én hozták el hozzánk a *Romy & Julian*-t. Romy és Julian története egy igazi love story. A két címszereplő teljesen más stílusú, Romy egy igazi Starbucks-ba járó hipster, amíg Julian egy english grime-on nevelkedett chav. De mégis, az iskolai színjátszó csoportban egymásba szeretnek, ahogy az illik. Ezzel az ellentét rendszerrel és a ténnyel, és azzal, hogy kapcsolatukat ellenezik, meg is születik a párhuzam a Rómeó és Júliával.

A Family Affair május 31-én érkezett, és ismét egy modern témával kecsegtetett, lévén egy Rom Com az elfogadás és a tolerancia fontosságáról. A főszereplők Danny és Zainab és kettejük egyedül élő szülei. Zainab Szíriából érkezett menekült, akinek Danny segít

beilleszkedni, és később a szüleik szerelmi életébe alaposan beavarni, amint azok próbálnak egyé tenni két fél családot.

Azon túl, hogy az efféle programok irodalmi és kulturális élményt szolgáltatnak, lehetőséget adnak élőben hallani a színpadi angol beszédet. Az előadások után beszélgetünk a színészekkel, és minden számunkra fontos, érdekes információra szert teszünk, gyakoroljuk az idegennyelvű párbeszédet, kommunikációt. Remélem még sok alkalma lesz a zalaegerszegi diákoknak hasonló előadásokat élvezni, hiszen mindig tanul az ember néhány új szót, gondolatot.

Varga Bence Benedek 11.A

„Ment-e a könyvek által a világ elébb?” (Vörösmarty Mihály)

„A pályázatot az OPKM írta ki, s aki a kiírás feltételeinek megfelelt, közülük sorsoltak. Így kerültünk a kb. háromszáz pályázó közül a nyertes harmincba. A projekt célja, hogy felhívja a figyelmet arra, hogy az iskolák könyvtárába milyen fontos, hogy ilyen művek is kerüljenek, és egyáltalán az, hogy a könyvtárak folyamatosan megfelelőképp gyarapodhassanak. Cserébe a kapott könyvekkel kapcsolatban többféle feladatot és annak dokumentálását kell elvégeznünk. Többek között hírt adni az akcióról, ajánlókat készíteni, programokat szervezni. Az ilyen jellegű állománybővítés a gyerekeket bevonzza a könyvtárba, az olvasmányok ösztönzik a diákokat szabadidejük hasznos és nyugodt eltöltésére, valamint kommunikációs készségük fejlesztésére.”

Bokányi Tiborné könyvtáros

Felelsz, vagy mersz

Az iskola könyvtárába egy sikeres pályázatnak köszönhetően ifjúsági regények érkeztek azzal a céllal, hogy a középiskolás diákok – legyenek fiatalabbak vagy idősebbek – és az ott tanító tanárok érdeklődését felkeltve sokan kézbe vegyék őket. A sok regény közül a *Felelsz vagy mersz* a címével egyből felkeltette az érdeklődésemet, hiszen egy közismert játék juthat róla eszünkbe. Egykettőre el is olvastam, mivel az író olyan történetet kerekített, amely bármelyik középiskolás diákkal megtörténhet.

Hogy miért veszek könyvet a kezembe? Mindenképpen szeretnék újabb történeteket, rajtuk keresztül újabb „világokat” megismerni, vagy a magaméban jobban eligazodni. A szókincsem is bővül közben, a fogalmazási készségem is fejlődhet, a felnőttek szerint. De nemcsak ezek miatt! Hanem mert az olvasás olyan hobbi, amelynek során az unalmat egyszer csak érdekes, izgalmas, sokszínű, vidám, néha vicces, máskor szomorú vagy szívszorító történetek kavalkádja váltja fel. S addig, amíg nem ismerünk meg valamit, addig csak mások véleményére hagyatkozhatunk, de lehet, hogy bennünk más fogalmazódik meg, mással találkozunk, másra ismerhetünk rá egy-egy történetben. Egy érdekes, izgal-

mas könyvet egyszerűen le sem lehet tenni, mert ha egyszer az ember belemerül, akkor nehezen tér vissza a valóságba. Így voltam ezzel az ifjúság életét jól tükröző, tipikus helyzetet bemutató regénnyel.

A történet főhőse egy másodéves középiskolás, Cynthia Gene Silverman, aki a tanév második felében új iskolába kerül, s ekkor elhatározza, hogy az életét gyökeresen meg fogja változtatni. Mindenáron népszerű szeretne lenni, azok közé a diákok közé szeretne tartozni, akik „*híresek*”. Ezt mindenképpen el szeretné érni, legyen bármi is az ára, s közben egyre nagyobb hazugságokba bonyolódik. Ahogy telik az idő, újdonsült baráti körével olyan dolgokat is visz véghez, melyeket jobb lett volna meg sem próbálni. A múltját el szeretné rejteni, de az emlékek egyre csak régi barátjához húzzák. Addig-addig „ügyeskedik”, hogy összekuszálódnak a szálak, az összes hazugságra fény derül. De ezzel persze még nem ér véget a történet!

A regény hatásának titka, hogy mindannyian átéltük az iskolaváltás izgalmát, lehetőségeit. Mennyire mutassuk meg magunkat, vállaljuk-e magunkat? Öszintének lenni néha fájó lehet, de hová vezet a hazugságok sorozata? És amikor a külvilág elítél, s úgy érezzük, nincs kiút, akkor kire számíthatunk? Ezt a regényt elsősorban az iskolaváltással, a társak véleményével küzdő, küszködő diákoknak ajánlom, akik rádöbbenhetnek, hogy mások is kerülnek hasonló helyzetbe, és talán még nevethetnek is rajta. De bátran ajánlom ezt felnőtteknek is, hiszen ők már ezt a helyzetet nem is egyszer élhették át, s biztosan eszükbe jutnak a régi emlékek.

A mű New Yorkban jelent meg 2010-ben, a magyar fordítás 2015-ben látott napvilágot, amelyet Herendi Ráchel készített. A könyvet a PTM Kft. Pongrác Kiadója adta ki, s a www.pongrac.hu weboldalon is olvasható, megrendelhető. Most már megtalálható iskolánk könyvtárában és ki is kölcsönözhető! Mindenkinek jó szórakozást kívánok hozzá!

Simon Klaudia Barbara 9.C/AJTP

Lebegnek a borítók

Gondolatok a „Pubersrác” című könyvről

A könyv megjelenésében illik a mai serdülő korosztály divatvilágához, ezért biztosan szívesen veszik kézbe a fiatalok. Tartalmi szempontból sok olyan témát tárgyal, ami valóban foglalkoztatja ezt a korosztályt. Ugyan részletesen egyik témában sem mélyül el, csak általánosságokban jelenít meg néhány dolgot, azt gondolom, hogy gondolatébresztő információkat tartalmazó, könnyed olvasmány lehet a kamaszok számára.

Számomra itt-ott eléggé sztereotipizált, ami nem tetszik benne. A szexualitás és a fogamzásgátlás fejezet véleményem szerint egy kissé szegényesre sikerült, nem a leglényegesebb dolgok kerültek bele- és nem minden gondolatával értek egyet, mint egészségfejlesztő szakember. A képregények nem tetszettek. Valós, értelmes mondanivalót nem találtam bennük, de morbid „humorukkal” lehet, hogy elnyerik a fiatalok tetszését. Az „*Egy kis humor sem árt*” fejezet pedig idétlen és gonosz poénokat tartalmaz. Egy kelőően intelligens kamasz nem akar szándékosan kárt okozni a társainak. Úgy gondolom, hogy épp arra kellene nevelni a fiatalokat, hogy nem minden poén vicces, amin csak mi nevetünk, és a másikat pedig megbántjuk vele. *Az igazi humor az, amin mindannyian tudunk együtt nevetni, és senkinek nem származik belőle sem érzelmi, sem anyagi kára.*

Összességében a könyv használható, a fiatalok számára sok hasznos információt tartalmaz – ugyanakkor az lenne az igazi, ha a kamaszok a könyv elolvasása után meg tudnák beszélni egy olyan felnőttel az olvasottakat, aki korrigálni tudja az esetleges félreértéseket, illetve ki tudja egészíteni a kapott információkat.

Bujtor Csilla védőnő

Piano forte

A történet egy olasz kisvárosban játszódik, a tengerpart mellett. Főszereplője egy Federico nevű fiú, akit a zongora csodálatos hangja magába szippantott. Korán elhatározta, hogy zongorista lesz. Egy zongorajavító műhelyben vállalt munkát, hogy finanszírozni tudja leckéit. Miután első munkahelyéről távoznia kellett, Linori mester műhelyében folytatta munkáját, és ott ismerkedett meg igazán a hangszer lelkével. Az iskolája alagsorában lévő zongora nagyon a szívéhez nőtt, és kapott a lehetőségen, hogy ő is zongoraoktatásba kezdjen. Ám egy váratlan esemény megszakította a hétköznapiakat. Egy földrengés következtében az iskola beomlott, és az ifjú zongoratanár a tanítványjaival a föld alatt ragadt.

A következő napok feszültségek és izgalmak között teltek. Az egymásra utaltság és a túlélési ösztön előhozta a szereplők gyengeségeit és erősségeiket egyaránt. Kiderült, hogy például ki fél egy egértől, ki szégyenlős, ki az, aki a legjobban átlátja a helyzetet, és tiszta fejjel tud gondolkodni. A zene, amely mindannyiukat összekötötte, átsegítette őket a nehéz helyzeteken.

Nekem az tetszett a könyvben, hogy a történet nem egy, hanem több szálon fut, továbbá, hogy a cselekmény mellett a szereplők jellemfejlődésére is hangsúlyt fektet az író. A zenei megalkotottság pedig külön figyelemre méltó, hiszen minden fejezetnek más zeneszerző a címe, ez szintén nem véletlen. A könyv megmutatja, hogy a zenének, a barátságoknak és az élet szeretetének milyen fontos szerepe van az életünkben. Elsősorban a tizenéves korosztályt szólítja meg, de az idősebbeknek is szívesen ajánlom.

Tornycs Karolina 11.A

Indigó nyár

Mindig váratlanul leptek meg az oldalakon lapuló szavak, mindig valami titkot rejtegettek, amit alig vártam, hogy felfedezzek. Míg Smilla Conradba szeretett bele, addig én a könyvbe.

Magával ragadott a szerző pontos leírása, magam előtt láttam az óceánt, a partot, egész La Pusht. A regény szereplői osztoztak egymással jóban és rosszban, szeretetben és fájdalomban. Értékeltem az íróban, hogy mindent őszintén megosztott az olvasóval, habár néha sokáig tartott, míg felszínre törtek a titkok.

Egyszerűen csodálatos volt átélni ezt a kalandot Smillával, annak ellenére is, hogy akadtak szomorú és megható pillanatok is. Kedvenc oldal: 45.o.

Salamon Jázmin Ramóna 6.N

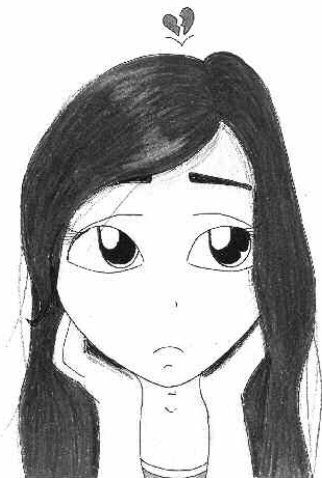
Éles és gyors sikoly

Amikor kinyitottam ezt a könyvet, csalódtam. Sejtettem, hogy nem valami vidám, de ez az elképzeltéknél is rosszabb volt. Szegénység, örült ittas apa, boltból lopás, sunyiban cigizés az iskolában. De a legrosszabb az volt, amikor erősen kővel dobálták a főszereplőt kistestvérei. Legalább 20 éveseknek ajánlom 16 helyett!

Ezopra 1., 2., 3

Azt hittem (mert azt írták a fülszövegben), hogy ijesztő lesz, de egyáltalán nem volt az. Néha nevettem, néha nem. Három nap alatt olvastam ki a három kötetet, faltam az oldalakat. Nagyon tetszett benne, hogy a szereplők nagyon különböznek, és az, hogy az író a történetet több szemszögből írta le. Összességében érdekes volt, gyakran meghökkentő fordulatokkal szolgált. 13-as helyett 11-es karikát írtam volna rá.

Fébert Zita 6.N

Grafika: **Pigler Szofi Anna 6.N**

Üzemlátogatás a Continental veszprémi telephelyén

A 11.A osztály – kiegészülve a 10.N osztály 5 tanulóival, 2018. január 29-én, az *Együtt a Jövő Mérnökeiért Szövetség* jóvoltából üzemlátogatáson vett részt a *Continental Automotive Hungary Ltd.* veszprémi üzemegységében. Mindezt annak köszönhetjük, hogy gimnáziumunk tagja a *Pannon Egyetem* konzorciumának, a látogatásra pedig a veszprémi felsőoktatási intézménnyel kapcsolatban álló középiskoláknak nyílik lehetősége.

A Contiban átfogóan bemutatták az előadók a vállalatot és a gyakornoki lehetőségeket. Nagyon tetszett mindannyiunknak, hogy a bennünket kísérő szakemberek fiatalosak és humorosak voltak. Az osztály két csoportban meglátogatta a fejlesztési központot, majd a szenzorfejlesztési laborokat. Megtekintettük a termelési részleget és a tesztkamrákat, így megismerhettük, hogyan hozzák létre azokat a biztonsági rendszereket, amelyek segíthetnek megelőzni az autóbaleseteket. Láthattuk továbbá, hogy milyen teszteknek kell az eszközöknek megfelelniük, milyen számítógépes tesztprogramokat futatnak le rajtuk, és ezek hogyan épülnek be az autókba, azért hogy a mindennapok változó körülményei között is biztonságot nyújtsanak. Korábban egyikőnk sem ült Ferrariban, a Conti autóműhelyében azonban megismerhettünk több olyan világmárkát, melyek számára Veszprémben fejlesztik ki a különböző szenzorokat. A műhelyben felsorakozó prototípusokat – akárcsak az általunk látott és kipróbált kék Ferrarit is – a veszprémi szakemberek fejlesztik és próbálják ki a későbbiekben hazai és külföldi tesztpályákon.

A nap végén részt vettünk egy kvízen, mely az aznapi program fontosabb elemeit idézte fel, öten pedig értékes jutalommal is gazdagodtunk. A veszprémi üzemlátogatást osztályfőnökünk, József Attila tanár úr szervezte, a kirándulásra pedig pótosztályfőnökünk, Péteri Szabolcs tanár úr is elkísérte a 11.A osztályt.

Belső Bence, Cseke Adél, Gergály Dorisz, Horváth Tamás, Sebők Csanád 11.A

Üzemlátogatás a Continentalban

A 11.B németes csoportja

Nichts ist erledigt

Március végén a németes csoportunkkal, Marosiné Kohut Gyöngyi tanárnő vezetésével lehetőségünk nyílt egy rendhagyó németóra keretében a Goethe Intézet „*Nichts ist erledigt*” (Semmit nem intéztünk el) című vándorkiállítását megtekinteni a Deák Ferenc Gimnázium, Szakgimnázium és Szakközépiskolában.

Feladatlapok segítségével csoportokban dolgoztuk fel a plakátok témáját. Az alkotó, Klaus Staeck, érdekes, fontos és aktuális témát választott: a környezetszennyezést. Mindannyiunkat nagyon megfogott a kiállítás üzenete, mert kreatív, de egyben sokkoló műveken láthattuk korunk legfenyegetőbb környezeti problémáit. A témával ugyan az iskolánkban is találkozhattunk már, többek között a nyelvvizsgatémák kidolgozásánál vagy földrajz órán, a plakátok mégis tudtak újat, figyelemfelkeltőt mutatni.

Fontosnak tartom, hogy a környezetszennyezés mint téma több teret kapjon az oktatásban is, hiszen mi vagyunk azok, akik új generációként más életmódot folytatva változtathatunk még Földünk sorsán. Konrad Lorenz *A civilizált emberiség nyolc halálos bűne* című művében harmadikként említi az élettér pusztulását, s az azóta eltelt néhány évtizedben a helyzet csak rosszabbodott. A feladat és a felelősség a miénk. Igyekeznünk kell bolygónk folyamatos kizsákmányolását megakadályozni és nem csak passzívan szemlélni, ahogy valami értékes kárba vész.

Es ist ja höchste Zeit, es ist 5 Minuten vor 12.

Peresztegi Míra Zsófia 11.B

„Papírholdnak árnya ring”

A vágy villamosa zrínyis bemutatójáról

Péntek este, az utolsó előadásunk után meghajolva nehezen hittem el, hogy elérkeztünk ahhoz a pillanathoz. Fél év kemény és nehézségekkel teli munkája meghozta a gyümölcsét, hiszen egy elképesztő darab született meg. Na de nézzük az előzményeket!

Ebben az évben Tennessee Williams A vágy villamosa című művét adtuk elő. Az idei azért is volt különleges alkalom, mivel rendezőnk, Bajnóczy Zoltán tanár úr maga fordította le a darabot, mely a New Orleansba, testvéréhez menekülő, kétségbeesett és zavarodott tanárnőről, Blanche DuBois-ról szól, aki mindenét elveszítve kénytelen hűgához költözni, hogy aztán teljesen felborítsa az ott lakók addigi nyugodt életét. Mondanom sem kell, hogy mekkora kihívás volt ezt a számtalan díjjal elismert, komoly drámát színpadra vinni. Ráadásul kicsit új formába öntöttük az egészet, így a mű egy új karakterrel bővült, méghozzá a Lány karakterével, aki Blanche hűgának, Stellának és az ő férjének, Stanleynek a gyermekeként gondol vissza a múltjára, ezáltal az ő szemszögéből is átélhetjük az eseményeket.

A dráma az '50-es években játszódik, így fontos volt, hogy a díszletek, a jelmezek és a zene is ezt tükrözze. Imádtam az egész hangulatát, varázsát, a korhű ruhákat és az előadásban felcsendülő autentikus zenét. Az írásom címében is szereplő Ella Fitzgerald-dalt a próbákon szinte állandóan dúdoltuk vagy énekeltük, annyira megszerettük. Komoly feladatot jelentett az időtartam, hiszen egy ilyen nagyszabású művet nem lehet durván megcsonkítani, hiszen akkor sokat veszthet a jelentőségéből, és a hatás sem lesz az igazi. Ennek ellenére magunk sem gondoltuk a próbafolyamat elején, hogy lerövidítve is egy 180 perces darab jön létre. Néha fáj a szívünk, hogy bizonyos részeket ki kellett húznunk, de ez abszolút a darab javára vált, hiszen sokkal pörgősebb lett, ugyanakkor követhető is maradt. Az pedig szerintem bárki számára egyértelmű, hogy mekkora koncentrációt igényel ennyi időt a színpadon tölteni és végig karakterben maradni. Úgy gondolom, minden egyes műhelyes társam szépen helytállt a szerepében. Mellettük természetesen a világosító és a hangtechnikus is szerves része volt a produkciónak.

Első évemet a társulatban a tavalyi darab asszisztenseként kezdtem, idén azonban már a színpadon állhattam. Érdekes volt a Lány karakterét játszani, hiszen sok elméletet hallottunk a nézőktől azzal kapcsolatban, hogy ki is volt ő valójában. Azt kell, hogy mondjam, egészen kitűnő teóriák születtek, gondolok itt például arra, hogy Blanche fiatalkori énjé jelent meg az előadásban. Fantasztikus érzés volt egy ilyen profi csapattal dolgozni, akikkel a munkafolyamat alatt egyre jobban összekovácsolódtunk. Több akadály is elének gördült a darab alakulása során, és néha szinte már lehetetlen vállalkozásnak tűnt az egész. A betegeskedések mellett nemritkán eléggé fáradt volt mindenki, ezért a próbák is olykor-olykor nyögvenyelősek voltak, ám a tanár úr folyamatosan tartotta bennünk a lelket, és emlékeztetett minket, hogy miért is dolgozunk ennyit.

A közönség visszajelzései alapján minden megérte, hiszen azt éreztük, hogy adtunk valamit a nézőknek, és emiatt végül minden rossz emlék megszépült. A kisebb-nagyobb kudarcok pedig megerősítettek bennünket abban, hogy „*az élet nem állhat meg, bármi is történik, tartani kell magunk*”!

Szládovics Fanni Vanessza 9.B

Zene a mesék képzeletbeli birodalmáról

2018. március 10-én a zrinyis koncertsorozat keretében a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben hallhattuk Charles Camille Saint-Saëns és Maurice Ravel zenés műveit a mesék képzeletbeli birodalmáról. A koncertet Tóth László, zalaegerszegi zongoraművész vezette, a zalaegerszegi kamarazenekar és a veszprémi Kabóca Bábszínház két munkatársának a közreműködésével.

A *Lúdanyó meséi* Maurice Ravel francia zeneszerző műve. Ravel vonzódott a mesék világához, a gyerekmesék varázslatos hangulatához. Ravel baráti köre, az *Apacsok*, gyakran a pártfogó házaspárnál, Ida és Cipa Godebskinél gyűlt össze, hogy a kor zenei-esztétikai kérdéseit megvitassák. Ravel gyakran eltűnt a társaságból, és a család két gyermeke, Jean és Mimie, szobájában mesélt a gyerekeknek. Innen jött az ötlet, hogy írjon egy meszenét, amihez végül Charles Perrault 1696-ban megjelent mesegyűjteménye adta a kiinduló alapot. A négykezes zongoradarabot 1908-ban írta, és azt tervezte, hogy a két Godebski gyerek fogja bemutatni. Ez azonban nem valósulhatott meg, Ravel és a szülők őszinte bánatára. A darab ősbemutatója 1910-ben volt Párizsban. A zenekari változat a zongorás szvitre épül, és ez az öttételes verzió a leggyakrabban hallható változat manapság. A művel kapcsolatban Roland-Manuel, Ravel életének és művészetének krónikása a következőt írta: „*Ravel elvarázsolta világon uralkodik. Olyan világon, amelyet gyermekek, istenek, tündérek, gyengéd állatok, fantomok, lelketlen óriások és örökké járó órák népesítenek be.*” A koncert során hallott három tétel: *Tánc Csipkerózsikáról*, *Csúnyácska*, *A pagodák császárnője és a Tündé kert* volt.

Charles Camille Saint-Saëns az egyik legtehetségesebb, tökéletes technikai fölkészültséggel rendelkező francia zeneszerző, zongorista, orgonaművész. Kortársai szerint mindent megőrzött, amit egyszer látott, hallott, olvasott. Saját munkáját így értékelte: „*Műveim megalkotásával természetes funkciót hajtok végre, mint ahogy az almafa almát terem, s így nem kell törődnöm azzal, hogy mások milyen véleményt alkotnak rólam.*” A kamarazenekarra és két zongorára írt humoros fantáziát Saint-Saëns 1886-ban írta, valóban farsangi meglepetésként, egy gordonkaművész hangversenye alkalmából. Az egyik zongora mellett maga a szerző ült. A kamarazenekari hangszerelést a zeneszerző egyénien oldotta meg: a vonósokon kívül fuvolákat, klarinétokat, harmonikát és xilofont alkalmazott. A mű kétszeres persziflázs: az egyes állatfajták mögött jól felismerhetőek a megfelelő emberi tulajdonságok, másrészt az ezeket ábrázoló dallamok olykor önmagukért beszélnek, mint közismert zenei idézetek. Nem kegyelmez a zeneszerző annak a sajátságos állatfajnak sem, amely *Zongorásokként* a zoológiában nem szerepel, de az emberi társadalom közismert faja. Őket a korabeli zongoraiskolások stílusában ábrázolja a könnyörtelen karikaturista. Az egyes tételekben a már korábbról híres művekre ismerhetünk fel. A tételek: *Az oroszán belépője és királyi indulója*, *Tyúkok és kakasok*, *Öszvérek*, *Teknősök*, *Elefánt*, *Kenguruk*, *Akvárium*, *Hosszúfülű személyiségek (szamarak)*, *A kakukk az erdőben*, *Madárház*, *Zongoristák*, *Kövületek*, *A hattyú*, *Finálé*. A tételek alatt a már korábban említett veszprémi Kabóca Bábszínház két munkatársa jelenítette meg a hallható eseményeket a tárgymegszemélyesítés technikáját alkalmazva.

Először fordult el, hogy személy szerint én a koncertről vegyes érzelmekkel távoztam el. Fontosnak érzem kiemelni, hogy eddig minden koncert, ami a nap végén volt tartva remekül zárta le a nap eseményeit. Ez most sem volt másképp. A hallott zene gyönyörűen

visszaadta, azt a képzeletbeli, játékos világot, amit a meséktől eddig megszokhattunk és képek nélkül is el lehetett képzelni, hogy vajon most mi történhet. Számomra különösen tanulságos volt, hiszen tudomásom se volt róla, hogy az egyik kedvenc gyermekkori mesém *A szépség és a szörnyeteg* egyik dala valójában Saint- Saëns *Állatok farsangjából* származik. Ugyanakkor a bábosok munkája csalódást keltett bennem és mivel nagyrészt felsőbb évesek voltunk ott, kicsit gyerekesnek tartottam a komolyzene mellett.

Rácz Eszter Veronika 11.B

Grafika: **Király Dalma 5.N/2.**

Jöttünk, láttunk, visszamennénk!

2018. március 3–6. között lehetőségünk nyílt a Gloria Victis történelemversenyen elért 3. helyezésünknek köszönhetően, részt venni a Rákóczi Szövetség által szervezett Észak-, Dél-Erdélyt és Partiumot érintő jutalomúton.

Kirándulásunk először Nagyváradra vezetett, ahol a néhány éve felújított várra vehettünk egy pillantást. Kalotaszegre beérve a bánffyhunyadi református templomot tekintettük meg, mely hűen tükrözi a református templomok architektúráját és a kalotaszegi népművészetet. A falakat, a szószéket és az úrasztalát kalotaszegi motívumokkal díszített szöttesek tömkelege ékesíti, melyeket főleg konfirmáló gyerekek adományoztak a templomnak. Ezt követően Kalotaszeg egyik legszebb települése, Körösfő felé vettük az irányt, ahol a református templom mellett az 1848–49-es szabadságharc során, a közelben hősi halált halt Vasvári Pál emlékére emelt kopjafát koszorúztuk meg. A nap zárásaként szálaláshelyünket, az Europa Nostra díjat kapott Torockót térképeztük fel, fehérre meszelt fatornácos parasztházaival és a híres Székelykövel.

Másnap a reggel már Tordán ért minket, ahol a frissen felújított, már a rómaiak által is használt sóbányát látogattuk meg. Ezután református istentiszteleten vettünk részt, majd koszorút helyeztünk el a katolikus templomban, ahol 450 éve a világon elsőként mondták ki a vallásszabadságot. Következő megállónk Wass Albert szülőfaluja, Válaszút volt, ahol Kallós Zoltán néprajzkutató útjai során összegyűjtött egyedülálló népművészeti gyűjteményébe nyertünk betekintést. Kolozsvárra menet, a Bonchidára tett kiterő során, a Bánffyok építette várkastélyt tekintettük meg, amely már csak árnyéka egykori önmagának. A Kolozsváron tett séta során megtekintettük az „igazságos” Mátyás király szülőházát és a főtéren álló szobrát. A Szent Mihály és a Farkas utcai református templomba is betekintést nyertünk. A Házsongárdi temetőben tiszteletünket tettünk az erdélyi közélet és művészet nagyjai előtt.

Következő nap, hétfő reggel – mint ha otthon lennénk –, a megszokott rutinnak megfelelően iskolába mentünk, amelynek a nagy múltú Bethlen Gábor Kollégium adott otthont. Itt meghallgattuk a kollégiumot és az ottani közösséget ért megpróbáltatásokról tartott előadást. Ompolygyepűn leróttuk kegyeletünket a zalatnai mészárlásban elhunyt magyar nemzetörök tiszteletére állított, sokszor meggyalázott emlékműnél. Ezt követően Magyarigen református templomát tekintettük meg. Gyulafehérváron az érseki székesegyházban Erdély teljes történelme elének tárult az itt eltemetett nagyjaink alakjában, úgy, mint János Zsigmond, Bocskai István, Bethlen Gábor, Hunyadi János, Hunyadi László.

Utolsó napunkat Verespatakon kezdtük, a római aranybánya mélyén, ahol még napjainkban is 300 tonna arany és 1600 tonna ezüst rejtőzik. Ezután Erdély egyik legfestőibb városközpontjában tettünk sétát. A szomszédos Abrudbányán a református templomot tekintettük meg. Végállomásunk Köröstárkány volt, ahol megkoszorúztuk az 1919-ben meggyilkolt magyarok, és az első-, illetve második világháború helyi áldozatainak emlékművét. Búcsúzásul lehetőségünk volt megtekinteni a sokáig elveszettek hitt köröstárkányi táncot és népviseletet.

Minden viszontagság, a bokáig érő hó és a -10°C -os fagy ellenére, életünk egy legszebb élményét köszönhetjük az utazásnak. Rengeteg értékes emberrel ismerkedtünk meg Nagy-Magyarország különböző részeiről, és életre szóló barátságokat kötöttünk. Életünk talán legnagyobb hó csatájában vettünk részt, és a busz is mindig nevetéstől volt hangos.

Megtapasztaltuk milyen a határon túli magyarok élete és szemlélete. Számos új, az iskolában nem oktatott dolgot tanultunk és felfedeztük a történelem egy új oldalát.

Végezetül szeretnénk megköszönni Dr. Beckné Sallay Anikó tanárnőnek a versenyre való felkészítést, és Molnár Bencének (10.N) a csapatunkban való részvételt, ők sajnálatos módon, egyéb elfoglaltság miatt nem tudtak részt venni az utazáson. Köszönet illeti még Stárics Roland tanár urat, aki a tanárnő távollétében elkísért minket. Köszönjük a felejtetetlen utazást!

Horváth Petra, Rosta Maya 10.N

Egy élmény – két szemszög

„Kedves Tamás! Engedje meg, hogy gratuláljak a pénteki zalaegerszegi koncertjéhez! Délelőtt az iskolával volt szerencsém hallani a zenekarral játszott fantasztikus művet. Elképesztő, hogy ilyen csodálatosan zongorázik, mindezt kotta nélkül. Én a zalaegerszegi zeneiskolában hegedülök immáron hetedik éve, és még kottaolvasás közben is sokszor más játszok, mint ami le van írva. Nagyon tetszett a zongorajátéka, további sok sikert kívánok!”

Ezekkel a gondolatokkal tértem haza az után a bizonyos koncert után, amin egy látássérült zongorista örvendeztetett meg minket. Március 2-án volt szerencsénk meghallgatni Magyarország egyik legtehetségesebb, Prima Primissima díjas zongoraművészt, Érdi Tamást.

Tóth László zeneiskolai zongoratanár ismerős hangja köszöntött minket, de mi tudtuk, ez a koncert más lesz, mint a többi. Kíváncsian hallgattuk végig, hiszen előtte énekórán Gabi néni már mesélt nekünk Tamásról. Elmondta, hogy születése óta nem lát, de gyönyörűen zongorázik. Tátott szájjal figyeltük a művész ujjmozdulatait, s hallgattuk zongorajátékát. A koncert végén arra biztatott minket, hogy bátran írjunk neki üzeneteket, hiszen ő ezeket mindig nagy lelkesedéssel hallgatja koncertjeit követően. Így hát gondoltam, én is írok neki néhány kedves szót, ezzel is szebb napot szerezve neki. Nem is számítottam az azonnali válaszra, amit Tamás édesanyja, Márta néni küldött nekem. Ebben azt kérdezték tőlem, megengedem-e, hogy megosszák üzenetemet a facebookon, mert nagyon tetszett nekik, meghatónak találták. Természetesen én is rögtön válaszoltam, hiszen számomra ez megtiszteltetés. Ezek után pedig már tényleg nyilvánossá vált kedves beszélgetésünk:

„Kedves Yvette! Köszönöm, hogy megoszthatom üzenetedet, aminek gondolhatod mennyire örültem, nemcsak azért, mert ez már a sokadik levél, amit tőletek kaptam, hanem mert nagyon jó érzés olvasni minden sort, ilyenkor érzem, hogy érdemes napi hat órát gyakorolni. Kérlek, add át üzenetemet a többieknek is, mondd el, hogy mennyire örültem minden sornak, amit tőletek kaptam, de főleg azt az élményt köszönöm, hogy pissenés nélkül velem voltatok mindkét délelőtti koncerten. Mozartnak szép napja volt odaát ezen a délelőttön... Köszönöm...”

Márta néni, Tamás édesanyja a következőket hozzáírva ő is megosztatta beszélgetésünket:

„Átmásoltam Tamás oldaláról, mert úgy érzem, ennek a párbeszédnek – Érdi Tamás és Schandl Yvette között – az én oldalamon is itt a helye...Köszönjük zalaegerszegi pedagógusok, remekül csináljátok, itt a jövő koncertlátogató közönsége!”

A köszönethez, mi diákok is csatlakozunk. Köszönjük tanárainknak, hogy részt vehettünk a koncerten, s ilyen csodálatos, nem mindennapi élményben volt részünk!

Jó napot kívánok Tanárnő! (Kollaricsné Soós Erikának írt levél)

Osztálytársam, Rácz Eszter már elküldte Önnek az Érdi Tamás koncertről szóló írását az évkönyvbe. Én is csatolom, amit én írtam, beleszöve a zongoraművésszel a facebookon megosztott üzeneteinket. A dőlt betűvel szedett bekezdések voltak nyilvánosan megosztva a közösségi oldalon. Képeket is töltöttek fel a facebookra, azokat az alábbi linken megtalálja a Tanárnő.

https://www.facebook.com/pg/erditamaszongoramuvesz/photos/?tab=album&album_id=1594034540633808

Schandl Yvette Mária 11.B

Érdi Tamás koncert

2018. március 2-án a zrinyis koncertsorozaton kívül látogathattuk meg a zalaegerszegi szimfonikusok kíséretével fellépő Érdi Tamás zongoraművész főpróbáját. Köszönjük szépen Tóth László, zalaegerszegi zongoraművésznek, hogy lehetővé tette számunkra ezt az élményt.

Érdi Tamás koraszülöttként jött a világra Budapesten, szülei Érdi Sándor és Szabó Márta. Látását egy hibás inkubátorkezelés miatt veszítette el. 5 éves volt, mikor zongorázni kezdett, s csakhamar felfigyeltek tehetségére. Becht Erika, Kollár Zsuzsa és Eckhardt Gábor tanítja mindmáig egy úgynevezett „strukturális” módszerrel, melynek lényege, hogy tulajdonképpen újrakomponáltatják vele a darabokat. Több zongoradarabot és 12 versenyművet tud eljátszani. Nyolcévesen lépett fel első ízben a Pesti Vigadóban. 1994-ben felvételt nyert a Bécsi Zeneakadémiára, ahol Joó Imola tanította. Ott ajánlották neki, hogy Kanadában folytassa tanulmányait, ezért megpályázta és sikeresen elnyerte a Torontói Royal Conservatory of Music Art Diploma ösztöndíját. 2002-ben kapta meg művész diplomáját. 2008-ban megkapta a 30 év alatti tehetséges fiataloknak járó Junior Prima díjat, 2010-ben pedig a Prima Primissima díj győztese lett a komolyzenei kategóriában, ami hazánkban az egyik legnagyobb elismerésnek számít. 2012-ben pedig megkapta a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét. Magyarországon gyakorlatilag minden szimfonikus zenekarral fellépett. Eddig a világ 23 országában lépett fel.

Érdi Tamás hozzáállását a könnyűzenéhez és Mozarthoz egyszerűen csak így lehet leírni: „*könnyűzene nélkül lehet ugyan élni, Mozart nélkül viszont nem érdemes*”.

A koncert csodálatos volt, és mindenki ámulattal figyelte, ahogy egy vak művész ilyen átéléssel és precizitással képes visszaadni egy Mozart darabot. A légy zümmögését is hallani lehetett volna, olyan csendben hallgatták a diákok a 45 perces előadást.

Számomra még meghatóbbá tette a koncertet, hogy láttam, milyen boldogság ült Tamás arcán játék közben, és hogy a tapsvihartól mennyire meghatódott és zavarba jött. Habár arcunkon a csodálatot nem láthatta, remélem a hallható tapsözön meggyőzte arról, hogy mennyire tiszteljük, azért amit tesz. Soha ne adja fel, mert megéri minden csepp erőfeszítése! Nagyon sok embernek szerez boldogságot.

Rácz Eszter Veronika 11.B

Költészetnap slam a Zrínyiben

Alapvetően nem nagyon tartom fontosnak a költészet napját, hiszen akit érdekel a költészet, az nem április 11-én jelenti ki évi egyszer egy vers megosztásával, hanem egész évben olvas, és az élményt megtartja magának. Viszont van egyetlen egy kivétel, hiszen a költészettel egybe van bár kötve, de egy előadói műfajról beszélünk, ez pedig a slam.

Slammerként egyetlen vágyam lehetett a közeledő költészetnapjára, hogy az emberek legalább egyszer, másfél órában találkozzanak a kifejezéssel, különben is, egyre gyakrabban lesz érettségi tétel, így igazából egy szívességgként sem volt utolsó az ötlet. Ennek a szervezése sem indult másképp, mint bármilyen másik ötleté, ez pedig a felső vezetőség felé való ötletközlés, de hamar zöld utat kapott az egész.

Alapvetően fontos tudni, hogy a slammereket bármenynyire is nem feltűnő, de rengetegen zaklatják Messengeren, máshol meg nem elérhetőek, így egy oroszulett összeszedni egy 3 fős társulatot, főleg, hogy a felkérések 2–3 hónappal korábban már majdhogynem fix szerződések, így 3 héttel előtte lehetetlen találni szabad slammert. Mégis, a beszélgetéseknek és a fellépéseknek hála, nagyon lassan, körülbelül egy héttel a költészet napja előtt, összeállt a pszichológiai mennyország: Pintér Kristóf Signo, Gömöri Eszter, mint pszichológia szakos hallgatók, és Bánóczy Bea már praktizáló gyermekpszichológusként alkotta a sztárfellépők, melléjük pedig én csapódtam. Ez annyiból volt vicces, hogy a *slam poetry* műfaj még szárnybontogatását kezdi, így aki sztárként kezelendő belsős körökben, itt ugyanúgy ki kellett érdemelnie a közönség figyelmét, így viszonylag egyenlő esélyekkel indultunk, bár korántsem volt verseny.

A nap azon a szerdán is felkelt, én pedig leplezve az izgatottságot, fel-alámászkáltam, termekben, szünetekben, mindenhol. A színpadi képre és a felkészültségre panasz nem lehetett, hiszen a tornaterem tökéletesen lett berendezve, és hála Pintér Kristófnak (már-mint DJ Ablakkeretnek és nem a Signónak) unaloműző zenét kapott a közönség, amíg interjúkat adtunk, és hasonló fontos teendőink akadtak. Na, meg persze a busz is 10 perccel kezdés előtt ért be.

Karáth Tanárnő hostolásában megismerhettek bennünket az emberek, utána pedig nekieshettünk a lényegi részének. Mikor először álltam fel a színpadnak csúfolt dobogógyűttesre: *hű*. Rengeteg emberről beszélünk, hiszen az Országos Slam Találkozó is keménynek számított kb. 300 nézővel, hát még ennek a duplája. Bár a csend hatalom, nem is mertem sokat várni, és végre időn nem görcsölve, de nekiálltunk ontani a művészet ezen fajtáját.

Bárány Bence mondta, aki sajnos nem tudott eljönni, hogy vagy megtanulod, vagy megtanulod elolvasni a szövegedet, mi pedig az utóbbit választottuk, ez viszont reméljük nem okozott sok problémát. A szeretet, amit kaptunk, és az, hogy 300 ember minimum figyelt (kocsmasport esetén a hallgatóság fele egészen jó számnak bizonyul; mivel ez kötelező program volt, így meg aztán tényleg), szóval elmondhatjuk, hogy egy jó napot zártunk, és kiderült, a slam Egerszegen nem halott, csupán megfelelő szervezés kell hozzá. *Jóvoltna.:*)

A mikrofonnál Varga Vencel

Varga Vencel 11.N

Parlamentlátogatás, avagy egy felejthetetlen élmény

Hogyan fest belülről a világ egyik legszebb parlamentjének tartott épülete? Milyen érdekességeket rejt a magyar törvényhozás háza? Hogyan zajlik egy plenáris ülés? Mi is a képviselők munkája? Szinte már mindenki feltette magának ezeket a kérdéseket, viszont keveseknek adatott meg a lehetőség arra, hogy teljes egészében bebarangolhassák az Országházat, és betekinthessenek a kulisszák mögé. Nekem lehetőségem volt erre, hiszen egy áprilisi napon egy zrinyis csapat (Bábel Ádám, Hoffmann Ádám, Vitkovics Patrik 9.N, Molnár Bence 10.N, Kiss Kira, Somogyi Laura, Zimborás Márk 11.N, Nagy Attila, Nagy Noémi 11.C és Novákné Bosits Csilla tanárnő) felutazott a fővárosba, hogy meglátogassuk a Parlamentet.

Hajnalban indultunk útnak, hogy délelőtt tíz órára megérkezzünk a Kossuth térre. A beléptetés előtt sétáltunk a pesti Duna-parton, gyönyörködtünk a budai oldal nevezetességeiben, majd a sok-sok szelfizés után a Kossuth téren megcsodáltuk a nemzeti színű zászlót őrző katonák őrsváltását is. A szigorú beléptetés után kezdődött meg az iskolai csapatok számára megszervezett program.

A délelőtt során bejártuk az Országházat, ami attól vált különlegessé, hogy rengeteg olyan helyre beléphetünk, mely általában el van zárva a látogatók elől. Így a kupolatermen és a Szent Koronán, a gyönyörű folyosókon és társalgókon kívül, megtekintettük a Vadász-termet és a Diszlepcsőházat, sőt az egyik teraszon megcsodálhattuk a panorámát és fényképezgethettünk is.

Majd következett a nap legizgalmasabb része: a parlamenti kvízzjáték. Az egykori felsőházi teremben kaptunk kérdéseket az épülettel és az országgyűléssel kapcsolatban, melyekre a frakciófegyelmet is gyakorolva kellett válaszolnia az egyes csapatoknak. Mi minden tőlünk telhetőt beadtunk, de sajnos csak másodikok lettünk, így nem mi kaptuk meg a győztes csapatnak járó tortát. Ebéd előtt még meglátogattuk az Országgyűlési Könyvtárat, melyről nyugodtan kijelenthetjük, hogy hazánk egyik legszebb, leghangulatosabb és legkülönlegesebb gyűjteménnyel rendelkező könyvtára, hiszen itt a több mint száz éves törvénykönyvek mellett sorakoznak a modern irodalom legváltozatosabb darabjai is.

Miután szendvicsekkel, süteményekkel és üdítőkkel megvendégelték minket, a program a felsőházi teremben folytatódott, ahol egy szimulációs játék kezdődött el, melyben egy előre megírt plenáris ülést kellett előadnunk. A házelnököt a mi frakciónk adta, Vitkovics Patrik személyében. Frakcióvezetőnk pedig Zimborás Márk lett, akinek érvelése – az iskolai büfékben való rovarfogyasztás kötelezővé tétele ellen – frakciótagjaink egyöntetű tetszését elnyerte. Ezt egy országgyűlési képviselő előadása követte, ő arról beszélt, hogy miből is áll a képviselők munkája. Végül a napot az országgyűlési őrség bemutatója zárta, ők csakis a mi kedvünkért készültek fel egy külön koreográfiával.

Az egész csapat nevében merem állítani, hogy a látogatás maradandó élményként szolgált, és nemcsak az ellógott nap miatt. Nagyon izgalmas volt tapasztalni azt, hogyan elevenedik meg a múlt. Bízom benne, hogy a nap során megszerzett sok-sok érdekes ismeretet egyszer az életben majd még hasznosíthatjuk! Köszönjük Stárics Roland tanár úrnak a program megszervezését és Novákné Bosits Csilla tanárnőnek azt, hogy elkísért bennünket!

Molnár Bence 10.N

Rejtő rejtvénye

Egy csütörtöki nap, ötödik és hatodik óra helyett volt szerencséje osztályunknak meghallgatni a budapesti előadók Rejtő Jenőhöz kapcsolódó előadását, amelyért nem csak azért lelkesedtünk, mert a matek-fizika mesterpárost ütötte, hanem mert többen ismertük műveit, olvastunk tőle egyet, s más.

Az előadás során elsőként felidézttük olvasmányélményeinket: mint kiderült, sokaknak voltak ismerősek a címek anélkül, hogy tudták volna, Rejtő Jenő írta.

Majd egész más vizekre evezttünk. Előadóink vezetésével egy lakatlan szigetre csepegtünk, ahol felépítettük a saját szabályainkat és társadalmunkat. Érdekes volt eljátszani a gondolattal, hogy a túlélésért küzdünk, amelyet csak összefogással és közös munkával érhetünk el. Nemcsak szervezési problémáink adódtak volna; élelemhiánnyal és a felszabadítóink hiányával is meg kellett küzdenünk, míg 17 hónap után megérkezett értünk a felmentő sereg. Ekkor újabb nehézségek akadtak. Hogyan illeszkedjünk vissza a társadalomba, miután ennyi időt töltöttünk elzárva a külvilágtól, csupán egymás társaságában? A „szigeten eltöltött 17 hónap” azonban közelebb hozott minket egymáshoz. Megismertük mi fontos a másíknak, ki szerint hogyan vezetnénk a társaságot, milyen államforma felelne meg, és hogy élhetnénk együtt egy ennyire elzárt helyen.

Azt gondolom, hogy ez a beszélgetés sokat tett értünk, az osztályközösségünkért. Nemcsak közelebb kerülhettünk az igazi klasszikus művekhez, hanem együtt, csapatban gondolkodtunk a túlélés érdekében.

Horváth Alíz 10.A

24 órás vetélkedőről – avagy „Aludj máskor”

A zalaegerszegi városi diákhéten, április 20–21-én, immár 6. alkalommal került megrendezésre a *24 órás vetélkedő*. A Zrínyi Miklós Gimnázium 30 fős csapata másik 8 iskolai csapattal mérte össze fizikai, illetve szellemi tudását. Mint, ahogy minden évben, idén is a Zalakerámia Sport- és Rendezvénycsarnok adott otthont 24 órán keresztül a versenyző csapatoknak.

A Zrínyi Miklós Gimnázium diákjai sokadszorra vettek részt ezen a versenyen. Az idei évben azért volt ez különleges, mert a 30 főből csupán 1 tanuló volt olyan, aki már az előző években is szerepelt ilyenfajta megmérettetésen. De nekünk, zrínyiseknek ez sem okozott gondot. Az előzetes feladatok során már kiderült, hogy nagyon lelkes, elszánt, aktív tagokból áll a csapat, akiket Varga Vencel (11.N, iskolánk diákelnöke) fogott össze.

A vetélkedő minden évben egy adott téma köré épül. Előző években a diákok például úrutazás és egy lakatlan bolygó meghódításának témájában versenyeztek, idén pedig egy saját játékgyarat kellett megalapítani. Mind az előzetes- és a versenyen kapott feladatok eköré épültek; gondolok itt a bemutatkozó tánra és videóra, sport feladatokra, művészeti produkcióra vagy a város különböző pontjain teljesítendő feladatokra.

Csapatunk már a verseny nap előtti hetekben rendkívül sok energiával dolgozott az előzetes feladatokon. Minden reggel (a tanítás megkezdése előtt) a bemutatkozó táncunkat

Aludj máskor!

tanultuk, elkészítettük a gyárkulcsunk megalkotásának videóját valamint képeket arról, hogy a *KOCKÁ-nkkal* mennyi mindent lehet játszani. A 21. századnak köszönhetően pedig a közösségi médián hirdettük remek csapatunkat.

Egy nap alvás nélkül. 24 órán keresztül vetélkedni. Igen, nem könnyű, de a bennünk levő motiváció és az akarat meghozta eredményét. Iskolánk holtversenyben végzett a 4. helyen a Kölcsey Ferenc Gimnáziummal együtt. Bár az emberben egy pillanatra felmerülhet, hogy éppen lecsúsztunk a dobogóról, bátran ki merem jelenteni, hogy sokkal, de sokkal többel mentünk haza, mint ahogy érkezünk. Hogy miért? Rendkívül remek csapat kovácsolódott össze, új barátságok jöttek létre, rengeteget nevtünk, tapasztalatokat, magabiztosságot szereztünk és természetesen tudásunkat bővítettük. Megismertük másik iskolák csapatainak diákjait, tanárait és egy nagy közösségnek voltunk a részesei. És ha ez nem lenne elég a 4. helyezéssel a Zrínyi csapata először hozta haza a "*Fair Play kupát*". Ezzel ismét öregbítettük iskolánk hírnevét.

Úgy vélem az a 350 diák, aki részt vett ezen a városi rendezvényen rengeteg pozitív élménnyel gazdagodott, és a megszerzett tapasztalatokat más versenyeken is hasznosítani tudja. Remek hangulatot teremtve, úgy tudtunk együtt szórakozni, hogy a számítógépeket, telefonokat mellőztük, és az emberi kapcsolatainkat erősítettük.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani Varga Vencelnek (11.N) a csapatkapitányunknak, aki hatalmas energiával tartott össze minket. Darabos Lilinek (9.N), aki a tánc betanításánál rendkívül sokat segített nekem. A kísérő tanárainknak (Karáth Anita, Németh Szilvia, Szabics Ágnes, Gyimesi Márton, Palkovics Róbert), akik napközben, de főleg éjszaka nagy segítségünkre voltak, és folyamatosan bátorítottak, támogattak bennünket, valamint minden csapattársamnak, akik nélkül nem írhatnék erről a versenyről ekkora örömmel.

De itt nem állunk meg, megyünk tovább, mert hiszem, hogy ezzel a nagyszerű csapattal jövőre még feljebb jutunk a dobogón, még inkább erősíthetjük azt, hogy a Zrínyi Miklós Gimnázium diákjai mindenhol megállják a helyüket, hiszen: "*Vagyunk olyan jók, mint senki se volt, vagyunk olyan menők, mint Harrison Ford!*"

Gyenesé Lili 9.B

Három nap a felhők között

A 10.A osztálykirándulása

Idén májusban, egyévi lázas tervezgetés után, válthattuk valóra háromnapos osztálykirándulásunkat Ausztriában és Németországban. Utunk alatt eljutottunk a csodás Königsseehez, meglátogattuk Neuschwanstein mesébe illő kastélyát, és bejártuk a föld legöregebb sóbányáját a festői Hallstattban.

Az érettségi szünet hetének keddjén indultunk, már kora reggel. Nagyrészt osztályunk tagjaival, három kísérőtanárral – osztályfőnökünkkel, Bóbits Lilla tanárnővel, Egyedné Krizmanics Ildikó tanárnővel és Néz Károly tanár úrral – robogott a buszunk első állomásunk felé.

Ez az ausztriai Königssee közelében fekvő Dokumentation Obersalzberg nevű múzeum volt, amely a helytörténeti kiállítást ötvözi a náci hatalom helyi vonatkozásainak bemutatásával. Ennek megtekintése után vidámabb vizekre eveztünk, még ha csak képletesen is. A Königssee partján elterülő, turistahívogató vásári forgatag és az ezzel szemben teljesen nyugodt, kristálytiszta vizű tó látványa örök emlék marad. Első napunk zárásaként meglátogattuk Ramsau am Dachstein község apró kis templomát, amely Stájerország egyik szimbóluma képeslapért kiáltó környezetével.

Másnap programunkat teljes egészében neuschwansteini utunk tette ki, köszönhetően a jóval nagyobb távolságoknak. A 19. században épült, de a barokk stílust idéző kastély nemcsak a Walt Disney-logó tervezőit ihlette meg. A város főutcáját a végtelen számú ajándék- és emléktárgybolt uralja, először itt nézhettünk szét. Ezt követően, némi hegymászás után, elértük valódi célunkat, a kastély épületét, ahol bejárhattuk II. Lajos király mesevilágának egy részét. Még egy kis túrázás után feljutottunk a Marienbrückéhez, amely hídról Lajos a kastély építtetését figyelte. Nem is véletlenül, hiszen az innen a kastélyra nyíló kilátás lélegzetelállító.

Második esténket, akárcsak az elsőt, a Salzburg melletti ausztriai kis faluban, Eugendorfban töltöttük. Az Alpok ölelésében fekvő településre újból csak a festői jelzőt tudom használni, panzióknál idilli környezetben állt. Másnap reggel nagy nehezen mégis búcsút kellett vennünk tőle, és már hazafelé indulva látogattuk meg Hallstattot. Az osztrák ékszerdoboz legfőbb nevezetessége sóbányája, amelyből mára egy valódi szórakoztatóközpont alakítottak ki. Az egyébként is érdekesen előadott ismeretterjesztő részek (kisfilmek, animációk) között csúszdák, fény show és kisvasút is gondoskodott a jó hangulatról. Sétánk befejeztével volt még időnk gyönyörködni a városka egyedülállóan szép adottságaiban, tiszta vizű tavában, égbe nyúló hegycsúcsaiban.

Mindezek után már csak a hazautazás maradt hátra, ahol megpróbálhattuk kipihenni az elmúlt napok fáradalmait, több-kevesebb sikerrel. Estére érkezünk vissza Egerszegre, s kezdhettünk neki az elmúlt napok élményeinek mesélésének.

Babolcsay Barbara 10.A

Németországi kalandok

Május 25-én reggel mi, a 9.B és a 11.B osztályos tanulók izgatottan bújtunk ki ágyainkból a megszokottnál korábbi időpontban, hiszen végre eljött a nap, amikor kezdetét vette németországi kirándulásunk. Így tehát a gimnázium helyett a pláza parkolóban találkoztunk, ahol már vártak ránk kísérőtanáraink, Beviz Zsófia és Juhász Ildikó tanárnők, illetve Lőrincz István tanár úr. Miután elbúcsúztunk szüleinktől, és sikeresen elfoglaltuk helyünket a buszon, elindultunk úticélunk felé.

A többórás utazást mindenki máshogy töltötte el. Volt, aki aludt, sokan zenét hallgatnak, míg mások sorozatot néztek. Körülbelül négy-öt óra zötykölődés után érkezünk meg Berchtesgadenbe, ahol a Sasfészeket tekintettük meg. A Sasfészek (németül: Kehlsteinhaus) Adolf Hitler egyik kedvenc tartózkodási helye volt, amit 50. születésnapjára kapott. A ház 1834 méter magasan fekszik, ide csak busszal lehet felmenni, felvisz a bejáratig, ahonnan liftbe kell szállni, hogy feljussunk a hegytetőre, ahol Hitler háza ma már éttermként üzemel. Már felfelé haladva is csodálatos volt a látvány, ám felérve még lélegzetelállítóbbá vált. Körülöttünk a völgyekben láthattuk a mezőket és a házakat, a Königssee-t, egy kicsit távolabb pedig gyönyörű hegycsúcsok nyúltak a magasba. Miután mindenki kigyönyörködte magát és elegendő mennyiségű képet készített, a csapat vállalkozó szellemű fele túrára indult. Az út sziklákra lefelé és felfelé vezetett, és nagyon ígéretesnek bizonyult, ám a közeledő felhők láttán vissza kellett fordulnunk. Ennek köszönhetően jobban felfedeztük a hegytetőt magát: elrejtett kiszöggeleket láttunk, sziklákra másztunk, majd a heves eső érkezésekor a zsúfolt éttermet látva inkább visszamentünk a buszmegállóba, ahol mindenki kedve szerint tölthette el a maradék időt.

A Sasfészek meglátogatása után a közeli Königssee-t néztük meg, ahol félórányi szabadidőt kaptunk, hogy kedvünkre sétáljunk a tóparton, fagyizzunk, vagy éppen ajándékot vásároljunk. A nap utolsó programjaként Ramsauban, egy kicsi faluban álltunk meg, ahol a helyi templomot látogattuk meg, illetve egy rövid sétát tettünk a települést átszelő patak partján. Ezután a szállásunk felé vettük az irányt, ami egy Salzburghoz közeli faluban, Eugendorfban volt. Amint lepakoltuk bőröndjeinket, indultunk is vacsorázni, hiszen egy ilyen eseménydús nap után már mindenki várta a meleg ételt. Az asznapi menü húsleves és rántotthús volt salátával és hasábburgonyával, a bőséges adagokkal mindenki meg volt elégedve. A vacsorát követően néhányan sétálni indultak a faluban, többen inkább a szálláson maradtak, hogy berendezkedjenek a szobáikban. Sötétedés után mi, a 11.B-szek összegyűltünk a szállás teraszán, ahol egy igazi csapatépítő este bontakozott ki, majd éjfél tájt mindenki elvonult a szobájába, és ott folytattuk a beszélgetést.

Másnap mindenki korán kelt, hiszen a reggeli után tovább folytattuk utunkat. Programunk a mindenki által ismert és kedvelt Neuschwanstein kastély meglátogatása volt, ami a Walt Disney mesék palotájaként vált világhírűvé. Az épületet II. Lajos bajor herceg építtette, és – habár a kastély teljes kiépítését az uralkodó nem élte meg – bennne minden az ő ízlése szerint lett elkészítve. A már kívülről is lélegzetelállító épülethez vezető meredek utat gyalogosan tettük meg, és a hegytetőre érve nem számítottunk arra, hogy még lépcsők százait másszuk meg bent a kastélyban. A II. Lajos által megálmodott építményt németnyelvű idegenvezetéssel jártuk be, ami igencsak részletes információkat tartalmazott mind a hercegről, mind a helyiségekről. A kastély belsejét jellemző fényűzésnek és a rész-

letekben gazdag díszítéseknek köszönhetően mindegyikünknek tátva maradt a szája. Nemsokára elindultunk a Marienbrücke felé, ami két szikla között, egy hegyi patak felett húzódik, és ahonnan gyönyörű panorámaképeket készíthettünk. A hegyről levezető gyalogút leküzdését követően Schwangau városában széledtünk szét, hogy mindenki kedvére eltölthesse a rendelkezésre álló szabadidejét, azt követően elindultunk az ideiglenes otthonunk felé, Eugendorfba. A hosszú utazás miatt farkaséhesen gyorsan összegyűltünk az ebédlőben, ahol ismét egy nagy adag vacsora várt minket, ezúttal zöldségköret, burgonyakrokkett és fasírt, illetve kávé sütemény. Az aznap esti program a meccsnézés, kártyázás, illetve pihenés volt.

Utolsó napunkon a reggeli után elindultunk az ausztriai kisvárosba, Hallstattba, ami mára már nagyon nagy turisztikai népszerűségnek örvend. A város neve kelta nyelven annyit tesz: „a só helye”. A kisvárosban található a világ legrégebb óta ismert sóbányája. Hallstatt sokáig csak hajóval volt megközelíthető, hiszen sziklák ölelik körül, ma már azonban alagút vezet a településhez. Amint megérkeztünk, közösen tettünk egy sétát a városban, felmentünk a templomhoz, majd utána elindultunk a sóbánya felé. A 2002-ben múzeummá átalakított sóbánya felé haladva megálltunk a hallstatti Skywalk-nál, ahonnan tökéletes rálátás nyílt az alattunk húzódó városra, illetve a tavat körülölelő hegycsúcsokra. Miután elég ideig élveztük a látványt, megmásztuk a múzeum – vagyis a bánya – felé vezető dombot, és kivártuk a sorunkat, kezdetét vette az idegenvezetés. Miután a megkapott zöld, lila és kék ruhákban mi magunk is bányászokká lényegültünk át, elindultunk a bánya bejárata felé, majd egészen a hegy gyomráig sétáltunk. Egy-egy megállóhelyen a bánya belsejében animációkat néztünk végig; hol a hely történetéről, hol a bányászok életéről, hol pedig a sólelőhely kialakulásáról. A termek között alkalmunk volt a bánya belsejében egyedül vagy kettesével csúszdázni, amit mindenki nagyon élvezett, függetlenül attól, hogy 25 vagy 31 km/h-val ment. A bányalátogatást követő szabadidőt ismét nagyon változatosan töltöttük el. Sokan ettek vagy ajándékot vásároltak, de akadtak olya-

Németországi kiránduláson a bések

nok is – köztük én is –, akik meglátogatták a kisváros osszáriumát. A templomkertben kialakított, *Beinhausnak* nevezett kis helyiség arra szolgált, hogy a terjeszkedni nem tudó település halottait tíz év múltán kiássák sírjaikból és itt helyezték el megfestett koponyáikat, így helyet adva a frissen elhunytaknak. A kissé bizarr atmoszféra ellenére nagyon érdekes élmény volt ennyi koponyát összegyűjtve látni, hiszen ez a szokás egyáltalán nem mindennapi.

Késő délután, öt órakor a kisváros elején összegyűlt az egész csoport, vártuk a buszt, és kimerülten indultunk el hazafelé. Habár a harmadik nap után mindenki nagyon vágyott már arra, hogy végre a saját ágyában aludhasson, az biztos, hogy németországi és ausztriai utunk alatt megannyi élményt és emléket szereztünk, és ezen kívül az osztályközösségek is jobban összekovácsolódtak.

Kintli Emese 11.B

Erdély 2018

Idén is, mint minden 10.N osztályos tanulónak, lehetőségünk volt eljutni Erdélybe. Osztálytársaimmal már hónapokkal a kirándulás előtt izgatottan vártuk azt, hogy milyen erdélyi családhoz kerülünk.

A várva várt utazás napja elérkezett, mindenki felkészült a közel félnapos buszozásra. Meggémberedett végtagjainkat először Nagyszalontán tudtuk kinyújtóztatni, ott a híres Csonka-tornyot tekintettük meg. Ezután a nagyszalontai Dévai Szent Ferenc Alapítvány gyermekotthonába látogattunk el, ahol a még a decemberben rendezett süti vásáron gyűjtött hetvenezer forintot adományoztuk az otthonnak. A napot egy gyors nagyváradi városnézéssel zártuk, majd honismeret-vezetők szállójában, a Góbé csárdában töltöttük az éjszakát.

Másnap a Király-hágón keresztül érkeztünk meg Kolozsvárra, ahol megkoszorúztuk a Mátyás király szobrát. Bánffyhunyadon a romák cifra palotáit (cigodáit) csodálhattuk meg, majd végre elérkezett az idő, hogy találkozzunk a fogadó családjainkkal Marosvásárhelyen.

A következő napot Marosvásárhelyen töltöttük, ellátogattunk az erdélyi diákok iskolájába, egy tanóra be is ülhattünk, majd elültettünk egy facsemetét az udvaron. Kultúr-műsorunk után, amit az erdélyi vendéglátóinknak adtunk elő, a Teleki Tékában nemcsak rengeteg könyvet, de még olyan érdekes dokumentumot, mint a Függetlenségi Nyilatkozat egy másolatát, is megtekinthettük. Barbi néni öröme (meg persze a miénkre is) a Bolyai Múzeumot is megnéztük. A nap utolsó látványossága a Kultúrpalota volt, ami mindenkinek maradandó élmény volt.

Másnap Szovátán, a Medve-tónál kirándultunk, a következő állomás Korond volt, ahol számos ajándékot vásárolhattunk szeretteinknek. Szejkefürdőn Orbán Balázs, Farkaslakán pedig Tamási Áron sírhelyét koszorúztuk meg. Az utolsó programunk a Gyilkos-tó és a Békás-szoros megtekintése volt. Sajnos zuhogott az eső, de még így is gyönyörű látvány tárult a szemünk elé.

A következő napon a monumentális tordai sóbányát mutatta meg nekünk az idegen-vezetők, mindenki számára lenyűgöző volt. Torockón a Székelykő megcsodálása után a

nagyenyedi kollégiumot látogattuk meg. Az utolsó állomás Gyulafehérvár volt, ahol az érseki székesegyházban a Hunyadiak síremlékét vehettük szemügyre.

A hazaindulásunk előtti nap a családi nap volt, ezt a fogadónkkal töltöttük. Másnap elbúcsúztunk az erdélyiektől, hazafelé az aradi vértanúk emlékművénél álltunk meg, majd este értünk vissza Zalaegerszegrre.

Összességében emlékezetes osztálykiránduláson vehettünk részt, nemcsak a programok miatt, az éjszakák is feledhetetlenek voltak. Az osztályunk egy összetartóbb közösséggé kovácsolódott, amit e nélkül az erdélyi kirándulás nélkül nem értünk volna el. Legvégül csak annyit mondanék még: köszönjük szépen Barbi néni, hogy ennyit munkát fektetett bele, hogy mindenki jól érezze magát Erdélyben!

Major Fanni Napsugár 10.N

Rikoltoz a 10.N csonka, régi tornyán...

Határtalanul – kirándul a 7.N

2018 májusában ellátogattunk Horvátországba és Szlovéniába a Határtalanul pályázat keretében. Egy 4 napos osztálykiránduláson vettünk részt, ami felejthetetlen élmény volt mindannyiunk számára. Gyönyörű helyeket látogattunk meg, belepillanthattunk a magyarság múltjába, és sok tapasztalatot is szerezhettünk. A program erősen összekovácsolta a közösséget, így jobban megismerhettük egymást, és új barátokra tehattünk szert. Nyelvtudásunkat is fejleszthettük az olyan területeken, ahol nem beszéltek magyarul, tehát ez is a hasznunkra vált.

Az első nap, Horvátországot céloztuk meg. A határ átlépése után, Szentilonára látogattunk, itt megtekintettük a Szent Ilona kápolnát, és innen tovább indultunk Csáktornyára, ahol megkoszorúztuk Zrínyi Miklós szobrát és megnéztük a várat. Kaptunk egy kis szabadidőt is, amit nagyon nagyra értékeltünk, hiszen körbe tudtunk nézni a város központjában, így jobban megismertük a helyet. A nap folyamán még ellátogattunk Felsőzrinyifalvára, Varasdra, Lepoglavára és Ptujška Gorára is. Sok szép épületet láttunk, és megcsodálhattunk mesés tájakat.

Ezt követően megérkeztünk a szállásra, elosztottuk a szobákat, melyek tiszták és otthonosak voltak, kényelmes ágyakkal. Egy szobában ketten voltunk, két szoba nyílt egybe, amihez egy fürdőszoba tartozott. Nekünk, lányoknak a szobái egymás mellett voltak, így sok időt tudtunk együtt tölteni, amikor éppen szabad program volt. A szobák elfoglalása után következett az első étkezés a szálláson, ami sokak számára nagyon meglepő volt, mert elképesztő ételeket készítettek nekünk. Háromféle vacsora közül választhattunk, így mindenki talált magának megfelelőt. Vacsora után elmondták nekünk a másnapi programot, és takarodóig szabadidőt kaptunk a szállás területén, ami nagyon jól jött, hiszen az első nap izgalmaival meg tudtuk vitatni szobatársainkkal, a fiúk focizhattak a szálláshoz tartozó pályán.

Másnap reggel izgatottan keltünk, hiszen ezen a napon látogattunk el Maribor belvárosába, ahol gyönyörű és érdekes helyekre számíthattunk. Ebéd után azonnal indultunk városnéző utunkra. Az én kedvencem a városból a 400 éves szőlőtöke volt, amit közelről is megnézhattunk. Miután sok érdekességgel megismerkedtünk, kaptunk szabadidőt a város központjában, ahol tudtunk fagyizni, sétálni a sétálóutcán, ajándéktárgyat venni Mariborból vagy fényképeket készíteni a gyönyörű városról. Ezt követően pedig vissza-indultunk a szállásra, hiszen láttuk, hogy lóg az eső lába, kicsit gyorsítottunk a tempón. Sajnos az eső utunk közepén megeredt, de ez csak fokozta a hangulatot tehát egyáltalán nem bántuk. Mivel mindenkinél volt pulóver és esernyő ezért szerencsére megfázás nem lett a dologból.

Harmadik napunkon reggeli után eredtünk útnak Pohorje felé. Busszal mentünk fel a hegyre majd ott egy kicsit sétáltunk a csapattal a síközpontig. Itt a lélegzetelállító kilátás egytől egyig mindenkit lenyűgözött. Délután együtt játszottunk kártyajátékot, mielőtt újra ellátogattunk Maribor belvárosába fagyaltot enni és sétálni. Szomorú volt, hogy aznap az utolsó vacsoránk a szálláson, hisz az összes étel, amit készítettek nekünk nagyon finomra sikerült.

Az utolsó nap elindultunk hazafelé, több helyen is megállva, mint például Muraszombaton és Lendván. Lendva volt a végső állomásunk a hazaérkezés előtt, itt meglátogattuk az 1. Számú Lendvai Kétnyelvű Általános Iskolát. Bemutatták nekünk a szimpatikus, rendezett iskolát, ezután vendégül láttak minket üdítővel és finom süteményekkel. Később ellátogattunk a Lendvai Színházba, ahol még az előadóterembe is bemehettünk, majd megnéztük a Szent Katalin templomot is.

Ezek után már haza indultunk, sokat beszélgettünk az úton a felejthetetlen kirándulásról. Mindenki azt mondta, hogy ez volt a világ legjobb osztálykirándulása, és hogy még soha nem működött így igazán együtt ez a csapat. Sokan elárulták, hogy mi volt a kedvencük a négy napban, én viszont egy konkrét helyet vagy eseményt nem tudtam kiemelni, hiszen egytől egyig mindent élveztem, és mindent a legjobbnak gondolok a kirándulásról. Sok gyönyörű helyet láttunk, a szállásunk nagyon jó volt, isteniak voltak az ételek és pont jól jött ki a négy nap, hogy volt elég szabadidőnk is. Köszönjük szépen mindenkinek a támogatását, hogy ilyen remek programon vehettünk részt!

Szakonyi Franciska 7.N

Az idei osztálykirándulásunk több szempontból is különbözött a többitől, tekintve, hogy elhagytuk az ország határait, még hozzá négy napra. Hogy ne túlságos felkészületlenül induljunk útnak, előtte felkészítő órák keretében ismerkedtünk meg az országokkal. Az osztály minden tagjának egy pár perces bemutatóban kellett előadnia a választott témát, így többek között hallhattunk a horvát nemzeti étellekről, a szlovén kultúráról és a horvát borokról is a még számos érdekes információval együtt.

Az első napon Horvátországba látogattunk el, ahol több állomáson is megálltunk. Megnéztük Csáktornyát, Szentilonát és Lepoglavát is. Délután átutaztunk a szlovén-horvát határon is, hogy elérkezünk szállásunkra, Mariborba. Több diák volt a tanárok segítségére, a nyelvi akadályok leküzdésének érdekében, amit összeségében, sikeresen könyvelhettünk el. Maribor belvárosa lenyűgöző volt, ren-

Csáktornyán a 7.N

geteg bolt állt rendelkezésünkre, és egyszerűen pezsgett az élettől. A napok során sok szabadidőt is kaptunk, amikor felfedezhettük a várost, vásárolhattunk és sétálhattunk.

Másnap fő állomásunk Maribor volt, ahol pár érdekes információ után jöhetett a megérdemelt kimenő, amikor mindenki szaladt a különböző üzletekbe, hogy az otthonról hozott eurókat elkölthesse. Az érdeklődők, Szekér Gábor tanár úr vezetésével elmehettek a stadionba, majd a fiúk rátaláltak a maribori focicsapat márkaboltjára, ahol előszeretettel vásároltak olyan tárgyakat, mint gumikacsa, sál, póló és kulcstartó, természetesen mind lila-sárga színben, amik a csapat mezének színeit idézi.

Következő nap egy sípályát látogattunk meg, ahonnan gyönyörű panoráma nyílt, természetesen mindenkinek tele lett a galériája szebbnél szebb képekkel. Emellett teljesen véletlenül egy siklóernyős felszállást és mountain bike-osok gurulását is végignézhattuk. Ebéd után újfent Maribort vettük célba, ahol elkapott minket a szemerkélő eső, de még pont visszaértünk a vihar előtt.

A negyedik, egyben utolsó napon indultunk haza. Útközben megálltunk Zsitkócon és Lendván. Utóbbi városban megnéztünk egy kéttannyelvű általános iskolát is, ahol magyar és szlovén nyelven folyik az oktatás, hiszen igen közel vannak a határhoz. Az iskola könyvtáros tanára megmutatta nekünk a város nevezetességeit és magát az iskolát, amiről egy rövid videót is megtekinthettünk. Megnéztük a Makovecz Imre által tervezett színház- és hangversenytermet, egy kiállítást és egy templomot. A város nagyon szép volt és a közelben lévő tölcsergyárból nagyon finom illatok szálltak a levegőben.

Lendva megcsodálása után hazaindultunk. Kissé fáradtan, de rengeteg élménnyel gazdagabban érkeztünk haza.

Erdélyi Hanga Milla 7.N

A csillagok között – Sopronyi Anna Eszter 11.A

A Zöld Kampuszon jártunk

A Budapesti Gazdasági Egyetem zalaegerszegi Gazdálkodási Kar Zöld Kampuszának célja a környezettudatos életmód megismertetése a fiatalokkal, az egyetemen dolgozókkal és a város lakosságával. Angoltanárunk, Pethőné Choma Anita tanárnő vezetésével – aki sokáig az egyetemen tanított – a 2017/2018-as tanévben lehetőségünk nyílt az osztályunkkal ellátogatni ide.

Az angolóra keretein belül lezajlott látogatásunk során, feladatunk volt előadást tartani az ökotudatos hétköznapiak különböző praktikáiról. Elsőként a geotermikus energiáról hallhattunk egy kis beszámolót. A második csoport a felújított és jól szigetelt nyílászárók fontosságára hívta fel a figyelmünket. Ezután egy kis modellen szemléltették a különbséget a régi és az új üvegek között. Következő előadásunk témája a szelektív hulladékgyűjtés volt. Ez az egyik legkézenfekvőbb módja, hogy elinduljunk a környezettudatos életmód útján. Az esőgyűjtőnél megtudtuk, hogy a wc-k öblítéséhez a megtisztított esővizet használják. Ez a forrás a mosogatásra és növények öntözésére is alkalmas. Később a környezetbarát közlekedéshez kaptunk néhány tippet. A gyaloglás mellett a biciklizés, fiatalabbaknak a gördeszkázás és a görkorizás is egy remek módja, hogy eljussanak A pontból B-be. Legutolsó témánk a komposztálás volt. Sokan azt hiszik, hogy a komposztálás sok időt és energiát vesz igénybe, pedig pillanatok alatt elvégezhető.

Az előadásokat, az idegennyelvi órára való tekintettel, angolul tartottuk. A látogatás végén a BGE egy kis aprósággal kedveskedett nekünk. A nap végén sok tanulságos emlékekkel tértünk haza.

Regényi Dorottya Luca 10.B

Kampuszok a kampuszon

Mesterhármas

Júniusban immár harmadik alkalommal vettünk részt a *Hód napja* elnevezésű versenyen, amelyet már sorozatban harmadszorra sikerült megnyernünk.

Ez egy természetjáró akadályverseny és gyalogtúra a Kerka-mente Natúrparkban a zalai és a szlovéniai magyar általános és középiskolák 3 fős csapatai számára, a Zalai Földrajzi Társaság szervezésében. A verseny célja, hogy megismerjük a Kerka-mente Natúrpark és Zala megye természeti értékeit, Hetés, Göcsej és Őrség örökségeit és a trianoni békediktátum Zala vármegyére gyakorolt hatásait.

A verseny helyszínéül Iklódbördőce szolgál, ahol a Hód tanösvényen zajló túra keretében 8 állomáson adunk számot tudásunkról. Az elméleti feladatok mellett ügyességi feladatokon is helyt kell állni, ilyen a magaslesről történő kislabdadobás és a Csertán való átkelés. Előzetes feladatként mindig egy-egy kreatív menetlevelet kell készíteni, valamint különböző témakörökben tájszavakat gyűjteni.

Először 2016-ban indultunk, de akkor még az általános iskolai kategóriában. Nagyon izgatottan vártuk a versenyt, mivel még sosem vettünk részt ehhez hasonló kaliberű megmérettetésen. Hosszas és fáradalmas tanulás és előkészülés meghozta a gyümölcsét, és boldogan tartottuk a kezünkben az első helyért járó kupát. A nyereség pedig nem más volt, minthogy a Zalai Földrajzi Társaság szervezésében egy 4 napos olasz-horvát-szlovén adriai körúton vehettünk részt.

2017-ben már rutinosabban vágunk neki a felkészülésnek. Anyagot gyűjtöttünk, letúráltuk az útvonalat és gyakoroltuk a silingába dobást. Az újabb menetlevél készítés már nehezebb diónak bizonyult számunkra, hiszen az első évi menetlevelünket nehéz volt

A Mesternégyes

„überelni”. Ekkor már a középiskolai kategóriában versenyeztünk, de a várva várt eredményt így is sikerült elérni, úgyhogy részt vehettünk a csehországi és tübingiai utazáson.

Idén az erdélyi csereprogram és egyéb elfoglaltságok miatt sajnos kevesebb időt tudtunk szánni a felkészülésre, de ennek ellenére az utolsó pillanatban sikerült az eddigi legjobb menetlevelet megcsinálnunk. Diadalmaskodva a hőség, a szintemelkedés és a szűnyogok felett végül 2018-ban is sikerült megvédenünk címünket.

Ezúton is szeretnénk megköszönni a sok támogatást és segítséget Stárics Roland tanárunknak, aki rendületlenül hitt bennünk és biztatott minket.

Ui.: Három a magyar igazság, és egy a ráadás!

Holányi Zsófia, Rosta Maya, Molnár Bence 10.N

COOL-Túra – kultúra

A Keresztury Dezső VMK *COOL-Túra* című pályázatának részeként megvalósuló drámaszakkör tém napjai 2018. június 5. és 7. között rendezték meg, amelyen a mi osztályunk vett részt.

Az első napon a színjátszó körből Kajos Blanka, Pintér Szabolcs, Harmath Enikő, Tóth Ákos, Peterdi Regina és Schulcz Gábor vezetett be minket a dráma nélküli színház világába. Az általunk, vagyis a közönség által megadott szerepek és situációk szerint improvizáltak, különböző játékok alapján. Személy szerint úgy gondolom, hogy nagyon érdekesek, de főként élvezhetőek voltak ezek az előadások, amikbe izgalmas témákat boncoltak az előadók rendkívüli előadásmóddal, és mindezt nagyszerű humorral fűszerezték.

A második napon belepillanthattunk „színház drámával” nevezetű világba. Ötfős csoportokra bontottuk az osztályt, majd mindegyik csoport megkapta William Shakespeare *Rómeó és Júlia* című drámájának az egyik leghíresebb jelenetét, az erkély-jelenetet. A csoportok dolga a jelenet átírása, egy 21. századi darabra. Ezek az alkotások, a foglalkozás végén felolvasásra kerültek, és kiderült, hogy a csoportok mialatt egy kellemes légkört teremtettek nem csak nagyon jól érezték magukat, hanem az alapos munka meghozta gyümölcsét, és szórakoztató, ámde elgondolkodtató kreációk születtek, a mai tinédzserek szemszögéből.

A harmadik napon pedig Máriás Zsolt, a Hevesi Sándor Színház zenei vezetője vezetett be minket a zenés színház világába. A szakkört egyből egy rögtönzött közös komponálással kezdtük, ami meghozta az alaphangulatot. Majd Zsolt a mi kérdéseinkre válaszolva mesélte el az ő történetét a zenével, így megtudhattuk azt, ami legjobban érdekelt minket az adott témával kapcsolatban. Ez a beszélgetés különösen lebilincselő volt, mivel nem hagyták, hogy unatkozzunk, és minden témát különleges nézőpontokból ismerhettünk meg.

Ez a három nap mindenki számára megragadó, érdekesítő és tanulságos volt, valamint mérhetetlenül sok információhoz juthattunk hozzá – a pályázatnak hála – a színház-zal kapcsolatban.

Forintos Fruzsina 9.B/Ny

Dramaturgiai feladatok a *Romeo és Júliához*

- A csoport vezetője olvassa fel a szöveget!
- Sorról sorra (mondatról mondatra) olvassátok újra a részletet, és készíttetek belőle „szövegkönyvet” az alábbi előadásterv alapján:
 - helyszín: a Zrínyi-gimnázium udvara és egyik első emeleti udvara
 - közönség: az iskola diákjai
 - időpont: a tanév utolsó napja
 - rendezői elképzelés: Júlia „az iskola rabja”, Romeo eljött, hogy kiszabadítsa
- A következő változtatásokat hajtsátok végre:
 - min. 20% rövidítés
 - min. 20% átírás
 - min. 20% betoldás
- Kb. 40 percek van a feladatra, utána a csoportok felolvassák a szövegeiket, és röviden indokolják a változtatásokat.

Bajnóczy Zoltán

A profi újságírás fájdalmas

Élménybeszámoló egy bentről megélt thrillerről

Sokan biztosak a jövőjüket illetően. Én némi irigységgel kijelenthetem, hogy azt sem tudom reggelente, hogy melyik zoknit nem ciki párosítani a másikkal. Minden tisztelem a céltudatos diákoké. Kaptam viszont egy olyan lehetőséget, hogy újságíró lehessenek, ami ugyan álmomban sem szerettem volna lenni, de ugye amíg nem próbálja ki az ember, addig aligha tud véleményt alkotni róla. Így történt, hogy az Egerszeg Fesztiválról kellett írnom napi beszámolókat, továbbá három interjút is kellett készíteni. Ez egy olyan vállalkás, amit kedves olvasó kihagysz, ha rám hallgatsz. Nézzük, mi történt!

Az első napon el kell intézni a sajtóakkreditációt, amely legalább olyan zökkenőmentesen ment, mint az átszállásos vonatkozás, és ez valljuk meg, nem egy életbiztosítás. Két óra huzavona után kaptam hát két nyakba akasztós izét, amin az állt: *sajtó*. Ez rettenetes magabiztosságot adott, azonnal ki kellett próbálnom a hatást. Így rongyoltam be a testvérvárosok állófogadására. Strandpapucsban, rövidnadrágban, rajtam kívül mindenki a legszebb öltönyében pompázott. Ráadásul le is ettem a fehér pólómat fagyival, így különösen szerencsés volt „elit” életem első órája. Utána a *Blahalouisiana* és a *Supernem* zenekar összes fontos telefonszámát begyűjtve, elintéztük, hogy mindkét banda interjút adjon nekünk. Legnagyobb örömünkre sem a fotós kollegina, sem én nem tudtunk sokat a *Supernem* zenekarról, de hát a kreativitás jó kérdéseket szül. Aznap második nehézsé-

günk, hogy a beígért szuper fényképezőgép egyáltalán nem érkezett meg, ezért iPad-del és egy kaputelefon képminőségével vetekedő csodával próbáltunk normálisnak tűnni. Az igazi kihívást az adta, hogy éjfélkor hazaesve, azonnal meg kellett írni a cikket, hajnali 4-ig pedig a képekből kiválogatni a legjobbakat. Másnap reggel 9-kor pedig már kezdődött a következő nap, és szaladni kellett jegyzetelni.

Másnapi feladatunk: az italkimérős autók munkatársaival interjút készíteni. A jó szavakért cserébe mindenhol mindent megkóstoltattak velünk. Ez magában hordozta azt a problémát, hogy továbbra is fotózni és jegyzetelni kellett. Déltől kezdve egy magasabb nehézségi fokon műveltük ezt, ugyanis nyolc interjúalanyunk volt. Ez ugyan nem követendő példa, főleg, hogy az alkoholnak nem vagyok nagy rajongója, de tapasztalataim szerint a szakmához ez is hozzátartozik. Még egy érv, hogy miért ne legyél újságíró! Miután még egy napot alkalmas fényképezőgép nélkül nem voltunk hajlandóak végigcsinálni, a netes kunyerálásunk eredményeképpen, kettőt is kaptunk. Így fotós is lehettem, bár életemben nem fogtam még kamerát. A helyezkedéssel valószínűleg sok baj nem lehetett, mert a *New Level Empire* végig az én gépembe mutogatott, cserébe én a legszörnyűbb képeket készítettem róla, közben tejetbökként vigyorogva örültem, hogy legalább ez sikerült. Egy szituáció, két kép, ilyen a kezdő és a profi szemszögéből. Ez pont elég. A *Supernemmel* való interjúnál alig izgultunk, hiszen jó ürügyként az „*olvasóktól érkezett kérdések*”-ként jelentettük be a zenekarnak az interjú tematikáját, ami részben igaz volt, hiszen Németh Ákosnak köszönhetően lettek kérdéseink. Még most is hálásak vagyunk.

A harmadik napon lelkileg megtörve – hiszen a művészi szubjektivitás az újságírás legfőbb bűne – kicsit hisztisen, egy óra alvás után, nekiestünk az utolsó napnak. Interjút kellett készíteni a *Blahalouisiana* zenekarral. Előtte zrinyis arcokkal találkoztunk, akik a *Rómeó Vérzik* nevű metálbandát tervezték meghallgatni, ez sikerült is. A *Blahalouisiana* énekesnője minden allűr nélkül, barátságosan üdvözölt bennünket, de a hangzavar miatt improvizatív interjúhelyszínre volt szükség. Az énekesnő úgy oldotta meg, hogy berongyolt a Mekibe. Nyilván fura lehet ezeket a sorokat olvasni, hogy miért is érdekesek. De ha belegondolunk, hogy nulla koncepcióval érkezünk, egy gyorsétteremben interjúztunk az ország egyik legjobb, és műfajában teljesen egyedülálló banda énekesnőjével, az a „magasélet” legteteje. Az interjú után a koncertjüket meg is könnyeztük, hiszen kiszabadult a három nap összes feszültsége, Schoblocher Barbara (az énekesnő) pedig erre feltette a koronát. Fotóskarrieremet feladva, a backstage-ből figyeltem, ahogy bűbájos kolleginám töretlen lendülettel fényképezi a Charlie koncertet. Annyira fáradt voltam, hogy bólogatni is alig bírtam. Persze a *Blaha* énekesnője ezt nem hagyta annyiban, így történt, hogy vasárnap este fél 11-kor velem táncoltam a színpad mögött az „*Az légy, aki vagy*” című slágerre.

Szürreális három nappal a hátam mögött, de úgy mentem be másnap a suliba, hogy kicsit átélhettem, hogy élek. Tanulság, hogy meg kell ragadni minden pillanatot, hiszen tapasztalatnak több mint tökéletes volt, és olyan embereket ismerhettem meg, akikről még péntek reggel egyáltalán nem is mertem volna álmodni. Szóval srácok, mit is mondhatnék: „*Merjetelek élni!*”.

Varga Vencel 11.N

Folyók – várak

A 9.C/AJTP a Vajdaságban és az Al-Dunán

A kollégium szervezésében négy napot töltöttünk az egykori Magyarország délkeleti csücskében, melynek viharos történelméről már általános iskolában tanultunk ezt-azt. Például a nándorfehérvári diadalt, vagy a 20. századi el-, vissza-, majd újra elcsatolást.

Utunkon elsősorban a Duna menti nevezetességeket vettük sorra. Első nap Újvidékkel ismerkedtünk és a péterváradi erőddel, ahol a „részezes” óra volt a legérdekesebb. Ennek mutatóit felcserélték – a nagy mutatja az órát, a kicsi pedig a percet, állítólag azért, hogy a hajókról már messzebről lássák, hány óra felé jár az idő.

A második nap Belgrádban voltunk, a Duna és a Száva találkozása adta a város jelentőségét, és szabja meg mai arculatát. A nap felét a várral való ismerkedés töltötte ki, amelyet a törökkel vívott állandó harc miatt évszázadokig bővítettek, erősítettek. Ezért ma a területén sok mindent láthattunk: a külső várakokban például tenispályát, a belsőben dinóparkot(!) és hadtörténeti emlékeket. A világháborúból tűzérési eszközöket; a belső várban pedig török türbét, kutat, a város szinte minden pontjáról látható Győzelem szobrot, ortodox templomot a bástyákon, várkapun, falmaradványokon kívül. A legmeglepőbbet talán az I. világháborús katonákra is emlékező templomban láttuk: a csillárok a fémhiány miatt kardokból és töltényhüvelyekből készültek. Délután a Tesla-múzeumba is ellátogattunk, ahol ugyan az angol nyelvű kisfilmből és tárlatvezetésből nem értettünk meg mindent, de a bemutatott kísérletek izgalmasak, látványosak voltak. A világhírű fel-találó hamvait tartalmazó fémgömb látványa pedig megrendíthetett.

A harmadik napon megint nagy utat tettünk meg, mert felkerestük Szendrő és Galambóc várát, sőt hajóztunk a Kazán-szorosban! Szendrő hatalmas erődtémény a Morava torkolatánál 22 ma is álló bástyával; Galambóc pedig a Duna vízszintjének 6–7 méteres megemelése után is meredeken magasodik a folyó fölé. Ezt a várat évek óta hozzák rendbe, építik fel újra, s ennek köszönhetően az országúti forgalom már nem a várkapukon, a várudvaron át zajlik. A Kis-Kazán-szorosban a sziklafalak között kicsinynek éreztük magunkat a hajón, s körülöttünk sok motorcsónak cikázott turistákkal. A két parton egy-egy örök emléket állító alkotás ragadott meg bennünket: a déli oldalon az egykori római hódító, Traianus emléktáblája, a másikon Decebal dák király amerikai mintára sziklafalba faragott arcképe. Mindeközben arról hallottunk, miként igyekeztek elődeink a reformkortól kezdődően biztonságossá tenni ezt a jelentős vízi útvonalat. (Az arany emberben Tímár Mihálynak itt még igen-igen küzdenie kellett az elemekkel.)

Az utolsó napon hazafelé megálltunk egy régi ortodox kolostornál (parkosított udvar, felújított épületek a régi templom körül, ahol a szerzetesek szenvedélybetegekkel is foglalkoznak), s furcsa volt a miénktől eltérő templombelső. Egy pápa segített eligazodni ebben a világban, hogy mi az ikonosztáz, milyenek az ő szertartásai. Utunk utolsó állomása pedig Szabadka volt, szép szecessziós épületeivel, melyek közül kiemelkedik a hivatalosan még nem is látogatható, most felújított zsinagóga, ahová mégis bejuthat-tunk. Aranyos ragyogás, színes üvegablakok magyaros virágmotívumokkal – volt mire rácsodálkozni! Aztán a város hangulatos vendégmarasztaló utcájában ért véget a programunk.

Legszívesebben pedig arra emlékszünk, hogy önfeledten együtt voltunk, nagyokat nevtünk, jókat ettünk a svédasztalos szállodai étteremben, s lesz mit emlegetnünk szeptemberben, decemberben, márciusban, szóval a mindennapokban.

Pencsov Roland, Simon Klaudia, Tóth Szabina 9.C/AJTP

„Itt küzdtenek a honért...”

Pécsi Művészeti Fesztivál

Rendhagyó módon ért véget a tanévünk, az utolsó hétvégét az ország többi bejövő AJTP-s osztályával együtt töltöttük Pécsen, hogy bemutassuk egymásnak és a komoly szakmai zsűrinek „művészi” produkcióinkat.

Kedvesen, barátságosan fogadtak a pécsi diáktársaink, sőt a mi patrónusunk egy horvát nemzetiségű tamburán játszó, közvetlen srác volt! Már érkezésünk délutánján elkezdődtek a bemutatók, mi aznap Barbiért és Szabináért drukkolhattunk, akik páros táncot mutattak be. Majd meghallgattuk, hogy Timi festményeit hogyan értékeli a helyi művésztanár, aki segített nézni és látni a többi alkotást is, sőt jó tanácsokat is adott a további munkához. Az este az osztály felének röplabdázással telt, a spontán alakuló csapatok játékát sok-sok nevetés kísérte!

Szombat délelőtt a városközpontban sétálgattunk, a régi utcák, nevezetességek hangulata egészen más, mint ahol mi élünk. Délután az énekesek kategóriájában Annáért és Zsófiért szorítottunk, majd Klaudiát is meghallgattuk a prózamondók között. A színjátszók bemutatói mindezzel párhuzamosan zajlottak, ezért arról a kategóriáról le is maradtunk. Meglepő volt, hogy egy tanév után a dráma-, illetve (nép)táncóráknak köszönhetően milyen ügyesen tudnak együtt szerepelni más osztályok. Este pedig jött a közös nagy buli! Mindenki felszabadultan „tombolhatott”, a közös éneklés, táncolás egybeolvasztotta a sokfelől jött diákokat.

Vasárnap délelőtt ünnepélyes gála keretében hirdettek eredményt: a kategóriák legjobb produkciói közül láthattunk egyet-egyét, majd a kategória győzteseit szólították színpadra. Elismeréssel hallgattuk, néztük a díjazottakat, s bár nem nyertünk, mégis jóérzéssel nyugtáztuk, hogy három napot ismerkedéssel, örömteli élményekkel töltöttünk együtt.

Salamon Annamária 9.C/AJTP

Nyári angolozás amerikai önkéntesekkel

A Learning Enterprises szervezet önkénteseinek és a zalaegerszegi Zalai Falvakért Egyesület együttműködésével idén nyáron két amerikai önkéntes tanított iskolánkban három héten keresztül. Hétfőtől péntekig napi hat tanóraban, három különböző szinten folyt az oktatás. Manush Mobarhan és Julianna Kiley vezetésével valóban élvezetes és interaktív órákon vehettek részt a lelkes zrínyis diákok, akik nyári szünidejüket feláldozva minden reggel mosolyogva érkeztek az ingyenes angolórákra. Elmondásuk szerint a témák nemcsak változatosak, hanem nagyon érdekesek is voltak, segítve őket a nyelvvizsgára való felkészülésben. Ezentúl kulturális téren is gazdagodhatott mindkét fél, hiszen a magyar diákok magyar kifejezéseket tanítottak az ifjú tanároknak, vizonzásul pedig részesei lehettek egy július 4-i Függetlenség Napi ünnepségnek is, színes asztalterítővel, finom nassolnivalókkal és egy rózsaszínű parókát viselő amerikai tanárral.

Július 12-n délután Manush és Julianna a részt vevő diákok szüleit is meghívta egy búcsúdélutánra, amely során a diákok verseket és fogalmazásokat osztottak meg a hallgatósággal- természetesen angol nyelven.

Nagyszerű lehetőség volt ez mindannyiunk számára, különösen a fogadó családoknak, köszönjük a vendéglátást a Bodrogi, a Hadnagy és a Bálint családnak (10.N)! Reméljük, jövőre újra találkozhatunk újabb lelkes amerikai önkéntesekkel a mi alma materünkben!

Adrovczné Tüske Ágnes

Angolul tanulunk a szünidőben

ÍGY ÍRUNK MI

Sokszínű cikkek a sokszínű világról

„Az ihlet lovára nehéz felkapaszkodni az embernek, de ha egyszer nyeregben van, akkor nincs leszállhatnékja addig, míg le nem szédül.”

(Móra Ferenc)

Van úgy, hogy az ember gyereke elfelejti visszahozni az aláíratott dolgozatot. Na, ilyenkor jön Tölgyesné Kovács Katalin tanárnő büntőfogalmazása. Íme, egy gyöngyszem. Ha már a dolgozat nem sikerült, legalább a magyarázat legyen jó.

Évek óta ismétlődő jelenség, hogy a kémiadolgozatom a megadott határidőre vagy...

- ott van nálam az iskolában, csak nincs aláírva, vagy...
- alá van íratva, de otthon pihen az íróasztalomon, vagy...
- alá van íratva, de otthon pihen a szekrényemben, vagy...
- alá van íratva, de otthon pihen a polcomon, vagy ...
- alá van íratva, és ott is van nálam az iskolában, csak elfelejtem beadni.

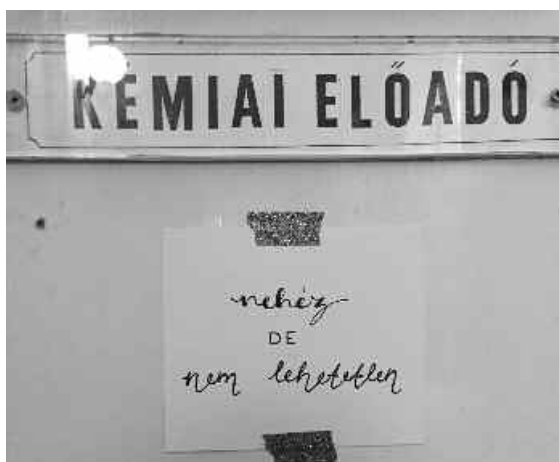
Jelen esetben a *b* változat lépett érvénybe, amit csak azzal magyarázhatok, amivel tavaly is. A kémiadolgozatok még nálam is kevésbé szeretnek iskolába járni, a kémiaelőadóba pedig kifejezetten csak erőszakkal lehet rávenni őket, hogy betegyék a lábukat.

Én – előre látva, hogy a dolgozatommal gond lesz – már aznap este aláíratam az egyemet, ahogy hazavittem az iskolából. A dolgozat eleinte ellenállt, de amikor apukám odahívatta anyukámat is, hogy ő írja alá, a túlerőtől megrettenve békésen tűrte a procedúrát. Ezután, mivel azt hittem, hogy egy kisebb súly elég lehet a dolgozatom féken tartására, rátettem az asztalra, ráhelyeztem egy tollat, egy ceruzát, és lefeküdtem aludni.

Alábecsültem a dolgozatomat! Ez a gonosz nemcsak, hogy egyes lett, de ráadásul elbújt az orrom elől, hogy még véletlenül se vegyem észre, és csütörtök estig elő sem mászott. Akkor bezzeg kidugta fejét a tollam alól, és kárörvendve rám nevetett, mert tudta, hogy most írhatom miatta ezt a beadandót.

Nem tudom, hogy honnan tudta, de tudta, különben nem nevetett volna, hanem ott maradt volna az orrom előtt, nehogy észrevegyem. Így viszont elkaptam, és beraktam az egyik mappámba, ahonnan nem tud megszökni! Már csak azt nem tudom, hogy melyikbe.

Czett Mátyás 10.N

Mi a baj a lányokkal?

Szerintem legalább egyszer már minden lány szemére vetették, hogy ők milyen furcsa jelenségek, vagy mennyire érthetetlenek. Akár még rosszabb tulajdonságokat is hozzájuk vágtak, „*Minden lány egyforma!*” felkiáltással. Sajnos ezzel – lány létemre, – egyet kell értenem. Bizony, a lányok egy része ugyanazokkal a rossz tulajdonságokkal rendelkezik. De minden lánynak vannak értékei, amiben viszont különböznek egymástól. Ettől lesznek különlegesekek, becsesek, ezek alapján kéne őket megítélni. Rövidke szövegem azonban nem erről fog szólni, hanem szeretném a negatív tulajdonságokat részletezni és elemezni.

Sok lány elsősorban álszent, kétszínű. Nem egy lánnyal fordult már elő, hogy barátnőjét a háta mögött kibeszélte, mondjuk éppen az aznapi viseletéről, miközben az arcába mosolyogva dicsérte, milyen csinos. Hasonló eset, ha egy lány folyton ugyanazzal a barátnőjével van együtt, a fotók többségén vele szerepel, megosztják egymással a legnagyobb titkaikat, legcsodásabb élményeiket. De amint lehetősége adódik rá, elmondja az első szembe jövőnek a legfrissebb „pletykát” a barátnőjéről. Számos ilyen esettel találkoztam. Ennek ellenére, ez mégsem általánosítható. Nem minden lány ilyen, sőt, ez csak a lányok kis százalékára jellemző.

Nagyon sok lány panaszkodik a pasijára, amiért nem érti meg, nem jön rá, mire gondol. Igen, ez gyakran így van. De lány létedre tartsd szem előtt: a fiúk nem gondolatolvasók, nem annyira empatikusak, mint mi! Ha észre is veszik, hogy gondban vagy, és megkérdezik: „Mi a baj?”, akkor mit válaszolsz? „Semmi!” J A fiúk gyakran annyiban hagyják, mivel hisznek a párjuknak. Bár olykor tovább kérdezetik, a válasz azonban ugyanaz marad. Igen, megértem, mindenkinek jól esik, ha valaki pontosan ismeri az érzéseit, és tudja, mire van szüksége. Ilyen személy azonban nincs a világon. Oszd meg a barátoddal a problémád! Így együtt találhattok rá megoldást. Különben folyton elhanyagolva fogod érezni magad.

Az utolsó, szerintem fontos gond a lányokkal kapcsolatban, hogy nem tudják felvállalni a hibáikat. Ha valami rosszat tettek, mondjuk rossz jegyet kaptak, vagy otthon eltörték valamit, azonnal ráfognak a tanárra, a kistestvérré. Persze ez természetes reakció. A legtöbb ember próbálja elkerülni a kínos, stresszes helyzeteket, ezért viselkedik így. De sok lány nem megoldást keres a problémára, hanem még tovább fokozza azt. A legtipikusabb eset, amikor a párkapcsolatban történik valami, például összevesznek egy lényegtelen apróságon. A lány ilyenkor tovább feszíti a húrt, egyből a fiúra fogja, miatta rossz a kapcsolatuk, miatta veszekednek. A lány valóban így gondolja, de a külső szemlélő számára tökéletesen egyértelmű, hogy mi a valódi helyzet.

A fentiekben igazi, nem egyszer megtörtént eseteket idéztem a környezetemből. Bevallom, a hibák egy része rám is vonatkozik, nem bújok ki a felelőség alól. Reálisan szemlélem magam és barátaim, de szerencsére velük kapcsolatban nem számolhatok be ilyen példáról. Minden lány barátommal, lány társaim többségével nagyon jól kijövök, szeretem őket.

Ennek a kis áttekintésnek nem a lányok szidása vagy a fiúk dicsérése volt a célja. Mindkét nemnek megvannak a maga általános hibái, ugyanakkor megvannak a szépségei is. Ezekkel együtt lesz szép és színes az egyéniség. Minden ember különböző. Nem lehet általánosítani. Nem lehet minden lányra ráfogni ezeket a hibákat, csakúgy, ahogy minden fiúra se lehet általánosítani a sztereotípiákat.

Tanner Rebekka Rita 10.B

Vörösmarty Mihály: Csongor és Tünde

„Hol a boldogság mostanában?” Petőfi Sándor

Vörösmarty Mihály Csongor és Tünde című drámai költeménye világdramaként értelmezhető, mivel olyan kérdéseket boncolgat, amelyekre filozófusok keresik a választ, hiszen ezen kérdések a világ minden emberét foglalkoztatják. A mű központi témája, hogy van-e boldogság, illetve hol, hogyan találhatjuk meg. A főhős boldogságkeresése az egész világ boldogságkeresését tükrözi. Csongor a boldogság megtalálásában látja az élet értelmét, elvont célokat keres.

Az első helyszín, a kiindulópont, a virágzó Kert, mely az Édenkertet, a Paradicsomot szimbolizálja. Az utolsó helyszín, a végpont, az elvadult kert. Csongor útja önmagába tér vissza, ami jelzi azt, hogy a boldogság megtalálása nem tér függvénye. Az, hogy Tünde a földre vágyik Csongor pedig a Tündérhonba, jól mutatja, hogy az ember mindegy hol van, mindig elvágyódik. A műben az idő sík nem valóság, hiszen egy nap leforgása alatt sok minden történik, például a nap végére megtalálják az élet értelmét, amire egy emberöltő is alig elengedő. Ez egy kozmikus nap, máshogy telik az idő. Ez a körkörös önmagába visszatérő szerkezet bizonyítja, hogy az időtől nem függ a boldogság megelégedése, hiszen ami van, az elmúlik.

A hármast út három válaszlehetőséget kínál, melyet a három életideált megtestesítő allegorikus alak, a három vándor jelképez. A Kalmár számára a pénz, a kincs jelenti a boldogságot. A Fejedelem a hatalomban látja az élet értelmét, a Tudós pedig az észben hisz mindennek felett. A költő mindhármat elutasítja: mindegyik vándor csalódottan, ki semmizve tér vissza a kiindulópontra. A vándorok felfogása, megszállottsága a boldogságkeresés témáit mutatja.

Vörösmarty a mű központi kérdésére a szerelemben látja a választ. Kétféle szerelmet mutat be, a „földit” és az „égit”. Előbbit Balga és Ilma kapcsolata példázza, utóbbit Csongor és Tünde szerelme, ez az idealizált szerelem, amire mindenki vágyik. A való életben a szerelem egy kicsit a kettő összessége. A mű lezárása az Éj monológja, amely filozofikus befejezést ad a költeménynek. A záró kép kietlen, sötét erdő, ami a költő világnézetével egyezik. Vörösmarty az eleve elrendeltség, a körkörösség hirdetője. Kimondja, hogy minden múlandó, így mindegy, hogy melyik utat választod, hiszen ami megszületett, meg is fog halni. A szerelem tehát „csak” egy maradék/menedék, ami a létet elviselhetővé teszi. Ezzel a kicsengéssel fejeződik be a mű.

Peresztegi Míra Zsófia 11.B

A boldogság relatív

Vörösmarty Mihály Csongor és Tündéje az európai romantika bölcseleti kérdéseivel összhangban az emberi lét alapvető kérdéseire keresi a választ. Arra, hogy a lét végességén felülemelkedve mi adhat értelmet és vigaszt az emberi életnek. Lehetünk-e boldogok, és mit kell tennünk a boldogság elnyeréséért. Ezek az örökérvényű kérdések adják a mű filozofikusságát.

A műben Csongor és Tünde boldogságkeresése alapvetően a szerelemben testesül meg, de ezt nem minden ember gondolja így. Ha szabad illet mondani én is ezek az emberek közé tartozom, hiszen a szerelem akkor tud két társ között igazán kiteljesedni, ha azok már előtte is megismerték önmagukat és képesek magukat boldoggá tenni.

Számomra az örömforrást a művészet és az alkotás utáni vágy jelenti. Fontosnak tartom, hogy mindenki megbizonyosodjon róla, hogy mihez van igazán tehetsége, mert csak abban érezheti jól magát és teljesedhet ki. Ihletet bárhonnán lehet meríteni, de ez önmagában kevés a sikerhez, ahhoz elengedhetetlen egy kevés tehetség is. Viszont a tehetség is kárba vesztet megfelelő támogatás és időráfordítás nélkül. Nekem szerencsém volt, hiszen már egész kiskorom óta tudtam róla, hogy ez az a pálya, amit nekem szánt a sors, és rengeteg támogatást is kaptam a környezetemtől. Nem is tudok szebb délutánt elképzelni annál mint, amikor egy napsütöses nyári napon a gondolataimban elmélyedve kirajzolom magamból az érzéseimet. A művészet az én kis menedékem, az a hely, ahol nem számít, hogy mások miket gondolnak, mert nem nekik, hanem saját magamnak csinálom azt, amit. Ekkor egy olyan mérhetetlen nyugaltság fog el, amire szükségem van a mindennapok túléléséhez. Alkotás közben a zenehallgatás nagyon sokat szokott segíteni a koncentrációban, és egy plusz löketet is szokott adni ahhoz, hogy kitartsak az elképzeléseim mellett, még ha az elsöre nem is sikerül.

A Csongor és Tündében számos példát találhattunk arra, hogy nem minden út vezet a végtelen boldogságba. A Tudós, Kalmár és Fejedelem rosszul megválasztott életcélja végül odáig vezetett, hogy a reménytelen és céltalan bolyongásukban már csak a halált látják egyetlen kiútjuknak. Ez is bizonyítja, hogy az ember hajlamos olykor a rossz döntések meghozatalára.

Rácz Eszter Veronika 11.B

Kedves üzenetek – cetlik a falon

A mai világban mindenkinek szüksége van egy kis támogatásra, lélekmelengetésre, segítségre, legalább annyira, mint ahhoz a ponthoz a témazáróban, amivel megkapod a jobb jegyet. Legyen ez egy jó szó, egy ölelés a szeretteinktől vagy akár csak egy kedves üzenet. Két 11. A osztályos lány, Sopronyi Anna és Csontos Hanna az utóbbival tették szebbé számatlan diák, tanár napjait.

Szeptember 21. körül kb. 40 db tenyérynyi méretű, gyönyörűen kidíszített, kedves üzenetekkel teli lapocskákat ragasztottak körbe iskolánkon belül. Rengeteg különböző helyen jelentek meg az üzenetek, legyen akár ez a tanári, a menza. Tantermek közelében, sőt még a mosdóban is lehetett találni párat. Furcsa és egyben hihetetlenül jó volt látni, hogy a hatalmas rohanás közepette mindenkinek volt ideje megállni egy pillanatra, és jót mosolyogni/derülni a kis cetliken. Ha ti is kíváncsiak vagytok kulisszatitkokra, akkor tartatok velünk, ugyanis volt szerencsénk interjút készíteni a két „elkövetővel”.

Honnan jött az ötlet?

- Az egész történet úgy kezdődött, hogy motiváló gondolatokat írt papír kávéspoharakra és cetlikre egy budapesti lány, Gulyás Lídia. Ő kezdeményezte a *kedves üzenetek* mozgalmat, aminek az a célja, hogy biztató, motiváló üzeneteket helyeznek ki az utcára, így szebbé téve az arra járó emberek napját. Egyedül kezdte el az üzenetírást, mára több ezer követője lett. Instagramon és Facebookon láttuk mi is, és nagyon megtetszett nekünk az ötlet, hogy szebbé tegyék mások mindennapjait.

Hogyan álltatok hozzá a feladathoz?

- Hanna írt nekem (Annának), hogy nem csináljuk-e ezt meg. Úgy gondoltam, hogy ez biztos nagyon sok munka, de Hannának rendkívül jó kézügyessége van, biztos meg tudná szépen csinálni. Elkezdtünk papírokat gyártani, igazából csak felváltunk fehér papírlapocskákat. Ezt követően gyűjtöttünk üzenethez inspirációt, hogy kiválogassuk, hogy melyikeket akarjuk megvalósítani és melyiket nem, mert ilyen száz körülit ugye nem akartunk kitenni az iskolában. A legjobbakat szerettük volna kiválasztani. Csináltunk németet is, angolt is, meg két franciát, hogy a termekhez passzoljanak. Ilyen kis mainstream dolgok, de azért aranyosak. Az egyik hétfőn kezdtük el gyűjteni az ötleteket. A kollégiumban titokban írogattam a papírokat. A többiek meg kérdezték, hogy „*Mi a francot csinálsz?*” de szerencsére nem jöttek rá, hogy miről van szó. Szerdán délután raktuk ki őket, tehát négy után, hogy ne nagyon lássák, hogy mit csinálunk. A Hannának voltak színes, meg csillámos ragasztó szalagjai, amikkel fel tudtuk ragasztani a papírcetliket, így sokkal szebben néztek ki, mintha csak simán ragasztó szalagot használunk.

Minket is rendesen megleptetek ezekkel a kis kedvességekkel. Hogyan reagáltak rájuk a diákok, illetve a tanárok?

- Reggel nagyon kíváncsian vártuk az iskolába beérkező gyerekek reakcióit, kíváncsiak voltunk, hogy mit gondolnak. Voltak, akik úgy reagáltak, hogy „*Kik ezek a hülyék, akik ezeket kiragasztották?*” meg „*Milyen gáz!*” Én meg az ilyenekre eléggé kiakadtam. De azért az osztályfőnökünk, és az igazgató úr tudott róla. Velük megbeszéltük, mert azért meg akartuk kérdezni, hogy azért ez okés-e, vagy le leszünk-

e szúrva, hogy „*Ki az az elvetemült, aki ilyeneket ragasztgat az iskola falára?*”. Megengedték, úgyhogy igazából rajtuk kívül senki sem tudott róla. Másnap reggel azért vicces volt, mert sokan kirakták Instagramjukra például azt, amelyiket a kémia terem elé tettünk („*Nehéz, de nem lehetetlen!*”). Tehát valakinek azért tetszett ez a kis ajándék, de volt, aki szerint nagyon gagyi volt. Kollaricsné Soós Erika tanárnő is írt egy posztot, hogy nem tudja ki volt az, de nagyon cuki, meg hogy tőkre bearanyozta ez a kedvesség a napját, meg ilyenek. Ezt írta: „*Ma a ZMG-ban elszabadultak a plakátolók. Pici cetliken, gyönyörű kézírással, több nyelven pozitív üzeneteket ragasztottak az ajtókra és a falakra. Az iskola közössége mosolygott, találgatott, hogy kik ők és miért. Nem jöttünk rá, legalábbis én nem, de köszönjük. ZMG én így szeretlek.*”. Ez után gondolkodtunk, hogy szóljunk-e vagy mi legyen. Lídia meg megosztotta ezeket a képeket, mert átküldtük neki, meg írtunk neki, hogy csináltuk ezt a suliban, meg akartuk nézni, hogy az emberekre ezek milyen hatással vannak, és hogy reagálnak rájuk. Aztán megosztotta, hogy nemcsak Budapesten lehet ilyet, hanem az egész országban. Akkor írtam ki, hogy mi voltunk azok, meg ilyesmi.

Voltak rá ilyen kevésbé várt reakciók?

- Hajdúné Szabó Ágnes tanárnő odajött, hogy „*Hát lányok, ez egy etika ötös!*” – szóval mindkettőn kaptunk ötöst. Egy volt zrinyis meg írta, hogy „*Ilyenkor nagyon bánom, hogy már nem járok a Zrinyibe*”. Továbbá a Lakatos Szilárd írt, hogy „*Imádlak titeket, egyik legnagyobb ötlet volt ez*”. Meg a József Attila tanár úr is, hogy „*Sokunknak tetszett, köszönjük, hogy eszetekbe jutott, és megvalósítottátok*”. A Lídia azt írta, hogy „*Tegnap este ez az üzenet várt Annától és Hannától: „Nagy motiváció volt számunkra a kezdeményezésed, ezért úgy döntöttünk, hogy meglepjük ezekkel az üzenetekkel a többieket is. Mi csak a saját gimnáziumunkban ragasztottuk ki őket itt Zala megyében. Kíváncsian várjuk a reakciót holnap. Sok sikert az eseményhez, remélem, minél többen tudnak majd részt venni.*”. Mert ugye körülbelül két napra rá volt a pesti esemény, hogy ilyen kávézóba együtt mennek, aztán ott megalkotják ezeket a cetliket, és a lényeg, hogy minél többen ragasztgassanak. És akkor a Lídia írta, hogy „*Itt a példa, hogy bárhol és bármikor lehet csatlakozni, nem csak szombatban, és nem csak Budapesten*”. Az lepett még meg, hogy nagyon sokat leszedtek, már rá egy hétre volt, ami nem volt ott. Most körülbelül három, maximum négy van még a suliban (L). Annak ellenére, hogy volt alapból vagy olyan 20–40 darab. Az volt még vicces, hogy a büfénél ott volt a „*Mosolyogtál ma már?*” kérdés, és mindenki odaírta, hogy „*Nem.*”.

Teljesen egyedül csináltátok, vagy volt egy kis segítségetek is?

- Igen, egyedül, nem is mondtuk el senkinek az égvilágon (a József Attila tanár úron, meg az igazgató úron kívül).

Jövőre is terveztek ilyet?

- Gondolkodtunk rajta, és jó ötlet, de lehet, hogy majd jövőre csak akkor, amikor majd mindenki elfelejti, hogy volt egyszer egy ilyen.

Valamilyen dicséretben részesültetek? Ha nem, mi szívesen kezdeményeznének.

- Szerintem osztályfőnöki dicséretet kaptunk érte, de most így hirtelen nem emlékszem. De valamit mintha kaptunk volna.

Annában, és Hannában igazi egyéniségeket ismertünk meg. Nekünk borzasztóan tetszettek ezek a kedves kis üzenetek, rengeteg más városban is lehetett látni ilyeneket. Bátran lehet követni a példájukat! Egy ilyen gesztussal megmutatták, hogy van élet a matek után(J), és hogy merjünk új dolgokat kitalálni. Legyünk kreatívak, és próbáljuk meg feldobni egymás mindennapjait, ha már szeptembertől júniusig nap, mint nap látjuk egymást. Ezúttal is köszönjük Csontos Hannának, és Sopronyi Annának a meglepetést, és hogy össze sikerült hoznunk ezt az interjút.

Amamou Martin, Bödő Lajos, Király Lénárd, Nátrán Péter 9.A

2018. 06.04. – Erdélyi Dorisz, a szülői munkaközösség elnöke, Kocsis Gyula, az Intézményi Tanács vezetője megköszönte iskolánk tanárainak az egész évi áldozatos munkát. A diákok nevében Varga Vencel (11.N) saját maga által irt slammet mondott el.

Ki a tanár?

Akit egy nap többet hallgatunk, mint a saját zenénket.
aki miatt belehalunk a tanulásba, egy nagy fenéket.
aki miatt zsebkendőt könnyesre áztatunk.
és akit otthon a jegy miatt töretlen hibáztatunk.
aki családtag, és cselekszik a javunkra.
aki miatt nincs idő a kedvenc sorozatunkra.
tanár az az ember, akit nem értékelnek eleget,
aki sosem kapott langyosat, csak forrót és hideget.
tanár, aki mindezek ellenére is szívből tanít,
nem beszél mellé, árnyal, és nem vakít.
tanár, aki kiáll másokért minden gyötrelmet,
hogy tizenegyedikesként sem értem még a törteket.
aki ura a helyzetnek és nem hagyja elfajulni.
aki még hisz bennem, hogy meg tudok javulni.
tanár, aki szereti az osztály sikerét, pedig semmit sem haladt.
tanár, aki elhiszi, hogy *sajnos ma is otthon maradt*.
tanár az, aki segített mikor magamon nem bírtam.
tanár az, aki elhiszi, hogy ezt nem az első órában, a pad alatt írtam.
tanár, aki ilyenkor is művel, elfogad, egy kicsit ápol.
aki százezredjére sem fog ellökni magától.
csak most kezdek rájönni, hogy bármerre is mennék,
ilyen tanárok nélkül, sokkal kevesebb lennék.

Varga Vencel 11.N

A SZAKE Magyarország az én hazám című verseny zrínyi csapatának kétpercese. Az idei téma a Dunántúl volt.

Feladat: Egy dunántúli tájegység / néprajzi táj komplex bemutatása párbeszéd formában (természet-, társadalom- és gazdaságföldrajz)

Kalauz: Szép jó napot a fiataloknak. Jegyeket, bérleteket!

Diák 1.: *felmutatja a jegyét* Üdvözlöm.

Diák 2.: *felmutatja a jegyét* Jó napot!

Kalauz: *megnézi a jegyeket, kilyukasztja* Látom, Egerszeg felé utaztok, mi célból?

Diák 1.: Legény búcsúra megyünk, én szombathelyi vagyok.

Diák 2.: Én pedig pesti, nem jártunk még erre fele.

Kalauz: Hány napot maradtok?

Diák 1.: Hosszú hétvége lesz két szabadnappal.

Diák 2.: Még nem tudjuk, mivel töltjük.

Kalauz: Zalaegerszeg számtalan látnivalóval rendelkezik. A belvárosi Kossuth-utcán van a legtöbb, mindenképp nézzék meg a Kvartélyházat, a Dísz teret, és még számtalan fagyizó, kávézót is találtak ott.

Diák 1.: Hallottam a város kosárcsapatáról, más sport, amiről érdemes tudni?

Kalauz: Régebben a foci csapat is jelentős volt, mára már egy kicsit háttérbe szorult, inkább a kosár a jelentős. De ha a víz vonzza önöket, ott az egész évbe működő fedett uszodánk, illetve kikapcsolódásnak nyáron az Aquacity, hidegebb időszakokra pedig a Termálfürdő.

Diák 2.: Olvastam az egerszegi skanzenről, mit érdemes tudni róla?

Kalauz: A Göcseji falumúzeum vagy hétköznapi nevén Skanzen remekül bemutatja a régi falusi emberek életét és mindennapjait. Kultúradelvék számára kötelező.

Diák 1.: Helyileg Kustánszegen tartják a legénybúcsút. Azt mondják róla, hogy jellegzetes Göcseji település, mit kell tudni róla?

Kalauz: Ez így igaz, nagyon jellegzetes dombokkal körülvett csendes kis falu. Este, ha lesz, ki ne hagyjátok a dödöllét, a prószát vagy éppen a pálinkát. Desszertnek a Zala kockát érdemes megkóstolni. Minden faluban van a Göcsejre jellemző faszoknyás harangláb.

Közösen: Szép a Göcsej, hepe-hupás földje,

Drága annak minden kicsi göröngye,

Felmegyek a Kandikó tetejére,

Ellátok a világ másik felére.

Bábel Ádám, Hoffmann Ádám, Vitkovics Patrik 9.N

A SZAKE Magyarok Európában című verseny zrínyis csapatának kétpercese. Az idei téma az 1867-es kiegyezés és a dualizmus évtizedei volt.

Feladat: A kiegyezés értékelése és a dualista évtizedek sikereinek komplex bemutatása párbeszédese formában (politika, társadalom, gazdaság, közlekedés, kultúra)

Gyerek: Anya, nagypapa! Szeretnék segítséget kérni tőletek.

Anya: Miben segíthetünk drágám?

Gyerek: Egy sulis projektet kell csinálnunk, aminek be kell mutatnia, hogy a kiegyezés jó hatással volt az országunkra, de én ezt nem értem. Hogy lehetett ez jó nekünk, ha ez az egész nem volt sikeres, és a Monarchiával együtt 1918–20-ban a történelmi Magyarország is darabokra hullott?

Nagypapa: Jaj Kincsem, ez egy kicsit bonyolult. Tudod, Ferenc József magyar részről 1867. július 28-án szentesítette a törvényeket, hivatalosan is létrehozva egy alkotmányos monarchiát, melynek neve Osztrák–Magyar Monarchia lett. És tudod a kiegyezést mindkét fél szükségszerűnek tartotta.

Gyerek: De már a kiegyezés megkötésekor hatalmas politikai vita bontakozott ki erről a megoldásról, nem? Kossuth Deákhoz intézett nevezetes Kasszandra-levelében tiltakozott is ellene. Szerinte Magyarország a kiegyezéssel a felbomlásra ítelt Habsburg Birodalomhoz kötötte sorsát, s a felbomló Habsburg Birodalom maga alá temeti majd Magyarországot is. Vagy nem így volt?

Anya: Tudod, az új rendszer a két legerősebb nemzetiség megegyezése a Habsburg Birodalomban. A többi nemzetiség érdekeit figyelmen kívül hagyták. A kiegyezés megkötése reális kompromisszum volt, hiszen a korabeli erőviszonyok alapján hozták létre. Lehetőséget teremtett arra, hogy Magyarországon gyorsabb ütemben bontakozzon ki a polgári fejlődés. Magyarország teljes belső önállóságot kapott. Megalakult a magyar kormány Andrássy Gyula gróf vezetésével.

Nagypapa: A kiegyezés egyértelmű következménye a viszonylagos belpolitikai önállóság mellett egy viszonylag békés 50 év, mely alatt Magyarország jelentős gazdasági fejlődésen ment keresztül. Ebben a fél évszázados időszakban ugyan rendszerek voltak a viták Bécs és Buda közt, de mégis egy jól működő és Európával lépést tartó államkomplexumban fejlődhetett Magyarország. A kiegyezés új korszakot nyitott hazánk történelmében.

Anya: Kétségtelen, hogy Magyarország ebben a korszakban nem maradt le Európától, sőt kialakult a magyar ipar és a vasúthálózat, erősödött a magyar gazdaság és fejlődött a hazai tudományos élet is.

Gyerek: Értem. Szóval azonnali másik lehetőség nem volt, hiszen sem a külső, sem a belső körülmények nem kedveztek a magyar függetlenség megvalósításának. Így csak a bizonytalan további kivárás maradt volna. Azt hiszem, figyelembe véve a gazdasági erősödést, a politikai stabilitást, a jobbiztonságot, ami elősegítette a társadalmi-gazdasági fejlődést, a kiegyezés mégiscsak előnyös volt Magyarországnak számára.

**Ferenczy Kata, Vaspöri Dóra (12.B),
Lakatos Szilárd (12.C)**

Politikai vita a Függetlenségi Nyilatkozat ügyében
Elhangzott 1849. április 12-én este az Országos Honvédelmi Bizottmány ülésén

Kossuth Lajos az OHB elnöke

Nyáry Pál az OHB alelnöke

Mészáros Lázár az OHB tagja, hadügyminiszter

Kossuth Lajos: Uraim! Az elmúlt napok katonai sikerei méltó választ adtak a magyar alkotmányt lábbal tipró császári seregeknek.

Mészáros Lázár: Igen, és megadták a kegyelemdöfést a fővárost bitorló és Kápolna után még oly elbizakodott Windisch-Grätznek is. Úgy hírlík, Ferenc József megvonta tőle a bizalmat.

Nyáry Pál: Ez hát a magyar nép válasza az „*unbedingte Unterwerfung*”-ra.

Kossuth Lajos: Vajon nem volna-e helyénvaló ezek után a Magyarország megsemmisítését proclamáló olmtüzi manifestum ellen a magyar országgyűlés részéről megfelelő ellennyilatkozattal föllépni? Hiszen az egyértelműen leleplezte az udvar valódi szándékait. Megmutatta, hogy Bécs célja az ország koronatartományként történő beolvasztása, ami nemcsak az áprilisi törvények eltörlését jelentené, de a Sanctio Pragmatica által biztosított jogi státushoz képest is visszalépést jelentene.

Nyáry Pál: Csak nem az ausztriai házat a hatalomtól megfosztó függetlenségi nyilatkozatra gondolsz?

Kossuth Lajos: De igen! Minden kötelék, a kiegyezés minden lehetősége megsemmisült. Egy ilyen lépés ugyanakkor megnyitná az utat London, Párizs vagy Isztambul irányába.

Nyáry Pál: Szerintem éppen most jött el csak igazán a béketárgyalások megkezdésének az ideje, hiszen a honvédseregek most olyan győzelmeket arattak, amelyek immár békülékenységre bírhatják a Habsburgokat.

Mészáros Lázár: És azt se feledd el, hogy törzstisztek korábban szinte kivétel nélkül aktív császári-királyi tisztek voltak. Már Vácott is kinyilvánították, hogy készek az önvédelmi harcra, de a dinasztíával való kiegyezésre, nem pedig a kötelékek végleges megszüntetésére törekszenek. Nem kényszeríthetjük őket olyan helyzetbe, ahol az önvédelmi háború elveszíti jogi alapjait.

Kossuth Lajos: Én nem arról beszélek, tanácsos-e a nemzet jövőjéről alkudni, hanem azt mondom, hogy nem lehet. Magyarország az önvédelem terén áll, oly igazságos téren, melynél igazságosabbat nem ismer a história. De a harcot nem mi szítottuk, ránk kényszerítették. Ha a nemzet akarja védeni magát, élni fog; ha nem, elvész.

**Kiss Kíra, Somogyi Laura,
Zimborás Márk 11.N**

Téli kert

Sokan látjuk így a világot, egy
fókuszban.
Pedig megannyi csoda vár
ránk.
Észre vesszük a télben a tavaszt?
A magot,
melyet Valaki elültetett
bennünk.
Mít érne a tél, ha tél után
a mag
fel nem ébredne álmából,
hogy csírázzon
és nőjön és kivirágozzon
tavasszal.
Mít érne a hó, ha nem lenne
meleg takarója
a földnek.
Mít érne a tél, ha nem lenne
csend,
és a meleg kandalló mellett nem
látnád
a hópelyhek táncát, és nem
gondolkodnál el.
Mít érne a könyv, ha az áltudományon túl
nem lenne
nemes.
Ha nem lenne betű, mellyel
évezrednyi tudást
leírnál.
Mít érne az élet, ha nem lenne
tisztá szeretet.
Mít érne a kút, melyből
tisztá víz
helyett moslék csorgadozna.
Majd, ha egyszer az emberiség
újra kivirágzik,
nem lenne itt tél és csend és hó és halál.
És a kertben csodák vesznek körül,
szeretet körös-körül.
Ahol lehet akár tél és tavasz,
rajtad múlik, hol maradsz.

Szabó Márk Kálmán 11.B

Grafika: **Pigler Szofi Anna 6.N**

EZ SIKERÜLT

„A tudomány izgalmas kaland. Ajtókat nyitogatunk, keressük az igazságot, s egyszerre ott van előttünk, mint mesebeli kincs, a maga kézzelfogható, tündöklő valóságában.”

(Kosztolányi Dezső)

Két jól sikerült dolgozat etikából. Nóri tanára: Hajduné Szabó Ágnes.

Az élet értéke: abortusz, eutanázia, halálbüntetés...

Az élet értéke, értelme és a halál gondolata nagyon régóta foglalkoztatja az embereket. Ha választ szeretnénk kapni arra, miért élünk, talán érdemes elgondolkozni azon, mi az élet és mit jelent a halál. Nagyon sokan megpróbálták már definiálni, mi az élet. A megalkotott definíciók sokszor hiányosak, egy-egy részterületet emeltek ki. Az biztos, hogy az élet több, mint a fizikai-kémiai szabályok szerint működő anyag. Az élet komplex jelenség. Nem tehetünk róla, hogy élünk, éppen ezért az életet elképzelhetjük úgy, mint egy ajándékot. És ha így gondolunk rá, adódik belőle, hogy az életre vigyázni kell, meg kell becsülni, mint egyszeri lehetőséget. Fontos, hogy minden embernek meg kell birkóznia léte végességének tudatával. A halál elfogadása még nehezebb, hiszen az étellel szemben erről nem rendelkezünk tapasztalatokkal. Minden ember másképp törődik bele, hogy egyszer véget ér földi élete. Ezért van az, hogy a különböző kultúrákban más-más elképzelések alakultak ki a halálról.

Ugyanakkor minden ember része a társadalomnak, és az emberek közösségben való létezése elképzelhetetlen bizonyos normákhoz való igazodás nélkül. Ezért vannak a törvények, amelyek a társadalmi viszonyukat hivatottak szabályozni az élet minél több területén. Kritikus pont lehet viszont a halált érintő kérdések kezelése, a törvény által meghatározott irány. Ezek a kérdések mindig ellentmondásosak, többször előfordul, hogy a jog és az erkölcs szembekerül. Pontosabban: sok ember vallja, hogy ami a törvény szerint nem tilos, az szabad. És a törvény által hagyott kiskapu olyan cselekedetet engedne meg, hogy a lelkiismeret erősen tiltakozna. Vegyük példának az abortuszt.

Az abortusz a terhesség mesterséges úton történő megszakítását jelenti. Annak eldöntése, hogy ez törvényes-e vagy sem, azért nehéz, mert az élet fogalmát nem tudjuk egészen pontosan meghatározni. Nem tudjuk, mikortól tekinthető önálló élőlénynek az ember. Az adott ország törvényei ezt meghatározzák. Ha az erkölcs szerint vizsgáljuk a kérdést, az abortuszt gyilkosságnak tekinthetjük. Hiszen a terhesség bármilyen korai szakaszát nézzük, a fogantatás után fejlődő lénynek lehetősége van az életre. Ha sokan nem is tekintik még embernek, a lehetősége meg van, hogy azzá váljon. És mi emberek nem dönthetünk másnak az életéről, mivel mindannyiunk élete ugyanannyit ér. Ezzel szemben azt tapasztaljuk, hogy az abortuszt látszólag szabályozzák, gyakorlatilag azonban semmi akadálya, hiszen hazánkban például bármelyik nő elvégeztetheti magán a műtétet belső válságra hivatkozva. Erre azért van lehetőség, mert a törvény meg kívánja adni a nőknek,

hogy dönthessenek saját testükről (amelynek valamilyen szinten a magzat is része), életükről.

Talán még nehezebb kérdés az eutanázia. Hiszen ilyenkor előfordul, hogy az öntudattal rendelkező ember maga kíván döntenie a halálról, ám ehhez „segítségre” van szüksége. Ez gyakorlatilag az ő részéről erkölcsileg olyan, mint az öngyilkosság, ami bűnnek tekinthető, mert a halálunkról nem mi döntünk. Viszont aki segédkezik ebben, az bűnrészessé válik. Van az a helyzet is, amikor a beteg szenvedéseire való enyhülésként tekint a halálra, ezért látja megoldásnak az eutanáziát. Ilyenkor az ebben segédkező személyt tekinthetjük tényleg jótévőnek, hiszen segített a betegnek a szenvedéseitől való megszabadulásában. Az eutanázia passzív fajtája, amikor az egyén állapota olyan súlyos, hogy csak mesterségesen (nagyon nagy anyagi ráfordítással) lehet fenntartani életműködéseit. Ez esetben a törvény megengedi az eutanáziát, tekintve, hogy nagyon minimális az esély a beteg gyógyulásának a javulására.

A halálbüntetés Európában nem megengedett. Ez azért van, mert a büntetés kiszabásakor lehetőség van tévedésre. Előfordulhat, hogy az elítélt ártatlan. Ez esetben viszont a tévedés nem engedhető meg, még akkor sem, ha nagyon ritkán fordulna elő. Hiszen nem fordítható vissza, a halottat nem lehet visszahozni az életbe. És a halál sem magánügy, soha nem egy embert érint. Mivel az ember a közösség része, halála is hatással van másokra (családtagok, barátok, ismerősök...). Ezért a halálbüntetés nem egy embert büntet. Az ártatlank büntetésének elkerülése pedig ellensúlyozza a halálbüntetés mellett szóló érveket (társadalom védelme, halálbüntetés visszatartó ereje). Ezért nem teszi lehetővé a törvény.

Az ilyen az életet és a halált érintő kérdésekben nehéz döntenie, és láthatjuk, hogy a törvények nem számítanak világos, érthető iránymutatónak. Ha döntési helyzetbe kerülünk, akkor az erkölcs segít a probléma megoldásában. Íratlan szabályok, melyek a neveletésből, az értékrendből, a lelkiismeretből fakadnak.

Felnőttes gyerekek, gyerekes felnőttek

A felnőtté válás hosszú folyamat, és szerintem bátran állíthatom, hogy nem egyszerű. Mit is jelent valójában felnőttnek lenni? Ezt a kérdést sem könnyű megválaszolni, de összegyűjtöttem néhány dolgot, amely szerintem elengedhetetlen ahhoz, hogy felnőttként tekintsünk valakire.

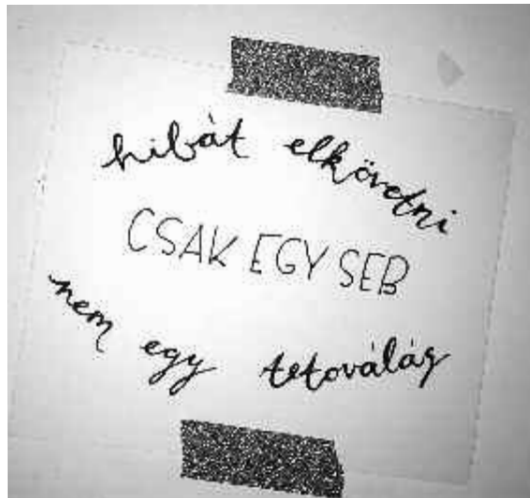
Nagyon fontos, hogy egy felnőttnek határozottan kialakult képe legyen magáról. Ismernie kell az erényeit, gyengéit, határait. Ha mindezzel tisztában van, képes arra, hogy a társait és a világot is reálisabban lássa. Ha felnőttekről van szó, egyből eszembe jut az önállóság. Azt gondolom, hogy egy felnőtt döntéseket tudjon hozni komoly helyzetismerettel és józan belátással kell rendelkeznie. Persze nem azt állítom, hogy egy felnőttnek nem csak jó döntéseket kell hoznia. Mindenki téved, persze. Viszont, ha egy felnőtt téved, szembe kell néznie a következményekkel, felelősséget kell vállalnia döntéseiért és tetteiért. Nem hátrálhat meg, nem bújhat el, a problémák elöl. Illetve az is fontos szerintem, hogy egy felnőtt meg tudjon állapodni valahol. El tudjon köteleződni valami mellett, legyenek hosszútávra szóló döntései. Szerintem, ha ezek teljesülnek, akkor mondhatjuk valakire, hogy tényleg felnőtt.

Manapság elég sokat hallhatunk arról, hogy a gyerekek hamarabb lépnek a felnőtté válás útjára, sőt hamarabb nőnek fel. Ez szerintem nem igaz, felnőtté gyerekekről beszélhetünk, de ez picit más, mintha azt mondanánk, hogy ezek a gyerekek tényleg felnőttek. Azt, hogy „felnőtt”, ebben az esetben teljesen máshogy kell érteni, mint amit az előbb leírtam. Szerintem a felnőttesség ilyenkor inkább a külsőségekben, esetleg a viselkedésben nyilvánul meg, nem pedig a belső értékekben vagy a döntésekben. Hiszen egy jóléti társadalomban élünk, a gyerekek nagy része nincs rákényszerülve arra, hogy felnőttként álljon helyt az életben. Viszont nagyon sok gyerek szeretne felnőttnek látszani.

Előfordul, hogy a felnőttek világa nagyon vonzónak tűnik számukra, holott még távolról sem ismerik eléggé. De a látszat kedvéért megpróbálnak minél felnőttesebben öltözködni, beszélni. Minden témában igyekeznek otthonosan mozogni, látszólagos szakértelemmel szólnak hozzá bármihez. Ám nagyon sokszor az a helyzet, hogy véleményük nem megalapozott, amit saját véleménynek neveznek, valójában nem saját tapasztalataikból, élményükből fakad. Bár szerintem ezért nem feltétlen ők a hibásak. Az internet és elsősorban a közösségi médiák, de szerintem még a televízió is nagy szerepet játszanak ebben. Rengeteg információ éri a gyerekeket, amit viszont nekik fel kell dolgozni, meg kell emészteni. És ez nem megy olyan gyorsan. Az is érdekes, hogy sok gyerek szeretne önállóan látszani. Sok dolgot szívesebben oldanak meg egyedül, önállóan mászkálnak, utaznak bármikor. Szerintem ez az önállóság is látszólagos. Hiszen mindegyikük zsebében ott lapul a telefon, mely segítségével bármikor riadóztatni tudják a szülőket, barátokat, ha baj van. Így a gyerekekben nem is lehet meg az az érzés, hogy felelősséget vállaljanak tetteikért, vagy, hogy önállóan döntsenek.

Elég sokszor előfordul, hogy az ilyen felnőtté gyerekek később gyerekes felnőtté válnak. Ezt úgy kell érteni, hogy biológiailag felnőttek, viszont nem jellemzőek rájuk azok a tulajdonságok, amelyekkel a felnőtteket jellemezni lehetne. Ennek talán az elmaradt gyerekkor lehet az oka. Rájönnek, hogy sok mindent elmulasztottak, amikor már gyerekként felnőttnek akartak látszani. És ezeket a dolgokat próbálják bepótolni. Kipróbálnak mindent és ebből az következik, hogy nem köteleződnek el semmi mellett. Az van bennük, hogy mindig lehet váltani, nem kell végérvényes döntéseket hozni. Ezért talán félnek attól, hogy önálló életet építsenek fel. Gyakran meg sem próbálnak elszakadni a szülőtől, továbbra is velük élnek, ami valóban igen kényelmes megoldás, hosszú távon mégsem célravezető, hiszen örökké nem lehet úgy élni. Mindenkinek a saját útját kellene járni, míg ha nem is olyan egyszerű, akkor is.

Bérczesi Nóra 11.A

A modern információs és kommunikációs technológia használata Zalaegerszegen

Részlet a földrajz OKTV 10. helyezett dolgozatából

I. Az elmúlt években megvalósult digitális és infokommunikációs fejlesztések¹

Az utóbbi években, hazánkban is megindult a városok digitalizálása, hatékonyabbá intelligensebbé tétele, ez a tevékenység egyfajta versenyt eredményezett, egyik szemléletes hazai példája a digitális utastájékoztató táblák buszmegállóknak való megjelenése. Budapest elkezdte, majd megjelent Miskolcon, Győrben, sőt még Zalaegerszeg is kapott 10 efféle tájékoztató táblát.² Zalaegerszegen eme táblák jelentős használatnak örvendenek, és a lakosság véleménye szerint rendkívül hatékonyak.⁵

Magyarország 2013-ban mintegy 300 millió forintnyi összeggel támogatta Zalaegerszeg tömegközlekedésének fejlődését egy erről szóló pályázat keretében. Zalaegerszeg önkormányzata az Új Széchenyi Terv Nyugat-dunántúli Operatív Programjának pályázatán nyerte meg a fejlesztés költségeit és a közbeszerzésen lett győztes cég, a T-Systems Magyarország Zrt. építette ki a város GPS alapú helyi járatokon használható nyomkövetési utas tájékoztató rendszereit. A 2015-ös évben Zalaegerszeg MJV Önkormányzata, Győr MJV Önkormányzata és az ÉNYKK Zrt. konzorciumi együttműködést hoztak létre, hogy a külön szervezetek a közösségi közlekedés fejlesztését együttesen, karöltve hajthassák végre.³

Budapesten kétoldalú táblákat alkalmaznak, sajnos a zalaegerszegi táblák csupán egyoldalúak, viszont ezek a táblák is biztosítják a vakok és gyengén látók eligazítását, az oszlop középmagasságban egy Braille-írással ellátott gombot tartalmaz, amelyet megnyomva hangtájékoztatót kaphatunk az aktuális menetrendről (Bali Z. 2016).

Zalaegerszegen az intelligens fejlesztések a köztéri és a megállóhelyi információs táblák mellett az autóbuszok korszerű utastájékoztató berendezéseire is kiterjednek. A helyi járatok hangosbemondóval és digitális képernyővel lettek felszerelve az tömegközlekedők folyamatos tájékoztatása érdekében.⁴

A helyi autóbuszjáratok továbbá egy nem túl hosszú teszszakaszon „zöld utat” tudnak kérni a forgalomirányító lámpáktól, ugyanis az egyik forgalmasabb belvárosi úton (Kosztolányi út) ezt lehetővé tevő intelligens berendezést helyeztek üzembe, ami kapcsolatba tud lépni a tömegközlekedési buszokban található jelzőberendezéssel. Ha a későbbiekben a rendszer több kritikus csomóponti helyen is kialakul, akkor sokkal dinamikusabb közlekedésre számíthatunk, hiszen az ilyen felszereltségű forgalomirányítási rendszerek a dugókat is jobban kiszűrrik. Zalaegerszegen ez különösen időszerű probléma, mivel a dugók kialakulásáért elsősorban felelős tényező a tömegközlekedő autóbuszok kereszteződésekben történő kényszerű megakadása.⁵ Az ún. ÉNYKK Zrt. autóbusz társaság, amely 2012 végén 24 kis egységenként működő társaságból jött létre, amúgy is jelentős

¹ Rózsa Tamással, az ÉNYKK Zrt. közlekedési központjának forgalmi igazgatójával készült interjú alapján.

² http://zalaegerszeg.hu/dokumentum/26588/hkk_projekt.pdf

³ http://zalaegerszeg.hu/kepgaleria/1500/Szerzodes_a_TSystems_Magyarorszag_Zrtvel

⁴ <http://www.linear.hu/hu/content/utastajekoztatas-zalaegerszegen>

⁵ <http://linear.hu/hu/content/z%C3%B6ld-%C3%BAT-k%C3%A9r%C3%A9s-modul>

fejlődésben van (növekvő Wi-Fi lefedettség, digitalizáltabb közlekedés) (Winkler Á. 2015).

Az utóbbi években Zalaegerszeg a dinamikus tömegközlekedés-informatikai fejlesztések mellett számos más innovatív, digitális fejlesztéssel bővült, egészen az ingyenes Wi-Fi pontoktól kezdve, az intelligens gyalogátkelőkön át, a 4G+ mobilhálózat megjelenéséig (1. táblázat).⁶

1 táblázat: Megvalósult digitális és infokommunikációs fejlesztések Zalaegerszegen

Évszám	Fejlesztés	Megvalósulás helyszíne
2014 előtt	Ingyenes Wi-Fi pontok	<ul style="list-style-type: none"> • Zala Pláza egész területe és a jégcsarnok • T-Pont (üzlet) és a T-Mobile (üzlet) • McDonald's (étterem), Venézia Pizzéria (étterem), Mylord Kávé- és Teaház (kávézó) • MOL-kút (Balatoni úton)
2014		<ul style="list-style-type: none"> • Zalaegerszeg főtere (Dísz tér) • Aqua City Vizi csúszda és élménypark • Városi Fedett Uszoda és Városi strand • ÉNYKK Autóbusz állomás
2015	Közlekedés-informatikai fejlesztések	<ul style="list-style-type: none"> • 34 db GPS alapú járműfedélzeti számítógép • 34 szett LED-es járműfedélzeti kijelző rendszer • 10 megállóba dinamikus utas tájékoztató megállótábla • GPRS alapú forgalomirányítási rendszer kiépítése • a központba GPS kommunikációs-, központi adatbázis kezelő-, import/export-, diszpécseri-, és utas tájékoztató szoftvercsomag • „zöld út kérő” rendszer kiépítése („zöld folyosó”, azaz a jelzőlámpák távvezérlése)
2017	Intelligens Gyalogátkelő Rendszer	<ul style="list-style-type: none"> • Platán sor és a Dózsa György út csomópontjánál köti össze a külső lakóhelyövet és a Külső munkahelyövet • Vágóhid utca mentén a tehermentesítő belső körgyűrű átseleléssel köti össze a közelmúltban felújított Ifjúsági Sportcentrumot a belvárossal
	4G+ mobilhálózat	<ul style="list-style-type: none"> • A Magyar Telekom 3 mobil bázisállomást telepített a városban (Kovács Károly téren, a Zrínyi úton és a Kossuth utcában). Ezek az elméleti 800 Mbps adatátviteli sebességükkel az eddigieknél gyorsabb internetes adatátvitelt tesznek lehetővé, elérhető lesz velük az IoT (Internet of Things), és teljesítményük elegendő az 5Ghez is, amelyhez ezen esetben elegendő lesz egy szoftverfrissítés.

Forrás: <http://www.linear.hu/hu/content/utastajekoztatas-zalaegerszegen> és saját szerkesztés

⁶ http://businessonline.hu/viewtableeditor-loaded2/?action=show_viewtable&view_id=1391&article_id=67875&page=1

Mindezen fejlesztések közül eddig talán a legjobban „kibontakozott tényező” az ingyenes Wi-Fi pontok elterjedése. Ezek nagyrészt a városközpontban, turisztikai csomópontokban, fontosabb üzletekben, éttermekben és kávézókban találhatóak meg.⁷

Az könnyen belátható, hogy napjainkban az ilyen hot spotokra mind nagyobb a kereslet a helyi – főleg fiatal – lakosság és a városba látogató turisták körében. Ez nem véletlen, hiszen ezeknek a berendezéseknek rengeteg előnye van (2. táblázat).

2. táblázat: A nyilvános internet hot spotok céljai és előnyei Zalaegerszegen

Helye	Célja	Előnye
Gyorséttermek, kávézók	<ul style="list-style-type: none"> a fogyasztóközönség teljes mértékű kiszolgálása az ételekkel kapcsolatos információk böngészéséefizetővendégek bevonása 	<ul style="list-style-type: none"> folyamatos elérhetőség biztosítása pénzügyi ügyintézők biztosítása lemerült telefonkártya feltöltése telefonos egyenleg nélküli mobil kapcsolat-teremtés gyors, feltétel nélküli (ingyenes) információ-áramlás
Főtér (Dísz tér)	<ul style="list-style-type: none"> városközponti információs és tájékoztató pontként szolgálni: helyi fiatalok és turisták segítése a tájékozódásban (pl. városi kulturális, művészeti, sport és egyéb szórakozási lehetőségek) 	
Fedett Uszoda és Városi Strand	<ul style="list-style-type: none"> teljes elérhetőség a pihenés és a kikapcsolódás idején is 	
Aqua City Vizi csúszda és Élmenypark		
ÉNYKK Autóbusz Állomás	<ul style="list-style-type: none"> utas tájékoztatás az induló és érkező járatokról az utasok és a várakozók kapcsolattartásának biztosítása 	
Zala Pláza	<ul style="list-style-type: none"> informálódás elősegítése az üzletek aktuális promócióiról a fiatalok elérhetőségének és szórakozásának segítése 	

Forrás: saját gondolatok alapján saját szerkesztés

Zalaegerszeg most már rendelkezik két helyen is kialakított intelligens gyalogosátkelő rendszerrel. Az ún. SafeCrossok egyike a külső munkahelyöv (pl. platán sori „üzemnyed”) és külső lakóhelyöv (landorhegyi lakótelep) között helyezkedik el (Platán sor/Dózsa György út csomópontja). A másik pedig az északi tehermentesítő utat keresztezi, biztosítva az átjárást a belváros és az ifjúsági sportcentrum között. Ezek a létesítmények a gyalogosok és a kerékpárosok biztonságos áthaladását teszik lehetővé. Bár eme

⁷ <https://www.zaol.hu/zalaegerszeg/ingyenes-wifi-pontok-es-kamasz-felnott-jatszoterek-1640288/>
http://zalaegerszeg.hu/cikk/23692/Atadtak_az_elso_ingyenes_wifipontot_Zalaegerszegen_Video
<http://www.zalamedia.hu/vezeto-hirek/kozter/okos-zebra-a-biztonsagert>
<https://www.zaol.hu/bulvar/zebra-platan-sor-kozlekedes-1834700/>
http://hvg.hu/tudomany/20171215_magyar_telekom_4g_plusz_zalaegerszeg

kijelentés is hagy némi kívánnivalót maga után, ugyanis az északi tehermentesítő utat keresztező zebra továbbra sem teszi lehetővé a veszélymentes, szabad és biztonságos átkelést a forgalmas főúton, mert csak fényjelzést ad, így nappal nem olyan feltűnő, éjszaka pedig az autósok nem mindig tesznek eleget a megállási kötelezettségüknek. Az autósok közlekedésmoráljának javulására lenne szükség, hogy ez hatékonyan, balesetmentesen és gyalogos barátan működjön. A járműhasználóktól tehát elvárható lenne nagyobb türelem és fokozottabb szabálykövetés.⁸

II. Folyamatban lévő digitális fejlesztések

Zalaegerszeg a hollandiai Groningen mellett lehetőséget kapott, hogy a korszerű digitális 4. ipari forradalom úttörői közé léphessen. Hazánkban elsőként és közép-európai szinten is az első között itt, zalai megyeszékhelyen fogják bevezetni a tesztelési célzatú 5G-s internethálózatot, amelyhez számos innovatív fejlesztés is társul. Az európai színvonalú önzvezető autók tesztelésére alkalmas autópári tesztpálya mellett okos gyorsforgalmi út (R76-os) és az Intelligens város program több eleme is megvalósításra kerül. Újszólván Zalaegerszeg a „digitális forradalom Mekkája” lehet a közeljövőben (3. táblázat).⁹

3. táblázat: Folyamatban lévő digitális és infokommunikációs fejlesztések Zalaegerszegen és térségében

Fejlesztés	Jelentősége
Önzvezető autók tesztelésére alkalmas autópári tesztpálya	Közép-Európában az első, Magyarországon az egyetlen.
Kísérleti jellegű 5G-smobilhálózat	Magyarország első 5G mobilhálózattal lefedett területe, mobilhálózat fejlesztés, amely révén a járműiparban és az infokommunikációban is vezető szerepre törekszik Magyarország.
„Okos elemekkel” ellátott R76-os gyorsforgalmi út	Intelligens közvilágítás és forgalomirányító lámpák, Magyarország első okos elemekkel ellátott (gyorsforgalmi) útja.
Egy új városi mobil applikáció bevezetése	Egy új városi mobil applikáció olyan rendszereket képes egybe integrálni, amire egy városi honlap már nem képes, a városlakók a városüzemelési, a városirányító és a médiacentrummal is folyamatos kapcsolatban lehetnek az okos telefonos szoftveren keresztül.
Egy virtuális városi turista applikáció bevezetése	Egy virtuális „turistacsalogató” amellyel könnyebben, gyorsabban és integráltabban lehet a helyi látnivalókat megtalálni, ennek továbbfejlesztése az online megvásárolható belépőjegy az egyes rendezvényekre és a nevezetességek elérésére.

⁸ <http://www.zalamedia.hu/vezeto-hirek/kozter/okos-zebra-a-biztonsagert>
<https://www.zaol.hu/bulvar/zebra-platan-sor-kozlekedes-1834700/>

⁹ <https://www.portfolio.hu/gazdasag/cegauto/zalaegerszeg-lehet-a-terseg-szilicium-volge-indul-az-5g-mobilhalozat-fejlesztese.252255.html>
<http://magyarepitok.hu/utepites/2017/05/mar-keresik-a-kivitelezot-a-zalaegerszeget-bekotor76-os-első-szakaszaihoz>

Fejlesztés	Jelentősége
Egy virtuális városi turista applikáció bevezetése	Egy virtuális, „turistacsalogató” amellyel könnyebben, gyorsabban és integráltabban lehet a helyi látnivalókat megtalálni, ennek továbbfejlesztése az online megvásárolható belépőjegy az egyes rendezvényekre és a nevezetességek elérésére.
„Smart City” okos város programelemei	Magyarország egyik első okos elemekkel ellátott városa innovatív világító utak, okos világítási elemek kommunikatív úttestek.
Érintőképernyős turistatájékoztató információs pultok	A város különböző pontjain érintőképernyős infópultok („információs tornyok”) És okos eszközökre juttatott tájékoztatás.
Digitális hirdetőfelületek	Korszerűbb, környezet barátabb, energiatakarékosabb hirdetőfelületek kialakítása Korábbi plakátok Citylightok helyére, felváltására.

Forrás: saját gyűjtés és saját szerkesztés

Okos elemekkel ellátott R76-os gyorsforgalmi út

Az R76-os főútvonal a régi 76-os főútvonal közelében fog haladni Zalaegerszeg és Balatonszentgyörgy között, ahol az M7-es autópályába fog beletorkollni (az R76-os út a tervek szerint Misefa határában véget ér és az M9-es útba torkollik) (2. térkép). Az R76-os út és az M7-es autópályája is része lesz az önvezető járművek tesztelésének, ott a tervek szerint intelligens kommunikációs elemeket alakítanak ki az autonóm járművek számára.¹⁰

5G-s teszthálózat

Az 5. generációs internethálózat fejlesztései már elkezdődtek, de komolyabb térhódítása csak majd 2020 körül válik jelentőssé. Ekkortájt érkezik meg a hálózat a környék „Szilícium-völgyébe”, Zalaegerszetre, ahol tesztelési céllal fog üzemelni.¹¹

Autóipari tesztpálya

Az autóipari tesztpálya munkálatai már megkezdődtek és gőzerővel haladnak. 2017. május 19-én megtörtént a tesztpálya alapkötetetele a Zalaegerszegi Tudományos és Technológiai Parkban. A pálya első ütemének átadása 2018 nyarára várható, amikor az üzemelése is elkezdődhet. A beruházásra 250 hektáros terület állítottak rendelkezésre. A magyar kormány eddig 15 milliárd forinttal fektetett be a vállalkozásba, amelynek teljes összköltsége nagyjából 42 milliárd forint lesz. A munkálatok 2020 környékén fognak befejeződni, így a tesztpálya elkészülte után, rögtön fogadni tudja majd az 5G-s teszthálózatot.¹²

Csiszár Barnabás 12.N

(tanárai: Oláhné Szigyártó Mária, Stárics Roland)

¹⁰ <http://magyarepitok.hu/utepites/2017/05/mar-keresik-a-kivitelezot-a-zalaegerszeget-bekoto-r76-os-also-szakaszaihoz>

¹¹ <http://www.origo.hu/techbazis/20170601-5g-teszthalozat-epul-zalaegerszegen.html>

¹² <https://www.portfolio.hu/vallalatok/egy-ev-mulva-uzemelhet-a-zalaegerszegi-tesztpalya.257809.html>

EUSO 2018, Ljubljana

Minden évben, április végén, az Európai Unió egyik országában megrendezésre kerül az EUSO (Európai Unió Természettudományos Olimpia), immár 28 éve. Ezen a versenyen a magyar „B” csapat tagjaként idén én is részt vehettem. A megmérettetés a maga nemében különleges, hiszen a feladatok három tudományterülethez – a fizikához, a kémiához és a biológiához – is kapcsolódnak. Ezzel összhangban a három csapattag egy-egy területen mozog otthonosan.

A résztvevők kiválasztása országonként és tudományáganként különbözik. Fizikából az előző évi Mikola-verseny döntőseiből kerülnek ki azok a diákok, akik lehetőséget kapnak a válogatón való részvételre. Először két fordulóban négy mérést kell otthon elvégezni. Ha ezeket a feladatokat több társammal együtt nem kapom én is kézhez, nem hiszem, hogy valaha is eszembe jutott volna a szelepgumi megnyúlását vizsgálni, vagy a teniszlabda tehetetlenségi nyomatékát lemérni. Az viszont ebből is látszik, hogy a fizika szinte mindenhol jelen van, még ott is, ahol a legkevésbé számítunk rá... J Az otthoni mérések után az első hat tanuló meghívást kap a válogató utolsó fordulójára, amelyet a BME Fizika Tanszékén rendeznek. Itt egy rövid elméleti feladatsor után még legalább két mérési feladatot kell megoldani. A budapesti válogatón másodikként végeztem, így egy március végi csapattalálkozó után én is utazhattam Ljubljanaába.

Április 28-án, szombaton délután egy kellemes vonatút után tízfős – négy mentor és hat diák – „küldöttségünkkel” meg is érkeztünk a szlovén fővárosba. Rövid regisztráció és fotózkodás után elbúcsúztunk mentorainktól és elfoglaltuk a szállásunkat. Mivel a verseny célja az is, hogy a tanulók kapcsolatokat építsenek, mindannyian más országokból érkezett fiatalokkal kerültünk egy szobába.

Ahogy azt már említettem az EUSO egy különleges verseny, hiszen a csapattagok együtt dolgoznak és az együttműködés is megengedett, sőt némely probléma megoldásához elengedhetetlen. A feladatok általában egy téma köré épülnek, idén a szlovén bortermelés néhány területét vehettük górcső alá. A mérési feladatok között volt olyan, amelyben a spenótlevél meghatározott színanyagát kellett elválasztani, illetve a sérült szőlőszemben lejátszódó folyamatokat kellett szemügyre venni. A fizikusok mindkét versenynapon különböző borvidékekről származó bormintákat vizsgáltak. Nekem először spektrofotometria segítségével, a minták transzmittanciaspektruma alapján kellett eldöntenem, hogy melyik bor honnan származik. Ha a cifra szakszavakat mellőzzük, a mérés lényegét könnyen meg lehet érteni. A bor különböző hullámhosszon a fényt különböző mértékben engedi át, amely jellemző az adott borra. Tehát, ha nagyon leegyszerűsítjük, a fizikus már a bor színe alapján is el tudja dönteni, hogy azt melyik borvidéken termelték.

Egy pihenőnap után már reggel a laborban voltunk, hogy a második és egyben utolsó feladatsort megoldjuk. Ezen a napon én többek között a már ismerős minták hajszálcsőben való viselkedése alapján próbáltam – egyes esetekben több, máshol kevesebb sikerrel – meghatározni a borok alkoholtartalmát, míg a többiek épp oldatokkal foglalkoztak vagy egyes rovarok vizsgálatában merültek el.

Szerencsére a szervezők nem csak feladatokról gondoskodtak, hanem érdekes programokkal is színesítették a Ljubljanaában töltött hetünket. Így juthattunk el Škocjan cseppkőbarlangjába és kirándulhattunk Szlovénia tengerparti részén. Szinte minden napot közös

Csillog az érem

tánc zárt, így az összegyűlteket nagy része a záróünnepség napjára már nagy lelkesedéssel táncolta a polkát.

Az eredményhirdetés előtt egy nem megszokott, de mindenképp érdekes műsort szemlélve megbizonyosodhattunk, hogy aki leleményes még egy Tesla-tekeresből is képes

zenét előcsalogni. Majd, nem kevés munka és izgalom után eredményünket is megtudtuk. „A” csapatunk a 11. , mi, a „B” csapat a 14. helyen végeztünk.

Az valószínűleg nem képezi vita tárgyát, hogy a természettudományok világunkban fontos szerepet játszanak és ismeretük számos előnnyel jár. Ha valaki azonban nemcsak ezeket a gondolatokat tartja szem előtt, hanem szeretne egy hetet egy nagyszerű közösségben eltölteni, megvan a kellő kitartása, és akár azon sem lepődik meg, ha szálláshelyén szobájába toppanva az erkélyén hat dán fiataalt talál, akik a YMCA című slágeret éneklik, biztos, hogy nem fog csalódní.

Tapasztalataim tehát azt mutatják, hogy a két évvel ezelőtti kijelentésem még mindig áll: Aki fizikát tanul, az nem pazarolja az idejét...

Pácsonyi Péter 10.N

Grafika: Peterdi Regina 9.B

A távol közelsége

Megragadom a fémkorlátot, s egyenként lépek fel a létra vékonyka fokaira. A kissé már rozsdás fém kellemesen hideg az ujjaim alatt. Nem is fog igazán felmelegedni napközben sem. A betontömbök árnyéka jótékonyan védi a fokozódó hőségtől. Felérve át-lendülök az alacsony párkányon, és nagyot szusszanva, elégedetten bólintok. Fent vagyok!

Lepakolok az ölemből, kényelmes helyet keresek az itt-ott felpúposodott tetőelemeken. Miután elhelyezkedtem, felmérem a terepet. Még van egy kis időm. Tüzetesebben kémlelek körbe. Megszemlélem a szomszéd háztömb tetejét, a néhol már nyitott ablakokat. Végigfuttatom a tekintetem a távolabbi épületek összefolyó szürkés sokaságán, kissé elidőzöm a templomtornyon. A város szélén néhol felsejlenek a közeli dombok körvonalai.

Mire visszatér tekintetem a kiindulópontra, már látszódnak halvány fényfoltok a házak pereménél. Áhítattal várok. Lassan, fokozatosan világosodik minden. Az égbolt ezernyi színben ragyog fel. A sárgát, rózsaszínt, narancsot még felismerem, de ezenkívül ezernyi pompás árnyalat ragyog még. Szinte megbabonázva bámulom a jelenséget. Igézve figyelek a levegő finom rezdüléseire.

Aztán már minden fénybe borul. Újból körbenézek. Már látom a mozgolódást az ablakok mögött, az épületek fehér körvonalat kapnak, a templomtorny tetején ott aranylik az innen ujjnyinak látszó kereszt. A városszéli dombok harsány zöldje ki-kibukkan a reggeli pára alól, kellemes lankáik áramvonalasan hullámzanak.

Hanyatt fekszem a tetőn, és figyelem a felhők lassú vándorlását. Fehér gomolyuk játékosan hömpölyög az égi istenek kénye-kedve szerint. Az egész helyet festői nyugalom járja át. Itt képtelenség nem ellazulni. A tető varázsa taszítja a haragot, gőgöt, csalfaságot. Itt minden fehér és fényes.

Az első autók zaját meghallva a tető pereméhez kúszom, és kihajolok. Még csak néhányan lézengenek az utcán. Ebben semmi érdekes sincs. A közeli parkot szemlélem inkább. Fái a zöld összes lehetséges árnyalatát magukra öltötték. Hűvös árnyékuk alatt már túlbuzgó futók izzadnak, egy-két városi kutya is hancúrozik körülöttük. A korai levegő pezsdítő hatással van mindenkire.

Nem kell sokat várnom, hogy elinduljon az élet odalent. A mélybe tekintve figyelem a járókelők sokszínűségét. Van, aki fut, van, aki csak andalog, vagy kényelmesen igyekszik a dolga után. Az égbolt színkavalkádjá átköltözik az utcára. Minden járókelőhöz kitalálok egy történetet. Elgondolom, ki lehet, mi lehet, hova igyekezhet. Értelmetlen, de felettébb szórakoztató játék ez. Ők a képzeletben akárkik lehetnek. A képzeletben számtalan esélyük van. Nincs hiba, amit ki ne javíthatnának. A fejemben tökéletesek. Mosolygok rajtuk. Mosolygok magamon, hogy rajtuk mosolygok.

Még egyszer lepillantok rájuk, majd a nadrágot leporolva a létrához lépek. Hűvös fémje még mindig kellemesen bizserget. A végén leugrom a betonra. Megkerülöm a háztömböt, s hunyorogva felpillantok a tetejére. Elégedett vigyor terül szét az arcomon. Az utcán sétálva eltöprengek: Vajon van, aki rám mosolyog le odafentről?

...

A keskeny sétálóutcára néző ablakban ülve órák hosszat képesek a lakók kifelé bámulni. Ha süt a nap, akkor a kigombolkozott, nevetve sétálgató embereket. Ha fúj a szél, az el-elröppenő papírlapokat, sálakat, kalapokat nézik szinte élvezettel, de ilyenkor az arcok személytelenebbek a szürke, összehúzott kabátok mögött.

Ha esik az eső, minden felgyorsul az utcán. Mindenki futólépésben igyekszik a dolga után, esernyőt vagy valami kevésbé fontos tárgyat tartva a feje fölé. Az utca népe az ereszek és tetőkiállások alá húzódik. Csapzott, ázott szőrzetük a fejükre tapad, és kabátjuk, takarójuk menedékebe burkolóznak, próbálva minél kisebbre összehúzni magukat. A lehető legmélyebbre süllyednek a sikátorok, beugrók homályába.

A lakások kényelmes tulajdonosai ügyet sem vetnek rájuk, nekik van fedél a fejük felett, a hőszűrő enyhe meleget áraszt, s ha mindez kevés, egy csésze forró tea is gőzölöghet az asztalon. Szorgos háziasszonyok tüsténkednek a konyhában, szeretett férjüket meleg vacsorával várva haza. Mikor a betoppanó családfő az idő borúságától komoran mordul, konyharuha repül vagy csók. Ám éjszakára, mire a fények kihunynak az ablakokban, a röpke harag elpárolog, s a szerelmesek egymáshoz bújnak a takaró alatt.

Kint, a sáros, esőpatakos utcán napnyugta után már nem túl kellemes. Az elnéptelenedett járda szélén ott gubbasztanak az otthontalanok. Ázotán, fázva, reményvesztetten – és felettébb büdösen.

Amikor a felhőknek már csak szemerkélésre futja, egy-ketten előmerészkednek a védelmező, személytelen félhomályból, és a szemetesekben guberálnak. A piszkos és meglehetősen nedves szemetet turkálva éjszakánál is sötétebbnek tűnik a jövő. Betevő falat nélkül még kellemetlenebb hajnalig. Akkor aztán kinyit a pékség, és az összekuncsorgott aprót kenyérré lehet váltani.

Kenyer? Az utca népének jó része már az este leszállta előtt elköltötte a csöpp adományt. Itt-ott olcsó üvegek gurulnak elő a homályból égbe kiáltóan hirdetve: ELFOGYOTT.

Hajnalra eláll az eső, már csak az eresz egyenletes csöpögése zenél. A lucskos víz a csatornába folydogál, s mire kisüt a nap, csak a mélyedésekben csillog pár csepp. Ilyenkor még senki sem figyel a szürke panelek ezernyi szemén keresztül. A korai lelkeket a készülődés foglalja le, nincs idejük kifelé bámulni. Így aztán senki sem látja a homályból előhúzó alakot. A fényben még ápolatlanabbnak és zordabbnak tűnik. Lassan körbekémlel az utcán, majd a legközelebbi kukához csoszog. Nyögve lehajol, felszedi a társai által a földre kotort mocskot. Ázott papír zsebkendők, szélfútt zacskók, elpöccintett csikkek, összenyomott kólásdobozok és megannyi városi szemét.

Mire végez, a pékség már kitarja az ajtaját. Bent kellemes meleg, fenséges illat fogadja. A fiatal pultos rámosolyog, és átnyújtja az összekészített vajas zsemleket. Ha nagyon összpontosítunk, elkaphatjuk azt a rövid rándulást a szája sarkában, amit a pékségben hálamosolyként emlegetnek. A csengő csilingel az ajtó felett, mikor a torzonborz kicsoszog.

Még mielőtt megindul a mozgás az utcán, mellkasához szorítva a langymeleg papírzacskót, eltűnik a félhomályban.

...

Hiába vannak annyian körülöttem, mégis úgy érzem, egyedül vagyok. Magányosan a tömeg közepén. Annyi hely van, ahol szívesebben lennék. Annyi személy, akinek a bőrben élnék.

Elképzelem.

Lehetnék pék, aki az éjszaka közepén kel, hogy időben a sütőbe tegye a zsemlet. Fáradtan törölgethetném fehér kötényem szegélyébe a hőségtől gyöngyöző homlokom. És mosolyognék, a vásárlók arcát elképzelve a friss, meleg péksüteménybe harapva.

Lehetnék kisfű, aki naphosszat az óvodában játszik. Autókat tologatnék, tornyot építenék, néha meghúznám a lányok haját, ebéd után veszekednék az óvó nénivel, hogy én nem akarok aludni. Ha megkérdeznék: „Mi leszel, ha nagy leszel?“, kihúznám magam, és azt mondanám, szerelmes! És az anyukák kuncogva megsimítanák a fejem. Csücsörítve gügyögnek: „Jaj, de drága!” Grimaszolnék és elfutnék.

Vagy lehetnék pilóta. Balesetet szenvednék, és lezuhannék egy szigetre. Hosszú-hosszú évekig élnék ott, hálát adva a tanáromnak, hogy kezembe adta a Robinson Crusoe-t! Aztán véletlenül megtalálnának, és visszakerülnék az emberek közé. És ki tudja, talán nem is élvezném annyira, mint a szigetet.

Elképzelem.

Hogy macska vagyok. Karosszékben alszom, meleg tejet iszom. Aztán valahogy kikerülök az esőbe, és messze érzem a puha, meleg kosaram. Lucskos bundám nehéz a hidegben. Lábaimat kapkodva surranok az árnyékban, amikor egyszer csak két fehér szem közeledik. Egyre közelebb érnek. Közelebb és közelebb. Mindent betölt a fehérség. Furcsa hangot hallok, kisebb szúrást érzek a hátamban, aztán kihuny a fehér fény, és velem alszom el én is.

Most papírzacskó vagyok. Ide-oda dobál a vad szél. Nem tudok ellenállni, csak engedem, hogy ide-oda sodorjon.

De lehetnék maga a szél is. Önfeledten száguldanék. De néha megtorpannék, benéznek az ablakokon, megpihennék a játszótereken. Forró vagy éppen hűvös esőt hoznék. Fel-szárítanám a könnyet, kipirosítanám az arcot. Egyhelyben lennék, mégis mindenhol.

Lehetnék örült, aki ezerféleképpen látja a világot, de mindig úgy, ahogy mások soha. Az emberek elítélnének, de engem nem érdekelne. Különös hóbortjaim lennének. Néha talán meg is halna valaki körülöttem, de engem ez is csak boldoggá tenne, hisz örült lennék.

Akár lehetnék az első ember, aki megtanul repülni. Először csak pár centire emelkednék fel, aztán már méterekkel a föld fölé. Felbátorodnék, s a végén csak szállnék és szállnék. Nem létezne akadály, a határ a csillagos ég lenne.

Elképzelem.

Hogy megmentő vagyok. Büszkén viselném a sebeimet, mert tudnám, van, aki ezek árán élhet. Én lennék a hős, rajonganának értem. Aztán találnának valami más szenzációt, és belőlem csak egy röpke emlék maradna. De közben érezném, nem volt értelmetlen élnem.

Elképzelném.

De hív a való élet. Még mindig egyedül vagyok.

De már kiemelkedtem a tömegből.

Kósa Panna 10.A

Tanulj programozni a YouTube-on!

A *Programozási ismeretek* tankönyv leckéinek legnagyobb részét megtalálod a YouTube-on a *VBprogramozás* csatorna videói között. Keress rá a csatorna nevére (ügyelj a pontos gépelésre)!

A lejátszási listák a tankönyv fejezeteinek megfelelő csoportosításban, főleg azokat az ismereteket mutatják be, melyek az emelt szintű érettségi programozási feladatainak megoldásához szükségesek. Kitérnek azonban a *Programozási ismeretek haladóknak* könyv azon leckéire, melyek szintén hasznosnak bizonyulnak az érettségien.

A tankönyv és a videók segítségével akár önállóan is megtanulhatsz programozni, felkészülhetsz az emelt szintű érettségire. Ne hagyd ki ezt a lehetőséget!

Zeneklub – online

Ebben a tanévben új programmal indult a Zalaegerszegi Zenebarátok Klubja. Havonta jelentkező ajánlataival otthoni koncertekhez ad programot, a YouTube-on megtekinthető felvételek felhasználásával.

Az idei hangversenyeken a hangszerek csodálatos világába tehetsz kirándulást. Az egyes összeállítások főszerepében a gitárt, a tubát, a furulyát, a hárfát, a fagottot, illetve a mélyhegedűt láthatod, hallhatod. A zeneszerzőket és műveiket rövid összekötő szöveg mutatja be. A sorozat elérhető a zeneklub webhelyén: www.zmgzeg.sulinet.hu/zeneklub

Az online koncerteket otthon, kényelmesen, egy fotelből is megtekintheted. Hívd meg családodat, ismerőseidet! Ha a hivatkozott videók már nem találhatók meg a YouTube-on, akkor bizonyára letöltheted a műveket más előadásban. Keress rájuk!

Programozási ismeretek

A Műszaki Kiadónál megjelent a *Programozási ismeretek kezdő versenyzőknek* című példatár, melynek egyik szerzője Juhász Tibor tanár úr. Ezzel teljessé vált a számítógépek programozásáról szóló sorozat (az első két kötet társszerzője Kiss Zsolt tanár úr).

A *Programozási ismeretek* tankönyv modern szemléletmóddal, vizuális fejlesztőeszközökre alapozva, programozási nyelvektől függetlenül mutatja be a programozás elemeit. Nem igényel előzetes ismereteket. Haszonnal forgathatják az emelt szintű érettségire és a versenyekre készülő diákok csakúgy, mint a programozás iránt érdeklődő olvasók.

A *Programozási ismeretek kezdő versenyzőknek* példatár témakörönként csoportosított és kidolgozott feladatmegoldásokat tartalmaz a programozási versenyek résztvevői számára. A kötet számos ismerettel egészíti ki a tankönyv anyagát. A megoldásokból nemcsak a versenyzők, hanem az érettségire készülők is sokat tanulhatnak.

A *Programozási ismeretek haladóknak* tankönyv már az informatikai alapismeretek tantárgyból érettségizők, illetve a programozási versenyek magasabb korcsoportjainak a számára készült. Az objektumorientált programozás alapfogalmain túl bemutatja az összetett adatszerkezetek (lista, verem, sor stb.), illetve a fejlett programozási stratégiák (dinamikus programozás, mohó algoritmus, rekurzió stb.) alkalmazását a feladatmegoldásokban. Legnagyobb fejezete a gráfalgoritmussal foglalkozik.

A *Programozási ismeretek versenyzőknek* példatár főleg a haladóknak szóló tankönyv anyagához kapcsolódik. A kezdő versenyzők kötetéhez hasonlóan témakörönként csoportosított példákon keresztül mutatja be a versenyfeladatok megoldásának stratégiáit.

A könyvek webhelyéről letölthetők a gyakorlatok, feladatok megoldásai Visual Basic, illetve C++ nyelven csakúgy, mint a megoldásokhoz szükséges forrásfájlok:

www.zmgzeg.sulinet.hu/programozas

A webhelyen további, kiegészítő dokumentumok is elérhetők. Kiemeljük közülük a több mint 100 oldalas, *Kollekciók alkalmazása a feladatmegoldásokban* című példatárát, amely a sorozat ötödik kötetének tekinthető.

A webhelyen megtalálhatók továbbá az eddigi érettségik programozási feladatainak megoldásai.

A könyvek megrendelhetők: www.konyvbagoly.hu

(JT)

A keleti blokk gazdasági jellemzői

A keleti blokk Kelet- és Közép Európában jött létre az 1948-as kommunista hatalomátvételeket követően, 1949-ben a KGST megalapításával.

A világháború után a két szuperhatalom, az USA és a Szovjetunió, meg akarta őrizni befolyását, illetve akadályozni a másikénak a terjedését. Az amerikaiak által kínált, az újjáépítést szolgáló Marshall-segélyt a szovjet befolyás alatt álló országok visszautasították, és saját gazdasági szövetségbe a KGST-be tömörültek. A vezető szerep természetesen a Szovjetunióknak jutott, és bár a többi tagállam egymással is kereskedett, a legnagyobb forgalmat valamennyien a szovjetekkel bonyolították le, így az ő igényeik szerint termeltek. Szocialista tervgazdálkodás működött az államokban, és munkamegosztás jött létre közöttük, azaz elosztották, hogy ki milyen terméket állít elő. Minden országban folyt a mezőgazdaság kollektivizálása és az iparosítás, a vállalatokat és a kereskedelmet államosították, uralkodó lett az állami tulajdon. A kapitalista országoktól elzárkóztak, sokáig a velük folytatott kereskedelem is csekély volt. A gazdaság szerkezete rugalmatlan volt, a reformkísérleteket (1968 – Csehszlovákia, Magyarország) politikai okokból elfojtották. Bár az alapvető fogyasztási cikkekből megfelelő volt az ellátás, hiánygazdaságról beszélhetünk, ahol sokszor várni kellett egy-egy termékre.

Etnikai változások Magyarországon a XVIII. században

A török kiűzését követően, a 18. században Magyarországon jelentősen megváltozott az etnikai összetétel. Ennek három oka volt: a belső elvándorlás, a bevándorlás és a szervezett betelepítés.

A török kiűzése európai összefogással, sok veszteséggel járó háborúban volt csak lehetséges. Az egykori hódoltság területén így jelentős károkat szenvedtek a városok (pl.: Buda), a kivonuló törökök feldúlták őket és a falvakat; fosztogattak, járványok törtek ki, a lakosság megtizedelődött. A népsűrűség így rendkívül kiegyenlítetlen lett a 18. század elejére. Ennek kompenzációjára indult meg az Alföld pereméről, a nyugati országrészből és északról a lakosság vándorlása az elnéptelenedett alföldi területekre, ahol alacsony volt a népsűrűség és így sok a megműveletlen termőföld. A magyarok mellé a Felvidékről szlovákok húzódtak le és alakították ki szigetszerű etnikai tömbjeiket az Alföldön (Pest és Békés megye területén). A ruszinok az Északkeleti-Kárpátokból szintén beljebb húzódtak. Az Erdélyi-középhegységéből a román lakosság a folyóvölgyekbe, Biharba, Bácskába és a Bánátba vándorolt. A belső migráció következtében felszabadult területekre megindult a spontán bevándorlás. A Felvidékre csehek és lengyelek érkeztek, majd beolvadtak a szlovák lakosságba. Moldvából és Havasalföldről románok érkeztek Erdélybe. A Balkánról szerbek érkeztek a Bánság, Bácska, Baranya, Pest és a katonai határőrvidék területére. Zsidók és cigányok is jelentős számban települtek be.

A szervezett betelepítésnek több oka is volt: az udvar növelni akarta az adóalanyok számát, erősíteni a katolicizmust, és el akarta terjeszteni az új, hatékony mezőgazdasági

technikát. Ezért katolikus németeket, vagyis svábokat telepítettek be, akik földműveléssel foglalkoztak. A nemesség támogatta ebben az uralkodót. A svábok a Dunántúli-középhegységben, Tolnában, Baranyában, a Bánságban és Budaörs környékén telepedtek le.

A népesség egyenletesebb eloszlása következtében javultak az életkörülmények, így nőtt a természetes szaporodás, vagyis a század végére ennek és a bevándorlásnak köszönhetően a század elejéhez képest duplájára nőtt a népesség. A bevándorlás és a nemzetiségek nagyobb szaporodásának következtében a magyarság relatív többségbe került az országon belül. Régebben vegyesen lakott területeken (pl. Erdély nagy részén) idegen etnikum lett az uralkodó, a magyarság tömbökbe (pl. Székelyföld) tömörült. A polgárságon belül a városokban továbbra is a német nyelvűek voltak többségben. A legtöbb nemzetiség csonka társadalmat alkotott, a valamennyi nemességgel rendelkezők (pl. románok, szlovákok) felső rétege pedig asszimilálódott a magyar nemességhez.

Kovács Kristóf 12.N

(tanára: dr. Beckné Sallay Anikó)

Középszintű érettségi magyar nyelv és irodalomból – összehasonlító értelmezés
József Attila: *Fiatal életek indulója* – Szabó Lőrinc: *Szegénynek lenni és fiatalnak*

A 20. században már nem létezett egységes korstílus, a romantika végével „*Minden Egész eltörött...*”, ahogy Ady Endre megfogalmazta. A mesterséget jellemzi az általános bizonytalanság, kételkedés, valamint az élet értelméről, létezésünkről, lehetőségeinkről való emelkedés. A pszichológia is hatással volt az irodalomra. József Attila és Szabó Lőrinc verseinek témája a fiatalság, amit különböző szemléletmóddal írnak le.

Már a címben is megjelenik a *fiatal* szó mindkét versben, de József Attila verse buzdító, az induló szó nagyon lelkesítő, közös cselekvésre szólíthat fel, ez az elvárásunk teljesül. Szabó Lőrinc versében a *szegény* viszont szomorú, fájdalmas hatású a *fiatal* szó mellett, ami általánosan örömteli, pozitív fogalom. A *fiatal életek indulójá*-ban a lírai én többes szám első személyű, ez arra utal, hogy egy a tömegeből, a Petőfi-féle nép fia szerepet veszi fel, de ez keveredik a népvézérséggel is, hiszen bátorságot önt az olvasóba, megállíthatatlannak mindenre képesnek állítja be. Ezzel szemben Szabó Lőrinc versében a lírai én először egyes szám első, majd később többes szám első személyében szólal meg. Ebben a versben megjelenik az egyes szám második, és harmadik személy is.

József Attila versét három részre oszthatjuk. Az első rész az első versszak, amiben csak a múltól ír, leginkább a szülőkről, a szülő-gyerek viszonyról. A második rész a 2. és 3. versszak, ami szembe állítja a múltat a jelenrel. Az első két sor a versszakokban a múlt, a második kettő a jelen. A harmadik rész az utolsó versszak, ami csak a jelenről beszél. A Szabó Lőrinc-versben az első és az utolsó versszak utolsó sora megegyezik, ez keretet ad a versnek, a többi versszak a fiatalság gondjait írja le. A *fiatal életek indulójá*-nak hangneme lelkesítő, buzdító; a *hit, küzdelem, bátorság* szavak motiválnak az *élet* szó mellett. Ezzel szemben a *Szegénynek lenni s fiatalnak* című vers hangneme elkésztető, szomorú, kétségbeesett. Ezt a *rettenetes* szó hangsúlyozza, ami majdnem minden versszakban megtalálható.

Ambivalens módon József Attila, árva létére, segítőként ír a szülőkről, apáinkról, pedig őt édesapja elhagyta gyerekkorában. Bár segítőként állítja be az első versszakban, a harmadik versszakban mégis egy fajta apaként utal az apákra. Szabó Lőrinc versében egyértelműen akadályként, „fogvatartóként” jelennek meg a „vének”, akik a vágy megvalósítását nem hagyják, ezt erősíti a „felkoncoltak” vagy a „harcolni égi mesterünkkel” részletek, ahol a költő megfogalmazza, hogy régen őket is eldobta az idősebb generáció, mégis ugyanúgy viselkednek.

Az életszemlélet a két versben ellentétbe állítható. József Attilánál a vágy a megállíthatatlanságot szolgálja, Szabó Lőrinc viszont a keserűség okozójának, az alapvető konfliktusforrásának látja.

A *Fiatal életek indulója*-ban félrímek találhatóak, rímképlete: xaxa. Szabó Lőrinc versében a rímképlet: aabxb, tehát az első két sor egymással rímel, valamint a harmadik az ötödikkel.

József Attila és Szabó Lőrinc is kisbetűvel írják Istent, ezáltal nem tulajdonítanak neki fontos szerepet, nem tisztelik igazán, viszont József Attila versében az *élet* szó nagy kezdőbetűs, ezáltal mindenhatóként, igazi tanítóként jelenik meg.

A két vers témája manapság is aktuális lehet, az identitásteremtés a mai generációban is kérdésessé vált. *A holt költők társasága* és a *Mona Liza mosolya* című filmek is ezzel a témával foglalkoznak, mindkettőben megjelenik az idősebb generáció és a társadalom befolyása a fiatalok életére.

Erdős Anna 12.A

(tanára: Bajnóczy Zoltán)

A lázadó, forradalmi ifjúság beilleszkedése, illetve beilleszkedni nem tudása régi téma a magyar irodalomban. Ezt képviselte a romantika korában Petőfi népnemzeti lírája, s ezt a témát dolgozza fel Ady, amikor önmarcangoló hazaszeretettel ír kora társadalmi visszagságairól.

Mind József Attila, mind Szabó Lőrinc életében volt egy szakasz, amikor a szélsőbaloldal forradalmi ideológiájában, a marxizmusban hittek. A két vers a Tanácsköztársaság bukása után, az 1920-as években íródott, amikor a Horthy-rendszer felemás feudalizmusa lerombolta az emberek társadalmi átalakulásról, modernizációról szőtt álmait. Az egyén és a társadalom konfliktusának toposza jelenik meg a versekben, melyek erősen szociografikusak. Mindkét mű cím tartalmazza a „*fiatal*” kulcsszót. József Attila verscíme energikusabb, az életbe lépésről szól, míg Szabó Lőrincé elkeseredettebb, a felnőtté válást tragikusan éli meg. A műcímek tükrözik a versek gondolatvilágát, hangulatát.

József Attila munkáscsaládból származott, személyes tragédiája (korai árvaság) áthatotta költészetét. Versében a lírai ént egyértelműen azonosíthatjuk a költővel, aki ítéletet mondva az előző generáció vak robotolása felett, a forradalmi ifjúságot testesíti meg. Hasonló attitűd jellemző a korban Kassák avantgárd verseire is. Szabó Lőrincre nagy hatással volt Babits Mihály filozofikus lírája. Ő jóval szelídebben, ám annál elkeseredettebben beszél a fiatalok elnyomottságáról. A vers végére benne is felhorkan az ellenállás vágya, azonban ez sokkal inkább keserű dac, mint valódi remény. Nem mond ítéletet az egész

idős nemzedék felett, a „*vén okosság*” talán a proletárforradalmakat leverő konzervatív és nemzeti csoportokra utal.

A két vers szerkezete bizonyos mértékig hasonló. József Attila az első három versszakban, Szabó Lőrinc az első négyben ismerteti a fennálló helyzetet, az egymásra következő nemzedékek viszonyát. József Attila a 4., Szabó Lőrinc pedig az utolsó két versszakban ismerteti meg az olvasóval a 20-as évek ifjúságának kollektív életérzését.

Mindkét mű lírai hőse a helyét nem találó, fiatal költő, aki változtatni akar életbe lépésének keserű valóságán, és egy olyan történelmi helyzetben él, amin a saját elméje már rég túlhaladt, egyfajta belső bezártság érzetet okozza. Valóban ez jellemezte a két világháború közti Európa sok társadalmát, ám korábbi példákat is találunk rá, például Villon költészetében, aki iróniával és gúnnal írt a középkor világról.

A két műben számos hasonló motívum és gondolat található. Szabó Lőrincnél és József Attilánál is megjelenik a szegénység („*kevés kenyერünk*”), a vadság („*ifjú hordák*”), „*küzdelemre föl Kent daliák*”) és a dac. Ezek a forradalmi ifjúság korabeli gondolatának hordozói.

József Attila verse erősen retorizált. Jelszavakat („*Élet fia*”, „*föl Kent daliák*”) alkalmaz. Szabó Lőrinc verse személyesebb hangvételű, ám szintén tartalmaz szónoki fordulatokat („*nyak, indulók, proletárok*”). József Attila szinte végig T/1-ben szólal meg, ezzel jelezve, hogy egy kollektív életérzésről van szó. T/3-ban beszél az apák generációjáról, eltávolítva őket az ifjúságtól. Szabó Lőrinc nyelvhasználata változatosabb. Hol E/1-ben (személyesség), hol T/1-ben (közösségi élmény), hol pedig E/2-ben (retorizált felszólítások) beszél.

Mindkét verset nagyon élveztem. József Attila műve ((többi alkotásához hasonlóan) képes mélyen megérinteni az olvasót. Szabó Lőrinc versének személyes hangvétele megindító, különösen egy szintén fiatal befogadó számára. Az ifjúság útkeresése örök probléma marad, amíg ember él a Földön, éppen ezért mindig lesznek ilyen témájú művek is. A szociografikusság és társadalom alsó rétegeinek védelme is fennmaradt hazánk irodalmában (ilyenek voltak a népi írók vagy a Kádár-korszakban Moldova György). Minkét mű és költő megérdemli kanonikus helyét hazánk irodalmában. A *Fiatal életek indulója* című vers számos mondata mára szállóigévé vált, szófordulatait a művelt köznyelv használja.

Hujber Sándor 12.A

(tanára: Bajnóczy Zoltán)

József Attila és Szabó Lőrinc, a 20. század nagy reményekkel induló ifjú tehetségei, a magyar költészet legnagyobb alakjai közé tartoznak. Mindkettejük munkásságát áthatotta a közös korszellem és a hasonló vonásokat hordozó, viszontagságos sors. *Fiatal életek indulója* és *Szegénynek lenni s fiatalnak* című verseik lelki rokonságuknak talán legszebb bizonyítékai.

Már első olvasásra feltűnik, hogy mindkét alkotás formateremtő elve az ellentét. Bár e művek az első világháború utáni kiábrándultság és nehéz idők közepette születtek, mégis megjelenik bennük a jóra, a változtatásra való törekvés, mely a fiatalok életcélja. József

Attila, miközben bepillantást enged sanyarú gyerekkorába, és utal elhanyagoltságára („*Az Isten se törődött velük*”), küzdelemre szólít fel, és emelkedett hangvétellű jelzőkkel („*Élet fiai*”) biztat. Szabó Lőrinc az elnyomás, a szerencsétlenség és a fiatalság, a jóakarát örökös arcát mutatja be, a zárlatba azonban felemelkedésre és tanulásra ösztökél.

A két költeményt beszédhelyzetük a közösségi lírához köti. A lírai én mindkét esetben a fiatalsághoz, tehát a saját generációjához szól. Ezáltal a versek gyakorlatilag önmegszólítók is. Ezenkívül félreérthetetlenül személyes hangvételűek, annak ellenére is, hogy széles társadalmi csoporthoz, generációhoz íródtak. Nyíltan beszélnek az elszenvedett sérelmekről („*Apáink mindig robotoltak/Hogy lenne enni kevés kenyereünk*”, „*Kik nem tudjuk, mi az vígan élni*”, „*minden szép eltorzul a szememben, / jobb a némának, jobb a vaknak*”, „*örök inség*”), tehát vallomásként is olvashatók. Érezhetjük, hogy a két költő ugyanahhoz a társadalmi csoporthoz tartozott, hiszen műveiket átszövik a szegénységre utaló jelzők, panaszok. A kollektív életérzés generációjukhoz kapcsolatosan is megjelenik mindkét költeményben, és főként az elnyomás érzése társul hozzá („*Tudjuk apánkkal gyávák voltunk, / Nem volt jogunk se, csak igazságunk*”, „*Voltunk vad, hívő, ifjú hordák / s felkoncoltak, A vén okosság győzött?*”) József Attila azt sugalmazza, hogy most fiatal felnőttként kikerült a megelőző nemzedék befolyása, felügyelete alól. Szabó Lőrinc ezzel szemben belátja, hogy az elnyomottakból általában elnyomók lesznek, a generációs szerepek szinte megváltozhatatlanok („*harcolni régi mesterségünkkel, / vagy tisztelegve nézni, hogy vág /arcunkba keze, és amely valaha őt érte, a korbács*”).

József Attilánál tehát a vallomásossághoz reményteliség társul, míg Szabó Lőrincnél a rapszodikus, dühöngő felvezetést csak elégikus hangnem követheti a zárlatban.

József Attila versében az ellentétezésen kívül felsorolásokkal erősíti mondandóját. Szabó Lőrinc is él felsorolásokkal, de mindenekelőtt ismétléses szerkesztéssel, a „*rettenetes*” szó állandó szerepeltetésével teszi hatásosabbá alkotását. A „*testvéreim*”, „*ujak*”, „*indulók*”, „*proletárok*” kifejezések által meg is szólítja sorstársait. Ezek a fent említett eszközök mindkét verselőnél a figyelemfelkeltést, felhívást szolgálják, egy jól felépített beszéd elemei is lehetnének.

Mindkét mű az élet és a fiatalság visszatérő toposzát járja körül, az útnak indulás szimbolikus jelentése is feltűnik. József Attila az utolsó versszakban a „*fölkent daliák*” archetípusával ábrázolja a fiatalság szépségét és erejét. Szabó Lőrincnél a lélek tüzeinek toposza is megjelenik, először elvetendő módon, ez később visszavonásra kerül.

Összefoglalásképpen elmondható, hogy e két költeményben minden benne van, amit a fiatalságról tudni érdemes. Tanításuk örök érvényű. József Attila az erőt isteníti és a képességet, hogy a lehetetlent is véghezvihetjük. Szabó Lőrinc ezzel szemben az életbe lépésre a nyers igazsággal készít fel. Ábrázolja a fiatalság ellentmondásait, hogy a valóság és az ideál közti különbség felismerése milyen mély fájdalommal jár. Mégis tanulnunk kell, minden szenvedés okkal történik, csak így válhatunk teljes emberré.

Tóth Gabriella 12.N

(tanára: Szűcsné Jóna Ágota)

Rövid

XIV. Lajos (1643–1715) uralkodása idején a Francia Királyság az abszolutizmus min-taállama volt. Az abszolutizmus lényege, hogy az uralkodót csak Isten és a szokásjog kor-látozza. Ezért mondta a király, hogy „*az állam én vagyok*”. Az uralkodó nem hívta össze a parlamentet, helyette rendeletekkel kormányzott. Ezek végrehajtását a tartományokba kiküldött intendánsok ellenőrizték. Az uralkodó a főnemességet annak eladósításával sem-legesítette, ugyanis a fényűző versailles-i nagyon drága volt az élet, ezt az arisztokraták csak királyi adományokból tudták finanszírozni. A köznemességet a király az ún. taláros nemesekkel hígította fel, akik pénzért vásárolták rangjukat. A királyi hatalom támasza volt az általa ellenőrzött ún. gallikán egyház. Ezért a katolikusok számát és befolyását növelendő, visszavonta a hugenottáknak jogokat biztosító nantes-i ediktumot. Emiatt sok protestáns elhagyta az országot.

Hosszú

1867 és 1918 között a Magyar Királyság a dualista Osztrák–Magyar Monarchia egyik tagországa volt.

Az 1867-es kiegyezést követően a magyar kormányok egyik legfontosabb feladata a polgári állam kiépítésének befejezése volt.

Andrássy Gyula (1867–1870) és Tisza Kálmán (1875–1890) kormányai megrefor-málták a közigazgatást. Az 1868-as horvát-magyar kiegyezésben autonómiát biztosítottak Horvátországnak a báni kormány vezetése alatt. Ezután 1876-ban megszüntették a ki-váltságolt területeket (pl. Székelyföld, Királyföld, Határőrvidék), és beolvastották őket a vármegyékbe. Csökkentették a polgárivá tett vármegyék jogköreit is, élükre kormányhoz hűséges főispánokat neveztek ki. A késő 19. századi magyar kormányok rendelkeztek az állam és az egyház szétválasztásáról. Ennek jegyében bevezették az állami anyakönyve-zést, kötelezővé tették a polgári esküvőt, és lehetővé tették a válást. Az 1868. évi Eötvös-féle népiskolai törvény megkezdte az oktatás reformját. A törvény kötelezővé tette az iskolalátogatást 6–12 éves kor között. Ezt követően számos iskola és tanári lakás épült. 1872-ben létrehozták a kolozsvári egyetemet. Bár az 1868-as nemzetiségi törvény enge-délyezte a nemzetiségek számára kulturális, oktatási szervezetek, intézmények alapítását, a magyar kormány ezt gyakran megakadályozta. Ugyanakkor a vizsgált korszakban még nem volt kötelező a magyar nyelv oktatása számukra. Az egészségügy reformja keretében az 1876-os közegészségügyi törvény rendelkezett a mocsarak lecsapolásáról és a városok csatornázásáról, mert ezzel vissza lehetett szorítani a járványok terjedését. Emellett el-rendelték, hogy minden városban legyen orvos; a kistelepüléseken pedig ún. körorvosok járjanak. Az intézkedés következtében csökkent az egy orvosra jutó lakosok száma és a csecsemőhalandóság mértéke; bár az utóbbi még mindig magas volt.

Komplex

Nagy Károly (768–814) Frank Birodalom és I. (Szent) István (997–1038) Magyar Ki-rálysága két némileg eltérő berendezkedésű kora középkori európai állam volt.

A Frank Királyságban a központi hatalmat Martell Károly majordomus és Kis Pippin király erősítette meg. Ezért Károly, második Karoling uralkodóként, már erős királyi ha-

talmat örökölt. Ezzel szemben I. (Szent) István trónharcot követően került a fejedelmi székbe, és az apja Géza által megkezdett központosítási küzdelmek 1030-ig, Ajtony törzsfő haláláig tartottak. Vagyis ő hozott létre törzsszövetségből központosított királyságot, mely az apja által is alkalmazott primogenitúrát preferálta az öröklésben a szeniorátussal szemben.

Mindkét uralkodó hatalmát isteni legitimációval akarta alátámasztani, ezért támogatták az egyházat. A Karolingok a királyi címet is a pápa támogatásának köszönhették, ezért Károly is megerősítette a pápa jogát az Egyházi Államra. Hódításait követően III. Leó pápa 800-ban Rómában császárrá koronázta. István fejedelemként került a hatalomra, s a nyugati kereszténység melletti elköteleződése miatt kért és kapott királyi koronát 1000-ban. Károly trónra jutásakor a Frank Királyság már keresztény volt. Ő a pogány germánoktól elhódított területeken hozott létre püspökségeket. Ezzel szemben I. István egy pogány országot örökölt. A kereszténység elterjesztése érdekében további térítőpapokat hívott, kiépítette a két érsekségből és nyolc püspökségből álló egyházszerkezetét, rendelkezett a templomépítésről és az egyházi javakról. E munkája miatt 1083-ban szentté avatták. Nagy Károly birodalma egy feudális monarchia volt, amelyben az uralkodó volt a legfőbb hűbérúr. Országát grófságokra és örgrófságokra osztotta, melyeknek vezetői feleltek a védelemért, az adószedésért és az igazságszolgáltatásért. Szent István országa patrimonialis monarchia volt, mert a király hatalma a királyi birtokok túlsúlyára épült. Országát István frank mintára vármegyékre osztotta, élükön ispánokkal. Mindkét uralkodó udvartartása vándorolt, a frankok névleges központja Aachen, a magyaroké Esztergom volt.

Mindkét országban önellátó gazdálkodás folyt, ezért csak kevés adót lehetett elvonni. A mezőgazdaság termelékenysége alacsony volt, gyakran még a vetőmag sem termett meg. Emiatt minimális volt a belföldi kereskedelem. Ezért az uralkodók kevés pénzt verettek, presztízs célokra.

Holányi Ákos 12.N

(tanára: dr. Beckné Sallay Anikó)

Középszintű érettségi magyar nyelv és irodalomból – Egy mű értelmezése
Balázs Béla: Mosolygó Tündér Ilona

Balázs Béla Mosolygó Tündér Ilona című művében a gyermekeknek szóló mese műfajának megújítását tapasztalhatjuk a XX. századhoz méltóan, amelyben a misztikus epikai írást a realitás, a tárgyiasság szintjére helyezi az író.

Első ránézésre a mese formáját követi a mű, hiszen a címe, ezáltal a címszereplő (Tündér Ilona) mesebeli, csodálatos lényre utaló jelzővel van felruházva, a cselekmény pedig szerelmes történetet ígér. Azonban a hősnő nevének módosítása, a két főszereplő kapcsolata és az előadásmód bizonyos vonásai egyértelművé teszik, hogy az írás felnőtteknek szól.

A címadás meghatározó abból a szempontból, hogy a fantasztikus, mesei világhoz köti a művet, de elolvasása után Tündér Ilona személyiségét, történetét megismerve rá-

jövünk, hogy a tündérek pozitív asszociációja ebben az írásban negatívra fordul. Ilona nem emberi származása ugyanis a mesei hagyománnyal ellentétben hátrányt fog jelenteni. Azok, akik először szerették a származása és különleges tulajdonsága miatt, Ilona ugyanis nem tud sírni, és mindig ragyogó mosoly van az arcán, később megutálják, mert nem értik meg emberként, azt hiszik, nincs szíve, nem érez szomorúságot. Ez egy nagyon komoly felnőtt problémát vet fel, a kiközösítettség, a meg nem értettség fájdalmát és azt, hogy az emberek gonoszak. Ami nem hozzájuk hasonlít, azt utálják. A gyermekmesékkel ellentétben itt nincs erre megoldás, hiszen a szereplők természete predesztinálja a kapcsolataikat. Ilona nem talál megértésre az emberi társadalomban, a végtelen körforgás értelmében egyre boldogtalanabb, viszont egyre jobban kirekesztik azok, akik azt nem látják meg a mosolya mögött. Külseje miatt elítélik, s ez is egy olyan dolog, amelyet a gyerekek a mindenre nyitottságuk és a még át nem vett előítéleteik miatt nem érthetnek meg. Ilona életének nagy tragédiája, hogy kinézete, mosolya miatt felületesen szeretik, nem pedig a lelkéért, mint például Guidobaldo gróf, s aztán ennek ellentétével kell szembenéznie: elítélik, mielőtt megismernék. Ezért sosem lesz igaz, tündérmesékbe illő szerelem részese, és sosem talál barátokra.

Azt, hogy a történet felnőtteknek szól, a hősnő életét átható komplex problémákon kívül az elbeszélés módja is sejteti. Az író szenttelenül, a nagykorúak világának megfelelő tárgyilagossággal szemlélteti a halált, a fizikai és mentális erőszakot, a gyilkosságot, az emberrablást, a kihasználást, a dühöt, a kirekesztést és a gyászt. A gyermekmeséktől eltérően nem eufemizál, a meglepően nagyszámú halálesetet minden érzélem nélkül írja le. A gyilkosságokat nem ítéli el, mert azokat nem a tündérmesékben megjelenő rossz követte el a jó ellen. Itt mindkét fél hibás, a gyilkos pedig egy összetett karakter, realisztikus és nem meseszerű. Néhol a szóhasználata is utal a befogadó életkorára, hiszen egy gyerek nem tudná például, kik a szaracénok.

A legrealisabb ábrázolása azonban mindközül Guidobaldo gróf és Tündér Ilona kapcsolatának van. Az író részletesen kifejtve ábrázolja, hogy a pár miért nem tudja megérteni, szeretni egymást tiszta szívből, mik azok a személyiségjegyek, amelyek megakadályozzák őket abban, hogy egészséges legyen a köztük lévő viszony. Nem könnyű felépíteni, nem állítja be teljesen egyoldalúan rossznak Guidobaldo grófot sem, életszerű tulajdonsággal ruházza fel, mint ahogyan a való életben sem egyetlen karakterisztikából, érzésből, tettekből áll egy személy.

A pár kapcsolata már a kezdetektől egészségtelen. Guidobaldo meglátja Ilonát, és nem a gyermekmesékből ismert gavallér módján bánik vele, hanem a gyermekek számára még idegen testi vonzódását a nőhöz erőszakosan fejezi ki, elrabolja, rálép a hattyúruhájára, amit lelkeként is értelmezhetünk, és rászúrja azt a gerelyére. Már-már erőszakként is fel-foghatjuk mindezt, hiszen Ilona nem egyezett bele abba, hogy vele menjen, de ez a grófot nem állítja meg. Önző magatartása tovább folytatódott közös életük során is, hiszen csak azért veszi magához Ilonát, mert szép, fizikálisan vonzó és mindig boldog, amit a gróf is szeretne elérni. Azonban hamar rájön, hogy Tündér Ilona nem tud féltékeny lenni, nem képes vele gyászolni vagy akárcsak teljes szívből szeretni őt. Ekkor gyerekes, beteges viselkedést mutat Guidobaldo: kihasznál egy özvegyet, megöli két vezérért, majd keserűségében megveri, sőt meg akarja ölni a szeretett nőt azért, hogy végre elérje Ilonának a lelkét, amire annyira vágyott, de közben nem veszi észre, hogy annyira különbözőek, hogy kapcsolatuk a kezdetektől fogva halálra volt ítéelve.

A gyermeki, egyszerű látásmóddal ellentétben tehát ebben a történetben nincs megoldás, az emberek gonoszak, nem gondolnak tetteik következményeire, a szerelem se nem igazi, se nem ment meg vagy tesz boldoggá senkit. Guidobaldo mindezek, a felnőtt és kegyetlen világhoz kötődő tettei mellett a gyermeki tudatlanságot képviseli. Tökéletesnek, tündérmesének akarja hinni az életét és az Ilonával való kapcsolatát, nem fogadja el, hogy a valóságban nincs mindig boldog vége a mesének.

Az író Guidobaldo gróf viselkedésével illusztrálja a történet legfontosabb tanulságát. Ugyan a mese fontos, hisz tanító jellege, megnyugtató idillje segíti a gyermekeket, azonban elengedhetetlen, hogy tovább fejlődjenek erről a szintről a felnőttek, különben sosem lesznek egészséges kapcsolataik, nem fogják tudni elfogadni és feldolgozni az élet eseményeit.

Koczka Zsóka Mária 12.N
(tanára: Szűcsné Jóna Ágota)

Grafika: Wappler Franciska 11.B

MEGTUDTUK

*„De jönnek majd új közös kapcsok, láncok,
megtartóbbak, mint minden karolás:
futnak arcomon, arcodon a ráncok
s majd fonalai őszülő hajaknak
tanítják, mi az összetartozás,
amelyet ketté Isten sem szakaszthat.”*

(Illyés Gyula)

Kedves Gyöngyi!

Ha a vállalkozói szférában kezdted el volna dolgozni, biztosan milliomos lennél, s neves céget vezetnél, amely természetesen formálja a közízlést. Ha mindez szerencsésebb égtájon történik Veled, senki sem csodálkozna rajta. Itt viszont az a szakmai karrier, amelyet megvalósítottál, igazi csoda volt. Néhány dolgot mindenképpen fel kell idéznünk, hogy felfogjuk ezt a csodát.

Ugyan mi készíthetett egy fiatal lányt az 1970-es évek elején a Zrínyi Miklós Gimnázium orosz tagozatos osztályában, hogy a német mellett magántanulóként elsajátítsa a spanyol nyelvet is, rendszeresen osztályozóvizsgákat téve belőle? Már ez, a lehetetlen megkísértése és az egzotikus nyelv iránti szerelem megelőlegezett valamit a későbbi széldületes és érthetetlen szárnyalásból.

Amikor 1978-ban a debreceni KLTE friss diplomásaként, magyar-német szakos tanárként egykori iskoládban elkezdted dolgozni, még állt a határon a szögesdrótkerítés. A nyugati országokba csak három évenként lehetett utazni külön engedéllyel. Igazából nem is tudom, mi hajthatott akkor Téged, hogy az életedet feltegyed a német nyelv tanítására. Bizonyára a nyelv és a tanítás szeretete, no meg az a civilizáltság és kulturáltság, amellyel Rostockban és Berlinben a Humboldt Egyetem ösztöndíjasaként találkozhattál, itthon pedig az ORF 1 (osztrák közszolgálati tv-csatorna) naponta sugárzott magyar nézőinek. Talán az is vezérelt, hogy tanítványaid előtt is ablakok és határátkelők nyílnak ki a szűkös anyagi és kulturális lehetőségek közepette.

A rendszerváltozás után, amikor már Ausztriába és távolabbra is utazhattunk, Te a továbbképzéseknek köszönhetően elkezdted bejárni a német nyelvű országokat, s férjeddal eljutottál Hollandiába és Dániába is. Ezután már nemcsak a német nyelv és kultúra képviselétéről volt szó, hanem az európai minta felmutatásáról is. Minden egy irányba mutatott. A németes munkamorál, minőségigény és fegyelmezettség. A Vaslady szigorúsága, amely mögött persze érző anyai szív dobogott. A splendid isolation, a tündöklő elszige-

Marosiné Kohut Gyöngyi

teltség az u./7-ben, ahol valóságos kis tanszéket alapítottál és gondoztál. A visszafogott modor és a tökéletes outfit az elegáns öltözéktől kezdve az extravagáns szemüvegekerektekig – külön kiemelném az utóbbi évek észbontó egész ruháit, amelyekkel hosszú időre meghaladhatatlan szintet állítottál fel a gimi életében, figyelem, a tanítványoknak mindenre van szemük –, és ebbe az irányba mutatott a mindig tiszta, belül piros és halvány-szürke bőrüléssel fehér Fiat az udvaron, amely egy valódi kis ékszerdoboz volt. Hiányozni fogsz az életünkből, s a nő, amely Te voltál. Mindig is zenei pályáról álmodoztál, s lám, valamit megvalósítottál a művészi szépérzékből.

S bár még mindig nem bontottuk ki, nem érthettük meg igazán szakmai karriered lényegét, az egyik legfontosabb dolgot már itt le kell szögeznünk. Ez a pályafutás attól volt olyan fantasztikus, hogy senki nem állt mögötted, a magad erejéből és tehetségéből jutottál fel a csúcsra. Igazi self made womanként megalkottad magad, utat törtél, ahol nem volt, és új kereteket teremtettél.

Minden élőlényt hajt a növekedés, a fejlődés vágya: a magot, hogy növény legyen belőle, a fát, hogy gyümölcsöt teremjen. Így volt ez Veled is. El sem tudom mondani, mi mindennel foglalkoztál a kötelező feladatokon kívül.

- A rendszerváltozás után éltél a továbbképzési lehetőségekkel, és három országban tíz helyen tökéletesítetted nyelvtudásodat, többek között Brémában, Bonnban, Weimarban, Augsburgban, Salzburgban és Linzben.
- 1992–1995-ig a svájci tanárképző központ továbbképzési programjában intenzív módszertani kurzust végeztél, ezt követően pedig tanártovábbképző, azaz multiplikatív diplomát szerezted, amelyet a svájci nagykövettől vehettél át. A harmadik diplomát a veszprémi egyetemen szerezted 2005-ben „mérés-értékelés” szakon.
- 1988-tól 2012-ig a megye német szakos kollégáinak a munkáját segítetted szakfelügyelőként, majd a rendszerváltozás után középiskolai szaktanácsadóként.
- Mindemellett 2004-ig feladatíróként közreműködtél a német érettségi feladatsorok összeállításában. Természetes volt hát, hogy az új nyelvi érettségi előkészítésében és lebonyolításában is szükség volt Rád, ehhez azonban egy újabb tanfolyamot kellett elvégezned, a „Képzők képzése” címűt. 2005-től pedig, az új érettségi bevezetésétől kezdve az emelt szintű német dolgozatokat javító csoport vezetője voltál.
- Kezdetől fogva (1997-től) részt vettél az ECL nemzetközi nyelvvizsga felkészítői és vizsgáztatói munkájában, 2010-től kezdődően pedig DSD B2-C1 –es nyelvvizsgára készítetted fel tanítványaidat. Ez utóbbi munkának köszönhetted, hogy legtehetségesebb tanítványaiddal részt vettél a „Vitázik a világ ifjúsága” (Jugend debattiert international) elnevezésű európai szintű, német nyelvű vitatkozó versenyen, amely spontaneitásával, interaktivitásával pályád egyik újabb kihívása és csúcsa lett. Addig is folyamatosan neveltél ki OKTV-helyezettet – 1–10. helyezések között – és leendő némettanárokat.
- 2014-ben újabb erőpróba várt Rád: a minősítés során megszerezted a Mesterpedagógus fokozatot, és néhány évi pihenést követően újra szaktanácsadó lettél. Pályád méltó elismerése volt a Bonis bona – A nemzet tehetségeiért adományozott rangos díj. Azt hiszem, még sohasem láttalak ilyen boldognak.

Kedves Gyöngyi! Sokat gondolkoztam azon, hogy életedben és munkádban milyen sorsképlet teljesült be. A mindig kutató, nyughatatlan Fausté vagy a szüntelenül lelkesülő Euphorioné? Idén a Bázisiskolai Program bemutató óráján értettem meg a nagy talányt. Te Odüsszeusz vagy női testbe és sorsba bezárva. A kíváncsiság és tudásvágy daimónja hajtott Téged. Daimón – az ókori görögök így nevezték minden, az embert uraló magasabb szellemi erőt. Ma egyszerűen megszállottnak hívjuk az ilyen embereket. Ezen az órán *művészetté* emelted a tanítást. Megmutattad egész életművedet, módszertani tudásod gazdagságát, s persze megint egy új, meghódíthatatlan földre nyitottál nekünk ablakot.

Ugyanezen az órán én is megértettem valamit: az odüsszeuszi sorsképlet tragikumát. Végigélve ennek a duplaórának szerteágazó szellemi kalandjait, átérezve az élményközpontú pedagógia és a projekt alapú tanítás gyötrelmes oldalát: *élet és tudás* összekapcsolásának, megformálásának kínjait, kiszámítva, hogy hány hónapot, órát fordíthattál a semmiből való „létrehozásra”, a Youtube végigbongészésére, a megfelelő fájlok és a legelőgásabb háttér kiválasztására, a legegyszerűbb felirat legtokéletesebb megalkotására, egyáltalán a prezentációd elkészítésére – úgy éreztem, itt a vég. Ez az a határ, amelyet átlépni az ókori ember számára megtiltottak az istenek. Ami ezután vár a határsértőre, az az összetöretetés.

Hazafelé meg is kérdeztem Tőled: Nem vesztél el néha? Nem akart elnyelni ez az egész? (A mélységnek ugyanis van vonzása.) Fájdalmas arccal bólintottál: De, igen. Odüsszeusz a kis-ázsiai Trója alól elsodródott egészen Szicíliáig, az emberevő küklopszok földjéig, s a Messinai-szoroson Szküllá és Kharübdisz között átvergődve alig tudta megmenteni az életét. Hát ezért kell nyugdíjba menni, szögeztük le, hogy ami még megmaradt életünkben, egészségünkben, azt végre szereteteinknek adhassuk. Nem, mintha eddig is nem szolgáltad volna őket ugyanilyen odaadással.

Végül már csak a jókívánságok maradtak. Kívánom, hogy legyen mindenre idő, amiről eddig le kellett mondanod. Kívánom, hogy jó egészségben, tevékenységben és örömben teljenek napjaid. Kívánom, hogy sok boldogságod legyen új életedben. Legyenek álmaid, amelyeket meg tudsz valósítani! Unokádnak pedig meséj élményeidről, tanítsd őt, hogy megtudja, ki volt a nagymamája! Magyar szakosként pedig egy izgalmas kalandra invitállak. Fedezzétek fel együtt – nagyszülők és unoka – a Kárpát-medencét és az igen sokszínű magyar kultúrát, hogy felnőttkorában ne kelljen majd repülőgépre ülni, ha látni szeretnétek őt! Mucha felicidad. ¡Adiós!

Óriszentpéter, 2018. június 29

Szűcsné Jóna Ágota

Kedves Gyöngyi!

1969/70-ben, első osztályos gimnazistaként tanítótlalak történelemből. Az első témazáró dolgozat kiosztásakor kértem, hogy álljon fel Kohut Gyöngyi Julianna, akinek a dolgozata a legjobb lett az osztályból. Elpirulva, szerényen, csendben felálltál. Így indult a kapcsolatunk. Azóta is a legszorgalmasabb tanítványaim egyike voltál.

Mivel 1970 áprilisában megszületett az első fiam, az évet már Horváth Imre történelem tanár fejezte be veletek. Az érettségi évében kaptam vissza az osztályt, ahol már csak

világnézetünk alapjait tanítottam. Életünkben – úgy gondolom – több közös jellemző is van. Mindketten a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemre jártunk. Te magyarnémet (1973–78), én történelem-népművelés szakra (1964–69). Te nyíregyházi fiú felesége lettél, és elhoztad Zalába, én nyíregyházi lányként egy zalai fiúban találtam meg a párom és kerültem vissza szülővárosomba.

Eszter lányodat is tanítottam történelemből és filozófiából. Szaktanárként, osztályfőnökként (1987–90 IV.D) az iskolában, szakfelügyelőként, szaktanácsadóként a megyében is mindig minőségi munkát végezted. Újraolvasva a 2012/2013-as gimnáziumi évkönyvben megjelent életutadat bemutató cikket, csodálom az energiádat, az akaratot és igényességedet. Amit a németnyelv oktatásért tettél az országosan kiemelkedő. Nem véletlenül kaptál országos és zalai elismeréseket, kitüntetések. Büszke vagyok Rád, mint egykori tanítványra és tanártársra.

Német tanfolyamon már Te tanítottál engem és férjemet. Az első órák egyikén már megtanultattad velünk az alábbi német mondást: „*Wenn schon, den schon*” („*Ha már, de már.*” – *szószerinti fordításban, magyar közmondásként, „Ha lúd, legyen kövér!”*).

Kívánom, hogy nyugdíjasként élvezd ki a nagymamaság minden örömét, a családot, és gondoldj végre magadra és a párodra is, a fenti mondást gyakorlatba átültetve!

Egykori tanárod Vajda Lászlóné, Ági

Kedves Gyöngyi néni!

Tisztán emlékszem, amikor tizenhárom évvel ezelőtt az első német órán Tanárnő megkérdezte, hogy ki hol tanult és milyen könyvből. Ez az apró emlékfoslány is azt tanúsítja, hogy Gyöngyi néni már akkor nagyon mély benyomást tett rám, és éreztem, hogy Tanárnő szigorú, emellett azonban nagyon következetes, és olyan ember, akinek hatalmas szíve van. Azzal, hogy azt mondom, rengeteget tanultam Gyöngyi nénitől és elmondhatatlanul sokat köszönhetek Önnek mind szakmailag, mind emberileg, és mindezért hálával is tartozok, tudom, hogy nem vagyok egyedül, mert biztos vagyok benne, hogy a legtöbb tanítványa nevében beszélhetek, amikor mindezért köszönetet mondok.

Gyerek fejjel, hiszen mondhatni, hogy akkor még gyerekek voltunk, sok mindent nem értettünk. Nem tudtuk, hogy miért kell a szövegeket szó szerint megtanulni, vagy miért van olyan kevés idő egy-egy feleletre felkészülni. Az idő távlatából azonban mindez értelmet nyert, emellett az is, hogy miért volt fontos, hogy mind a lányok, mind a fiúk gimnáziumhoz mértén viselkedjenek és tudjanak megjelenni. Érett fejjel már azt is láthatjuk, hogy Tanárnő azon meglátása is beigazolódt, miszerint ebben a korban még igenis formálható egy diák, és nem úgymond kész személyiséggel érkezik, amin már nem igazán lehet csiszolni. Én igenis látom magamon ezeket a lenyomatokat, bár mindez, tudat alatt adódott a személyiségemhez, és csak később eszméltem rá ezekre.

Az egyik ilyen akkor vettem észre, amikor az egyetemi évek alatt az Erasmus Tutori szervezetnek lettem a vezetője, és miután már elértem, hogy mindenki tiszteljen és tekintélyem legyen, utána kezdtem közelebb engedni magamhoz a többieknek és megmutatni a baráti oldalamat. Ekkor értettem meg, hogy Gyöngyi néninél mennyire tudatos volt az, hogy kezdetben szigorú volt velünk, majd a hónapok, de főképp az évek előrehaladtával Tanárnő is egyre többet mutatott meg magából, és egyre jobban közel is engedte azokat,

akik részéről kölcsönös bizalmat és támogatást érzett.

Nem szabad azonban, hogy ez csak egy időszakra szóljon vagy feledésbe merüljön, hogy kinek mennyit köszönhetünk. Én sem felejttem el, hogy kinek az iránymutatásai segítettek abban, hogy megérdemljem a felkérést, hogy ma én képviseljem a gimnázium diákjait ezen az eseményen. Számos olyan dolgot tanultam abban a majdnem nyolc évben, amíg Gyöngyi néni tanítványa lehettem, amelyek megkönnyítették az egyetemi éveimet. Az első és legfontosabb – és bár komolytalan-

Mester és tanítvány

lannak tűnhet – amit megtanultam: tanulni, strukturáltan, rendszerben gondolkodni, szavak és jelenségek között összefüggéseket találni. A szó szerinti szöveg tanulása nemcsak a jelenlegi jogi tanulmányaimban segít, de ennek köszönhetően olyan stabil német nyelvtudásra tettem szert, hogy különösebb erőfeszítés nélkül tanultam külföldön németül, vagy tettem le a jogi, illetve közgazdasági nyelvvizsgát az elmúlt évek folyamán. Számomra mégis az, hogy felsőfokon megtanultam a nyelvet, eltörpül mellette, hogy Gyöngyi néni személyisége mennyit adott ahhoz, aki ma vagyok, és ahol tartok. Tanárnő mindig szívvel-lélekkel adta át a tudását, és különösen nagy figyelmet szánt a tehetséges diákok felkarolására és útjuk egyengetésére. Tanárnő tényleg sokszor jobban tudta, hogy mi a jó nekünk, és miben fogja segíteni az a boldogulásunkat. Még ha volt is olyan alkalom, amikor nem maximális volt a felkészültségem egy-egy dolgozatra, soha eszembe nem jutott, hogy nem megengedett eszközökhöz forduljak, mert semmi nem ért annyit, minthogy Tanárnő bizalmát kockáztassam.

Kedves Tanárnő! Legyen magára nagyon büszke, hogy ilyen karriert és eredményeket tudhat a magáénak, hiszen sokszor elfelejtünk időt szánni arra, hogy visszatekintsünk! Gyöngyi néni számomra mindig is példakép volt és az is fog maradni, hiszen mind szakmailag, mind emberileg nagyon sokat köszönhetek Önnek, és mivel sok más diáktársam nevében beszélek most, tudom, hogy ezzel nem vagyok egyedül. Azzal, hogy Tanárnő nyugdíjba megy, sokat veszít a gimnázium, de annál többet nyert, míg Gyöngyi néni a tanári közösség csapatában tudhatta. Kívánom, hogy a nyugdíjas éveit is teljességgel hasznosan, tartalmasan és jó egészséggel töltsön. A zrínyis diákság nevében köszönöm az együtt töltött éveket, a hasznos és életre szóló gondolatokat és azokat az útmutatásokat, melyek mindig azt a célt szolgálták, hogy jó és tisztességes emberek legyünk és maradassunk!

Büki Bettina, a 2013-ban végzett 12.N tanulója

„Egy öszveséggel ily sok Gyönyörűt, becseset ki látott? S ki boldogabb Vitéznél?”
(Csokonai Vitéz Mihály)

„Én iskolám, köszönöm... Bár zord a harc, megéri...”

Ha nem egykori vagy végzős diák, hanem egy 75 éves tanárnő idézi Ady sokat hallott, talán már kicsit elcsépelet sorait, feltételezhetjük, hogy annak súlya, igazsága, oka van. Csak meg kell fordítani, mai gyerekek talán elképzelhetetlen, a 75-ből 57-et iskolapadban vagy padok között töltöttem. Ha jól összeszámolom, mint diák és tanár legalább tíz intézményben fordultam meg hosszabb-rövidebb ideig, elemi iskolától a Műszaki Egyetemig. Voltam tanárjelölt és főiskolai docens, de számomra igazából kettő marad AZ ISKOLA: az *életiskola* és a *Zrínyi Miklós Gimnázium*. A kettő tulajdonképpen egymástól elválaszthatatlan. A gimnáziumban éltem meg sikereket és tanulságos kudarcokat, de magánéletem is falaihoz kapcsolódik. Itt ismertem meg matematika-fizika szakos férjemet, ide jártak gyerekeim (kettőből mérnök, egyből közgazdász lett), nyolc unokámból pedig hárman jelenleg zrínyisek. Tőlük és a tanárok figyelméből tudom, milyen most tanárnak és diáknak lenni: ma is küzdelem, de megéri! Hadd igazoljam ezt egyrészt száraz tényekkel, szakmai önéletrajzommal, másrészt kedves tanítványom, Turbuly Lilla poétikusabb, tanárát is felülmúló soraival.

1968-ban végeztem a szegedi József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán, magyar-latin szakon. A diploma átvétele után a zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumba Zala megye ösztöndíjasaként kerültem. Nagy örömmre mindkét szakomat taníthattam itt több mint húsz évig. Szaktanári munkám alapvető célja a két tantárgy megkedveltetése és a tehetséggondozás volt. Eredményességét OKTV-s, Kazinczy-díjas, Édes anyanyelvünk aranyérmes diákjaim sikerei igazolták, és amire a legbüszkébb vagyok, hogy sokan követtek a tanári pályán. Még latinból is, és csak a Zrínyi Miklós Gimnáziumban nyolc olyan magyar szakos kolléga tanított vagy most is tanít, akik előzőleg a tanítványaim voltak. Osztályfőnöke voltam emellett József Attila-díjas irodalomtörténésznek, díjnyertes regényírónak, költőnek, színházi szakembernek, neves politikusnak stb.

Tanári munkám mellett más egyéb feladatokat is elláttam. Megyei gimnáziumi szakfelügyelőként, illetve szaktanácsadóként dolgoztam tíz évig. Részt vettem az országos fakultációs program kidolgozásában. Tagja voltam annak a hattagú csapatnak, amely a rádió által szervezett irodalmi vetélkedőn többször is az élen végzett a városok rangsorában, a nyertes Szivárvány televíziós verseny irodalmi szekcióját is segítettem. Szakmai cikkeim jelentek meg a *Magyartanítás* című lapban, lektoráltam, recenziót írtam. Elemzést készítettem a megyei magyartanítás helyzetéről, feladatlapokat állítottam össze a megye magyartanárainak.

Más jellegű kihívást jelentett számomra, amikor a Pécsi Orvostudományi Egyetem Egészségügyi Kar zalaegerszegi tagozatára kerültem adjunktusként, majd docensként. Orvosi latint és művészeti ismereteket oktattam tizenhat évig. Főiskolai jegyzetet írtam az orvosi latin és az anatómia tanulásához, tantárgyi programokat dolgoztam ki, emellett segítettem a hallgatók kulturális munkáját (színházlátogatás, filmelemzés, lapszerkesztés). A főiskoláról mentem nyugdíjba 63 évesen, 2006-ban.

Visszatekintve tanári pályámra azt remélem, hogy diákjaimat a kötelező tananyag mellett a minden korban érvényes útravalóval is gazdagítottam. Kitartó munkára igyekeztem sarkallni őket, figyelembe véve egyéniségüket, képességüket.

Kitüntetések:
Miniszteri dicséret
1980. Kazinczy-díj
1986., Zalaegerszegért díj 2017.,
Németh László-díj

Akkor hallgattassék meg a másik fél is! Hadd álltassam magam, hogy igazak tanítványom sorai!

„Emlékszem az első mondatra, amit 1979.szeptember 1-jén kezdő gimnazistaként, az

első osztályfőnöki óránkon hallottam tőle:” *A fű is lehajlik a szélben, és megmarad, fiam”.* Összeillesztgetve mai tudásomat és ezt az emlékképet, arra a majdnem sokkszerű változásra szeretett volna felkészíteni bennünket, amit a gimnáziumba kerülés okoz egy kamasz életében, innen-onnan, városból vagy éppen kis faluból érkezett gyereket a zrinyis életre. Azóta is sokszor, sok élethelyzetben jutott eszembe ez a tőle hallott idézet. Nem az elvtelen alkalmazkodás és megalkuvás, hanem a munkával, bizakodással, jó akarattal derűvel élés és túlélés jelmondata. Ha akkor nem is értettem, foglalkoztatott ez a mondat, ezzel hatott, beépült az életembe. Így van ez a jelentős tanáregyéniséggel, mint amilyen dr.Vajda Istvánné.

Magyar-latin szakos tanárként nem tananyagot adott le, hanem lehetőséget teremtett arra, hogy az érettségihez és a felvételihez szükséges ismereteken túl a humán kultúra egészéből, végtelen tágasságából is megláthassunk valamit. A kötelezőkön túl a kortárs irodalmat, filmeket, színházat. Mindig volt a sarokban álló szekrényben irodalmi hetilap, folyóirat, így lettem rendszeres olvasójuk. A nem kötelező, választható latinórákon, amelyekre fáradtan a hetedik-nyolcadik órában estünk be, úgy lazíthattunk, hogy közben mégis sokat megtanultunk az antik világról és annak művészetéről, mitológiájáról. Biztatott bennünket, induljunk versenyeken, és ha rászántuk magunkat, minden segítséget megkaptunk a felkészüléshez, de nem a versenyztetés állt a középpontban, hanem mi. Hogy mindannyian a legjobb irányba induljunk el. És legyen az a mérnöki, orvosi vagy jogászi pálya, támaszkodhassunk humán műveltségünkre.

Az sem véletlen, hogy a mi osztályunkból is tanítványok sora követte a tanári pályán. A szakmai tudás mellett az emberismeret és az empátia tette vonzóvá a tanári mintát, és

A kitüntetés átvétele

ez a klasszikus elegancia, ami megjelenéséből, beszédmódjából, a világhoz való viszonyából sugárzott és sugárzik a mai napig. Láttuk a példáján azt is, hogy nem lehetetlen összhangot teremteni hivatás és nagycsalád között.

Zrinyisek, ha találkoznak, és szóba kerül, hogy ki volt a magyartanárod, ha Vajda Marika néni neve elhangzik, jó eséllyel olvasó, kultúrára érzékeny emberek beszélgetnek. Akár memóriaversenyt is rendezhetnénk, mert ő azt is tudta, hogy a bennünk muzsikáló verssorok minden tananyagnál tovább kitartanak. Ahogy a hozzá hasonló, nagy tanáregyéniségek hatása is az életünkre. (Turbuly Lilla)

Köszönöm tanítványaim, köszönöm iskolám! Ez az írás a Németh László-díj átvétele után kerülhetett az évkönyvbe, és attól olyan felemelő, páratlanul becses számomra a kitüntetés, mert ezzel egy hetvenöt éves tanárra még mindig emlékezve jutalmaztok.

Dr. Vajda Istvánné

Csizsár Mária

Az Apáczai Csere János-díj az oktatásért felelős miniszter által adományozható egyik szakmai elismerés pedagógusok és főiskolai, egyetemi oktatók részére, kiemelkedő oktatási-nevelési-gyógypedagógiai munkáért, valamint a pedagógiai gyakorlatot segítő kiemelkedő tudományos tevékenységért. A díjat 1973-ban alapították, pedagógusnapon osztják ki a Parlamentben. Évente legfeljebb hatvan díj adományozható, az alap- és középfokú oktatásban 30, a felsőfokú oktatásban ugyancsak 30 személy kaphatja meg. A díjazott az adományozást igazoló okiratot és érmet kap. Az érmet Kiss Nagy András szobrászművész alkotása. Az érmet bronzból készült, átmérője 80-, vastagsága 8 milliméter. Előlapján Apáczai Csere János domború arcképét ábrázolja, felette félkörben az „APÁCZAI CSERE JÁNOS DÍJ” felirat olvasható. Az érme hátoldala sík lap. (Wikipédia)

Azért vagyok kénytelen idegen tollakkal ékeskedni, mert a kitüntetett nem szeretett volna az eseményről, önmagáról írni. Csizsár Mária tanárnő, iskolánk emblematikus személyisége, mindig is ilyen volt. Szerény, önmagát nem reklámozó, de sokat dolgozó, nagy tudású, gyermekszerető tanárember. Igazi „lámpácska”. Csak tette a dolgát, a világi hívságok mindig elkerülték. Sok hálás tanítványa, kollégája érzi most úgy, hogy ez a díj méltó emberre talált.

Marika! Örülünk, hogy büszkélkedhetünk veled. Egy Müller Péter idézet elevenítse fel emlékeinket és lényedet. „A legnagyobb dolgok mind lent, a csöndben, a mélyben, a szóltan, alázatos odaadásban születnek. A szerénység a legnagyobb eredmények szülőanyja.” (K.S.E.)

Büszkék vagyunk rá, bár nem volt „matyó hímzés” De az élet nem hímes tojás és nem habos torta. Intelligens, művelt, nagy szókincsű, érzékeny. Most jelent meg az első könyve. Remélem, lesz még. Ezért kényszerítettem ki belőle az alábbi írást. Bődöcsös lett. (K.S.E.)

Érettségi tétel, életrajzi vázlat

Bődöcs Tibor 1982-ben született Zalaegerszezen, de ez nem rajta múlt. Bődöcs a 21. század elejének egyik humoristája.

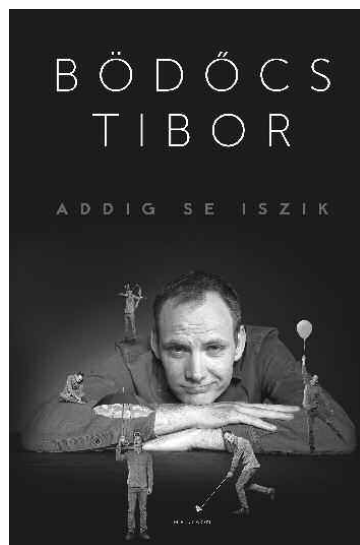
Gyermekkorát a búcsúszentlászlói kocsmban töltötte, fagyis kanállal játszva, a flipper géppel beszélgetve, mini diktafonként rögzítve a törzsvendégek néprajzát. Olykor az általános iskolába is ellátogatott. Egy későbbi munkájában azt állítja, hogy Waldorf Iskolába járt, csak erről sem ő, sem tanárai nem tudtak. Anyjával, apjával, bátyjával és Guszti kutyával élt a szülői házban, mondhatni békében. Rendszeresen fellépett náluk Ferus és Jenő a két jelentős alkotó, akik nagy hatással voltak Bődöcs későbbi „művészetére”.

Rövid, de emlékezetes keszthelyi vendégtétel után 1998 február másodikán, Kollaricsné Soós Erika, a szerző későbbi magyartanára, bevezette az 1.C-be a rakoncátlan szentlászlói csikót, a reálosok közé, ahol humanoid kakukk tojásként megkezdte illetve folytatta középiskolai vesszőfutását. A magyar és történelem órákon rendszeresen ébren maradt, a többi órán önmagát és társait szórakoztatta, vagy aludt, komolyan készülve a nagybetűs Hakniéletre. Az egyik németórán, Hitler hangon olvasta fel a feladatot, többször nem szólították fel. A *Sacra Corona* című, méltán elfeledett film kötelező megtekintéséről kiszökött a Julius Meinel-be pálinkáért, majd visszatérve kásás hangon kommentálta a vásznon látottakat, ezért igazgatói intőben részesült. A legfegyelmezettettebb Monok Zoltán tanár úr óráin volt, ahol remekül szórakozott. Végre nem neki kellett dolgoznia sűrűn változó padtársai jókedvén. Délutánonként és csütörtökön negyedik órában a Rió kávéház pultját koptatta. Harmadik osztályos volt, amikor egy paródia műsorral jelentkezett az iskola alapítványi bálján. Ezek után megértőbbek voltak vele az elitgimnázium vezetői, mindenféle rendezvények jolly jokere lett, gyakran fellépett, Kollarics tanárnő szerkesztésében a szalagavatón is ő mondott beszédet.

A jó hangulatú érettségi, és a még jobb hangulatú bankett után, Budapestre került. Az ELTE magyar szakára járt, mondjuk így: rangrejtve. Aztán 2004-ben a Godot Dumaszínházban tűnt fel. Azóta számos alkalommal körbejárta a Kárpát-medencét ekhós szekéren, rácáfolva ezzel atyja intelmére: „Tibike, hülyeségből nem lehet megélni!” 2017-ben jelent meg első kötete, az *Addig se iszik*, ami állítólag érettségi tétel lett egykori iskolájában. Jelenleg egy rövid íráson dolgozik a Zrínyi évkönyvébe. Még él.

Bődöcs Tibor

Az első könyvének borítója

Kedves Ági! (A megszólított Vajda Lászlóné)

Nagyon köszönöm a 2016/17 évi évkönyv, valamint a történelmi pályamunka megküldését. Mindkettőt nagy érdeklődéssel tanulmányoztam át.

A mostani pályamunka szerzője nagy gonddal állította össze a 39 verset, 30 prózai művet, visszaemlékezéseket, naplókat, memoárokat, játékfilmeket, valamint a képzőművészetekben megjelent emlékek meglétét. Dicséretet érdemel, hogy a szerző Tamási Lajos híressé vált csodálatos versét: „*Piros vér a pesti utcán*”-t is leközölte. Talán csak azt lehet hiányolni, hogy a gimnázium tanáraitól és diákjairól nem eset szó, még ha ez nem is tartozott szorosan a tárgyhoz.

Az új történelmi tételt nagyon helyeselni tudom, mert az ünnepségek kapcsán sok mindről lehet szót ejteni. Hadd említsem meg, hogy jó magam abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy Déry Tibor németnyelvű munkáját, amelyben Bibó István egyedülálló parlamenti működését leírta, még az oroszok bejövetele után is, neki odaadhattam még börtönbüntetése előtt.

Az igen alaposan összeállított évkönyv megmutatta, hogy a gimnázium most is milyen előkelő helyet tölt be a gimnáziumok között. Talán felesleges lenne az évkönyv részletes bemutatása, hanem csupán az érdekesebb részeinek ismertetése. Mindjárt szembe tűnő, hogy az iskola milyen nagy súlyt helyez a külföldi utakra, amikor említést tesz az angliai, szlovéniai, erdélyi, római és más városokba tett utakról. Az elszakított területeknél nem a test, hanem a lélek kérdése döntött. A hazaszeret ápolása fontos szempont volt a célok megválasztásánál. A ballagási beszédben az igazgató úr is nagyon jól kiemelte a fontos tanítási szempontokat. Igen sokirányú a gimnázium vezetőségének arra irányuló törekvése, hogy az ifjúságot ne csak a zene, hanem az irodalom és a színház is érdekelje. Nagyszerű, hogy a különböző versenyeken milyen szép eredményeket értek el. Milyen jó, hogy megnyílt a lehetőség az erdélyi fiatalok viszontlátogatásának biztosítására is. Sokszínű cikkek jelentek a sokszínű világról.

Érdekes kísérletnek volt tekinthető a *Cogito ergo dubito* című beszélgetés. A beszélgetés kapcsán mindössze azt az egy mondatot emelem ki, mely szerint világegyetemünk létrejöhetett a semmiből. Úgy gondolom, ez az egy mondat is megmutatja, hogy milyen labilisan áll az ateisták tudományos álláspontja. Nagyon jól sikerült József Attila *Elégia* és Radnóti Miklós *Nem tudhatom* versének az összehasonlító elemzése. A Móra Jánosról szóló megemlékezés felébresztette bennem azokat az elismerő szavakat, mely Móra János *Mohács* című versének szavalatához kapcsolódtak, de édesapám temetői búcsúztatása is örökké a szívemben marad. Ostoros Károly kiemelkedő alakja példaként előttünk áll, mint kiváló sportembernek és hűséges hazafinak.

Jómagammal kapcsolatban azt írhatom, hogy az igazságügy minisztérium két olyan könyvet adott ki, amelyekben cikkem is szerepelt. Így a „*Jogalkotás és kodifikátorokban*” *Az egyházi törvényhozás szempontjai* című összeállításban. A szegedi jogbölcseleti iskola alapítójának, Horváth Barnának az emlékkönyvében *Horváth Barna jogbölcselet politikai képviselője* című tanulmányom jelen meg. Egyébként washingtoni látogatásomkor szerzett benyomásaimról is beszámoltam cikkemben. „*Az egyházjog a lelki egyház szolgálatában*” az Evangélikus Életben, az Ordassról szóló írás ugyanott fog megjelenni. Budapest, 2017. szeptember 10.

Dr. Bolerátsky Lóránd

1848 emlékezete gimnáziumunkban

1848. március 15-én az európai forradalmi hullám hatására Magyarországon is (amely ekkor még a Habsburg Birodalom része volt) kitört a forradalom. Ennek éppen 170 éve. Iskolánk e nemzeti ünnepet, amikor lehetett, igyekezett méltó módon megünnepelni. A régi iskolai értesítők, melyek az alapítástól, 1895-től 1948-ig évről évre megjelentek, a bizonyítékai a megemlékezéseknek. Az első március 15-i ünnepséget 1898-ban tartották már a mostani épületben, melyet 1897. szeptember 8-án adtak át. Deák Ferenc nevét viselte előbb az iskolai önképzőkör, majd 1922/23-as tanévtől a gimnázium egészen 1950-ig. Az iskola neves tanára Borbély György kezdeményezte a zalai mártíriminiszter Csány László szobrának felállítását a városban, a két világháború között.

A II. világháború után is megemlékeztek a március 15-ről. 1947-ben jöttek létre az iskolai 48-as bizottságok a forradalom és szabadságharc centenáriumaára készülve. „48-as zalai ifjúság” címmel falijútságot készítettek. Pályázatot írtak ki „Hogyan készülhet középiskolás ifjúságunk legméltóbban a szabadságharc évfordulójának megünnepelésére.” A jelígs „Semper Idem 2492” dolgozat írója szerint „a márciusi ifjúságnak volt hite, voltak reményeik, mertek cselekedni.”

1988-tól, amióta újra indult a gimnáziumi évkönyv évenkénti kiadása, az előadott műsorokról képanyag is található a kötetekben. 1995-ben a zalaegerszegi városi ünnepségen iskolánk IV.E osztálya adta a műsort. Diákzenekarral kísérve mutatták be 1848 zalai eseményeit, a kanizsai 12 ponttól kezdve a zalaegerszegi nemzetőrtoborzáson át, a szabadságharc leveréséig. Mindezt korabeli ruhákban adták elő. A főszereplő Tüke Alíz és Szilágyi Zoltán volt. A forgatókönyvet történelemtanáruk készítette. A műsorok, kiállítások mellett helyi és országos vetélkedőkön is megmérették magukat zrinyis diákjaink.

1989-ben alakult meg Budapesten a SZAKE, amely elindította az „Örökségünk 48” országos történelmi vetélkedőt, és szervezi a mai napig. Az előzetes iskolai forduló és elődöntők után, az országos versenyre jutóknak két perces jelenettel is kell készülniük, melyben egy 1848/49-hez kapcsolódó témában korabeli szereplők „bőrébe bújva” vitáznak. Néhány példa ezek közül.

- 2002-ben: Elképzelt politikai vita Kossuth Lajos és Széchenyi István között. (országos 1. hely)
- 2005-ben Vita a nemzetiségi helyzetről 1848/49-ben. (országos 6. hely)
- 2014-ben Képzeltbeli politikai vita a nemzetgyűlés december 31-i ülésén, Pesten. (országos 1. hely)
- 2015-ben Elképzelt politikai vita Zalaegerszeg mezőváros rendkívüli közgyűlésén 1848. március 21-én /a pesti forradalom híreről./. (országos 5. hely)

Ezeket a jeleneteket az iskolai évkönyvben is megjelentettük. 1848 jelentős zalai személyiségeiről, így Deák Ferencről, Csány Lászlóról, Csertán Sándor kormánybiztosról és a 48-as három zalai honvédszászlóaljról (7., 47., 56.) is jelentek meg írások az évkönyvben. Az iskolai megemlékezéseket mindig egy harmadikos (11. évf.) osztály tartja, ezeket az utóbbi években videón is megörökítik. Mellette a folyosógalérián kiállítás idézi fel a kort, a fő eseményeket, személyeket.

Az alábbiakban az országos döntőben helyezést elért csapatokat és felkészítőiket összegzem. Gimnáziumunk először 25 éve, 1993-ban jutott el a döntőig, ahol a 15–20. he-

lyen végzett az akkori III.A csapata. (Hencsei Judit, Viharos Zsuzsanna, Vári Attila), tanáruk: Vajda Lászlóné.

1994. 3. hely: III.E osztály Borbás József, Hóbár Ágnes, Ferenczi Csongor, tanáruk: Vajda Lászlóné
1995. 7. hely: III.E osztály Lajtai László, Szép Attila, Tóth László, tanáruk: dr. Gódor Győző
1996. 2. hely: IV.E Kovács Ivett, Szép Attila, Tóth László, tanáruk: dr. Gódor Győző
1997. 2. hely: Horváth Edit, Vas Klaudia, IV.B, Borosán Szilárd IV.A, tanáruk: Cziggány László
1998. 7. hely: 12.B Panker Mária, Kavás Boldizsár, Németh Róbert, tanáruk: dr. Kis Kádi Géza
1999. 5. hely: 12.D Bécs Lajos, Szakmári Péter, Tatár Norbert, tanáruk: Talabérmé Piros Hajnalka
2000. 5. hely: 12.D Horváth Krisztina, Horváth Eszter, Ekler László, tanáruk: Monok Zoltán
6. hely: 9.C Tőke Ildikó, Kiss Ádám, Pozsik Ádám, tanáruk: Vajda Lászlóné
10. hely: 12.C, D Sziájtó Zsolt, Szabó Zsanett, Őri András, tanáraik: Talabérmé Piros Hajnalka, Monok Zoltán
2001. 7. hely: 10.C Kiss Ádám, Pozsik Ádám, Pozsogár Bálint, tanáruk: Vajda Lászlóné
2002. 1. hely: 11.C Kiss Ádám, Pozsik Ádám, Pozsogár Bálint, tanáruk: Vajda Lászlóné
2004. 4. hely: 11.N Kárpáti Janka, Kovács Judit, Zelkó Júlia, tanáraik: Talabérmé piros Hajnalka, Vajda Lászlóné
2005. 6. hely: Hafner Orsolya, Tóth Karina 12.B, Szabó Ildikó 12.A, tanáruk Monok Zoltán
2011. 8. hely: 12.N Kiss Gergő, Németh Attila, Szabolcs Márton, tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó
2012. 1. hely: Fábián Kristóf, molnár Marcell, Mikó Baráth Szilveszter 10.B, és 2. hely: 10.A Nagy Máté, Schranecz Natália Éva, Szabó Tímea, tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó
2013. 2. hely: Bujtor Alex, Mikó-Baráth Szilveszter, Molnár Marcell 10.B, :tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó
3. hely: Nagy Máté, Schranecz Natália, Szíva Dániel 10.A, tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó
2014. 1. hely: Nagy Máté 11.B, Schranecz Natália, Szíva Dániel 11.A, tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó
3. hely: Gyutai Zalán 10.N, Molnár Marcell 11.B, Tompa Mátyás 11.N ,tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó
2015. 5. hely: Nagy Máté 11.B., Schranecz Natália, Szíva Dániel, 11.A, tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó
2016. 5. hely: Péter Krisztina, Nérel Eleonóra, Balogh Lilla Szilvia 12.A, tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó
2018. 3. hely: Kiss Kíra, Somogyi Laura, Zimborás Márk 11.N, tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó

A felsorolt eredmények is jelzik, hogy 1848 emlékezete nem tűnik el, diákjaink és tanáraink elődeikhez méltón őrzik e neves történelmi eseményeket. A diákok közül többen ma már történelemtanárként viszik tovább a hagyományt.

Vajda Lászlóné nyugdíjas történelem tanár

A zalaegerszegi Magyar Királyi Deák Ferenc Gimnázium diákja voltam

Csaht Béla, vasokleveles bányamérnök emlékei

Az alsós időszak

Magától értetődő volt, hogy középiskolai tanulmányaimat a II. Rákóczi Ferenc utca 30. szám alatti, Bentzik Mihály igazgató vezette Magyar Királyi Deák Ferenc Gimnáziumban kezdtem az 1937. június 20-i beiratkozás után. Kaposi Antal osztályfőnök, a művészeti és mértani rajz tanára, irányításával kezdtük a 1937/1938-as tanévet, amikor már érződött a háború előszele. Az osztályban sem származás, sem vagyoni-, sem a szülők társadalmi helyzete miatt nem különböztettek meg senkit egymástól. Az iskola fegyelmet kívánt, ennek sarkalatos alapelve a tanári tekintély volt. A tanár előadott, feladta és kikérdezte a leckét, számon kért és osztályozta a hallottakat, elbírálta viselkedésünket, magatartásunkat.

A magyart és a latint tanító Móra János tanár kiváló szakmai felkészültsége, oktatói módszere utat mutatott, nagy hatást gyakorolva rám, latin-magyar szakos tanárnak készültem, melynek megerősítésére, már az első osztálytól kezdve instruáltam, tanítottam fiatalabb diákokat. Móra János megkedveltette az olvasást is, melyben nagy szerepet játszott a szépirodalmi könyvtár vezetője, a nyolcadikos Dombi József, aki mindig a megfelelő könyvet adta olvasásra. Neki köszönhettem, hogy már az első tanév végén – midőn megláttam cserkész egyenruhában, az egyenes karimájú zöldes barna cserkészkalappal – a dr. Vecsey Lajos hitoktató vezette 71-es Zrínyi cserkészcsapat tagja lettem. Obitz (Ostoros) Károly testnevelő tanár katonai behívásáig a tornaórákat tartotta.

A gimnázium nyolc osztályában a rendeleteknek megfelelően zajlottak az előadások, az előírt tankönyvek felhasználásával. Az évek folyamán az intézet részt vett az iskolai ünnepélyeken, megemlékezéseken, kivonulásokon, kirándulásokat is szervezve az osztályok részére. Ezek mellett tevékenykedtek az önképző- és egyéb ifjúsági egyesültek, a 71. sz. Zrínyi cserkészcsapat, a sportkör. A továbbiakban ezek közül csak azokkal foglalkozom, melyek személyemmel lesznek kapcsolatosak.

Az iskola 1938 május 15-re kirándulást szervezett Lispére, ezen a kiránduláson nem vettem részt. A szeptember végén megtartott müncheni konferencia után már olyan sötét felhők borították Európa politikai égét, hogy 1945. májusáig a napfény elő sem bukkant. Már folyt a tanítás, amikor 1938. november 2-án, az első bécsi döntés értelmében Magyarország visszakapta döntő többségében magyar lakta területét Csehszlovákiától, ezzel 11 927 km és 869.299 lakos került vissza Magyarországhoz. Az első félévben tanúsított előmenetelem alapján túlnyomórészt jeles osztályzatot kaptam, s ezzel kezdtem el a második félévet, végül is a tanévet jó eredménnyel zártam.

Az 1938/1939-es tanévre – mely szeptember 9-én kezdődött – beiratkozva beléptem a II. osztályba. Osztályfőnököm Móra János lett, ő tanította a latin és a magyar tantárgyakat. A természetrajzot, földrajzot tanító Martin Ernőtől megtanultuk, hogy újságolvasáskor az atlasz mindig a kezünkönél legyen, hogy azonnal megkereshessük a hírekben szereplő helyeket. Az első félévben tanúsított előmenetelem alapján kezdtem el a második félévet, amikor 1939. március 15-én Horthy hadserege, Berlin engedélyével, megszállta a túlnyomórészt ruszinok lakta Kárpát–Ukrajna 12 ezer km²-nyi területét. Mindeközben a nyilaskeresztes párt megerősödve, előretörve a legnagyobb ellenzéki párttá vált. Május 11-én a II. osztály valamennyi növendéke kirándult Badacsonyba. A Kisfalu-háznál tartott pihenő után a bazaltlépcsők rengetegén át feljutottak a híres kőkereszthez. A csoportot Kaposi Antal és Móra János vezették. A június 25-én befejezett tanévet jó eredménnyel zárva, júliusban voltam először cserkész táborban Szécsiszigeten, ahol szlovák vendégcserkészeket látott vendégül a csapat vezetősége. A nyári időtöltés: cseszneki nagymamánál, strandolás, teniszezés a MOVE pályán.

Az 1939/1940-es tanév megkezdése előtt, szeptember 1-jén a német csapatok átléptek 4 óra 45 perckor a német-lengyel határt, kitört a második világháború. Szeptember 8-án Csernay László osztályfőnök, a mennyiségtan és fizika tanár, vezetésével kezdtük a III. osztályban a tanévet. A magyar nyelvet Dr. Pornay Gyula tanította, míg Dr. Boleratzky Gyula a latin nyelv tudományára oktatott bennünket. Én változatlanul, az eredeti terv szerint latin-magyar szakos tanárnak készültem, közben rendszeresen instruáltam a diákokat. Ez évben kezdődött Baranyai Sándor tanár vezetésével a német nyelv oktatása, az ehhez kiadott német nyelvkönyv használatával. Az intézet levonteköteles tanulóinak levonteképzése az 1939. évi II. t.c. második részében meghatározott levontekötelezettség keretében történt. A törvény értelmében az intézet tanulóit osztályonként sorozták korcsoportokba, mégpedig: a III.–V. osztály tanulóit az I., VI.–VIII. osztályok tanulóit a II. korcsoportba. A tanév június 25-én zárult, a III. osztályt „jó” tanulmányi eredménnyel zártam. Az akkori cserkész tábor a Vas megyei Mikosdpusztán rendezte a csapat, ahol én is részt vettem. Augusztus 30-án, a második bécsi döntés értelmében Észak-Erdélyt, a Székelyföldet, Máramarost és a Partium Nagyváradtól északra eső részét Magyarországhoz csatolták (43.591 km² terület és közel 2,2 millió lakos – 54,4%-uk – kerül Magyarországhoz).

A gimnáziumi évek 1941-től 1948-ig, amikor már felsős lettem

Az 1940/1941-es tanév szeptember 8-án megkezdődött, amikor a IV. osztályt dr. Tóth Ervin magyar-német szakos tanárral, mint osztályfőnökkel kezdtük meg. Az életkorfelosztás szerint 14 évesen átléptem a gyermekkor határt. A magyar nyelvórákat dr. Pornay Gyula, a latint dr. Boleratzky Gyula oktatta. Tanáraink voltak még: Csernay László, Kaposi Antal, Martin Ernő, Ostoros Károly. 1940. szeptember 27-én Szálasi Ferenc vezetésével megalakult a Nyilaskeresztes Párt, és ugyanazon a napon Németország, Olaszország és Japán aláírta a háromhatalmi szerződést Berlinben, melyhez november 20-án Magyarország is csatlakozott. Időközben a kormány hozzájárult, hogy a német Wehrmacht átvonulhasson az ország területén Jugoszlávia megszállásához. Gr. Teleki Pál miniszterelnök nem értett egyet ezen a politikai lépéssel, és április 3-án föbbe lötte magát. Magyarország bekapcsolódott a Jugoszlávia elleni háborúba, „jutalomképpen” visszakapta Bácskát, a

Baranya háromszöget, valamint a Muraközt. A tanévnek június 25-én történő befejeése előtt a háború új fordulatot vett, Németország hadüzenet nélkül megtámadta Szovjetuniót, új szakasza kezdődött a II. világháborúnak, 27-én Magyarország hadba lépett a Szovjetunió ellen. A nyár változatlan eseményekkel zárult. Júliusban a cserkészcsapat, melynek parancsnoka már dr. Litván Sándor hitoktató lett, Csesztregen jelölte ki táborhelyét, a Kerka folyó partján. A táborozás melletti szórakozások: strandolás, teniszezés. Ez alkalommal kerültem össze Izsák Gyula tanár, zárdába járó, Magdi nevű lányával, a nagy „Ö” személyében. Ekkor ismertem meg öccsét, Izsák Imrét, a későbbi híres csillagászt, aki ekkor a kőszegi Hunyadi Katonai Reáliskolába járt.

Szeptember 8-án megkezdődött az 1941/1942-es tanév, ötödikes lettem, más szóval felsős. Osztályfőnökünk változatlan dr. Tóth Ervin tanár volt. Új tanár Ballenegger Henrik új felfogásban oktatta a magyar irodalom történetét, míg a latin tanárunk Móra János maradt. Az iskolában, politikai okokból, a francia nyelv helyett az olasz nyelv oktatását rendelték el, melynek tanítását a korábban Olaszországban ösztöndíjas dr. Tóth Ervin vállalta el, és látta el a következő négy évben. A tanév elindulásának első napjaiban Móra János tanár úr megkérdezte, hogy vannak-e tanítványaim, hiszen nagyon jól tudta, hogy már első osztálytól kezdve tanítottam, azaz instruáltam diákokat. Kérdésére nemleges választ adtam, mire a tanár úr az alábbiakat közölte: „Mindszenty József prelátus úr – aki eredeti *Phem* nevét az év elején, szülőfalujára utalva, „*Mindszenty*”-re magyarosította, valamint plébános cím helyett már pápai prelátuscímet viselte – a visszaadott Muraközből, Csáktornyáról 15–16 horvát fiút hozatott fel, akikre pártfogását is kiterjesztette, így a nagyobbak mellé instruktort kért. (A fiúk költségeit jórészt a megye fizette, de ellátásuk megszervezése és neveltetésük Mindszenty József prelátus úr gondja volt, mely abban az időben nem volt kis cselekedet.) „*Ha elvállalod őket – három elsős fiúról lenne szó – a következő hétfőn, délután pontosan, de pontosan 3 órakor jelentkezéssel a titkárnál, én majd előre közlöm a nevedet*” – fejeződött be a tanári közlés, melyre természetesen „igen vállalom” volt a válaszom. Kihívást jelentett számomra, hiszen eddig szép számmal csak magyar anyanyelvű gimnazista diákkal volt dolgom. Rajtam kívül többen is tanítottak horvát fiúkat. Három óra előtt 8–10 perccel jelentkeztem a fiatal pap titkárnál. Elő voltam jegyezve, de közölte a titkár, hogy a prelátus úr a mai napon nagyon elfoglalt, s röviden beszéljük meg jövetelem célját. Három órakor léptem be a prelátus úr szobájába. Református lévén nem „*laudetur*” -al köszöntem, de állandóan ismétелgettem, hogy „*prelátus úr, prelátus úr*”. Belépve tisztelettel meghajoltam, ahogy ez egy jól nevelt 14 éves diáktól tellett, s szóltam: „*Jó napot kívánok pilátus úr.*” Abban a pillanatban azt hittem, hogy szégyenemben elsüllyedek, s csak annyit hallottam, hogy a velem szembe ülő vállgallérú, fekete reverendás, 49 éves prelátus nagyon nevet, s igyekezett szégyenemet feloldani. Ezt azért is tehetette, mert apát nagyon jól ismerte, akivel a plébánia ságodi papi jövedelem birtokadózási ügyében állt kapcsolatban Mindszenty prelátus úrral. Nyugalmamat visszanyerve megtárgyaltuk a három horvát gyerek tanítási kérdését. Szabad kezet kaptam az oktatás terén és három fiú itt maradása teljesen tőlem függött, véleményemre fog adni a prelátus úr, s én döntöttem el, melyik marad és kinek kell visszatérnie hazájába. A „tárgyalásunk” majd fél óráig tartott, s kijövetkor a titkár nagyot nézett, szinte kérdőre vont mért nem tartottam be a jelzett időt. Én a suttyó kölyök azt feleltem: „*A prelátus úrral volt kimerítő tárgyalásom*” s elmentem. A három horvát fiú neve: Pijanec István, Logozsár László és Cerovec György volt. A megállapodás szerint nagyon szigorúan vettem a fiúkat.

Nagy baj volt, hogy a magyar nyelvet nem tudták jól. Mindjárt az első hónapokban láttam, hogy Cerovec Gyuri nem hogy nem tanul, de a magyar nyelvet sem akarja elsajátítani megfelelő mértékben. Minden hónap első hétfőjén pontosan referáltam Mindszenty prelátus úrnak, s jelezve, hogy két fiú igyekvő, szorgalmas, de Cerovec nem üti meg a mértéket. Türelmi időben állapotunk meg az első félév végéig, de minden igyekezetem hiába való volt. A prelátus úr úgy döntött – véleményemet elfogadva –, hogy a második félévben már a fiú nem jár gimnáziumba, hanem hazaküldi. Mindszenty József nem tett különbséget a fiúk között, csak tanulásuk, viselkedésük szerint ítélte meg őket. Az 1941/1942-es iskolai évről kiadott értesítő szerint a kimaradottak között szerepelt Cerovec György neve. A tanítás nem volt zavartalan, mivel a magyar királyi honvédség március 17-től május 5-ig igénybe vette a gimnázium egész épületét. Ezalatt a tanítások a Csány László kereskedelmi középiskolában és Horthy Miklós polgári fiúiskolában folytak délután 2–7-ig, a megváltozott tanrend szerint. Abban a tanévben részt vettem az olasz társalgási gyakorlatokon, melyet dr. Tóth Ervin olasz nyelvet oktató tanár vezetett. Ez idő alatt július 27-én befejeződött a 2. magyar hadsereg kiszállítása a keleti frontra. A tanév június 25-én lezárult. A nyár folyamán a megrendezett lesenceistváni cserkész táborban nem vettem részt és a szokott események – miközben a nagy „Ö”-vel a kapcsolat szorosabbá vált – strandolás, tenisz, piknikek, garden partik mellett, a nyár folyamán is tanítottam bukott diákokat, előkészítve őket pótvizsgára.

Az 1942/1943-as tanévben, a magyar német szakos Ivánfi János igazgató irányította intézet VI. osztályos tanulója lettem, dr. Tóth Ervin változatlanul osztályfőnöki teendőket látta el, tartva az olasz és a német órákat. Én változatlanul instruáltam diákokat több osztályból, egyre jobban megerősödött bennem a tanári pályára való készülődésem, változatlanul a latint tanító Móra János és a magyart tanító Ballenegger Henrik tanárok hatására. Ő vezette be a minden magyar órára való egy-egy dolgozat írását, melyet ellenőrizve mutatott rá a stilisztikai és tartalmi gyengeségekre, kiemelve és dicsérve, ami jó volt az írásokban. Új tanárként dr. Takács János tartotta a történelmet és a közgazdaság című tantárgyakat. Továbbra is részt vettem a dr. Tóth Ervin osztályfőnök és dr. Takács János vezetésével tartandó osztálykirándulás szervezésében, Egervár környékére. A folyamatos tanítás mellett az iskola részt vett a különböző rendezvényeken, ünnepélyeken. Az ifjúsági egyesületek változatlan működése mellett beindult dr. Takács János vezette „960. sz. Diákkaptár”, melynek főpénztárosa voltam. A második félév megkezdése után, január 14–15-én szörnyű katasztrófa érte hazánkat, amikor a szovjet csapatok áttörték a 2. magyar hadsereg vonalát, rendkívüli harcokban úgyszólván teljesen felmorzsolva ezt a hadsereget. Február elején a Vörös Hadsereg sztálingrádi győzelme fordulópontot jelentett a világháború menetében. A cserkészcsapat nem feledkezett meg az őrsvezetői utánpótlásról, ezért áprilisban hatan vettünk részt őrsvezetői kiképzőtáborban, Hárshegyen. Július utolsó napjaiban bezárta a tanévet az igazgató. A VI. osztályt jó eredménnyel végeztem. A cserkész tábor megrendezésére a Szentpéterfőldé határában lévő halastavak mellett, Budnyán került sor, ahol az egyik őrsvezetője lettem, és ott volt velem Izsák Imre is, akivel a nagy „Ö” mellett összebarátkoztam. Egy kirándulás alkalmával a közelben lévő olajfűrészhez látogattunk. Először láttam ilyen közelről fűrőberendezést. Lenyűgöző volt a hihetetlen magas fűrőtorony látványa és a folyamatosan kattogó csattogásos zaja. A táborozás mellett a nyári napok változatlanul Cseszneken, nagymamáméknál, a Zala folyó melletti strandon, a MOVE teniszpályán, hétvégeken valahol piknik és egy-

egy teniszverseny befejeztével összejövetel, garden parti. Már dúlt a háború, miközben feltartóztathatatlanul közeledett Magyarország határaihoz az ellenséges haderő. „*Csak egy nap a világ*” énekeltük a népszerű sláger.

Az 1943/1944-es tanév november elején kezdődött meg, ezúttal átléptük a VII. osztály küszöbét. Osztályfőnökünk változatlan dr. Tóth Ervin volt, olasz-német oktatással. A magyar nyelvet Ballenger Henrik, a latint Móra János tanította. Kaposi Antal a műalkotási ismeretek, és Takács János a történelem, földrajz, új tanárként Varsányi Imre a mennyiségtan fizika tantárgyat oktatta. A folyamatos oktatás mellett az intézet e tanévben is részt vett a szokásos rendezvényeken, ünnepeken, és az ifjúsági egyesületek is rendszeresen tevékenykedtek. A tanítás kezdetével egy időben megkezdődtek az intézetben a levettefoglalkozások. A foglalkozások tanítási időben, hétfőn és kedden a 11-től 13-ig folytak. 1943. november után a katonai helyzet egyre jobban romlott, oly annyira, hogy egyes pontokon a szovjet csapatok már csak 300 km-re álltak a magyar határtól. Az 1943/1944-es tanév már háborús tanévnek számított annyira, hogy a kultuszminiszteri rendelet értelmében: „...*a rendkívüli viszonyokra való tekintettel egyes városokban és községekben az idei évet március 31-én be kell fejezni*”. 1944. március 18–19-én a német csapatok átlépték a magyar határt és a Tisza vonaláig megszállták Magyarországot. A német bevonulást követően szokás szerint mentünk iskolába, folytatódtak a levettefoglalkozások is, majd április 1-jén befejeződött a tanítás. Ez volt a legrövidebb és legmostohább tanév. A tanévet jó eredménnyel zártam magyarból, latinból, németből és olaszból jeles osztályzatot kaptam. Az említett levettefoglalkoztatás az iskola tágas udvarán és az ún. kiserdei gyakorlótéren folytatódott, amolyan honvédelmi előképzésként. Április elején megkezdődött Magyarország bombázása, ezzel az országot elérte a háború gyilkos forgószele. A nyári cserkész tábor a Zala melletti Pankaszon volt (nem vettem részt benne), majd június második felében bennünket, hetedikeseket, nyolcadikosokat, az 1926–27-es születésű diákokat dr. Bucsi Gyula vezetésével a Szentkirályszabadja mellett épülő repülőtér földmunka építésére vezényeltek, ahová naponta Vörösberényből vonultunk ki. E közmunka életünk új élményét jelentette, fegyvereink: ásó, lapát, csákány és a talicska volt. A munkatábor szeptember 20-án ért véget, így nekünk csak szeptember 29-én indulhatott meg a tanítás.

A nyár folyamán felgyorsultak az események a politikában és a fronton is:

- július 22-én a szovjet hadsereg áttörte az I. magyar hadsereg arcvonalát,
- augusztus 23-án Románia kiugrott a háborúból, átállt az oroszokhoz, ezzel a második világháború ötödik esztendeje azzal kezdődött, hogy a Vörös Hadsereg megjelent a határainkon és...
- szeptember 23-án egységei Békés és Csongrád megyékben átlépték a trianoni magyar határt. Ezt követően az ország hadszíntérré vált (1945 áprilisáig).

Az iskola fennállásának 50-ik évében (olvasható az 1945 augusztusában kiadott iskolai évkönyv címlapján) az 1944/1945-ös egyedülálló volt a megye iskolái, egyben a Magyar Állami Deák Ferenc Gimnázium történetében. Azon kívül, hogy háborús tanév volt, történelmi változásokat is hozott. A tanév kezdetére az irányelveket és utasításokat még a Horthy-rendszer kultuszminisztere adta ki, 1945. április 15-től azonban Szálasi fasiszta diktatúrája intézkedett, 1945 októbere után egy új Magyarországon „született”, illetve befejeződött a tanév. A szeptember 8-ai évnovitást követően a tanításra – mivel a gimnázium épületét különböző katonai alakulatok vették igénybe, lévén katonai kórház lett,

részben a kereskedelmi középiskola épületében az I–VII-es osztályok részére, részben a vármegyeházán a VIII. osztályosokra került sor. Az oktatás 1944. október 22-ig tartott, majd ettől kezdve szünetelt a 1945 márciusának végéig. Ennek hiányában mindnyájan kerestünk magunknak elfoglaltságot, munkát. Én újságkihordó lettem. Október folyamán a nyilas kormány az ország egész területét hadművelési területté nyilvánította. A totális mozgósítások következtében, a front közeledése miatt a rendeletek zöme hívta be katonai szolgálatra a legkülönbözőbb korosztályokat. A németek több csoportban szállították ki a levéteket Németországba, melyet szerencsésen megúsztam, de az 1945 januárjában megjelent hirdetés szerint a még itthon maradt levonták kiszállítására január 30-án került sor. Ebbe, a nyugat felé induló, csoportba kerültem én is, amikor dübörögve vitt bennünket a „fekete vonat” kifürkészhetetlen jövő felé. A szétszóródott osztály hét csoportban érettségizett. Az itthon maradt nyolc osztálytársunk érettségije az első csoportban, 1945. február 19-én volt. Elbíráltnak 31 fő volt, ebbe tartoztam én is.

Nyugatra szállítás, hadifogság, hazatérés

Az elindult szállítmány végállomása a Boden-tó partján lévő Friedrichshafen volt, ahol könnyűvédelmi, azaz „flak” kiképzést kaptuk, majd a Neckar folyó melletti Heilbronn-Böckingen-i fogolytábor lett befogadó táborunk, ahol az A/1-es karámban nyertünk elhelyezést. A német hadifoglyok elbocsátása után az összes magyart a B/4-es karámba telepítették. (E tanulmánynak nem témája a fogság idejének tárgyalása.)

1946. január 9-én a tábor szögesdrótból készült kapuszármái kinyíltak, s gyalog indultunk a vasútállomásra. „*Isten veled Heilbronn városa, ahol ütött a szabadulásának órája!*” Bevagoníroztunk és egy amerikai katonai csoport kíséretével 1946. január 15-én érkezünk Hegyeshalomra, onnan az igazolások után január 18-án érkeztem haza Zalaegerszegre, a szétszóródott osztály negyedik csoportjának tagjaként. Ezzel véget ért egy évig tartó „kalandom”. A fogság ideje nem vett ki életünkéből, mivel olyan kemény iskolát járhattunk ki, amelybe soha és sehol nem lehetett beiratkozni. Itt tanulhattuk meg értékelni az életet, a szabadságot. Az élet így vagy úgy, megy tovább. A háború a hadifogsággal nem fejeződött be, mert nyomait tovább hordozzuk emlékezetünkben, amíg élünk.

Az 1945/1946-os tanév fele hazaérkezésemkor lassan már a vége felé közeledett és az első félévéről különbözeti vizsgát kellett tennem, hogy folytathassam, befejezhessem a tanévet. E vizsga sikerült is, és a vonatkozó VKM rendelet értelmében újólaj, de nem ismétlődő tanulóként felvettek a VIII. osztályba, ahol az egy osztállyal később kezdetekkel kerültem össze. A latint Móra János, a magyart Ivanfy János oktatta, olaszóra már nem volt, mert politikai okok miatt dr. Tóth Ervint felfüggesztették állásából. Az 1946. június 21-én kelt 5/1946. anyakönyvi számú érettségi bizonyítvány kézhez vétele után fellélegeztem, életem egy szakasza – mármint a középiskolás kor – ért véget. A nyár folyamán is tanítottam, két polgári iskolában végzett lányt készítettem elő gimnáziumi tanulmányaik folytatására. E közben egy 16–18 fős csoporttal Göcsej falvait járva kultúrvasúti műsort tudunk lebonyolítani, csinálva a „falujárás” kezdeti idejében „missziós” tevékenységünket. Augusztusban bevezették az új forintot. Mindezek mellett kiegészítő szórakozások voltak a fürdés, a teniszezés, táncos összejöveteleken való részvétel, a nagy „Ő”-vel való szoros kapcsolattartás.

Miért nem lettem tanár?

A nyár folyamán már készülődtem a húgommal, hogy ősszel beiratkozzunk az egyetemre; húgom a Pázmány Péter Tudomány Egyetem orvosi, én a bölcsészkarra, ugyanis ebben az időben az egyetemi felvételi vizsga még nem volt divatban.

Ekkor történt a fordulópon, mely egész életemre kiható. Az események az alábbiak szerint zajlottak. Egy nyári napon találkoztam Tamásy Pistával, aki egy osztállyal járt feltem a gimnáziumba, és ő is az év tavaszán tért vissza Nyugatról. Rákérdezett, hogy mi a tervem, melyik egyetemre akarok menni. Azt válaszoltam, hogy Pestre megyek húgommal a bölcsészkarra. „*Van egy jobb ötletem.*” – felelte Pista – „*Gyere velem Sopronba a főiskolára.*”, én ott kezdtem 1944-ben, de a háború miatt évet vesztettem, most megint visszamegyek. *Gyere te is!, Így ketten leszünk Zalaegerszegről.*”

Bennem továbbra is az eredeti elhívás uralkodott, s minden kifogást tettem, többek között, hogy nem is adtam be kérvényt a felvételre. „*Ennek ne legyen akadálya!*” – mondta Pista, s ezzel elváltunk. Meg is könnyebbültem, hogy a kérdést lezártam. Ez a döntés lett volna életemben az első önálló intézkedés, döntés életem irányításában, de hamar szétfoszlott ezen elhatározás.

Délután Pista jött letéve egy papírt az asztalra, mondván „*írd alá!*”, „*mi ez?*”. Ezt válaszolta: „*Kérvényed Sopronba!*” Aláírtam, de eredeti tervemről nem mondtam le, hogy tanár legyek, s gondoltam, ezzel a megnyugtatóssal Pistát kielégítem, hadd menjen el a kérvény Sopronba. Augusztus közepe felé levelet hozott a posta „*Csath Béla úr*” címre, melyben értesítettek, hogy kérvényemre felvettek a „*Magyar Királyi József Nádor Műszaki Gazdaságtudományi Egyetem bánya-kohó és erdőmérnöki karra, bánya-kohómérnöki fakultásának bányamérnöki osztálya*”-ra hallgatónak, felvételi vizsga nélkül, ahogyan ez akkoriban szokás volt. (A főiskolát 1934–1935-ös tanévtől kezdve csatolták a Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemhez.) Ebben az esztendőben még elég nagyvonalúan kezelték az egyetemeken a felvételezők „*múltját*”, származását. A hadifogságot soha nem tagadtam le, ezt akkor még megbocsátották az embernek.

A fogságból való hazatérésem után sem szóltak bele szüleim gimnáziumi tanulmányaim folytatásába – nem az én hibámnak könyvelve el a „*kényszerű kirándulás*”-t – most sem akadályozták a további tanulási lehetőségemet. Nagy volt az öröm otthon, bár Pestre készültem, de ez a levél újabb fordulatot jelentett életemben. Azonnal rohantam Pistához, ő is jött hozzánk, s a Vizslaréten találkoztunk. Lobogtatva a levelet. Sorsom eldőlt. Nem tanár lettem, hanem bányamérnök. A későbbiekben sokszor hálát adtam a sorsnak ezen „*ballépésem*”-ért.

Ezt a történetet 2018 nyarán, 91 éves korában írta egy volt diák, az érettségi találkozók megszervezésének „állandó hetes”-e.

Elmaradt az utolsó érettségi találkozó

A Zalaegerszegi Magyar Királyi Állami Deák Ferenc gimnázium 1937/38-as tanévben kezdett osztály számára a II. világháború miatt az 1944/45-ös tanév második félévének befejezésére már nem kerülhetett sor. Az akkori VIII: osztály tanulói „*szétszórtan*” hét csoportban érettségiztek az akkor már Zalaegerszegi Magyar Állami Deák Ferenc Gim-

náziumban. Olyan elhatározás született, hogy az érettségi találkozóinkat az „eredeti” 1945 évhez igazodva fogjuk tartani. A találkozók megszervezése, mint „állandó hetesre” rám hárult.

10 évenként két alkalommal (1955, 1965) volt találkozó, majd döntés alapján áttértünk az öt éves találkozókra 1970 és 1985 között. Ez évben ünnepeltük az érettségi találkozóink 9-ik, az érettségi vizsgázók 50-ik évfordulóját. E 25 év alatt a Zalaegerszegen tartott találkozónkon részben volt tanáraink, részben a „zrínyis” igazgatók tartották az „osztályfőnöki órát”. Az eltelt 25 év nevezetesebb eseményei voltak: Zrínyi Miklós szobrának avatása /1972/, az érettségi tablónk elkészítése valamint „*A szétszóródott osztály*” című könyv megírása és szétosztása /1995/.

Három illetve két évenként megrendezett találkozókra egy-egy alkalomra került sor, szintén Zalaegerszegen 1998, ill. 2000 májusában, 2001. májusi találkozóktól kezdve évenként jöttünk zömmel iskolánk székhelyén, miközben a 2005. május 28–29-én a 60-ik évforduló alkalmával tartott találkozón „*Ne feledd a hatvan évet*” című versikével köszöntöttem a megjelenteket. A közbeeső években 2006 májusától a találkozóink színhelye Budapesten, Pallos László meghívására lakásunk terasza volt a II. kerület Tárogató u. 41. szám alatt. A 60. érettségi vizsgák évfordulóján, a 16. érettségi találkozónkon, úgy döntöttünk, hogy 2010-ben az érettségi vizsgák 65-ik, a 21-ik érettségi találkozót ismét iskolavárosunkban, Zalaegerszegen tartjuk, ez lett az utolsó zalaegerszegi találkozó. A további találkozókat a megszokott helyen, Pallos Lászlóéknál tartottuk váltakozó létszámmal. 2005-ben stabilizálódott a budapesti „mag”, midőn Káli Árpád felesége elhunytával ő is részt vett már az érettségi vizsgák 70-ik találkozásán a szokott helyen. Ekkor még öten éltünk: Budapesten dr. Káli Árpád, Pallos László, Wessely József és én, valamint dr. Ruzics István, aki Amerikában él.

Így érkezett el az érettségi vizsgák 72-ik, az érettségi találkozók 28-ik évfordulója, melyet 2017. május 24-én tartottunk, változatlanul Pallos Lászlóéknál, ahol a pesti mag összejött, míg Ruzics István szokásának megfelelően hívt bennünket, és pár szót pár szót váltott mindenkivel. A találkozó mottójául az alábbi versikét választottam: „*Megint egy évvel öregebb lettél, az élet mosásában bizony összementél, de ne búsulj, jön még télre tavasz, kilencven éves is csak egy évig maradsz!*” A házigazda beszélgetés közben felvetette a 2018. évi találkozó lehetőségét, egyáltalán összejövünk-e, de végül megállapodtunk mégis találkozunk a szokott helyen és időben. Pallos László megnyilvánulása nem döbbsentett meg bennünket, mert tudtuk, hogy egészségével vannak problémák. Végül is úgy váltunk el, hogy „*jövőre Veletek ugyan itt*” találkozunk. Általában rendszeresen tartottam a kapcsolatot a „mag” tagjaival érdeklődve hogylétük iránt. Közben 2017 novemberében – többszöri keresés után – kaptam a hírt, hogy Káli Árpád több hetes kórházi ápolás után meghalt. Megdöbbsentett a hír, mert alig egy hónapja beszélgettünk telefonon és sem a tavalyi találkozón, sem a telefonbeszélgetésünkön nem említette, hogy egészségügyi problémája lett volna. A „mag” létszáma lecsökkent három főre, és Ruzics István a távolban.

A telefonkapcsolat továbbra is fennállt Pallos Lászlóval, Wessely Józseffel 2018 év folyamán is, majd 2018. január Pallos László hívt, de csak üzenet várt, hogy beteg, majd ő hív. Való Magdával, aki vendégként részt vett a találkozóinkon közöltem a hírt. Ő február 14-én érdeklődött Laci hogyléte felől. Laci orvos fia, Gergő, közölte, hogy édesapja már két napja nincs magánál és haldoklik, majd három nap múlva tudtam meg,

Az utolsó találkozó

hogy Laci 17-én reggel 8 óra után, életének 92-ik évében elköltözött közülünk. A kapott particédulán jelzett időben, 2018. március 9-én, a búcsúztatásán Való Magdával ott voltunk.

Ezzel a Budapesti „mag” létszáma ismét csökkent, Wessely Jóskával már csak ketten, Ruzics Istvánnal hárman maradtunk a 1975-ben készült tablón látható 37 volt osztálytársunk közül. Érezte-e Pallos László a 2017. évi találkozón egészségének gyors romlását? Amikor a 2018. évi találkozóról szó esett, már nem tudjuk, de végül is a 29. érettségi és a 73. érettségi vizsgák találkozójára már nem került sor, nem ültek össze az „öreg Diákok” Pallos Lászlóék fákkal körülvett verandáján. Nem emlékeztek a szép diákévekre, nem beszéltek napi eseményekről, nem emlegették, hogy „*itt fáj, ott fáj.*”. Így maradt el az utolsó érettségi találkozó. Többé nem kerül sor a „*Meghívó*” elküldésére sem.

Ezeket az eseményeket a 91. évét taposó „állandó hetes”, Csath Béla jegyezte le

Dr. Harkány Éva emlékére

Dr. Harkány Éva 2001-től 2018-ig tevékenykedett a Zrínyi Miklós Gimnáziumban. Akinek problémája volt, bármikor felkereshette egy beszélgetésre. Mindig legnagyobb megértéssel és segítőkészséggel fordult a gyerekek felé, ha kellett osztály szinten beszélgetett velük. Hála hozzáértő munkájának és empátiájának, a diákok kiegyensúlyozottan élhették mindennapjaikat.

Dr. Harkány Éva

Baksa Natália Básti Zoltán családterapeutával beszélget.

– Hogyan találkoztak? Mióta ismerték egymást?
– 1992-ben kezdtem a Zala Megyei Kórház (akkoriban ez volt a kórház neve) pszichiátriai osztályán dolgozni. Dr. Harkány Éva ekkor már több éve a kórház munkatársa volt. A gyermek- és ifjúságpszichiátriai szakrendelés, illetőleg gondozó pszichiáter szakorvosaként gyermekeket és kamaszokat gyógyított, pszichoterápiát vezetett.

1992-ben Zalaegerszegen családterapeuta képzés indult. A képzés ideje alatt ismertük meg egymást jobban, és barátoktunk össze. Terapeuta társakká váltunk: együtt végeztünk pár- és családterápiát. Dr. Harkány Éva az egészségügyi főiskola tanára lett. A főiskolán pszichológiai filmklubot vezetünk. A későbbiekben nemcsak család- és párterapeutaként, hanem különféle tréningek vezetőjeként is együttműködtünk. Dr. Harkány Éva főorvos pszichiáter és pszichoterapeuta szakorvos, kiképző pszichoterapeuta volt. Családterápiás és álolemezéses dinamikus rövid terápiás kiképző egyaránt. Életének 59. évében hunyt el ez évben.

– Vajon miért volt a gyermekek és kamaszok lelki segítése, pszichoterápiája iránt elkötelezett?

– Dr. Harkány Éva édesapja, Harkány László magyar-történelem szakos középiskola tanár volt Nagykanizsán. Laci bácsit is személyesen ismerhettem. A tanítványai nagyon szerették. 1997-ben Pro Urbe-díjat kapott, a város díszpolgára volt. 2006-ban Zalai Prima közönségdíjjal tüntették ki. Úgy gondolom, Évát édesapja hivatása, tanítványai és a család élő kapcsolata eleve érzékenyítette arra, hogy jobban értse a gyermekek és serdülők lelkét. Örömeiket, vívódásaikat, problémáikat és megoldásaikat.

– Mi jut eszébe Dr. Harkány Éváról? Milyennek ismerte?

– Szerettem őt, és most is ezt a szeretetet érzem, ha rá gondolok. Kedves volt, arra törekedett, hogy megértse az embereket és segítse őket. Barátként, kollégaként és betegei számára is magával ragadó volt. Jelenség volt. Okos, széles látókörű, művelt, jóindulatú. Szerette és tisztelte az életet. Imádta Itáliát, az irodalmat, a filmművészetet. Tudott és szeretett örülni. Tudott küzdeni. Következetes volt.

– Betegei hogyan vélekedtek róla?

– A pszichoterápiában nagyon fontos a kliens és a terapeuta kapcsolata. Terápiás segítséget nemcsak betegek kérnek. A terápia lehet a fejlesztés és képesség tétel eszköze is. Pontosabban nem eszköz, hanem módszer, ami fejleszti az önismeretet, segíti a változást,

a viselkedés és az életszemlélet megváltozását. A terápiás kapcsolat és a közös munka általában nagyon fontos mindkét fél számára. A pszichiáter gyógyszeres terápiát is alkalmaz. Dr. Harkány Éva a lelki betegségek gyógyszerrel való gyógyításának és a lelki problémák pszichoterápiás kezelésének egyaránt specialistája volt. Jó hírű, elismert szakember volt.

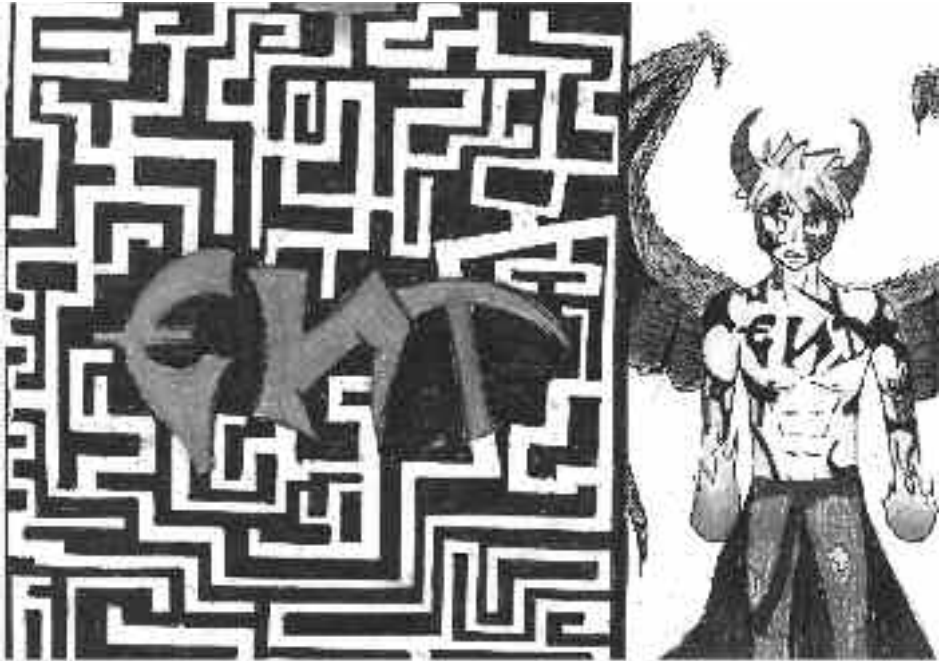
– Olvashatunk-e Dr. Harkány Évától valamit?

– Igen, a „Mindennapi kríziseink” című könyvben a „Krízisek a családban – családi krízisek” fejezet társszerzője. Írott üzenet a fejezet tőle és Koltai Máriától, amiben a válsághelyzetekről tanít, illetve segítséget nyújt a megküzdéshez. Dr. Harkány Éva a pécsi Dinamikus Rövidterápiás Egyesület és Alkotó Műhely vezetőségének tiszteletbeli tagja, a Bölcsék Tanácsának tagja volt.

Baksa Natália 9.B

Grafika: Csontos Hanna 11.A

Grafika: Simon Szófia 6.N

A 2017/2018. TANÉV KRÓNIKÁJA

„Az idővel minden kísérletünk kudarcot vallott. Mindössze arra vagyunk képesek, hogy mérjük, de kilépni nem tudunk belőle. S kiváltképpen: nem tudjuk megállítani vagy visszaforgatni”.
(Hankiss Elemér)

2017. augusztus

- 20–25. A 9.C/AJTP osztály osztályfőnökével, Hajduné Szabó Ágnessel együtt Zánkán ismerkedő, közösségépítő táboron vett részt.
22. Az iskola tantestülete megtartotta alakuló értekezletét.
- 23–24. A tanulók javító-, különbözeti és osztályozóvizsgáira került sor.
- 28–30. Németh Szilvia tanárnő nyelvvizsgára felkészítő tanfolyamot tartott a 11.C osztály tanulói számára.
- 24–30. Munkaközösségi, vezetőségi értekezletek.
 30. A tanévnyitó értekezleten a tanári kar megvitatta, majd elfogadta az új tanév munkatervét.
 31. Megtartottuk a 123. tanévnyitó ünnepséget. A műsort iskolánk vegyeskara adta, Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő vezényletével. Zongorán Tóth Dorina Patrícia (8.N) és Keszte Márton (9.A), gitárral Tóth Kíra (12.B) kísérte a vegyeskart. Balázs Regina 11.B osztályos tanuló mondta el tanévnyitó gondolatait, melyekhez az ötletet Karinthy Frigyes írásából merítette. Felkészítője Bajnóczy Zoltán tanár úr volt. A műsorközlő szerepét Szládovics Fanni Vanessza 9.B osztályos tanuló vállalta magára. A műsor összeállítója, a szereplők felkészítője Gyutainé Kiss Gabriella és Bokányi Tiborné tanárnők, illetve Bajnóczy Zoltán tanár úr volt.

A Móra János-emlékgyűrűt Oláhné Szigyártó Mária tanárnő vehette át.
„A Gimnázium Legsikeresebb Tanára” címet, immár másodszor, Pálovics Róbert tanár úr nyerte el.

2017. szeptember

1. Az első tanítási nap. Az osztályfőnökök kiosztották a tankönyveket. Ismertették a tanév feladatait, a tanulók meghallgatták a baleset- és tűzvédelmi tájékoztatót.
4. Tantestületi kirándulás.
5. Keresztury-ünnepség Zalaegerszegen. 14 órakor megkoszorúztuk Keresztury Dezső Kossuth téren álló szobrát. Iskolánkat a 9.A/Ny osztály képviselte. A műsorban közreműködött Kovács Adél (11.B).

Szülői értekezlet az 5.N/1. és az 5.N/2. osztályokban.

MTM-műhelymunka

19. Az általános iskolák 4., 7. és 8. osztályos tanulói számára elindultak a tehetséggondozó, előkészítő szakkörök magyar nyelv és irodalom, illetve matematika tantárgyból.
26. Megrendezésre került a gimnázium nagy hagyományokkal rendelkező kora őszi rendezvénye, a Zrínyi-túra, melyet idén a 9.N osztály szervezett. A játékos, sportos, ügyességi és kreatív feladatokkal teletűzdelt egész napos program központi eleme egy 10 állomásból álló túra volt a Landorhegy, az Egerszeg-hegy és az olai városrész érintésével. A kirándulás kezdő és végállomása a gimnázium területe volt, ahol sokszínű program várta az éppen várakozó, vagy a már megérkezett osztályokat (osztályok által előzetes feladatként készített indulók és reklámparódiák levetítése, osztálycímerek és osztályzászlók megtekintése, Zalaegerszeg és Zala megye kvíz kitöltése, aerobic és táncfoglalkozás, labdajátékok, Honfoglaló vetélkedő). Az idei túrát a 12.C osztály nyerte. Második helyen a 10.N osztály végzett. A képzeletbeli dobogó harmadik fokára a 12.N osztály állhatott fel. A legjobb kisgimnazista osztály címet pedig a 8.N szerezte meg. A négy díjazott osztály egy-egy emlékkupával gazdagodott, tagjai és tanárkísérői csokoládéjutalomban részesültek. Győzelmével a 12.C osztály megnyerte a Zrínyi-túra vándorserlegét és a Zalakerámia ZTE KK egyik hazai mérkőzésére szóló térítésmentes belépés lehetőségét. A jövő évi rendezvény szervezője – legjobb nem végzős és nem 5–7. évfolyamos osztályként – a 10.N lesz. A 9.N osztály nevében a két főszervező, Sziládi Noémi és Molnár Luca, valamint Stárics Roland osztályfőnök köszönetét fejezi ki az iskola diákjainak és pedagógusainak az emlékezetes pillanatokban gazdag, sikeres túranapért.

Gólyaavató

Több mint hat évvel ezelőtt egy pályázat keretében járt iskolánkban Séfer Elemér. Akkor rendhagyó történelem órán készítették interjút a zrínyis diákok a zalai származású úriemberrel. Séfer Elemér szinte csodával határos módon menekült el motorkerékpárjával 1956-ban Magyarországról, majd Svájcban telepedett le, és jelenleg is Zürichben él. Szeptember végén váratlan látogatást tett szülővárosában, és felkereste a Zrínyi Miklós Gimnáziumot is. Örömmel emlékezett vissza a korábbi interjúra, és azt is elújságolta, hogy intézményünknek még Zürichben is rendkívül jó híre van. Séfer úr külön kiemelte, ha az iskola tantestülete kirándulást tervezne Svájcba, akkor feltétlenül keressék fel, és ő is szeretne még többször visszalátogatni hozzánk.

27. Több mint hat évvel ezelőtt egy pályázat keretében járt iskolánkban Séfer Elemér. Akkor rendhagyó történelem órán készítették interjút a zrínyis diákok a zalai származású úriemberrel. Séfer Elemér szinte csodával határos módon menekült el motorkerékpárjával 1956-ban Magyarországról, majd Svájcban telepedett le, és jelenleg is Zürichben él. Szeptember végén váratlan látogatást tett szülővárosában, és felkereste a Zrínyi Miklós Gimnáziumot is. Örömmel emlékezett vissza a korábbi interjúra, és azt is elújságolta, hogy intézményünknek még Zürichben is rendkívül jó híre van. Séfer úr külön kiemelte, ha az iskola tantestülete kirándulást tervezne Svájcba, akkor feltétlenül keressék fel, és ő is szeretne még többször visszalátogatni hozzánk.
30. Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő ismét megszervezte, hogy iskolánk tanulói bekapcsolódhassanak a Magyar Állami Operaház *OperaKaland* elnevezésű

programjába. 147 diák utazott Budapestre, az Erkel Színház előadására. Mozart: FIGARO 2.0 című művét tekinthették meg az érdeklődő diákok és tanárok. A csapatot elkísérte Bertók Éva, Gombás Szilvia, Hajduné Szabó Ágnes és Halász Mária tanárnő is.

2017. október

3. A tantestületi értekezlet után szülői értekezletet tartottak az osztályfőnökök.
6. Megemlékeztünk az aradi vértanúkról. A főbejáratnál kiállítás, mécses, virág és egy kivetítő fogadta a tanulókat. A Stárics Roland tanár úr által összeállított bemutató korabeli rajzok segítségével elevenítette fel a mártírok emlékét. A Himnusz elhangzása után *A magyar Golgota* című dokumentumfilm egy részletét nézték meg a diákok. A kiállítás rendezője, a megemlékezés megszervezője Bokányi Tiborné tanárnő volt.

Az 1848–1849-es forradalom és szabadságharcot követő megtorlásra emlékező városi rendezvényen a gimnázium és a diákönkormányzat nevében koszorút helyezett el Lakatos Szilárd DÖK-elnök (12.C), Rosta Maya (10.N), Baksa Natália (9.B) és Stárics Roland tanár úr. A Zalaegerszegi Televízió Egerszegi Esték című műsorában Csány László életútját és mártírhalálát Stárics Roland történelemtanár ismertette.

Zalaegerszeg városa a Csány László téren emlékezett meg az aradi vértanúkról. Az iskola nevében koszorút helyezett el Stárics Roland tanár úr, Rosta Maya (10.N) és Lakatos Szilárd (12.C).

- 6–7. ECL nyelvvizsga.
- 12–13. Pethő Attila programfelelős és Szekér Gábor tanár úr Pécsset járt az AJTP évadnyitó rendezvényén.
- 12–14. Horváth Attila igazgatóúr, Kiss Zsolt igazgatóhelyettes, dr. Kocsis Gyula az Iskolaszék elnöke, Németh László kuratóriumi elnök, Néz Károly és Szényi Zoltán tanár úr Marosvásárhelyen járt, hogy rendezze a gimnázium kapcsolatát a román politikai helyzet következtében kialakuló gond miatt a helyi testvériskolával, vagy jogutódjával.
12. Tóth Szabina (9.C/AJTP), zrinyis küldött tagja lett a 2017–2018. tanév ZVDÖK-ös elnökségének, miután a csütörtöki tisztújító és tanévnyitó városi diákgyűlésen diákképviselőnek választották meg. Így ő lesz a tanév folyamán az iskola ZVDÖK-ös összekötője. Szabinának sok sikert, kitartást és lelkesedést kívánunk a munkájához!
Egy nagyon tartalmas diákgyűlést tartottunk, melyen a régi és az új osztálytitkárok ismerkedése, valamint a bizalomerősítés és a közösségépítés volt a fókuszban. Köszönettel tartozunk mindazon osztálytitkároknak, akik részt vettek a kohézióerősítő csapatréningen, és köszönjük Lakatos Szilárd(12.C) DÖK-elnöknek a játékos, kreatív, kötetlen és vidám DÖK-ös délután lebonyolítását.
17. A városi Deák-ünnepségen tisztelegtünk iskolánk egykori névadója előtt. A műsorban közreműködött iskolánk vegyeskara – felkészítőjük Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő – Bános Gergő (11.B) és Weinhover Péter Tibor (9.B). Gim-

Izsák Imre Gyula természettudományi verseny

náziumunkat az ötödikesek és a 9.B/Ny osztály képviselte. A megemlékezés előtt 20 tanulónk Monok Zoltán tanár úr kíséretében a Zalaegerszegi Törvényszék dísztermében előadásorozatot hallgatott meg a kiegyezésről és annak zalai vonatkozásairól.

Az iskolai szülői munkaközösségének választmányi ülése.

19. Marosiné Kohut Gyöngyi bemutató órát tartott a Bázisintézmény program keretében. A foglalkozás címe: Der Herbst ist da! Handlungsorientierter Unterricht mit Kindern in der 6. Klasse.
 20. A 11.N egy egyetemistákról szóló történetssorral idézte meg 1956 emlékét. Az egyes jeleneteket zenei betétszámok, filmrészletek, képek választották el egymástól. A műsor után Somogyi Laura a következő köszönő szavakat mondta el. „Szeretnénk köszönetet mondani elsősorban osztályfőnökünknek (Dr. Beckné Sallay Anikó tanárnőnek) az áldozatos és kitartó munkájáért, és azért, hogy a kilátástalan pillanatokban is hitt bennünk. Gyutainé Kiss Gabriella tanárnőnek a dalok betanításáért, Dienes Gyula tanár úrnak a díszletek elkészítéséért, Bajnóczy Zoltán tanár úrnak, az építő kritikájáért és javaslataiért. Köszönet a forgatókönyvíróknak: Boronyák Nórinak, Henics Blankának, Darabos Vincének és Zimborás Márknak, és a zenészeknek, Mészáros Péternek, Nérel Leonardának, Seres Gergőnek, Spilák Lilinek és Vas Ákosnak. Hálásan köszönjük a technikai és hangosítási segítséget. Végül, de nem utolsósorban köszönjük tanárainknak, akik feláldozták tanóráikat műsorunk sikeressége érdekében. Köszönjük a figyelmet!”
- 20–21. A 26. Izsák Imre Gyula komplex természettudományi verseny.

Megyei matematikaverseny díjátadója (2017. 12. 21.)

23. Horváth Attila igazgató úr, Lakatos Szilárd (12.C) DÖK-elnök és Stárics Roland DÖK segítő tanár koszorút helyeztek el az 1956-os forradalom és szabadságharc kitöréséről megemlékező városi ünnepségen az ismert és a névtelen hősökre emlékezve. A Zalaegerszegi Televízió Egerszegi esték című műsorában az 1956. októberi-novemberi zalaegerszegi eseményeit Stárics Roland történelemtanár ismertette.
24. Az Ifjúsági Hangversenybérlet sorozat első előadása a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben. A hangversenyen a magyar zene világában barangoltunk. Vendégünk volt Schubert, Brahms, Liszt Ferenc, Kodály Zoltán. A sokszínű előadás házigazdája Zalaegerszegi Szimfonikus Zenekar és Tóth László volt. Monok Zoltán tanár úr irányításával és Egyedné Krizmanics Ildikó tanárnő segítségével a 10.B és a 11.B osztály tanulói rendbe tették egykori tanáraink sírját, és koszorút helyeztek el az iskola nevében.
27. Utolsó tanítási nap az őszi szünet előtt. Gólyaavató és gólyabál. A gólyaavatót a 9.A rendezte. Az előzetes feladatok nagyon viccesek voltak. Ódát kellett írni az igazgató úrhoz, illetve egy rajzfilm slágerére kellett táncot bemutatni. A versenyt a 9.A/Ny. (Beviz Zsófia osztálya) nyerte, így ők lesznek a jövő évi gólyaavató szervezői. A napot gólyabál zárta. A zenét és a fényjátékot DJ TomWall szolgáltatta. A rendezvény főszervezője Lakatos Szilárd (12.C) DÖK-elnök, Kovács Petra DÖK-alelnök és Rába László (12.C) voltak. Minden kedves résztvevőnek és segítőnek köszönjük a megjelenést!

2017. november

30–3. Őszi szünet.

4. Az 1956-os forradalom és szabadságharc leverésére emlékező gyásznapi városi műsort gimnáziumunk diákjai adták. Weinoffer Péter Tibor *Szentkúti Ferentől a Hősköltemény egy pesti sráctól* című verset, Nagy Barnabás pedig *Reményik Sándortól az Eredj, ha tudsz* című költeményt adta elő az Ady utcai '56-os

A 11.N október 23-i műsora

emlékműnél. A városi gyásznapi műsor szervezője Stárics Roland történelem-tanár volt. A rendezvényről az M1 televízió élő adásban tudósított.

6. Az őszi szünet utáni első tanítási nap. Az iskola főbejárat melletti aulájában plakátkiállítással és mécsesgyűjtással emlékeztünk meg a 61 évvel ezelőtti eseményekről és a szovjet bevonulást követő megtorlóssorozatról.
7. Tantestületi értekezlet.
Fogadónap a 6., 8., 10., 12. évfolyamon tanuló diákok szülei számára.
- 16–17. Pályaválasztási napokon tájékoztattuk a hozzánk felvételizni szándékozó 8. osztályos gyerekeket és szüleiket az indítandó osztályokról, a felvételi feltételekről és a nálunk folyó nevelő – oktató munkáról.

A költő, hadvezér és politikus Zrínyi Miklós halálának évfordulójáról iskolánk két tanulójának műsorával emlékezett meg Zalaegerszeg városa. Keresztes Gergely Bendegúz (6.N) zalai népdalokat és katonadalokat énekelt, Weinoffer Péter Tibor (9.B) pedig *Kölcsey Ferenc Zrínyi dala* című költeményét adta elő művészi előadásban. Felkészítő tanárunk Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő volt. A megyeszékhelyi megemlékezésen a gimnázium és a diákönkormányzat képviselőjében Horváth Attila igazgató úr, Stárics Roland DÖK-öt segítő tanár és Mészáros Sára (9.N) osztálytitkár koszorút helyezett el a belvárosi Zrínyi Miklós lovasszobornál. Az iskolai megemlékezés keretében pedig a diákönkormányzat megkoszorúzta az udvaron álló Zrínyi-mellszobrot, valamint Stárics Roland történelemtanár összeállításában Zrínyi Miklós életútjáról és nemzeti nagyságáról szóló PPT-bemutató került kivetítésre, ami egész nap megtekinthető volt a főbejárat melletti földszinti aulában.

Karácsonyi koncert

22. Iskolánk, mint Minősített Tehetséggondozó Műhely műhelymunka keretében előadást szervezett a megye tehetséggondozással foglalkozó tanárai számára. Uzsalyné Dr. Pécsi Rita neveléskutató élménydús előadása az érzelmi intelligenciával és a motiváció külső és belső okaival foglalkozott. A rendezvényen 76 pedagógus vett részt 9 iskolából.
23. A nyolc évfolyamos gimnáziumi osztályba készülő tanulók és szüleik számára tájékoztatót tartottunk.
28. Egyedné Krizmanics Ildikó szakmai megbeszélést tartott a Bázisintézmény program keretében. Az előadás címe: *Mindennapi problémák és a természettudományok*. Közreműködött Varga Virág (12.B)
29. Gimnáziumunk tanulmányi versenyeken eredményes tanulói jutalomkiránduláson vehettek részt. Egy tartalmas napot töltöttünk Győrben Benke Barbara és dr. Bóbits Lilla kísérőtanárok vezetésével. Két csoportra osztva felváltva járták be a várost és látogatták meg az Audi gyárat, ahol betekintést nyertek a gyártás folyamataiba. A program zárásaként ellátogattak a Czuczor Gergely Bencés Gimnáziumba, az iskola igazgatója a Jedlik Ányos teremben fogadta őket. Itt a híres magyar fizikus találmányaival ismerkedtek meg.

2017. december

- 4–8. Iskolánk tanulói megtekintették a Göcsej Múzeumban vendégeskedő *Seuso* kincseket.

Nicolle Rochelle előadása a Zsinagógában

5. Tantestületi megbeszélés
- 8–9. ECL nyelvvizsga.
10. Nicolle Rochelle amerikai énekesnő a Zsinagóga színpadán nagyszerű koncertet adott iskolánk tanulói és tanárai számára, az Amerikai Nagykövetség jóvoltából.
14. Bázisintézményi program. Adroviczné Tüske Ágnes és Németh Szilvia tanárnők nagy sikerű *Christmas Workshop*-ot tartottak.
21. A megyei matematikaverseny díjkiosztója.
Két óra szépség és béke. Iskolánk diákjai karácsonyi koncertet adtak a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben. A koncerten közreműködtek hangszeres és énekes szólistáink, a gimnázium vegyeskara, a kispályás kórusa, szavalóink. A műsorközlő Boronyák Nóra 11.B osztályos tanuló volt. A szólistákat Bécs Tímea, Györffyné Könczöl Tímea tanárnők, valamint Berkes Dániel és Tóth László tanár urak kísérték. Valamennyien a Pálóczi Horváth Ádám Zeneiskola tanárai. A műsort összeállította, a szereplőket felkészítette Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő.
22. „Karácsony, Christmas, Weihnachten, Natale – karácsonyi műsort a 11.B állította színpadra, mert az osztály úgy gondolta, hogy egy szívhez szóló történettel szeretne készülni az iskola minden tanulója és tanára számára. Nagy izgalommal vártuk, hogy milyen is lesz egy színdarabot teljes egészében bemutatni, ám már az elején nehézségekbe ütköztünk nézeteltérések miatt, de szerintünk mindannyian tudjuk, hogy nem is lett volna az igazi egy kis össze-

A 11.B karácsonyi műsora

zörrenés nélkül. A történetünk szöveggönyvét osztályunk írói vénával megál-
dott tanulói írták (Bogdán Rebeka, Peresztegi Míra Zsófia, Schandl Yvette
Mária, Szabó Márk Kálmán). A cselekmény formálásában fontos szempontnak
tartották az „írók” azt is, hogy visszaadjunk abból a tudásból valamit, amit az
elmúlt négy év során a speciális nyelvi osztály nyújtott számunkra. Ezért az
alaptörténetünk különböző népek karácsonyi szokásaira épült. További fontos
szempontnak tartotta az osztály azt is, hogy a megszokottól eltérően mást, egy
kis humort is csempésszen a meghitt hangulatba. A főbb szerepekben Kovács
Adélt, Melles Klaudiát, Kristó Anna Borókát és Tóth Ákost láthatták a nézők.
A siker érdekében szerettünk volna mindent elkövetni, ennek okán már egy
hónappal hamarabb elkezdtünk gyakorolni, ezzel szemben még a főpróbán is,
úgy éreztük, hogy nem tudjuk tökéletesen kivitelezni a darabot, de legnagyobb
meglepetésünkre az előadás során minden zökkenőmentesen alakult. Vélemé-
nyünk szerint a sok készülődésnek és közösen eltöltött időnek köszönhetjük
azt is, hogy osztályunk egy jobb közösséggé kovácsolódott össze., (Csapó
Krisztina, Csordás Andrea, Fazakas Krisztina Noémi)

23. A téli szünet kezdete.

2018. január

3. A téli szünet utáni első tanítási nap.
9. Tantestületi értekezlet.
12. A megyeszékhelyi Hősök kertjében emlékeztünk meg a 75 évvel ezelőtti doni tragédiáról, amikor a 207 ezer fős 2. magyar hadsereg (benne 1500-an a zala-

Pálovicsné Tusnady Katalin tanárnő bemutató órája

egerszegi zászlóaljából) hatalmas küzdelemben, túlerővel szemben, idegen terpen, kegyetlen időjárási viszonyok között felmorzsolódott a keleti fronton, 2000 km-re a szülőföldtől, a Don-kanyarban.

A városi megemlékezésen doni hőseink előtt tisztelgő verset adott elő Weinhoffer Péter 9.B osztályos tanuló, Stárics Roland történelemtanár pedig múltidéző beszédben világította meg a kényszerű háborúba sodródás külpolitikai okait és a doni katasztrófa körülményeit. Stárics Roland a ZTV *Egerszegi esték* című élő műsorában is meghívást kapott, ahol a zalai zászlóalj vizsontagságos történetét mutatta be.

15. Bázisintézményi program. *Függvények tanítása a 8. osztályban* címmel. Előadó: Pálovicsné Tusnady Katalin.
19. Pályaorientációs nap és Tehetséggondozó nap keretében előadássorozatok voltak iskolánkban. Délelőtt két sávban 18–18 előadó várta diákjainkat. Volt zrínyisek, akik sikeres karriert futottak be, köztük dr. Darák Péter és dr. Palkovics László. Szinte minden területre betekintést nyerhettek diákjaink, jogászok, közgazdászok, informatikusok, orvosok, építészek, művészek, biológusok... meséltek pályájukról. A kisebb korosztályt dr. Turbuly Lilla író és a Göcsej Múzeum múzeumpedagógusai kötötték le. A napot egy fogadás és Takács Vilkó koncertje zárta.
20. Központi írásbeli felvételi vizsga a gimnáziumban.
25. Pótló írásbeli felvételi vizsga.

Pályaaorientációs nap – tehetségnap
Zrínyi Miklós Gimnázium 2018. január 19.

Programok

9.00–10.00 – előadások

Előadó neve	Előadó foglalkozása	Előadás témája
Bajnóczy Zoltán	tanár	Beavató a Szépirodalmi Műhely 2018-as előadásához (<i>A vágy villamosa</i>)
Darabos Géza	építész	Miért fontos egy építész? Szakma, gyakorlat, szakmai kooperáció, pályaaorientáció
Dr. Császár Zoltán	jogász, közgazdász	Multikatonától az önmegvalósításig
Dr. Farkas József	orvos	Orvosi pálya – csak egyféleképpen lehet?
Dr. Pintér Blanka	jogász	Érezzük jól magunkat a munkahelyen is!
Dr. Vass Réka	orvos	Oktatni, kutatni és még mindig tanulni – avagy egy kutatóorvos mindennapjai
Dr. Zorn András Dr. Zorn Antal	fogorvosok	Fogas kérdések, avagy hogyan legyünk fogorvosok
Egyed Bálint	orvostanhallgató	Így tanítja Semmelweis – a medicina lehetőségei orvostanhallgatói szemmel
Farsang Luca	egyetemi hallgató	„Ősztündijakkal a világ körül” – személyes tapasztalatok párizsi/mexikói cserekapcsolatokról
Gál János	életmészeripari mérnökhallgató	Egyetemi évek – Hogyan hozd ki belőle a legtöbbet?
Gyutainé Kiss Gabriella	tanár	Dramajáték kicsiknek (5. osztály)
Kiss Zsolt	intézményvezető helyettes	Játék a véletlennel
Kramarics Áron	vegyszer	Mi köze Agatha Christie-nek a kémiahoz?
Nagy Botond	egyetemi hallgató – BME fizikus	Egy diákolimpia és egy első éves tapasztalatai
Néz Kata	Omnicom Media Group manager	Nem mindenki celeb, aki a médiában dolgozik
Néz Péter	informatikus, közgazdász, MOL IT igazgatója	Digitalizáció a mindennapokban és a jövő munkahelyein
Peresztegi Míra Zsófia László Marcell	tanulók - 11.B	Petőfi utóélete
Szabó Márk Kálmán	tanuló - 11.B	Angolul a divatról (angol nyelven)
Tóth Bálint Rózsás Zoltán	járműtervező mérnökhallgató	A zalaegerszegi járműipari tesztpálya
Tóth Ferenc Zsolt	informatikus	Nagyvállalat a boncasztalon, a józan paraszti ész Bibliája
Varga Bence	vegyszer, ELTE kémiai doktori iskola, kémiantanári mesterképzés	Szabad beszélgetés egy kémia és a tanári pálya iránt érdeklődő ember lehetőségeiről
Stenden Egyetem		A külföldi továbbtanulás lehetőségei

10.10–10.30 Bódey János fotókiállításának megnyitója – Bódey János és Karvalits Levente

10.30–11.30 előadások

Bajnóczy Zoltán	tanár	Beavató a Szépirodalmi Műhely 2018-as előadásához (<i>A vágy villamosa</i>)
Bencsné Bokányi Eszter	fizikus	Sikeres nők – nők a tudományos életben – beszélgetés (Karáth Anita – Ipecs Csilla)
Dr. Gasztonyi Beáta	osztályvezető főorvos, egyetemi adjunktus	
Dr. Horváth Zita	felsőoktatásért felelős helyettes államtitkár	
Fejes Ágnes	SZÁmPont Kft. ügyvezetője	
Szabó Tímea	egyetemi hallgató – BME	
Balázs Regina	tanuló – 11.B	Erasmus – európai kreatív tábor Szlovéniában (angolul vagy magyarul)
Bódey János	fotós	A kiállítás megnyitója után...
Dr. Darák Péter	jogász, a Kúria elnöke	Jogunkban áll az igazság
Dr. Gyuricza László	egyetemi docens PTE TTK	Madagaszkár, a nyolcadik kontinens
Dr. Kocsis Mariann	adjunktus – PTE TTK Biológiai Intézet	Miért nincs mag a banánban?
Dr. Palkovics László	gépészmérnök, államtitkár	Oktatás, felsőoktatás, közoktatás, zalaegerszegi tervek
Dr. Trócsányi András	PTE TTK dékánhelyettes	A PTE TTK Földrajz és Földtudományi Intézet bemutatása
Dr. Tüske György	nyugalmozott sebészfőorvos	Szorgalmas és kitartó tanulás eredménye. Egy falusi gyerekből hogyan lesz sebészfőorvos?
Ekler Márton	informatikus	Szoftverfejlesztések, életpálya, kaland a Zrínyitől a nagyvilágig
Fejes István	ELTE KSZK igazgatóhelyettes	Pályaaorientáció
Fülöp Tibor	építész	Az építészeti lehetőségei. Makovecz Imre munkássága
Horváth Petra	Pető Intézet	A Pető - módszer – konduktív pedagógia, avagy az emberben rejlő csoda
Horváth Tibor Sárecz Lajos	Oracle RACE informatikai cég	Munka a felhőben, kódolás nélkül. Mit keres egy csapatban egy zrínyis tájfutó és kosaras?
Néz Péter	informatikus, közgazdász, MOL IT igazgatója	Mit jelent ma informatikusnak lenni?
Pecsecs Tibor	biológus	Meddig tart a tudomány, és hol kezdődik a művészet?
Szőllősi Bálint	Milestone Institute diák-nagykövete	Külföldi továbbtanulás, ösztöndíjak
Takács Piroska	biomérnök	Szennyvízből áram, avagy mi fán terem a biomérnök?
Takács Vilmos	zenész, informatikus	Sztárság vs. mindennapok

13.00–14.00 Takács Vilmos (Vilkó) koncert

Dr. Darák Péter a pályaorientációs napon

2018. február

3. A gimnázium tantestületének és a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítványának a 26. bálja.
- 4–5. A központi írásbeli felvételi dolgozatok megtekintése.
5. Bázisintézményi program. Monok Zoltán bemutató órát tartott *A források használata történelemórán* címmel.
6. Tantestületi értekezlet, témája az első félév értékelése. Szülői értekezlet.
- 9–10. ECL nyelvvizsga.
16. Szalagavató ünnepség és bál. A négy végzős osztályunk a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben tartotta a szalagavató ünnepségét. A tanárok nevében Oláhné Szigyártó Mária tanárnő, a 12.N osztályfőnöke mondott beszédet. A diákok nevében Tóth Gabriella, 12.N osztályos tanuló szólt. Az esemény házigazdái Szili Dóra (12.N) és Rába László Dominik (12.C) voltak. A műsorban közreműködött: Bicsák Réka, Bolla Barbara, Czipa Borbála, Erdős Anna, Ferenczy Kata, Fersztl Barnabás László, Joós Petra, Landor Viktor, Léber Lilien, Stomfai Anna, Sulok Zsófia Hajnalka, Szabó Bence, Szabó Enikő, Szilágy Györk Máté, Tóth Máté, Zsirai Réka.
A műsort Bokányi Tiborné, Gyutainé Kiss Gabriella, Szücsné Jóna Ágota tanárnők és Bajnóczy Zoltán tanár úr állította össze. A záró szám a négy osztály közös éneke volt, nagy sikerrel adták elő *A Pál utcai fiúk* című musicelből a

Sítúra

„*Mi vagyunk a grund*” című számot. 19 órakor a gimnáziumban folytatódott az ünnepség. A végzős osztályok táncbemutatóját vacsora és bál követte.

28. Megkezdődtek az általános iskolai szóbeli meghallgatások.

2018. március

1. Semmelweis egészségnap. Vérnyomásmérés, futóverseny, egészséges táplálkozást bemutató stand, sportrendezvények... Egészségnapos rendezvényt szórakoztatta társait a versenyre készülő Vesetesteckék csapat.
2. Az Ifjúsági Hangversenybérlet sorozat keretében Érdi Tamás zongoraművész koncertjén vettek részt tanulóink.
3. A Gloria Victis történelemverseny legeredményesebben szereplő anyaországi és külföldi csapatai 2017. március 3–7. között erdélyi jutalomúton vehettek részt. A Rákóczi Szövetség által szervezett kiránduláson gimnáziumunkból két 10.N osztályos tanuló, Horváth Petra és Rosta Maya, valamint kísérőtanárunk, Stárics Roland vett részt. A túra során megismerkedhettünk Erdély természeti szépségeivel és történelmi múltjával. Ellátogattunk a körösfői Vasvári-émlékházba, a tordai sóbányába, az 1568. évi vallásszabadságot kimondó országgyűlés színhelyére és a verespataki római kori aranybányába. Utunk során megtekintettük a torockói műemlékfalut, Kallós Zoltán néprajzi gyűjteményét, Nagyvárad, Gyulafehérvár, Kolozsvár, Nagyenyed, Abrudbánya, és Bánffyújnyad nevezetességeit.
- 3–7. A sikeres félév lezárásaként iskolánk 40 tanulója testnevelő tanáraik kíséretében sítáborban járt az ausztriai Gerlitzben.

A 11.A március 15-i műsora

10. Az Ifjúsági Hangversenybérlet sorozat harmadik előadása *Az állatok farsangja* címet kapta. Ravel és Saint-Saëns műveiből csendültek fel részletek, és a veszprémi *Kabóca* bábszínház két színésze közreműködött.
14. 1848. március 15. Egy dátum, amely a magyar történelem legdicőségesebb napja. Bárki bármire akarja használni. Nem veheti el tőlünk. Idén a 11.A kapta a lehetőséget, hogy megmutathassa, mit jelent ez a nap, hogyan képzei el a mai fiatalság. Nem egy átlagos előadást akartak. Gál Flórián írta a szöveggönyvet. Nagy Barnabás csak annyit szeretett volna, hogy *Wass Albert Emlékezés egy régi márciusra* című versét elmondhassa. Megtette. Csoda volt. Mint ahogy az általa alkotott koreográfia is. Nevettünk, meghatódtunk. Köszönet a 11. A-nak. Tudom, hogy tudják, ez a műsor nem jöhetett volna létre öfjűk (József Attila), magyartanáruk (Karáth Anita) nélkül. Ne felejtkezzünk el Gyutainé Kiss Gabriella tanárnőről! Simon Endrét távollétében (még ilyen nem volt) Karakai Máté (12.A) és Pintér Kristóf (9.N) pótolta. A zenei háttér Nyári Marcell, Tornyos Karolina és Mészáros Péter (11.N) szolgáltatta.
15. Horváth Attila igazgató úr, Varga Vencel DÖK-elnök, Baksa Natália DÖK-elnök és Stárics Roland DÖK-öt segítő tanár koszorút helyeztek el az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc kitöréséről és zalai hőseiről megemlékező városi ünnepségen. A Zalaegerszegi Televízió *Egerszegi esték* című műsorában a forradalom és szabadságharc országos és zalai eseményeit, meghatározó személyiségeit Stárics Roland történelemtanár ismertette.

19. Bázisintézményi program. *Drámapedagógia a középiskolában* című előadás és fórum osztályfőnökök és magyartanárok részére. Előadók: Bertók Éva és Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő.
29. A tavaszi szünet kezdete.

2018. április

4. Első tanítási nap a tavaszi szünet után.
- 9–11. Próbaérettségi a végzősök számára.
10. A 10.B osztály tanulói a BGF Zöld Kampuszán környezetvédelmi és ügyességi vetélkedőn vettek részt Pethőné Choma Anita tanárnő vezetésével.
Tantestületi értekezlet.
Fogadónap az 5–11. évfolyamosok szülei számára.
11. *SLAM SHOWCASE A ZRÍNYIBEN!* A költészet napján a gimnáziumban első alkalommal kerül megrendezésre Slam Poetry-showcase, 2–300 néző előtt. A plakátot Horváth Balázs tervezte. Fellépők: Bánóczy Beáta (Slam Poetry Budapest és Slam Poetry Miskolc), Gömöri Eszter (Slam Poetry Szeged), Varga Vencel (Slam Poetry Zalaegerszeg, 11.N) és meglepetés fellépőként Pinter Kristóf (Slam Poetry *Budapest*). A „host” szerepét Karáth Anita töltötte be.
- 13–14. ECL nyelvvizsga.
18. A Szépirodalmi Műhely a Keresztury Dezső VMK-ban *Parti Nagy Lajos Ibusár* című darabját mutatta be. Színpadra állította: Bajnóczy Zoltán tanár úr.
- 19–21. Helikoni Ünnepek Keszthelyen.
27. Diáknap.

2018. május

2. Értekezlet a végzősöknek kiadandó díjakról.
- 2–4. A végzős osztályok szerenádozással búcsúztak el tanáraiktól.
3. Polgárvató. Az utolsó tanítási nap a végzősök számára.
Osztályozó konferencia a végzős osztályoknak.
5. Ballagás.
6. Az idei tanévben négy osztálytól búcsúztunk el. „*Útra vált belőlünk...*” a 12.A (Pálovicsné Tusnád Katalin), a 12.B (Gyimesi Márton), a 12.C (Pethő Attila) és a 12.N (Oláhné Szigyártó Mária). Horváth Attila igazgató úr beszéde után Stomfai Anna Borbála (12.B) köszönt el az iskolától. Az alsóbb évesek nevében a Gál Flórián (11.A) és László Marcell (11.B) által megírt beszédet László Marcell mondta el. A műsorban közreműködött: Gutai Frank Mór (9.A), Hegyi Benedek Tamás (10.B), Seres Gergő (11.N) és az iskola kórusa. A műsor összeállításában és betanításában Bokányi Tiborné, Gyutainé Kiss Gabriella, Juhász Ildikó és Karáth Anita tanárnőnek volt szerepe.
11. Karvalits Levente tanár úr megszervezte, hogy iskolánk tanulói bekapcsolódhassanak a Magyar Állami Operaház *BallettKaland* elnevezésű programjába.

Diáknap

- A 9.B osztály társaságában további 12 diák utazott Budapestre, ahol 3 egyfelvonásos előadást tekintettek meg.
- 7–12. A 10.N osztály erdélyi kiránduláson vett részt Benke Barbara, Tölgyesné Kovács Katalin tanárnők és Stárics Roland tanár úr kíséretében. Az eseményt a *Határtalanul!* program támogatta.
- 7–10. A 7.N osztály szlovéniai kiránduláson vett részt Kulcsárné Jordán Ildikó, Kolaricsné Soós Erika tanárnők és Szekér Gábor tanár úr kíséretében. Az eseményt a *Határtalanul!* program támogatta.
- 7–10. Érettségi szünet.
- 7–22. Írásbeli érettségi vizsgák.
- 8–10. A 10.A osztály Németországban járt osztályfőnökük dr. Bóbics Lilla tanárnő és Néz Károly tanár úr kíséretében.
11. Az osztályok kirándulási napja.
15. Madarak és fák napja.
Próbamérés a 9.B osztály számára.
16. A fizika iránt fogékony, elkötelezett, versenyeredményeket is elérő tanulók számára programot szervezett az MTA. A 30 fős tanulói csapat Pálovicsné Tusnány Katalin tanárnő és Pálovics Róbert tanár úr vezetésével bejárta a Csodák Palotáját. A délután folyamán az MTA székházának dísztermében tudományos ismeretterjesztő előadásokat hallgattak meg a fény napja alkalmából a csillagászat, a fizika, a biológia és a kémia tárgykörében.
16. Idegen nyelvi mérés a 6. és 8. évfolyamon.
23. Országos kompetenciamérés.

Tanári kirándulás a Dolomitokban (2018. 06. 8-10.)

- 25–27. A 10.B és 11.B osztály Németországban járt osztályfőnökeikkel Juhász Ildikó és Egyedné Krizmanics Ildikó tanárnővel. Az utat Lőrincz István tanár úr szervezte meg számukra.
- 28–2. A marosvásárhelyi diákok látogatása iskolánkban.

2017. június

4. Erdélyi Dorisz, a szülői munkaközösség elnöke, Kocsis Gyula, az Intézményi Tanács vezetője megköszönte iskolánk tanárainak az egész évi áldozatos munkát. A diákok nevében Varga Vencel (11.N) és saját maga által írt slammet mondott el, Weinhoffer Péter Tibor (9.B) Donászi Magda alkalomhoz illő versét szavalta.

Megemlékeztünk a 98 évvel ezelőtti trianoni békediktátumról és máig ható következményeiről. Az iskola földszinti aulájában a kárpát-medencei magyarság összetartozását bemutató PPT-előadás került kivetítésre, Stárics Roland történelemtanár szerkesztésében. Varga Vencel DÖK-elnök és Stárics Roland DÖK-öt segítő pedagógus részt vett a városi megemlékezésen, ahol diákvezetőnk koszorút helyezett el az iskolai diákság nevében. A megyeszékhelyi Hősök kertjében megrendezésre került műsoron tanulóink aktív szerepet vállaltak. Balázs Regina (11.B) köszöntő és felkonferáló feladatokat látott el, míg Weinhoffer Péter (9.B) szavalt.

- 7–13. Az emelt szintű érettségi vizsgák szóbeli része.

15. Az utolsó tanítási nap. Délután a tanárok konferencián döntöttek a diákok év végi magatartás- és szorgalomjegyéről.
- 15–16. ECL nyelvvizsga.
18. Bizonyítványosztás osztály szintű ünnepek keretében.
- 19–28. A középszintű érettségi vizsgák szóbeli része.
- 19–24. Biciklitúra a Balaton-felvidéken. A csapatot Novákné Bosits Csilla tanárnő, Karvalits Levente és Szekér Gábor tanár urak vezették.
22. Beiratkozás.
- 25–13. Amerikai önkéntesek ingyenes angolórái a Zrínyiben. Az előadók a Learning Enterprises (www.learningenterprises.org/) szervezet angol anyanyelvű önkéntesei voltak, az USA-ból.
29. Tanévzáró értekezlet Őriszentpéteren. 9-től 12 óráig a tantestület értékelte az egész évi munkát, majd a nem pedagógus dolgozókkal, a nyugdíjasokkal ki-egészülve, elbúcsúztatta a 2017/18-as tanévet.

2018. július–augusztus

Kéthetente (szerdánként) ügyeleti nap az iskolában.

Összeállította: **Kollaricsné Soós Erika**

Fókuszpont – Sopronyi Anna Eszter 11.A

A Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium Diákönkormányzatának 2017–2018. évi rendezvényei

2017. szeptember

7. Megtartottuk a tanév első iskolai diákgyűlését. Főbb témák: beszámoló a tavalyi évről, az új munkaterv ismertetése, az új osztálytitkárok köszöntése, az esedékes tisztújításának előkészítése, a diákhonlap aktuális felületének bemutatása, a Zrínyi-túra és a gólyaavató előkészületeinek ismertetése, pályaorientáció és továbbtanulás.
- 11–12. A Városi Diákönkormányzat (ZVDÖK) új tanévet előkészítő képzésén gimnáziumunk képviselőjében Tóth Szabina Tifani (9.C/AJTP) jelent meg a Zalaegerszegi Városrészek Művelődési Központjában.
21. A VIII. Zalaegerszegi Ifjúsági Kerekasztal „PIKNIK” rendezvényén diákvezetőnk, Tóth Szabina Tifani vett részt.

október

3. Megtartottuk a tanév második iskolai diákgyűlését. Főbb témák: a Zrínyi-túrával kapcsolatos osztályszintű munka megköszönése, a gólyabál előkészületeinek ismertetése, az osztályfotók igénylése és megrendelése, a ZVDÖK-kel való kapcsolattartás és kommunikáció.
6. Az iskolai diákság nevében Lakatos Szilárd DÖK-elnök (12.C), Rosta Maya alelnök (10.N) és Baksa Natália osztálytitkár (9.B) Stárics Roland DÖK-öt segítő tanár vezetésével koszorút helyeztek el az aradi vértanúkra emlékező városi gyásznapi rendezvényen.
12. Az iskolai diákönkormányzat tagjainak csapatépítő tréninget tartottunk.
A Zalaegerszeg Megyei Jogú Város diákparlamentjének alakuló és tisztújító közgyűlésén intézményünket Tóth Szabina Tifani (9.C/AJTP) képviselte, akit a rendezvényen a ZVDÖK elnökségi tagjának (városi diákképviselőnek) választották meg.
16. Megtartottuk a tanév harmadik iskolai diákgyűlését. Főbb témák: a gólyabáli tudnivalók és a jegyigénylés ismertetése.
23. Lakatos Szilárd (12.C) DÖK-elnök, Horváth Attila igazgató úr és Stárics Roland DÖK-öt segítő tanár koszorút helyeztek el az 1956-os forradalom és szabadságharc kitöréséről megemlékező városi ünnepségen az ismert és a névtelen hősökre emlékezve.
27. Megrendezésre került a diákönkormányzat hagyományos őszi eseménye, az iskolai gólyabál. A zenét és a fényjátékot DJ TomWall szolgáltatta. A rendezvény szervezői Lakatos Szilárd DÖK-elnök, Kovács Petra DÖK-alelnök (12.N) és Rába László Dominik (12.C) voltak.

november

- Megtartottuk a tanév negyedik iskolai diákgyűlését. Főbb témák: a gólyaavatóval és a gólyabállal kapcsolatos osztályszintű munka megköszönése, a Seuso-kincsek megtekintésének és az iskola logójával ellátott pulóverek rendelésének lehetősége.

A városi Zrínyi-megemlékezésen iskolánk diákjai adták az emlékműsort. Keresztes Gergő Bendegúz (6.N) zalai népdalokat és katonadalokat énekelt, Weinhoffler Péter Tibor (9.B) pedig Kölcsey Ferenc *Zrínyi dala* című költeményét adta elő. A gimnázium és a diákönkormányzat képviselőjében Horváth Attila igazgató úr, Stárics Roland DÖK-öt segítő tanár és Mészáros Sára (9.N) osztálytitkár koszorút helyezett el a belvárosi Zrínyi Miklós lovasszobornál.

4. Az 1956-os forradalom és szabadságharc leverésére emlékező gyásznapi városi műsort gimnáziumunk diákjai adták. Weinhoffler Péter Tibor (9.B) Szentkúti Ferenctől a *Hősköltemény egy pesti sráctól* című verset, Nagy Barnabás (11.A) pedig Reményik Sándortól az *Eredj, ha tudsz* című költeményt adta elő az Ady utcai '56-os emlékműnél. A városi gyásznapi műsor szervezője Stárics Roland történelemtanár volt. A rendezvényről az M1 televízió élő adásban tudósított.
15. A gyermek jogainak világnapja alkalmából összehívott rendkívüli városi diákparlamenten napon gimnáziumunkat Tóth Szabina Tifani képviselte.
21. Lakatos Szilárd DÖK-elnök részt vett a megyei diákparlamenten.
23. A városi pályaeorientációs napon gimnáziumunkat Hosszú Viktória, Lakatos Szilárd, Lapat Krisztián (12.C), Benke Bianka, Kovács Petra, Németh Ciprián és Rákóczi Anna (12.N) képviselte.
29. Megtartottuk a tanév ötödik iskolai diákgyűlését. Főbb témák: az iskolai sütívásár, a papírgyűjtés és DÖK-tisztújítás előkészítése, az iskola logójával ellátott pulóverek rendelése.

december

- A ZVDÖK által rendezett gólyaavatón öt zalagerszegi középiskola gólyacsapata versengett egymással, iskolánkat a 9.A/Ny osztály képviselte. Csapatunk az 5. helyet szerezte meg a vetélkedőn. Idén is részt vettünk a ZVDÖK „*Titkos Mikulás*” elnevezésű adománygyűjtő akciójában, mely során a Családok Átmeneti Otthonának és a Pózvai Fogytékos Otthonnak gyűjtöttünk ajándékokat.
12. A ZVDÖK zrínyis tagja, Tóth Szabina is részt vett az „Idősek Hónapja” programsorozat keretein belül megrendezett „Idősek&Fiatalk” c. vetélkedő megszervezésében és lebonyolításában.
 18. A 10.n osztály sütívásárt tartott a nagyszalontai Bőjte-gyermekotthon megsegítésére. Az adományt a diákok az erdélyi osztálykirándulásuk alkalmával adták át májusban.
 22. „Ingyen ölelésre” került sor a ZVDÖK szervezésében, ahol Tóth Szabina képviselte gimnáziumunk.
 24. Bejgliosztást tartott rászorulóknak a ZVDÖK. A programon Tóth Szabina képviselte iskolánk diákságát.

2018. január

12. Az 1943. évi doni katasztrófára emlékező gyásznapi városi műsort gimnáziumunk diákjai adták. A rendezvényen a verset szavaló Weinhoffer Péter mellett a 9.n osztály tanulói működtek közre. Stárics Roland történelemtanár pedig a 2. magyar hadsereg történetét mutatta be a kényszerű megalakulástól a Don-kanyarbeli küzdelemig.

február

22. Megtartottuk a tanév hatodik iskolai diákgyűlését. Főbb téma: tisztújítás a diákönkormányzat vezetőségében. A DÖK új elnöke Varga Vencel (11.N), alelnökei Baksa Natália (9.B), Gyenese Lili (9.B), Molnár Luca Zsuzsanna (9.N) és Szlávovics Fanni Vanessza (9.B) lett.

március

7. Megtartottuk a tanév hetedik iskolai diákgyűlését. Főbb téma: diáknap előkészítése.
14. Megtartottuk a tanév nyolcadik iskolai diákgyűlését. Főbb téma: diáknap előkészítése.
15. Horváth Attila igazgató úr, Varga Vencel DÖK-elnök, Baksa Natália DÖK-alelnök és Stárics Roland DÖK-öt segítő pedagógus koszorút helyeztek el az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc hőseire emlékező városi ünnepségen.

április

18. A Zalaegerszeg Városi Diáknapok alkalmával megrendezésre került diákközgyűlésen Tóth Szabina városi diákképviselőnk is részt vett.
- 20–21. A Zalaegerszeg Városi Diáknapok keretében megrendezésre került 24 órás vetélkedőn a megyeszékhelyi középiskolák közül a 3. helyen végzett csapatunk. A gimnáziumot Varga Vencel csapatkapitány irányításával az alábbi tanulók képviselték: Bárczai Krisztofer Márk, Beczők János, Belső Mátyás, Bödő Lajos, Csarankó Dorottya, Darabos Lili, Domján Dorina, Erdei Fanni, Fekete Levente, Gyenese Lili, Henics Blanka, Hoffmann Ádám, Horváth Tamás, Kiss Kíra, Kocsis Mirjam, Lakatos Szilárd, Mile Flóra, Amamou Martin, Molnár Fanni, Molnár Julianna, Molnár Luca, Pálfi Patrícia, Pintér Szabolcs, Seres Gergő, Soós Áron, Toplak Boglárka, Varga Bence, Varga Klaudia, Vigh Dorottya. A küldöttséget Gángó-Czinder Enikő, Horváth-Tóth Ildikó, Karáth Anita, Németh Szilva, Gyimesi Márton és Palkovics Róbert pedagógusok kísérték és felügyelték.
27. Diáknapot tartottunk. A gimnáziumépület három szintjén, az iskolaudvaron, a sportpályákon és a tornacsarnokban is sokoldalú program várta az érdeklődő, kíváncsi diákközösséget. A tanulók kipróbálhatták magukat honfoglaló játékokban, kocsmasportokban (darts, csocsó, pingpong), pókerben, társasjátékokban és rajzpályázaton. Lehetőségük nyílt összemérni tudásukat zenei vetélkedőben, bog-

rácsozásban, számítógépes játékokban és három sportágban (kosárlabda, labdarúgás, röplabda). A programegyütttest színesítette az 1 perc és nyersz játék, a Mensa IQ-teszt, a játékonysági célú papírgyűjtés és sütívásár csakúgy, mint az idei Oscar-díjas filmekből és filmjelöltekből való filmválogatás. A kora délutáni órákban 17 kategóriában összesen 51 LegLegLeg elismerés került kiosztásra, mellyel diákokat és tanárokat díjaztunk. A napot esti diákbulival zártuk. A zenét Dj TomWall és Fizboh szolgáltatták. A nap teljes körű lebonyolításáért Varga Vencel (11.N) DÖK-elnököt, a diákönkormányzat alelnökeit, valamint az osztálytitkárokat és az osztályfőnöket illeti dicséret és köszönet. A diákbuli pedig Horváth Balázs és Rába László Dominik (12.C) szorgos előkészítő munkája nélkül nem valósult volna meg. A diáknap pedagógusszervezői Stárics Roland DÖK-öt segítő tanár, Karvalits Levente szabadidő-szervező és a testnevelés munkaközösség tagjai voltak.

május

3. Horváth Attila igazgató úr, Varga Vencel DÖK-elnök és Stárics Roland DÖK-öt segítő pedagógus iskolánk névadójára, Zrínyi Miklóstra emlékezve koszorút helyezett el a belvárosi Zrínyi-szobornál. A Zrínyi DÖK elnöksége pedig megkoszorúzta az iskolaudvari Zrínyi-szobrot.
28. Megtartottuk a tanév kilencedik iskolai diákgyűlését. Főbb témák: az „*Éneklő osztályok verseny*” és az osztályfotózás előkészítése.

június

4. Varga Vencel DÖK-elnök és Weinhoffler Péter Tibor a pedagógus nap alkalmából köszöntötte az intézmény pedagógusait és dolgozóit.
Varga Vencel DÖK-elnök a nemzeti összetartozás napján koszorút helyezett el a megyeszékhelyi Hősök kertjében az iskolai diákság nevében.
14. Osztályfotózást tartottunk a földszinti „dzsungelben”, de a rossz időjárási viszonyok miatt az „*Éneklő osztályok versenye*” elmaradt.

Ezúton szeretnénk megköszönni valamennyi osztálytitkár, diák, iskolavezető, pedagógus és oktatói-nevelői munkát segítő munkatárs önzetlen munkáját és diákönkormányzatot segítő tevékenységét. Köszönettel tartozunk még a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítványnak is diákrendezvényeink és programjaink anyagi támogatásáért.

Összeállította: Stárics Roland, a Diákönkormányzatot segítő pedagógus

Alma mater, avagy mit köszönhetek a Zrínyinek

Nehéz olyat írni évkönyvbe, ami maradandó, nem közhelyes, nem hasonlít más volt diákelnök írásához. Ha nehéz is, elkezdem, hiszen egy olyan helyről, dologról kell írnom, ami meghatározta gimnáziumi éveimet, mindennapjaimat, főleg az utolsó két évemben.

Ethel Barrymore azt mondta: „Azon a napon válik az ember igazán felnőtté, amelyiken először nevet magán tiszta szívből.” Hogy őszinte legyek, szerintem most jött el az idő, amikor önfeledten tudok magamon nevetni, amikor minden hülyeség meg tud mosolyogtatni, de sajnos el is tud szomorítani, mert mindegyikhez köze van a gimnáziumnak. Annyi sztereotípiát kering a Zrínyiről, a diákelnöki posztról, a közösségi munkákról, hogy leírni is lehetetlen lenne. Szerencsére ezeknek töredéke sem igaz.

Egy régi diákelnök egy csigát használt metaforaként, hogy bemutassa magát. Én sem tudnám jobban leírni a helyzetet. 680 diák, körülbelül ennyi nebuló jár ide. Vagy éled a kis életed egy osztályközösségben, bebújsz a kis csigaházadba, vagy kidugod a fejecskédet, ismerősöket és barátokat szerzel, hogy a későbbiekben minél könnyebb legyen a dolgod. Én is az utóbbit választottam. Sosem voltam olyan ember, aki a csigaházba bújva menekül a kihívások és az ismerkedés lehetősége elől. Sokan mondják mennyire fontos a tanulás, sőt talán a legfontosabb, és emellett nem lehet semmi mást csinálni. Meg szeretnék nyugtatni mindenkit, ez nem igaz! Tanulás mellett is lehet egy közösségben aktív szerepet betölteni, versenyezni és rengeteg új barátot szerezni.

Az alma materben az igazi élet is akkor kezdődött el számomra, amikor elkezdtem versenyezni és tevékenykedni osztálytitkárként, majd diákelnökként. Furcsa volt, amikor tizenegyedikben az előző diákelnök azt mondta, legyek osztálytitkár, mert szükségük van rám. Először nem értettem, de később minden világos lett. Ez kellett ahhoz, hogy a későbbiekben én lehessen a diákelnök, és azt tegyem, amit mindig is szerettem volna. A diákok érdekeit képviselni és színesíteni a szürke hétköznapiakat. Remélhetőleg sikerült.

Nem volt könnyű. Sokszor gondoltam azt, ez túl sok nekem, nem bírok ennyi mindent egyszerre csinálni. De az ember akkor tudja magát igazán megismerni, ha kimozdul a komfortzónájából, és mindig próbálja a saját korlátait feszegetni. Nagyon sokat köszönhetek a gimnáziumnak. A legeslegfontosabb a sok barát, akit szereztem a városban és az országban, és megismertem önmagam. Pénzügyi pályán vagy marketingesként képzeltem el magam korábban, de rájöttem én is, illetve tanáraim is, ez nem nekem való. Egy tanárom azt mondta: „Szilárd, te nem tudsz egy székben nyolc órán keresztül ülni és számolgatni, neked a pörgés és a szervezés kell, különben belebolondulnál!” Ezt szeretném csinálni, mások érdekeit képviselni és egy közösségért cselekedni.

Diákelnöki évem alatt elindítottuk egy diákhonlapot és megszerveztünk egy két napos diáknapot. Nagyon sok munka volt velem, főleg az utóbbival, mivel az elsőnek csak ötletgazdája voltam. Leírhatatlan érzés volt azt látni, hogy a diáknapi második napján egy hatalmas közösséget láttam. Nem volt senki, aki ült a folyosón, és a drónfotózáson pedig megmutattuk, kik is vagyunk mi. Igazi zrínyisek. Egy test, egy lélek.

Hiányozni fog ez az élet, nagyon. Az írásbeli érettségik után megannyi pozitív visszajelzést kaptam és biztatást, ami megmutatta, érdemes volt ide járni, volt értelme annak, amit csináltam. Az biztos, hogy személyiségem fejlődése, teherbírásum és ismerkedési stílusom nem ebbe az irányba toldott volna, ha nem itt lettem volna diák, illetve nem játszhattam volna ilyen szerepet a közösségben. Útravalónak is annyit mondanék, hogy

legyen mindig mindenkinek motivációja és kitartása. Negatív emberekkel mindig össze fog hozni minket a sors, de az rajtunk áll mennyire engedjük, hogy befolyásolják a mindennapjainkat és alakítsák sorsunkat. Mindig lesznek nehéz idők, de mindenben lesz pozitív és maradandó élmény.

Végezetül Muhammad Ali szavaival búcsúznék, ami megannyiszor segített már nekem is, és remélem másnak is fog: „*A lehetetlen csupán egy nagy szó, amellyel a kis emberek dobálóznak, mert számukra könnyebb egy készen kapott világban élni, mint felfedezni magukban az erőt a változtatásra. A lehetetlen nem tény. Hanem vélemény. A lehetetlen nem kinyilvánítás. Hanem kihívás. A lehetetlen lehetőség. A lehetetlen múltó pillanat. A lehetetlen nem létezik.*”

Lakatos Szilárd 12.C

Milyen érzés DÖK-elnöknek lenni?

Tavaly még, olyan december eleje lehetett talán, amikor annyira nem volt kedvem tanulni, hogy mindezt tetteve jó ötletnek találtam önéletrajzot írni magamról. Persze célja is volt, hiszen Lakatos Szilárd „kolléga” felhívására rákérdeztem, mi lenne, ha én DÖK-elnöki címre hajtanék? A válasza biztató volt, így saját kis viccemet folytatva egy egészen elfogadható önéletrajzot sikerült beküldenem.

Majd február közepe tájt, ha minden igaz 22-én, kiderült, hogy az elnökválasztás a mai napra esedékes. Én persze aznap Budapestre mentem, kipróbálni magamat a Slam-poetryben, a nagyok között. Hát mit tudtam tenni, osztálytársamnak szoltam (Horváth Bálint, innen is köszönet neki), aki felolvasta a kis önéletrajzomat a délutáni gyűlésen. A busz éppen a Népligetbe érkezett be a világ legunottabb buszsofőrének hála, hangjában szolid gyűlölet volt saját foglalkozása iránt. Nem sejtettem volna, hogy ez a hang később az én számon is ki fog jönni, de ne szaladjunk előre. Rám írt hát csomó ember, hogy megválasztottak, gratulálnak, és hasonló okosságok, két percre rá pedig a metrón üvöltöttem Bálintnak a telefonba, hogy ő is hallja, mások legnagyobb örömére.

Úristen! Most mihez kéne kezdeni? Minden, amit leírtam egy unalmas este eredménye volt, komolyságot annyit tartalmazott, mint én: ha szorul a hurok, megoldjuk. Így az első hetek alelnökeimmel alapvetően furán teltek, nem éreztem magamat sosem vezéregyéniségnek, inkább csak nagyhangúnak, de ezek szerint a kettő egymás szinonimájává is tud alakulni, ha a szükség kínja nagy. Sok idő nem nagyon volt belerázódni, mivel szinte azonnal neki kellett állni szervezni a diáknapot, készülni a 24 órás vetélkedőre, és hasonló nyalánkságokra. Az első DÖK-gyűléseimet is megtarthatam, amely meglepően fura érzés, hiszen reggel 7.10-kor nem a szeretet jele mutatkozik a hallgatóságon, főleg, hogy csak miattam érkeztek ilyen korán a titkárok. Mindehhez hozzászokni még könnyűnek számított, a legnehezebb talán ugyanarra a kérdésre századszor is nyugodtan válaszolni volt. Összességében: amíg kívülről nézzük, csak mosolygás, fel-alámászkálásról szól az elnöki poszt, bentről meg felelősség. Mint anyának lenni. Hiszen, ha otthon minden rend-

ben van (ruhák kivasalva, tányérok elmosogatva), az nem feltűnő. Viszont, ha nincsen elvégezve, az csúnyán meglátszik. Akármennyire is furán hangzik, feleslegesen az előtérben lenni nem szeretek, így körülbelül pár barát és az alelnökök tudták a sok eszement tervemet. Igen, megnéztük a határainkat, igazgató úr határait is, és végül szerintem egy olyan munkakapcsolat alakult ki, ahol kapunk teret, de azért ismerjük a vonalakat, amiket nem ildomos átlépni.

A 24-órás vetélkedő után 8 órát aludtam, miközben a párommal randiztam (én aludtam, ő meg filmet nézett addig), szóval sokszor kockára tettünk lelki egészséget, kapcsolatokat. Találkozókat mondtunk le az iskoláért. Szeretném kiemelni az alelnököket is, akik segítettek, és a súrlódások ellenére még mindig elviselnek. Az alelnökök mellett van körülbelül 30–40 állandóan segítőkész ember, akik bár nem kapnak nagy figyelmet, de majd valamit kitalálok, hogy megköszönjem mindazt, amit tettek a közösségünkért. És mivel csak fél/háromnegyed évem van hátra, szeretnék maradandót alkotni a továbbiakban is, ez pedig a nyári szünet alatti papírmunkával is jár. Szóval, kedves olvasó, ha már eddig a sorig eljutottál, gondolj arra, hogy valaki érted és a barátaidért áldozott be pár napot a legértékesebb időszakából az évben.

Mivel a DÖK-ös Facebook-csoportban mindig így köszönök el, ezért stílusosnak tűnik egy évkönyvben is, ha ugyanígy teszek: *Puszi V.*

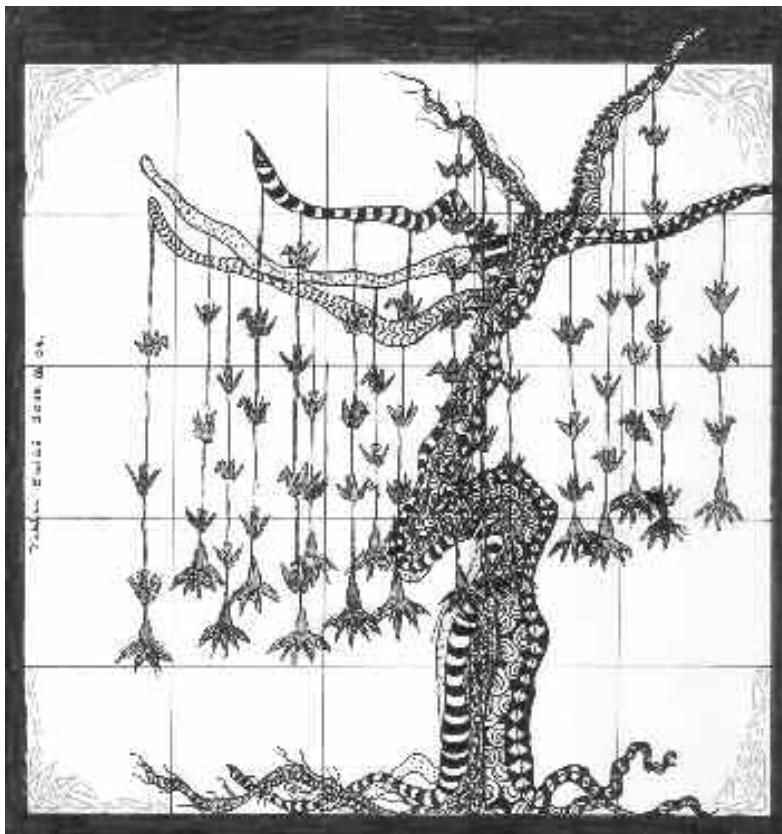
Varga Vencel 11.N

Párhuzam – Sopronyi Anna Eszter 11.A

A Borbás György Folyosógaléria kiállításai a 2017/18-as tanévben

- *szeptember–október*: A tavalyi osztálykirándulásokon készült fényképek tablóból kiállítás a Borbás György Folyosógalérián. A kiállítást megnyitotta Dienes Gyula tanár úr. A műsorban Nérel Leonarda (11.N) közreműködött.
- *október–november*: D. Fazekas László festőművész tárlata.
- *november–december*: Takács Enikő 11.N osztályos tanuló kiállítása. A humoros megnyitó verset osztálytársa, Varga Vencel írta és mondta el.
- *január–február*: Bödei János sajtófotós kiállítása.
- *március–április*: Czákó Lászlóné és Komlói Tímea kiállítása.
- *április–május*: Csontos Hanna (11.A) kiállítása.
- *május*: Zafir Mari kiállítása
- *június–szeptember*: A rajzsakkör éves bemutatója.

Grafika: Takács Enikő 11.N

„Kedden volt az osztályomba járó Takács Enikő kiállítás-megnyitója. Az ő tiszteletére írta Varga Vencel (osztálytárs) a mellékelt és a megnyitón előadott slam-et. Igazgató úrnak és nekem is nagyon tetszett. Ő kérte Vencelt, hogy juttassa el hozzád, hátha megjelenhetne az évkönyvben. Kösz: Anikó 2017. november 14.” (Dr. Beckné Sallay Anikó)

Nem lehetek

Mégis kinek képzeled magad? Adódik a kérdés, és bár fogalmam sincs, a válaszon nem tudok megnyugodni.

Nem lehetek művészlélek, mert mindenkinek van egy fehér alapon fekete logójú brit zenekara, ami hallgathatatlan, cserébe annyira sem egyedi.

Nem lehetek *Halott Pénz*, hogy legyen bárki, aki várja, amit mondok, és ha éppen egy olcsó hazugság, hűségesen kirakja borítóképnek.

Nem lehetek politikus, jó, ki akar az lenni.

De nem lehetek, mert annyi önbizalom van bennem, mint egy németnek orosz adóssága, Visszatérve a popra, Matolcsy Fia a Pápai Joci: az origo lett az év hazugsága.

De ha nagy akarok lenni, osztom messziről az észet, beállok face to face turini remetének, Nincs pénz elköltözni sem, így annyi az esélyem, mint Ócsényben egy feketének.

Nem jutok el sosem nagy helyekre, mert elengedhetetlen benyalni magad, csak így élhetsz érdemmel,

Ezt hívják az első interjún *mutassa a nyelv-vizsgát*-nak, és már így is gondok vannak a térddemmel.

Nem lehetek katolikus, mert az egoizmus és személyi kultusz miatt a sweet sixteen is valóságos ünnep,

Ez annyit tesz, hogy most az egyik kincsem, az egyik cringe-em is egyben, mert Jézusnak akkor lesz újra kártya,

Mikor egy 15 éves lánynál újra divat lesz az érintetlen ágyékhártya.

A gond minden bizonnyal velem lehet, 4 éve még nem vodkán éltem, hanem Szaffin.

Ez annyit torzít a jellemen, mint az a süti, ami tegnap svéd volt, *muffin*.

Ó te *G-Eazy* orientált szörnyű lélekmaradvány, mit majd 25 éves kiégettnek hagytak, Utolsó hörgésével annyit tud mondani, *bitch you got me fucked up*.

Ugyanis ha tényleg az vagy, amit megeszel, holnap megnövekedne a *coming outok* száma, Mint Charlie Sheen az utolsó aids előtt megszerzett telefonszáma,

Mert a világ olyan kéne, hogy legyen, mint mikor egymásra talál, és két szív ver,

De olyan erőszakos, ahogy Marton László darabot csinálna Kevin Spacey-vel.

Nem lehetek fiatal sem, aki világgá üvöltheti a szavát,

Már Angus Young reciproka vagyok, ő 62, de 17-nek érzi magát.

Nem lehetek eredeti, mert az esélyegyenlőség alatt a különleges, de kevesebb seggel rendelkező írja a szarabb érettségit,

Tudod, a beolvadás, hogy ne tudj panaszkodni, *érettség itt*.

Bocsi, elmondjam, hogy te vagy a hibás?

Kösz, de a másolás csak egyeseknek *Art*,

Hozhatsz bármilyen médiumot, ez még mindig hard, ha meg nem birkózol meg vele, tegeld a haverod, akivel boldog senki lehetsz, ha már nem lehetsz valaki. Te sem, én sem.

És tudod, miért nem lehetek?

Csak gondoltam eljátszom a figyelmed fokozásával, fogalmam nincs.

Talán mert ez nem focimeccs, az éjjel már ma este véget ér, ha folyton tépik a mezem,

Férfinak kéne lennem, pedig minden vágyam, hogy anyaián fogják a kezem.

Tudod, talán emiatt van, és bocsánatot is kérek, mert kivagyok,

Kérlek most hangosan, válaszolj erre. Neked ki vagyok?

Varga Vencel 11.N

Grafika: Főző Lili 11.B

Grafika: Peterdi Regina 9.B

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

*„Gondolkodj bátran, ne félj attól, hogy hibákat követsz el! Tartsd nyitva a szemed, az apró részleteket is vedd észre, és legyél mindenben mértéktartó, céljaidat kivéve.”
(Szent-Györgyi Albert)*

Díjazott tanáraink

A diákok szavazata és az iskolaszék döntése alapján
a 2017/2018. tanévben

A Gimnázium Legsikeresebb Tanára
elismerést eredményes versenyfelkészítő
és szakmai munkájáért

Dr. Beckné Sallay Anikó
tanárnő kapja.

Kitüntetéséhez szívből gratulálunk,
és további sikeres alkotómunkát kívánunk!

A gimnázium tantestületének javaslatára
a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma
a 2017/2018. tanévben

a Móra János-emlékgyűrűt
az iskolában végzett több évtizedes,
eredményes szaktanári tevékenysége
és a tehetségek nevelése terén
végzett munkája elismeréseként

Kiss Zsolt
tanár úrnak adományozza.
Kitüntetéséhez őszinte szívvel gratulálunk!
További munkájához jó egészséget kívánunk!

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma
a Nemzeti Tehetség Program keretében

Dr. Bóbits Lilla

tanárnő részére

az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny kapcsán
végzett kiemelkedően eredményes és áldozatos
tehetséggondozó munkája elismeréseképpen
a **“kiváló versenyfelkészítő”** díjat adományozza.
Kitüntetéséhez szívből gratulálunk!

Díjazott diákjaink

A 2017/2018-as tanévben a következő tanulók kapták az alapítványi díjakat

Zrínyi-emlékérem:	Kovács Kristóf 12.N
Dr. Boleratzky Gyula történelmi díj:	Spilák Lili Edit 11.N
Dr. Buzády Tibor közösségvezetői díj:	Lakatos Szilárd 12.C
Farkas Gyula idegen nyelvi díj:	Hujber Sándor 12.A
Izsák Imre Gyula természettudományi díj:	Berke Martin 12.B
Horváth Imre-díj:	Holányi Ákos 12.N
Keresztury Mária zenei díj:	Ferenczy Kata 12.B
Rozsnyói Sándor-sportdíj:	Takács Dóra 12.B
Suszter Oszkár irodalmi díj:	Bicsák Réka 12.A
	Léber Lilien 12.A
	Vincze Virág 12.B
Winterl József Jakab-díj:	Erdős Anna 12.A
Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány egyszeri ösztöndíja:	Szabó Enikő 12.A
Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány díja:	Tóth Máté 12.A
	Veres Károly 12.A
	Cserép Vivien 12.C
	Lendvai Petra 12.C
	Nagy Eszter 12.C
	Dávid Dorián 12.N
	Csiszár Barnabás 12.N
	Szakonyi Anna 12.N
	Szabó Rajmund Zsolt 12.N

Tanulmányi versenyek eredményei

1. Az országos középiskolai tanulmányi versenyek (OKTV) eredményei

A verseny döntőjén

biológiából (I. kat.):	43. helyezett: Gergály Dorisz 11.A (tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)
biológiából (II. kat.):	35. helyezett: Kovács Kristóf 12.N (tanára: Szőke Károly)
fizikából (II. kat.):	2. helyezett: Berke Martin 12.B (tanára: dr. Bóbits Lilla)
földrajzból:	10. helyezett: Csiszár Barnabás 12.N (tanárai: Oláhné Szigyártó Mária, Stárics Roland) 12. helyezett: Horváth Bálint 11.B (tanára: Oláhné Szigyártó Mária) 15. helyezett: Csarankó Viktória 12.B (tanára: Stárics Roland)
informatikából (I. kat.):	15. helyezett: Mészáros Péter 11.N 25. helyezett: Veres Károly 12.A (tanáruk: Juhász Tibor) 28. helyezett: Szabó Enikő 12.A 41. helyezett: Kálóczi Kornél Zoltán 11.A (tanáruk: Ipsics Csilla)
informatikából (II. kat.):	43. helyezett: Mészáros Péter 11.N (tanára: Juhász Tibor)
matematikából (II. kat.):	19. helyezett: Németh Ciprián 12.N (tanára: Kiss Zsolt)
német nyelvből (I. kat.):	3. helyezett: Peresztégi Míra Zsófia 11.B (tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi) 23. helyezett: Bérczesi Nóra 11.A (tanára: József Attila) 27. helyezett: Szakonyi Anna 12.N (tanára: Beviz Zsófia) 38. helyezett: Kintli Emese 11.B (tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)

Az OKTV második fordulójába jutottak

angol nyelvből (I. kat.):	Koczka Zsóka Mária 12.N (tanárai: Knausz-Tuboly Tímea, Oláhné Szigyártó Mária) Nemes Laura 12.B (tanára: Halász Mária)
angol nyelvből (II. kat.):	Hujber Sándor 12.A Veres Károly 12.A (tanáruk: Geiszler Ágnes)

Bicsák Réka
12.A

Erdős Anna
12.A

Hujber Sándor
12.A

biológiából (II. kat.):

Joós Petra 12.A
(tanára: Szőke Károly)
Vincze Virág 12.B
Nagy Eszter 12.C
(tanáruk: Egyedné Krizmanics Ildikó)

fizikából (I. kat.):

Szalay Gergő 11.A
(tanára: Kovács Tibor)
Németh Ciprián 12.N
(tanára: dr. Bóbits Lilla)

földrajzból:

Belső Bence 11A
(tanára: Stárics Roland)
Fodor Márton 11.A
Szalay Gergő 11.A
Büki Fanni 11.B
Őri Viktória 11.B
Schandl Yvette Mária 11.B
Spilák Lili Edit 11.N
Sipos Ádám 12.A

informatikából (I. kat.):

Iberpaker Eszter 12.B
Nemes Tamás László 12.C
Perjési Anna Katinka 12.C
(tanáruk: Ipcsics Csilla)
Mózsa Ábel 12.N

informatikából (II. kat.):

(tanárai: Kiss Zsolt, Juhász Tibor, Ipcsics Csilla)
Gergály Anna 11.N
Trombitás Péter 11.N
(tanáruk: Juhász Tibor)
Dávid Dorián 12.N
(tanárai: Kiss Zsolt, Juhász Tibor, Ipcsics Csilla)
Németh Ciprián 12.N
(tanárai: Kiss Zsolt, Ipcsics Csilla)

Léber Lilien
12.A

Szabó Enikő
12.A

Tóth Máté
12.A

matematikából (II. kat.):

Pozvai Bálint 11.A
Szalay Gergő 11.A
(tanáraik: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)
Berke Martin 12.B
(tanára: Pethő Attila)

német nyelvből (I. kat.):

Büki Fanni 11.B
(tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)
Stancsics Máté 12.A
(tanára: Lőrinczné Mika Judit)

történelemből:

Jakab Dávid 12.N
(tanára: dr. Beckné Sallay Anikó)

vizuális kultúrából:

Csontos Hanna 11.A
(tanára: Dienes Gyula)

2. Egyéb nemzetközi és országos tanulmányi és kulturális versenyek eredményei

Az AJTP országos angol-német nyelvi versenyen

angol nyelvből

7. helyezett (megosztott): Varga Virág 11.C

német nyelvből

3. helyezett: Bokodi László 11.C
(tanáruk: Németh Szilvia)

A Fodor József országos biológaverseny döntőjében

14. helyezett: Kovács Petra 12.N
(tanára: Szőke Károly)

A Semmelweis egészségverseny országos döntőjében

21. helyezett csapat: Gergály Dorisz, Varga Bence 11.A,
Horváth Fanni, Nagy Vivien 11.N

Veres Károly
12.A

Csarankó Viktória
12.B

Ferenczy Kata
12.B

A 48. nemzetközi fizikai diákolimpián (IPhO)

2017.07.16–24. Yogyacarta, Indonézia

ezüstérem: Kovács Péter Tamás
(tanárai: Juhász Tibor, Pálovics Róbert)

ezüstérem: Nagy Botond
(tanára: Pálovics Róbert)

iskolánk 2017-ben érettségizett tanulói (12.N, 12A)

Az Európai Unió természettudományos diákolimpiáján (EUSO)

2018.04.28–05.04. Szlovénia, Ljubljana

Magyarország B csapatának fizikus tagjaként

ezüstérem: Pácsonyi Péter 10.N
(tanára: Pálovics Róbert)

Az Európai Unió természettudományos diákolimpia (EUSO) fizika válogatóversenyén

2. helyezett: Pácsonyi Péter 10.N
(tanára: Pálovics Róbert)

Az Eötvös-versenyen

I. díj: Kovács Péter Tamás
iskolánk 2017-ben érettségizett tanulója
(tanárai: Juhász Tibor, Pálovics Róbert)

A Mikola Sándor országos tehetségkutató fizikaversenyen

9. évfolyamon

5. helyezett: Horváth Ádám 9.A

8. helyezett: Györgyfalvai Fanni 9.N

12. helyezett: Sepsi Csombor Márton 9.A

29. helyezett: Fekete Levente Máté 9.N
(tanárunk: Kovács Tibor)

Takács Dóra
12.B

10.évfolyamon
3. helyezett:

Vaspöri Dóra
12.B

Pácsonyi Péter 10.N
(tanára: Pálovics Róbert)

Vincze Virág
12.B

A Szilárd Leó fizikaverseny döntőjében

1. helyezett: Pácsonyi Péter 10.N
10. helyezett: Czett Mátyás 10.N
(tanáruk: Pálovics Róbert)

A Náboj fizikaversenyen

junior kategóriában

3. helyezett csapat: Békési Péter, Czett Mátyás, Pácsonyi Péter,
Szalai Bence, Veres Kristóf 10.N
(tanáruk: Pálovics Róbert)

Az Energetikai Szakkollégium 2018. évi tanulmányi verseny országos döntőjén

4. helyezett a Vantablack nevű csapat:
Czett Mátyás, Pácsonyi Péter, Veres Kristóf 10.N
(tanáruk: Pálovics Róbert)

A Less Nándor földrajzversenyen

8. és 9. nyelvi előkészítő évfolyamon
1. helyezett: Horváth Kíra Csenge 9.B/Ny
4. helyezett: Novák Márton 8.N
9. évfolyamon
11. helyezett: Csizy Gergő 9.A
10–12. évfolyamon
1. helyezett: Molnár Bence 10.N
(tanáruk: Stárics Roland)
6. helyezett: Holányi Ákos 12.N
(tanárai: Stárics Roland, Oláhné Szigyártó Mária)

Berke Martin
12.B

Cserép Vivien
12.C

Lakatos Szilárd
12.C

7. helyezett:

Csarankó Viktória 12.B
(tanára: Stárics Roland)

A versenyre való felkészítő tanári munkája elismeréseként Less Nándor-díjat kapott Stárics Roland tanár úr.

A Nemes Tihamér országos informatikai tanulmányi versenyen

Alkalmazás kategóriában

2. korcsoportban

1. helyezett:

Sepsi Csombor Márton 9.A
(tanára: Ipsics Csilla)

8. helyezett:

Takács Ádám 10.B
(tanára: Juhász Tibor)

11. helyezett:

Pácsonyi Péter 10.N

14–15. helyezett:

Békési Péter 10.N

14–15. helyezett:

Veres Kristóf 10.N
(tanáruk: Ipsics Csilla)

27. helyezett:

Somogyi Eszter 10.B
(tanára: Juhász Tibor)

Döntőbe jutott:

Kapás Ádám 9.A/Ny, Lukács Dorka 9.B/Ny,
Csizmadia Máté Zalán, Gál András,
Horváth Ádám 9.A, Czett Mátyás 10.N

Programozás kategóriában

1. korcsoportban

20. helyezett:

Bubics Gergely 8.N

21–22. helyezett:

Boda Benedek 8.N
(tanáruk: Juhász Tibor)

Döntőbe jutott:

Munkácsi Lili, Szalay Réka, Tóth Dorina 8.N

2. korcsoportban

18. helyezett:

Veres Kristóf 10.N
(tanárai: Juhász Tibor, Ipsics Csilla)

Lendvai Petra
12.C

Nagy Eszter
12.C

Perjési Anna Katinka
12.C

Döntőbe jutott:

Fekete Levente, Schneider Anna 9.N
Markó István, Tóth Kristóf 10.A
Czett Mátyás, Pácsonyi Péter 10.N

A Nemes Tihamér online programozási versenyen

1. korcsoportban

5. helyezett:

Boda Benedek János 8.N

6. helyezett:

Munkácsi Lili 8.N

8. helyezett:

Tóth Dorina 8.N

15. helyezett:

Pete Zétény Dominik 8.N

16. helyezett:

Bubics Gergely Dániel 8.N
(tanáruk: Juhász Tibor)

3. korcsoportban

21. helyezett:

Veres Károly 12.A

24. helyezett:

Gergály Anna 11.N

29. helyezett:

Mészáros Péter 11.N
(tanáruk: Juhász Tibor)

A Logo országos számítástechnikai tanulmányi versenyen

IV. korcsoportban

6. helyezett:

Veres Kristóf 10.N

13. helyezett:

Czett Mátyás 10.N
(tanáruk: Ipcsics Csilla)

Döntőbe jutott:

Kapás Ádám 9.A/Ny, Pácsonyi Péter 10.N

Az e-HÓD/HÓDítsd meg a biteket versenyen

Junior kategóriában

1–40. helyezett:

Amamou Martin 9.A (I. hely)

44–90. helyezett:

Sepsi Csombor Márton 9.A (III. hely)
(tanáruk: Ipcsics Csilla)

Csizsár Barnabás
12.N

Dávid Dorián
12.N

Holányi Ákos
12.N

Az Irinyi János középiskolai kémiaverseny döntőjében

I.A kategóriában

5. helyezett: Schneider Anna 9.N
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)
24. helyezett: Horváth Ádám 9.A
(tanára: dr. Bóbits Lilla)

II.A kategóriában

26. helyezett: Szabó Péter 10.A
(tanára: dr. Bóbits Lilla)
- döntőbe jutott: Sepsi Csombor Márton 9.A

A Curie kémia emlékvsereny országos döntőjében

7. évfolyamon
22. helyezett: Schneider Dávid 7.N
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)
9. évfolyamon
5. helyezett: Schneider Anna 9.N
12. helyezett: Horváth Hanna 9.N
(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)
13. helyezett: Sepsi Csombor Márton 9.A
(tanára: dr. Bóbits Lilla)
10. évfolyamon
19. helyezett: Szabó Péter 10.A
(tanára: dr. Bóbits Lilla)

A Hevesy György kémiaverseny Kárpát-medencei döntőjében

13. helyezett: Schneider Dávid 7.N
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

A Curie környezetvédelmi emlékvsereny döntőjében

10. évfolyamon
7. helyezett csapat: Kowald Anna, Nagy Henrietta, Varga Dániel 10.B
(tanáruk: Egyedné Krizmanics Ildikó)

Kovács Kristóf
12.N

Kovács Petra
12.N

Németh Ciprián
12.N

A Hyperión országos tanulmányi verseny a görög-római kultúráról döntőjében

2.A kategóriában "HyperQuest" (online kvíz)

3. helyezett: Kulcsár Kata Lilla 10.A
(tanára: Hajduné Szabó Ágnes)

A Simonyi Zsigmond helyesírási verseny Kárpát-medencei döntőjén

13. helyezett Goldfinger Blanka 5.N/2.
(tanára: Rinfel Mónika)

A Bolyai anyanyelvi csapatverseny országos döntőjén

5. helyezett a Féb Rt. nevű csapat: Fébert Tamás, Simon Dániel, Végh Valentin,
Vissi András 8.N
(tanáruk: Gombás Szilvia)

15. helyezett a Victory nevű csapat: Goldfinger Blanka, Kaszás Viktória,
Magna Glória, Tornynos Lilla 5.N/2.
(tanáruk: Rinfel Mónika)

A Bendegúz nyelvÉSZ anyanyelvi verseny országos döntőjén

7. helyezett: Goldfinger Blanka 5.N/2.
(tanára: Rinfel Mónika)

23. helyezett: Haszilló Sára 8.N
(tanára: Gombás Szilvia)

28. helyezett: Szakonyi Franciska 7.N
(tanára: Karáth Anita)

A Tudásbajnokság országos döntőjében

anyanyelv 7. évfolyamon

9. helyezett: Horváth Csongor 7.N
(tanára: Kollaricsné Soós Erika)

természetismeret 5. évfolyamon

2. helyezett: Bednárík Botond 5.N/2.
(tanárai: Oláhné Szigyártó Mária,
Tölgyesné Kovács Katalin)

Szabó Rajmund Zsolt
12.N

Szakonyi Anna
12.N

Bérczesi Nóra
11.A

A Varga Tamás matematikaverseny döntőjében

8. évfolyamon

7. helyezett:

döntőbe jutottak:

Pete Zétény Dominik 8.N

Szalay Réka 8.N, Török Dorka 8.N

(tanáruk: Pálovicsné Tusnádny Katalin)

A Kalmár László matematika verseny országos döntőjében

25. helyezett:

Fébert Zita 6.N

(tanára: Benke Barbara)

Az Arany Dániel matematikaversenyen

Kezdők I. kategóriában

28–29. helyezett:

Maurer Anna 9.A/Ny

(tanárai: Pálovicsné Tusnádny Katalin, Pálovics Róbert)

Kezdők II. kategóriában

1. dicséretben részesült:

Fekete Levente Máté 9.N (9. helyezett)

2. dicséretben részesült:

Schneider Anna 9.N (12. helyezett)

15–17. helyezett:

Györgyfalvai Fanni 9.N

24–25. helyezett:

Németh Imola 9.N

(tanáruk: Novákné Bosits Csilla, Kovács Tibor)

Haladók II. kategóriában

19–23. helyezett:

Czett Mátyás 10.N

(tanára: Benke Barbara)

Az V. nemzetközi magyar matematikaversenyen (5-8.évf.)

5. évfolyamon

III. díj (5. helyezett):

Goldfinger Blanka 5.N/2.

(tanára: Pálovicsné Tusnádny Katalin)

27. helyezett:

Kustán Alexandra 5.N/1.

(tanára: Benke Barbara)

6. évfolyamon

25. helyezett:

Vizsy Fanni Zsóka 6.N

(tanára: Novákné Bosits Csilla)

Büki Fanni
11.B

Horváth Bálint
11.B

Peresztegi Míra Zsófia
11.B

7. évfolyamon
III. díj (11. helyezett):

Tompos Gábor 7.N
(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

a 8. évfolyamon
II. díj (4. helyezett):

Pete Zétény Dominik 8.N
(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)

A XXVII. nemzetközi magyar matematikaversenyen (9-12. évf.)

a 10. évfolyamon
III. díj (8. helyezett):

Czett Mátyás 10.N
(tanára: Benke Barbara)

a 11. évfolyamon
dicséret (12. helyezett):

Szalay Gergő 11.A
(tanárai: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

a 12. évfolyamon
III. díj (7. helyezett):

Németh Ciprián 12.N
(tanára: Kiss Zsolt)

A Nemzetközi kenguru matematikaversenyen

5. évfolyamon
14. helyezett:

Goldfinger Blanka 5.N/2.
(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)

7. évfolyamon
15. helyezett:

Tompos Gábor 7.N
(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

9. nyelvi előkészítő évfolyamon

9. helyezett:

Pigler Milán Péter 9.A/Ny

11. helyezett:

Nemes Péter Alex 9.A/Ny
(tanáraik: Pálovics Róbert,
Pálovicsné Tusnady Katalin)

9. évfolyamon
11. helyezett:

Horváth Ádám 9.A
(tanárai: Kovács Tibor, Pálovics Róbert)

Bokodi László
11.C

10. évfolyamon
11. helyezett:

12. évfolyamon
7. helyezett:

Varga Virág
11.C

Veres Kristóf 10.N
(tanára: Benke Barbara)

Németh Ciprián 12.N
(tanára: Kiss Zsolt)

László János
11.N

A Zrínyi Ilona matematikaversenyen

Döntőbe jutott: Devecz Ádám 5.N/1., Szeglet Bálint Péter 6.N
(tanáraik: Benke Barbara, Novákné Bosits Csilla)

A Náboj nemzetközi matematikaversenyen

senior kategóriában (11–12. évfolyam)

17. helyezett csapat: Czett Mátyás 10.N, Berta Örs, Pozvai Bálint,
Szalay Gergő, Tirpák Péter 11.A
(tanáraik: Benke Barbara, Kovács Tibor,
Péteri Szabolcs)

A Bolyai csapatverseny országos döntőjében matematikából

6. évfolyamon
19. helyezett csapat: Németh Gellért, Panulin Ádám,
Pers Benjámin, Szeglet Bálint Péter 6.N
(tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

10. évfolyamon
3. helyezett csapat: Békési Péter, Czett Mátyás, Szalai Bence,
Veres Kristóf 10.N
(tanáruk: Benke Barbara)

11. évfolyamon
2. helyezett csapat: Berta Örs, Pozvai Bálint, Szalay Gergő,
Tirpák Péter Barnabás 11.A
(tanáraik: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

Mészáros Péter
11.N

Nagy Vivien
11.N

Spilák Lili Edit
11.N

A Curie matematika emlékverseny döntőjében

6. évfolyamon

2. helyezett: Horváth Zsóka 6.N
(tanára: Benke Barbara)

7. évfolyamon

8. helyezett: Tompos Gábor 7.N
(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

9. évfolyamon

3. helyezett: Németh Imola 9.N
(tanára: Novákné Bosits Csilla)

A Kecse Kupa csapatverseny döntőjében:

6. helyezett csapat: Györgyfalvai Ádám, Schneider Dávid,
Tompos Gábor, Varga Bálint 7.N
(tanáruk: Kulcsárné Jordán Ildikó)

Az Arany János Tehetséggondozó Program matematikaversenyén

9. helyezett: Nagy Eszter 12.C
(tanára: Kiss Zsolt)

A hatpróbás AJTP matematikaverseny országos döntőjében

3. helyezett: Pencsov Roland 9.C/AJTP
(tanára: Novákné Bosits Csilla)

A tatai Eötvös József Gimnázium által rendezett Öveges József emlékversenyen

a csapatversenyben

3. helyezett csapat: Fekete Levente Máté, Schneider Anna 9.N
(tanáraik: Novákné Bosits Csilla, Kovács Tibor)
Pácsonyi Péter, Veres Kristóf 10.N
(tanáraik: Benke Barbara, Pálovics Róbert)

a matematika egyéni versenyben

4. helyezett: Fekete Levente Máté 9.N
10. helyezett: Pácsonyi Péter 10.N

Trombitás Péter
11.N

Kulcsár Kata Lilla
10.A

Horváth Bence
10.B

a fizika egyéni versenyben

11. helyezett: Fekete Levente Máté 9.N
12. helyezett: Schneider Anna 9.N
15. helyezett: Pácsonyi Péter 10.N

az egyéni összetett versenyben a 9. évfolyamon

8. helyezett: Fekete Levente Máté 9.N
13. helyezett: Schneider Anna 9.N

az egyéni összetett versenyben a 10. évfolyamon

9. helyezett: Pácsonyi Péter 10.N
17. helyezett: Veres Kristóf 10.N

Az Abacus matematikai lapok 2017/2018. tanévi eredményei

A matematika pontversenyen

5. évfolyamon ezüstk fokozatú dicséretet kapott:
Tompos Ábel 5.N/2.
(tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)
Czigány Emma, Czigány Mátyás,
Kiss Balázs Viktor 5.N/1.
(tanáruk: Benke Barbara)
5. évfolyamon bronzfokozatú dicséretet kapott:
Devecz Ádám, Lázár Emma, Szelestey Márton 5.N/1
(tanáruk: Benke Barbara)
Goldfinger Blanka, Toplak Ágnes 5.N/2
(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)
6. évfolyamon ezüstk fokozatú dicséretet kapott:
Rózsa Rebeka, Kocsmáros Emese, Horváth Zsóka,
Németh Gellért 6.N
6. évfolyamon bronzfokozatú dicséretet kapott:
Czendrei Blanka Daniella, Horváth Eszter,

Békési Péter
10.N

Czett Mátyás
10.N

Major Fanni Napsugár
10.N

Bagosi Bendegúz 6.N
(tanáruk: Benke Barbara)

7. évfolyamon ezüstfokozatú dicséretet kapott:

Tompos Gábor 7.N

7. évfolyamon bronzfokozatú dicséretet kapott:

Schneider Dávid, Salamon Péter Huba 7.N

(tanáruk: Kulcsárné Jordán Ildikó)

8. évfolyamon bronzfokozatú dicséretet kapott:

Salamon Tamás Koppány 8.N

(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)

A fizika feladatmegoldó pontversenyen

7. évfolyamon

4. helyezett:

Schneider Dávid

(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

A Középiskolai Matematikai és Fizikai Lapok 2016/2017. tanévi versenyeredményei

a C-jelű matematika gyakorlatok versenyén (11–12. évf.)

12. helyezett:

Szalay Gergő 10.A

(tanárai: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

a G-jelű fizika gyakorlatok versenyén (1–8. évf.)

5. helyezett:

Schneider Anna 8.N

10. helyezett:

Sümegei Géza 8.N

14. helyezett:

Fekete Levente Máté 8.N

15. helyezett:

Németh Imola 8.N

16. helyezett:

Laposa Hédi 8.N

(tanáruk: Kovács Tibor)

a G-jelű fizika gyakorlatok versenyén (9. évf.)

1–2. helyezett:

Békési Péter 9.N

5–6. helyezett:

Pácsonyi Péter 9.N

Molnár Bence
10.N

Pácsonyi Péter
10.N

Veres Kristóf
10.N

13. helyezett:

Czett Mátyás 9.N

16. helyezett:

Veres Kristóf 9.N

23–25. helyezett:

Holányi Zsófia 9.N

(tanáruk: Pálovics Róbert)

23–25. helyezett:

Földvári Ádám 9.A

23–25. helyezett:

Kocsmár Martin 9.A

(tanáruk: dr. Bóbcics Lilla)

az I-jelű informatika gyakorlatok versenyén (1–12. évf.)

3. helyezett:

Békési Péter 9.N

(tanára: Ipcsics Csilla)

a K-jelű matematika gyakorlatok versenyén (9. osztályosok)

25. helyezett:

Sepsi Csombor Márton 9.A/Ny

(tanárai: Kovács Tibor, Pálovics Róbert)

a fizika mérési feladatok versenyén (1–12. évf.)

1–2. helyezett:

Kovács Péter Tamás 12.N

(tanárai: Juhász Tibor, Pálovics Róbert)

5–6. helyezett:

Nagy Botond 12.A

(tanára: Pálovics Róbert)

a P-jelű elméleti fizika feladatok versenyén (11. évf.)

30. helyezett:

Berke Martin 11.B

(tanára: dr. Bóbcics Lilla)

a P-jelű elméleti fizika feladatok versenyén (12. évf.)

2. helyezett:

Nagy Botond 12.A

(tanára: Pálovics Róbert)

A Nyelvtudással az Egységes Európáért Alapítvány és az ECL Nyelvvizsgarendszer országos nyelvvizsga versenyén

angol nyelv B2 szint (középfok)

9. helyezett:

Horváth Bence 10.B

(tanára: Adroviczné Tüske Ágnes)

Amamou Martin
9.A

Horváth Ádám
9.A

Sepsi Csombor Márton
9.A

angol nyelv C1 szint (felsőfok)

5. helyezett: Peresztegi Míra Zsófia 11.B
(tanára: Pethőné Choma Anita)

német nyelv B2 szint (középfok)

4. helyezett: Major Fanni Napsugár 10.N
(tanára: József Attila)

német nyelv C1 szint (felsőfok)

4. helyezett: Trombitás Péter 11.N

8. helyezett: Nagy Vivien 11.N
(tanáruk: Beviz Zsófia)

5. helyezett: Büki Fanni 11.B

7. helyezett: László János 11.B
(tanáruk: Marosiné Kohut Gyöngyi)

Az Országos Tűzmegelezési Bizottság rajzpályázatának országos döntőjén

3. korcsoportban

1. helyezett: Gergály Renáta 10.N
(tanára: Dienes Gyula)

Gloria Victis Kárpát-medencei középiskolai történelmi verseny országos döntőjén

3. helyezett csapat: Rosta Maya, Horváth Petra, Molnár Bence 10.N
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

A SZAKE Örökségünk '48 történelem és állampolgári vetélkedő országos döntőjén gimnáziumi kategóriában

3. helyezett csapat: Kiss Kíra, Somogyi Laura, Zimborás Márk 11.N
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

A SZAKE Magyarok Európában vetélkedő országos döntőjében

2. helyezett csapat: Ferenczy Kata, Vaspöri Dóra 12.B, Lakatos Szilárd 12.C
(tanáraik: Stárics Roland, Gyimesi Márton)

Pigler Milán Péter
9.A/Ny

Horváth Kíra Csenge
9.B/Ny

Fekete Levente
9.N

A SZAKE Magyarország az én hazám komplex honismereti versenyen

2. helyezett csapat: Bábel Ádám, Hoffmann Ádám, Vitkovics Patrik 9.N
6. helyezett csapat: Nagy Attila, Nagy Noémi, Pete Gréta 11.C
(tanáruk: Stárics Roland)

A Szépművészeti Múzeum által „Múzsák Hollywoodban” címmel kiírt országos levelezős ókortörténeti versenyen

2. helyezett csapat: Horváth Petra, Molnár Bence, Rosta Maya, Szabó Gergő 10.N
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

A K&H Vigyázz, Kész, Pénz! pénzügyi vetélkedő országos döntőjében

- 5–6. osztályos kategóriában
2. helyezett a Bankfiókák csapata: Bednár Botond, Magna Glória,
Vitikovics Vanda 5.N/2., Szilágyi Dalma, Kiss Botond
Attila 6.N
7–8. osztályos kategóriában
3. helyezett a Pénz-Sztár-Gép csapata: Schneider Dávid, Tompos Gábor, Pál Máté,
Kistüttösi Ákos, Györgyfalvai Ádám 7.N
(tanáruk: Rinfel Mónika)

A PénzSztár hazai és határon túli magyar középiskolák pénzügyi, gazdasági és vállalkozói versenyének országos döntőjében

3. helyezett a Mind arany nevű csapat: Fregán Doroti, Gergály Anna,
Molnár Bence 10.N, Mészáros Péter 11.N
(tanáruk: Rinfel Mónika)

A Zsebpénzügyes országos pénzügyi vetélkedőn

16. helyezett csapat: Balázs Bence 12.B, Erdős Anna, Koronczai Fanni 12.A
(tanáruk: Monok Zoltán)

A Pénzokos kupa országos döntőjén

4. helyezett a Smart Money nevű csapat: Kiss Botond Attila 6.N, Pál Máté,
Tompos Gábor 7.N

Györgyfalvai Fanni
9.N

Németh Imola
9.N

Schneider Anna
9.N

9. helyezett a Befektetések nevű csapat: Györgyfalvai Ádám, Kistüttösi Ákos,
Schneider Dávid 7.N
(tanáruk: Rinfel Mónika)

3. Regionális, területi és megyei tanulmányi versenyek eredményei

A megyei angol nyelvi versenyen (9–10. évf.)

9/I. kategóriában

2. helyezett: Mészáros Sára 9.N
(tanára: Knausz-Tuboly Tímea)

10/III. kategóriában

2. helyezett: Nátrán Péter 9.A
(tanára: Adroviczné Tüske Ágnes)

A Tiszán innen-Dunán túl megyei népdaléneklő versenyen

kiemelt arany minősítést kapott

szóló kategóriában: Gombos Luca 10.B

kisegyettes kategóriában: Kovács Anikó, Lázár Hanna 5.N/1.

arany minősítést kapott

szóló kategóriában: Mayer-Zsuppányi Csenge 5.N/1.

Czett Mária 6.N

Keresztes Gergő 6.N

Szakonyi Franciska 7.N

Gárdos Borbála Bernedett 9.N

Nérel Leonarda 11.N

Nagy Laura Anita 12.N

kisegyettes kategóriában: Kovács Dorottya, Schein Kata Szilvia,

Szakonyi Franciska 7.N

Munkácsi Lili, Szalay Réka 8.N

énekegyüttes kategóriában: Zengő Zrínyisek 6.N

(tanáruk: Gyutainé Kiss Gabriella)

A Zala megyei fizikaversenyen (7. osztályosok részére)

1. helyezett: Varga Bálint 7.N

Novák Márton
8.N

Pete Zétény Dominik
8.N

Tompos Gábor
7.N

2. helyezett:

Tompos Gábor 7.N
(tanáruk: Kulcsárné Jordán Ildikó)

A megyei középiskolai fizikaversenyen

9. évfolyamon

1. helyezett:

Laposa Hédi 9.N

1. helyezett:

Fekete Levente Máté 9.N
(tanáruk: Kovács Tibor)

10. évfolyamon

1. helyezett:

Pácsonyi Péter 10.N

3. helyezett:

Veres Kristóf 10.N
(tanáruk: Pálovics Róbert)

11. évfolyamon

1. helyezett:

Szalay Gergő 11.A

2. helyezett:

Rábai Barnabás 11.A
(tanáruk: Kovács Tibor)

12. évfolyamon

2. helyezett:

Berke Martin 12.B
(tanára: dr. Bóbits Lilla)

A Mikola Sándor fizikaverseny megyei fordulójában

Gimnázium, 9. évfolyamon

2. helyezett:

Györgyfalvai Fanni 9.N

3. helyezett:

Horváth Ádám 9.A
(tanáruk: Kovács Tibor)

Gimnázium, 10. évfolyamon

1. helyezett:

Pácsonyi Péter 10.N
(tanára: Pálovics Róbert)

3–4. helyezett:

Hegy Benedek 10.A
(tanára: dr. Bóbits Lilla)

3–4. helyezett:

Veres Kristóf 10.N
(tanára: Pálovics Róbert)

Horváth Csongor
7.N

Horváth Zsóka
6.N

Bednárík Botond
5.N/2.

A Nemes Tihamér országos informatikai tanulmányi verseny megyei fordulójában

Alkalmazás kategóriában

2. korcsoportban

1. helyezett:

Sepsi Csombor Márton 9.A

3. helyezett:

Horváth Ádám 9.A

(tanáruk: Ipcsics Csilla)

Programozás kategóriában

1. korcsoportban

2. helyezett:

Munkácsi Lili 8.N

3. helyezett:

Boda Benedek János 8.N

(tanáruk: Juhász Tibor)

2. korcsoportban

1–2. helyezett:

Veres Kristóf 10.N

1–2. helyezett:

Czett Mátyás 10.N

(tanáraik: Juhász Tibor, Ipcsics Csilla)

A Logo országos számítástechnikai tanulmányi verseny megyei fordulójában

IV. korcsoportban

1. helyezett:

Czett Mátyás 10.N

2. helyezett:

Pácsónyi Péter 10.N

(tanáruk: Ipcsics Csilla)

Az Irinyi János középiskolai kémiaverseny megyei fordulójában

I. A kategóriában

1. helyezett:

Schneider Anna 9.N

(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

2. helyezett:

Sepsi Csombor Márton 9.A

3. helyezett:

Horváth Ádám 9.A

(tanáruk: dr. Bóbits Lilla)

II. A kategóriában

2. helyezett:

Szabó Péter 10.A

(tanára: dr. Bóbits Lilla)

Goldfinger Blanka
5.N/2.

**Szalay Gergő, Pozvai Bálint,
Berta Órs, Tirpák Péter**
11.A

A Hevesy György Kárpát-medencei kémiaverseny megyei döntőjében

7. évfolyamon

1. helyezett: Schneider Dávid 7. N
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

A Curie kémiaverseny területi döntőjében

7. évfolyamon

1. helyezett: Schneider Dávid 7.N
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

9. évfolyamon

1. helyezett: Schneider Anna 9.N
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

2. helyezett: Sepső Csombor Márton 9.A
(tanára: dr. Bóbits Lilla)

3. helyezett: Horváth Hanna 9.N
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

10. évfolyamon

2. helyezett: Szabó Péter 10.A
(tanára: dr. Bóbits Lilla)

3. helyezett: Horváth Csaba Bence 10.B
(tanára: Egyedné Krizmanics Ildikó)

4. helyezett: Major Fanni Napsugár 10.N
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

5. helyezett: Kollarics Rebeka 10.N
Tóth Boglárka 10.N
(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

11–12. évfolyamon

4. helyezett: Tornyos Karolina 11.A
(tanárai: Egyedné Krizmanics Ildikó,
Tölgyesné Kovács Katalin)

5. helyezett: Belső Bence 11.A
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

**Nagy Noémi, Nagy Attila,
Pete Gréta
11.C**

**Mészáros Péter, Gergály Anna,
Fregán Doroti 11.N,
Molnár Bence 10.N**

A Curie környezetvédelmi emlékversenyt területi döntőjében

5–6. évfolyamon

4. helyezett csapat:

Molnár Amina, Soós Emilia, Varga-Sós Emma 6.N

5. helyezett csapat:

Keresztes Gergő, Molnár Sára, Nagy Zoltán Dávid 6.N

5. helyezett csapat:

Farkas Gréta, Peresztegi Hanna, Vizsy Fanni Zsóka 6.N
(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

7–8. évfolyamon

5. helyezett csapat:

Deák Eszter Nóra, Foki Hanna, Hoffmann
Annamária 8.N
(tanáruk: Szőke Károly)

9–10. évfolyamon

1. helyezett csapat:

Kowald Anna, Nagy Henrietta, Varga Dániel 10.B

3. helyezett csapat:

Berki Veronika, Tanner Rebeka, Varju Csenge 10.B
(tanáruk: Egyedné Krizmanics Ildikó)

5. helyezett csapat:

Bodrogi Bianka, Kollarics Rebeka, Peterka Flóra 10.N
(tanáruk: Szőke Károly)

11–12. évfolyam

3. helyezett csapat:

Bakon Csaba, Horváth Tamás, Varga Bence 11.A
(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

A Hód napja Zala megyei környezetvédelmi, természetjáró és turisztikai versenyen

középiskolai kategóriában

1. helyezett csapat:

Holányi Zsófia, Molnár Bence, Rosta Maya 10.N

6. helyezett csapat:

Cseke Adél, Sándor Nóra Virág, Turós Ákos Zoltán 11.A
(tanáruk: Stárics Roland)

A Bod Péter országos könyvtárhasználati verseny megyei fordulójában

I. kategóriában

3. helyezett:

Pajor Máté 7.N

II. kategóriában

3. helyezett:

Harmath Enikő Eszter 9.N
(tanáruk: Bokányi Tiborné)

**Somogyi Laura, Zimborás Márk,
Kiss Kíra**
11.N

**Békési Péter, Veres Kristóf,
Szalai Bence, Czett Mátyás**
10.N

A Simonyi Zsigmond Kárpát-medencei helyesírási verseny megyei fordulójában

1. helyezett: Goldfinger Blanka 5.N/2.
(tanára: Rinfel Mónika)

A Szép magyar beszéd verseny megyei fordulójában

5–8. évfolyamon

2. helyezett: Takács Bálint 5.N/2.
(tanára: Rinfel Mónika)

9–12. évfolyamon

3. helyezett: Hegyi Benedek 10.A
(tanára: Hajduné Szabó Ágnes)

"Édes anyanyelvünk" nyelvhasználati verseny megyei fordulójában

3. helyezett: Bérczesi Nóra 11.A
(tanára: Karáth Anita)

A Bolyai anyanyelvi csapatverseny regionális döntőjén

5. évfolyamon

1. helyezett a Victory nevű csapat: Goldfinger Blanka, Kaszás Viktória,
Magna Glória, Tornócs Lilla 5.N/2.
(tanáruk: Rinfel Mónika)

8. évfolyamon

1. helyezett a Féb Rt. nevű csapat: Fébert Tamás, Simon Dániel, Végh Valentin,
Vissi András 8.N
(tanáruk: Gombás Szilvia)

A Bendegúz nyelvÉSZ anyanyelvi verseny megyei döntőjén:

5. évfolyamon

2. helyezett: Goldfinger Blanka 5.N/2.
(tanára: Rinfel Mónika)

6. évfolyamon

3. helyezett: Bagosi Bendegúz 6.N
(tanára: Szücsné Jóna Ágota)

7. évfolyamon

3. helyezett: Szakonyi Franciska 7.N
(tanára: Karáth Anita)

**Pácsnyi Péter, Czett Mátyás, Veres
Kristóf, Békési Péter, Szalai Bence**
10.N

**Rosta Maya, Horváth Petra,
Molnár Bence, Szabó Gergő**
10.N

8. évfolyamon

1. helyezett:

Haszilló Sára 8.N

3. helyezett:

Munkácsi Lili 8.N

(tanáruk: Gombás Szilvia)

A Négy megye Fejér Lipót matematikaverseny regionális döntőjében

11. évfolyamon

1. helyezett:

Szalay Gergő 11.A

5–6. helyezett:

Pozvai Bálint 11.A

(tanáraik: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

12. évfolyamon

4–6. helyezett:

Németh Ciprián 12.N

(tanára: Kiss Zsolt)

A megyei matematikaversenyen (3–8. évf.)

5. évfolyamon

1. helyezett:

Goldfinger Blanka 5.N/2.

(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)

2. helyezett:

Kustán Alexandra 5.N/1.

3. helyezett:

Czigány Mátyás 5.N/1.

(tanáruk: Benke Barbara)

6. évfolyamon

1. helyezett:

Vizsy Fanni 6.N

(tanára: Novákné Bosits Csilla)

7. évfolyamon

2. helyezett:

Tompos Gábor 7.N

(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

8. évfolyamon

1. helyezett:

Pete Zétény Dominik 8.N

(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)

A megyei középiskolai matematikaversenyen (9–12. évf.)

9. évfolyamon

1. helyezett:

Horváth Ádám 9.A

(tanárai: Kovács Tibor, Pálovics Róbert)

**Bábel Ádám, Hoffman Ádám,
Vítkovics Patrik**
9.N

**Fébert Tamás, Simon Dániel,
Végh Valentin, Vissi András**
8.N

2. helyezett: Schneider Anna 9.N
3. helyezett: Fekete Levente Máté 9.N
(tanáraik: Novákné Bosits Csilla, Kovács Tibor)
11. évfolyamon
2. helyezett: Szalay Gergő 11.A
3. helyezett: Pozvai Bálint 11.A
(tanáruk: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

A regionális matematikaverseny területi fordulójában

- I. kategóriában (5–6. osztály)
2. helyezett: Goldfinger Blanka 5.N/2.
- II. kategóriában (7–8. osztály)
2. helyezett: Török Dorka 8.N
(tanáruk: Pálovicsné Tusnady Katalin)

A Zrínyi Ilona matematikaverseny megyei fordulójában

5. évfolyamon
1. helyezett: Devecz Ádám 5N/1.
(tanára: Benke Barbara)
6. évfolyamon
1. helyezett: Szeglet Bálint Péter 6.N
(tanára: Novákné Bosits Csilla)
8. évfolyamon
1. helyezett: Puskás Attila 8.N
(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)
9. évfolyamon
1. helyezett: Csizy Gergő 9.A
(tanárai: Kovács Tibor, Pálovics Róbert)
2. helyezett: Fekete Levente Máté 9.N
(tanára: Novákné Bosits Csilla)
3. helyezett: Horváth Ádám 9.A
(tanárai: Kovács Tibor, Pálovics Róbert)
10. évfolyamon
2. helyezett: Veres Kristóf 10.N
(tanára: Benke Barbara)

**Györgyfalvai Ádám, Schneider Dávid,
Tompos Gábor, Varga Bálint
7.N**

**Kistüttösi Ákos, Schneider Dávid,
Pál Máté, Tompos Gábor,
Györgyfalvai Ádám 7.N**

A Varga Tamás matematikaverseny megyei fordulójában

7. évfolyamon

3. helyezett: Varga Bálint 7.N
(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

8. évfolyamon

1. helyezett: Pete Zétény Dominik 8.N
2. helyezett: Szalay Réka 8.N
(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)

A Kalmár László matematikaverseny megyei fordulójában

5. évfolyamon

2. helyezett: Czigány Mátyás 5.N/1.
(tanára: Benke Barbara)

6. évfolyamon

1. helyezett: Fébert Zita 6.N
2. helyezett: Horváth Zsóka 6.N
(tanáruk: Benke Barbara)

7. évfolyamon

3. helyezett: Varga Bálint 7.N
(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

8. évfolyamon

3. helyezett: Novák Márton 8.N
Simon Dániel 8.N
(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)

A Bolyai csapatverseny körzeti fordulójában matematikából

9. évfolyamon

3. helyezett csapat: Fekete Levente, Hoffmann Ádám, Sümegi Géza,
Vitkovics Patrik 9.N
(tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

10. évfolyamon

1. helyezett csapat: Békési Péter, Czett Mátyás, Szalai Bence,
Veres Kristóf 10.N
(tanáruk: Benke Barbara)

**Tompos Gábor, Pál Máté 7.N,
Kiss Botond Attila 6.N**

**Bednárík Botond, Király Dalma,
Vitkovics Vanda, Magna Glória 5.N/2.
Kiss Botond Attila 6.N**

11. évfolyamon

2-3. helyezett csapat:

Berta Örs, Pozvai Bálint, Szalay Gergő,
Tirpák Péter Barnabás 11.A

(tanáraik: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

5. helyezett csapat:

Gergály Anna, Mészáros Péter, Trombitás Péter 11.N
(tanáruk: Péteri Szabolcs)

12. évfolyamon

2. helyezett csapat:

Dávid Dorián, Mózsza Ábel, Németh Ciprián,
Szakonyi Anna 12.N
(tanáruk: Kiss Zsolt)

A Bolyai csapatverseny megyei fordulójában matematikából

5. évfolyamon

2. helyezett csapat:

Kósa Sára, Sebestyén Boldizsár,
Szabó Zita, Vitkovics Vanda 5.N/2.
(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)

6. évfolyamon

1. helyezett csapat:

Németh Gellért, Panulin Ádám,
Pers Benjámin, Szeglet Bálint 6.N
(tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

7. évfolyamon

2. helyezett csapat:

Csordás Dániel Ernő, Horváth Csongor,
Kistüttösi Ákos, Varga Bálint 7.N
Györgyfalvai Ádám, Pál Máté,
Schneider Dávid, Tompos Gábor 7.N
(tanáruk: Kulcsárné Jordán Ildikó)

8. évfolyamon

1. helyezett csapat:

Pete Zétény Dominik, Simon Dániel,
Szalay Réka, Török Dorka 8.N
(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)

9. évfolyamon

2. helyezett csapat:

Fekete Levente, Hoffmann Ádám, Sümegi Géza,
Vitkovics Patrik 9.N
(tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

10. évfolyamon
 1. helyezett csapat: Békési Péter, Czett Mátyás, Szalai Bence,
 Veres Kristóf 10.N
 (tanáruk: Benke Barbara)
11. évfolyamon
 1–2. helyezett csapat: Berta Örs, Pozvai Bálint, Szalay Gergő,
 Tirpák Péter Barnabás 11.A
 (tanáraik: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)
 3. helyezett csapat: Gergály Anna, Mészáros Péter, Trombitás Péter 11.N
 (tanáruk: Péteri Szabolcs)
12. évfolyamon
 2. helyezett csapat: Dávid Dorián, Mózsza Ábel, Németh Ciprián,
 Szakonyi Anna 12.N
 (tanáruk: Kiss Zsolt)

A Curie matematika emlékverseny területi döntőjében

6. évfolyamon
 4. helyezett: Horváth Zsóka 6.N
 (tanára: Benke Barbara)
7. évfolyamon
 1. helyezett: Tompos Gábor 7.N
 (tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)
9. évfolyamon
 2. helyezett: Németh Imola 9.N
 (tanára: Novákné Bosits Csilla)

A 60. Helikoni Ünnepek művészeti kategóriáiban

arany minősítést kapott
 mozgásművészet

Gála táncegyüttes
 komolyzenei hangszerszóló kategóriában
 Mészáros Péter 11.N

vizuális kultúra kategóriában
 Sopronyi Anna Eszter 11.A
 (tanára: Karvalits Levente)

mozgásművészet – páros kategóriában
 Szalay Sára 10.B és Szabó Gergő 10.N

ezüst minősítést kapott
 vegyeskar kategóriában

iskolai vegyeskar
 (tanáruk: Gyutainé Kiss Gabriella)
 vers- és prózamondás kategóriában

Weinhoffer Péter Tibor 9.B
 (tanára: Bajnóczy Zoltán)

bronz minősítést kapott

komolyzenei hangszerszóló kategóriában
 Fersztl Barnabás László 12.B

néptánc – szóló kategóriában	Holányi Ákos 12.N
népdal kategóriában	Kovács Adél 11.B (tanára: Gyutainé Kiss Gabriella)
mozgóképfilm és multimédia kategóriában	Léránt Kata 9.B (tanára: Karvalits Levente)
irodalmi színpad kategóriában	Szépirodalmi Műhely (tanáruk: Bajnóczy Zoltán)

A megyei német nyelvi versenyen

9/I. kategóriában

1. helyezett:	Kósa Kata Patrícia 9.N
2. helyezett:	Horváth Hanna 9.N (tanáruk: Szűcsné Jóna Ágota)

10/I. kategóriában

1. helyezett:	Jóna Rozina 9.B (tanára: Lőrincz István)
2. helyezett:	Major Fanni Napsugár 10.N (tanára: József Attila)

10/II. kategóriában

1. helyezett:	Pruner Lea 9.B
2. helyezett:	Weinhoffer Péter Tibor 9.B (tanáruk: Lőrincz István)

A D-A-CH német nyelvű megyei országismereti csapatversenyen

5–6. osztályos kategóriában

1. helyezett csapat:	Kiss Botond Attila, Varga-Sós Emma 6.N (tanáruk: Marosiné Kohut Gyöngyi)
2. helyezett csapat:	Bednárík Botond, Németh Dávid 5.N (tanáruk: Rinfel Mónika)

7–8. osztályos kategóriában

1. helyezett csapat:	Horváth Jázmin, Salamon Dávid 7.N (tanáruk: Rinfel Mónika)
----------------------	---

Az Országos Tűzmelegelőzési Bizottság rajzpályázatának megyei fordulójában

3. korcsoportban

1. helyezett:	Gergály Renáta 10.N (tanára: Dienes Gyula)
---------------	---

A Bonyhádi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium által "Az Anjou-kori Magyarország" címmel meghirdetett, 9 megyére kiterjedő László Gyula középiskolai regionális történelemversenyen

2. helyezett:	Holányi Ákos 12.N (tanára: dr. Beckné Sallay Anikó)
---------------	--

A Ránki György regionális történelemversenyen

8. helyezett: Sebők Csanád 11.A
(tanára: Monok Zoltán)

A Ránki György regionális történelemverseny megyei fordulójában

1. helyezett: Sebők Csanád 11.A
(tanára: Monok Zoltán)

A megyei történelem versenyen

2. helyezett: Zimborás Márk 11.N
3. helyezett: Vas Ákos 11.N
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

A Tudásbajnokság megyei döntőjében

angol haladó kategóriában

2. helyezett: Haszilló Sára 8.N
(tanára: Knausz-Tuboly Tímea)

anyanyelv 5. évfolyamon

2. helyezett: Goldfinger Blanka 5.N/2.
(tanára: Rinfel Mónika)

anyanyelv 7. évfolyamon

1. helyezett: Horváth Csongor 7.N
(tanára: Kollaricsné Soós Erika)

anyanyelv 8. évfolyamon

1. helyezett: Haszilló Sára 8.N
3. helyezett: Jandó Flóra 8.N
(tanáruk: Gombás Szilvia)

irodalom 5. évfolyamon

2. helyezett: Goldfinger Blanka 5.N/2
(tanára: Rinfel Mónika)

irodalom 6. évfolyamon

2. helyezett: Horváth Eszter 6.N
(tanára: Szűcsné Jóna Ágota)

irodalom 8. évfolyamon

1. helyezett: Jandó Flóra 8.N
(tanára: Gombás Szilvia)

matematika 5. évfolyamon

1. helyezett: Goldfinger Blanka 5.N/2.
3. helyezett: Bednárík Botond 5.N/2.
(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)

természetismeret 5.évfolyamon

2. helyezett: Bednárík Botond 5.N/2.
(tanárai: Oláhné Szigyártó Mária,
Tölgyesné Kovács Katalin)

A K&H Vigyázz, Kész, Pénz vetélkedőjének regionális döntőjében

5-6. osztályos kategóriában

1. helyezett a Bankfiókák csapata: Bednárk Botond, Magna Glória,
Vítkovics Vanda 5.N/2, Szilágyi Dalma, Kiss Botond
Attila 6.N
3. helyezett az Árzabálók csapata: Goldfinger Blanka, Kaszás Viktória, Szabó Zita,
Tompos Ábel, Tornynos Lilla 5.N/2

7-8. osztályos kategóriában

1. helyezett a Pénz-Sztár-Gép csapata: Györgyfalvai Ádám, Kistüttösi Ákos,
Pál Máté, Schneider Dávid, Tompos Gábor 7.N
(tanáruk: Rinfel Mónika)

A Pénzokos kupa regionális döntőjén

1. helyezett a Befektetések csapata: Györgyfalvai Ádám, Kistüttösi Ákos,
Schneider Dávid 7.N
2. helyezett a SmartMoney csapata: Kiss Botond Attila 6.N
Pál Máté, Tompos Gábor 7.N
(tanáruk: Rinfel Mónika)

A Siker kulcsa közgazdasági vetélkedőn

3. helyezett csapat: Koroncz Fanni, Tóth Máté, Veres Károly 12.A
(tanáruk: Monok Zoltán)

A PénzSztár hazai és határon túli magyar középiskolák pénzügyi, gazdasági és vállalkozói versenyének

országos elődöntőjén

1. helyezett a Mind arany nevű csapat: Fregán Doroti, Molnár Bence 10.N,
Gergály Anna, Mészáros Péter 11.N
(tanáruk: Rinfel Mónika)

regionális fordulóján

1. helyezett a Mind arany nevű csapat: Fregán Doroti, Molnár Bence 10.N,
Gergály Anna, Mészáros Péter 11.N
(tanáruk: Rinfel Mónika)

megyei fordulóján

1. helyezett a Mind arany nevű csapat: Fregán Doroti, Molnár Bence 10.N,
Gergály Anna, Mészáros Péter 11.N
(tanáruk: Rinfel Mónika)

Összeállította: **Kiss Zsolt**

A képek készítésében közreműködött
a Varga és a Zóka Fotó.

Sportversenyek eredményei

Az atlétika diákolimpia országos döntőjében

VI. korcsoportban
diszkoszvetésben

1. helyezett: Takács Dóra 12.B

súlylökésben

2. helyezett: Takács Dóra 12.B

1500 m síkfutásban

2. helyezett: Ott Benjamin 11.A

800 m síkfutásban

3. helyezett: Ott Benjamin 11.A

V. korcsoportban

100 m-es síkfutásban

1. helyezett: Dienes Mátyás 9.B

200 m-es síkfutásban

2. helyezett: Dienes Mátyás 9.B

svéd váltóban

3. helyezett csapat: Dienes Mátyás 9.B, Ott Benjamin, Zalavári Ábel 11.A,
Kálmán Bálint 12.N

Az amatőr kézilabda diákolimpia országos döntőjében

V-VI. korcsoportban:

6. helyezett csapat: Szabó Kata 9.B/Ny, Kisvarga Barbara, Tóth Szabina
Tifani 9.C/AJTP, Varga Klaudia 9.B, Farkas Eszter 9.N,
Ujhelyi Fanni 10.A, Horváth Petra 10.N, Sopronyi
Anna Eszter 11.A, Főző Lili 11.B, Erdős Anna, Takács
Kitti Ninon 12.A, Csarankó Viktória, Tóth Kira 12.B,
Perjési Anna Katinka 12.C,

10. helyezett csapat: Pintér Szabolcs 9.B/Ny, Kalmár Péter 10.A, Pácsonyi
Péter, Szalai Bence 10.N, Gál Flórián 11.A, Bakos Erik,
Kincses Imre Róbert, Varga Roland 11.C, Seres Gergő
11.N, Koczka Barnabás 12.A, Kovács Ákos 12.B, Rába
László Dominik 12.C, Csiszár Dávid, Farsang Bálint
Mátyás 12.N

(felkészítő tanáruk: Gyimesi Márton)

(segédedzők: Karvalits Levente, Szekér Gábor)

Az amatőr kosárlabda diákolimpia országos döntőjében

8. helyezett csapat: Földvári Ádám, Kalmár Péter, Simon Máté, Tállai
Gergő 10.A, Varga Roland 11.C, Kovács Szilárd,
Seres Gergő 11.N, Lillik Jakab 12.A, Csiszár Dávid,
Földesi Tamás, Farsang Bálint Mátyás, Szekeres
Kornél 12.N

(felkészítő tanáruk: Szekér Gábor)

Ott Benjamin
11.A

Darabos Vince
11.N

Berta Borbála
10.A

A montainbike diákolimpia országos döntőjén

III. korcsoportban

2. helyezett:

Vitkovics Vanda 5.N/2.

IV. korcsoportban

3. helyezett:

Foki Hanna 8.N

A petanque diákolimpia országos döntőjén

VI. korcsoportban

2. helyezett

Berta Borbála 10.A

9. helyezett

Molnár Nóra 10.A

10. helyezett

Varga Noémi 10.A

(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

A sakk diákolimpia országos döntőjében

IV. korcsoportban

12. helyezett:

Pete Zétény Dominik 8.N

V. korcsoportban

9. helyezett:

Györe János 9.N

A tájékozódási futó diákolimpia országos döntőjén

II. korcsoportban

rövid távon

3. helyezett:

Czigány Emma 5.N/1.

III. korcsoport

rövid távon

4. helyezett:

Mézes Botond Csegő 5.N/1.

IV. korcsoportban

rövidtávon

1. helyezett:

Fülöp Álmos Huba 9.N

Fülöp Álmos Huba
9.N

Györe János
9.N

Dienes Márton
9.B

normáltávon
4. helyezett:

Fülöp Álmos Huba 9.N

A tenisz diákolimpia országos döntőjében

V. korcsoportban

5. helyezett csapat:

Molnár Nóra 10.A, Regényi Dorottya Luca 10.B

VI. korcsoportban

4. helyezett csapat:

Rábai Barnabás Árpád 11.A, Balázs Bence Ferenc 12.B
Nagy Márton Tamás 12.N

Az úszó diákolimpia országos döntőjében

100 m hát

1. helyezett:

Szabó Rajmund Zsolt 12.N

A vívó diákolimpia országos döntőjében

férfi tőr kategóriában

a VI. korcsoportban egyéniben

3. helyezett:

Darabos Vince 11.N

a III. korcsoportban csapatban

2. helyezett csapat:

Antal Péter, Bagosi Bendegúz, Kiss Botond Attila 6.N

Területi versenyek

A kosárlabda diákolimpia országos elődöntőjén

V-VI. korcsoportban

2. helyezett csapat:

Faragó Ábel 9.A, Farkas Attila, Simon Máté, Földvári
Ádám 10.A, Varga Roland, Németh Ákos 10.B, Békési
Péter 10.N, Varga Roland 11.C, Novák Marcell 11.N,
Polgár Attila 12.A, Csiszár Dávid, Földesi Tamás 12.N
(felkészítő tanárunk: Szekér Gábor)

Vítkovics Vanda
5.N/2.

Molnár Nóra 10.A,
Regényi Dorottya Luca 10.B

A kosárlabda diákolimpia területi döntőjében

III. korcsoportban

2. helyezett csapat:

Horváth Bálint, Kustán András, Mészáros Ágoston, Németh Ármin, Németh Dávid András, Szelestey Marcell, Takács Bálint, Zalavári Huba 5.N, Németh Gellért, Pers Benjamin 6.N, Schneider Dávid 7.N
(felkészítő tanáruk: Horváth-Tóth Ildikó)

A B33 kosárlabda diákolimpia regionális döntőjében

IV. korcsoportban

5. helyezett csapat:

Török Kata 6.N, Deák Eszter Nóra, Török Dorka, Rösler Heléna Regina 8.N
(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

A röplabda diákolimpia területi döntőjében

IV. korcsoportban

4. helyezett csapat:

Horváth Zsóka 6.N, Erdélyi Hanga Milla 7.N, Bajnóczi Sára, Deák Eszter Nóra, Foki Hanna, Nagy Janka, Nérel Larissza Anna, Rösler Heléna Regina, Szabó Vanda Regina, Török Dorka, Trombitás Blanka 8.N, Kósa Kata Patrícia 9.N
(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

A petanque diákolimpia területi döntőjében

VI. korcsoportban

2. helyezett:

Molnár Nóra 10.A

3. helyezett:

Berta Borbála 10.A

4. helyezett:

Varga Noémi 10.A

(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

**Kiss Botond Attila, Bagosi Bendegúz,
Antal Péter 6.N**

Megyei versenyek

Az atlétika diákolimpia megyei döntőjében

VI. korcsoportban
diszkoszvetésben

1. helyezett: Takács Dóra 12.B

1. helyezett: Tóth Kristóf 10.A

súlylökésben

2. helyezett: Takács Dóra 12.B

2. helyezett: Tóth Kristóf 10.A

100 m síkfutásban

3. helyezett: Molnár Nóra 10.A

200 m síkfutásban

2. helyezett: Molnár Nóra 10.A

400 m-es síkfutásban

1. helyezett: Hegyi Benedek Tamás 10.A

3000 m-es síkfutásban

2. helyezett: Hegyi Benedek Tamás 10.A

V. korcsoportban

100 m-es síkfutásban

1. helyezett: Dienes Mátyás 9.B

200 m-es síkfutásban

1. helyezett: Dienes Mátyás 9.B

200 m síkfutásban

2. helyezett: Laposa Hédi 9.N

400 m síkfutásban

3. helyezett: Varga Levente 10.A

IV. korcsoportban

1500 m síkfutásban

3. helyezett: Fülöp Álmos Huba 9.N

200 m-es síkfutásban

2. helyezett: Laposa Hédi 9.N

Kézilabdás leánycsapatunk

Az kosárlabda diákolimpia megyei döntőjében

III. korcsoportban

2. helyezett csapat:

Horváth Bálint, Kovács Máté, Kustán András
Mészáros Ágoston, Németh Ármin, Németh Dávid
András, Németh Gellért, Nauratyill Balázs, Takács
Bálint, Szelestey Márton, Zalavári Huba 5.N, Pers
Benjamin, Gellén Kevin, Altinger Krisztofer 6.N,
Schneider Dávid 7.N

(felkészítő tanáruk: Horváth-Tóth Ildikó)

3. helyezett csapat:

Mészáros Ágota, Tornyos Lilla 5.N, Bedics-Németh
Anna, Czett Mária, Farkas Gréta, Kocsmáros Emese,
Pigler Szofi Anna, Salamon Jázmin, Simon Szófia,
Szilágyi Dalma, Török Kata 6.N, Hoffmann Liliána 7.N

(felkészítő tanáruk: Horváth-Tóth Ildikó)

Az amatőr kosárlabda diákolimpia megyei döntőjében

VI. korcsoportban

3. helyezett csapat:

Török Dorka 8.N, Csarankó Dorottya 9.A/Ny, Tóth
Kinga 9.B/Ny, , Ujhelyi Fanni 10.A, Sefner Rebeka
Zsófia 10.N, Varga Tünde Dorka 11.N, Csarankó
Viktória, Ferenczy Kata, Horváth Zsófia, Lang
Veronika, Tóth Kira 12.B, Vincze Virág 12.N

(felkészítő tanáruk: Horváth-Tóth Ildikó)

Kézilabdás fiúcsapatunk

2. helyezett csapat: Farkas Attila, Földvári Ádám, Simon Máté 10.A,
Németh Ákos, Varga Roland 10.B, Békési Péter 10.N,
Novák Marcell, Kovács Szilárd, Varga Vencel 11.N,
Varga Roland 11.C, Polgár Attila 12.A, Csiszár Dávid,
Földesi Tamás 12.N
(felkészítő tanárunk: Szekér Gábor)

A B33 kosárlabda diákolimpia megyei döntőjében

IV. korcsoportban (lány)

2. helyezett csapat: Török Kata 6.N, Deák Eszter Nóra, Török Dorka,
Rösler Heléna Regina 8.N
(felkészítő tanárunk: Karvalits Levente)

V–VI. korcsoportban (fiú)

2. helyezett csapat: Farkas Attila 10.A, Varga Roland 10.B, Novák Marcell
11.N, Csiszár Dávid 12.N
(felkészítő tanárunk: Szekér Gábor)

A röplabda diákolimpia megyei döntőjén

IV. korcsoportban

1. helyezett csapat: Horváth Zsóka 6.N, Erdélyi Hanga Milla 7.N, Bajnóczy
Sára, Deák Eszter Nóra, Foki Hanna, Nagy Janka,
Nérel Larissza Anna, Rösler Heléna Regina, Szabó
Vanda Regina, Török Dorka, Trombitás Blanka 8.N
Kósa Kata Patrícia 9.N
(felkészítő tanárunk: Karvalits Levente)

Kosárlabdás fiúcsapatunk

VI. korcsoportban
1. helyezett csapat:

Horváth Alíz 10.A, Major Fanni Napsugár, Rosta Maya 10.N, Erdős Anna 12.A, Nemes Laura, Sárosi Norberta Vanessza, Tóth Kíra, Vaspöri Dóra 12.B
(felkészítő tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

Az amatőr röplabda diákolimpia megyei döntőjében

VI. korcsoportban
2. helyezett csapat:

Hársfa Lídia Virág, Horváth Alíz 10.A, Major Fanni Napsugár, Rosta Maya 10.N, Erdős Anna 12.A, Nemes Laura, Sárosi Norberta Vanessza, Tóth Kíra, Vaspöri Dóra 12.B
(felkészítő tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

A mezei futás diákolimpia megyei döntőjében

IV. korcsoportban
1. helyezett:

Fülöp Álmos Huba 9.N

Svédváltó

A sakk diákolimpia megyei döntőjében

IV. korcsoportban

1. helyezett csapat: Györgyfalvai Ádám, Horváth Csongor, Tiboly Benedek
7.N, Fébert Tamás, Pete Zétény Dominik 8.N

V–VI. korcsoportban

3. helyezett csapat: Györgyfalvai Fanni, Györe János 9.N, Cseke Tibor
10.A, Bali Ádám 11.A

A tájékozdási futó diákolimpia megyei döntőjén

IV. korcsoportban

1. helyezett: Fülöp Álmos Huba 9.N

Az úszó diákolimpia megyei döntőjében

IV. korcsoportban

100 m gyors

1. helyezett: Lukács Dorka 9.B/Ny (B kategóriában)

100 m mell

1. helyezett: Horváth Iván 7.N

V-VI. korcsoportban

100 m hát

1. helyezett: Szabó Rajmund Zsolt 12.N

1. helyezett: Weinhoffer Péter Tibor 9.B (B kategóriában)

2. helyezett: Gergye Ákos 9.B/Ny

100 m gyors

1. helyezett: Szabó Rajmund Zsolt 12.N

2. helyezett: Gergye Ákos 9.B/Ny

1. helyezett: Polgár Attila László 12.A (B kategóriában)

Összeállította: **Kiss Zsolt**

A tantestület névjegyzéke a 2017/2018-os tanévben

Sorszám	A tanár neve, beosztása	Szaktárgyai	Szolgálati év összesen	ennél az in- tézménynél
1.	Horváth Attila igazgató	mat.–fiz.–számítástechnika	37	37
2.	Kollaricsné Soós Erika igazgatóhelyettes	magyar–történelem	34	29
3.	Kiss Zsolt igazgatóhelyettes	mat.–fiz.–számítástechnika	29	29
4.	Adroviczné Tüske Ágnes angol nyelvi munkaköz. vez.	angol	14	14
5.	Bajnóczy Zoltán	magyar–angol	12	12
6.	Benke Barbara 10.N osztályfőnöke	matematika–fizika	24	7
7.	Dr. Beckné Sallay Anikó 11.N osztályfőnöke osztályfőnöki munkaköz. vez.	történelem–orosz	31	8
8.	Bella-Kálmán Eszter jelenleg gyesen	testnevelés	13	7
9.	Bertók Éva	magyar–latin–német	27	27
10.	Beviz Zsófia 9.A/Ny osztályfőnöke német nyelvi munkaköz. vez.	német	15	11
11.	Dr. Bóbics Lilla 10.A osztályfőnöke	fizika–kémia	14	4
12.	Bokányi Tiborné könyvtáros	matematika–könyvtár	25	15
13.	Dienes Gyula	rajz	23	8
14.	Egyedné Krizmanics Ildikó 10.B osztályfőnöke	biológia–kémia	37	32
15.	Gángó-Czinder Enikő	testnevelés	5	5
16.	Geiszler Ágnes	magyar–angol	37	5
17.	Gombás Szilvia 8.N osztályfőnöke	magyar–francia	27	27
18.	Gyimesi Márton 12.B osztályfőnöke	történelem	15	14
19.	Gyutainé Kiss Gabriella 5.N/1. osztályfőnöke	ének–zene	29	9

20.	Hajduné Szabó Ágnes 9.C/AJTP osztályfőnöke humán munkaköz. vez.	magyar–latin–társadalom és állampolgári ismeretek	33	33
21.	Halász Mária	orosz–angol	37	33
22.	Horváth-Tóth Ildikó	testnevelés	3	3
23.	Hóbár Hajnalka jelenleg gyesen	angol–német	14	11
24.	Ipcsics Csilla	informatika–mat.–fiz.	30	10
25.	József Attila 11.A osztályfőnöke	angol–német	17	5
26.	Juhász Ildikó 11.B osztályfőnök	magyar–könyvtár	35	16
27.	Juhász Tibor	mat.–fiz.–informatika, csillagás	37	33
28.	Karáth Anita	magyar	14	14
29.	Karvalits Levente testnevelés–média munkaköz. vez.	testnevelés–művelődésszervező	26	21
30.	Knausz-Tuboly Tímea	angol–olasz	15	5
31.	Kocsisné Németh Erika fizetésnélküli szabadságon	angol–történelem–orosz	30	15
32.	Kovács Tibor 9.A osztályfőnöke	matematika–fizika	24	12
33.	Kulcsárné Jordán Ildikó 7.N osztályfőnöke	matematika–fizika	25	4
34.	Lőrincz István	német–orosz	36	28
35.	Marosiné Kohut Gyöngyi Julianna	magyar–német	40	40
36.	Mészáros Richárd fizetésnélküli szabadságon	testnevelés	10	4
37.	Molnár-Csík Enikő jelenleg gyesen	angol	15	14
38.	Monok Zoltán történelem munkaköz. vez.	történelem–angol	27	25
39.	Németh László nyugdíjas	mat.–fiz.–ábr. geometria	43	43
40.	Németh Szilvia	angol–német	10	10
41.	Novákné Bosits Csilla 11.C osztályfőnöke	matematika–testnevelés	27	5
42.	Oláhné Szigyártó Mária 12.N osztályfőnöke	orosz–földrajz–angol	38	31
43.	Palkovics Róbert	angol–német	17	1
44.	Pálovicsné Tusnády Katalin 12.A osztályfőnöke mat.–inform. munkaköz. vez.	mat.–fiz.–számítástechnika	32	29
45.	Pálovics Róbert fiz. munkaköz. vez.	matematika–fizika	32	32
46.	Péteri Szabolcs	matematika–fizika	21	9

47. Pethő Attila AJTP programfelelős 12.C osztályfőnöke	matematika–fizika	29	28
48. Pethőné Choma Anita	angol–német	27	1
49. Rinfel Mónika 5.N/2. osztályfőnöke	magyar–német	22	22
50. Stárics Roland 8.N osztályfőnöke	földrajz–történelem	7	6
51. Szabics Ágnes Mária	angol–német	17	1
52. Szekér Gábor 6.N osztályfőnöke	testnevelés–matematika	25	25
53. Szőke Károly 9.B/Ny osztályfőnöke	biológia–kémia	15	15
54. Szűcsné Jóna Ágota	magyar–német	36	36
55. Tölgyesné Kovács Katalin reál munkaköz. vez.	biológia–kémia	38	38

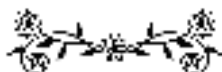
Óraadóink

Lőrinczné Mika Judit

Kustányné Szakmeiszter Katalin, Ónodi Fanni

Hittanár: Kis Kornél András ofm.

Az iskola pszichológusa: dr. Harkány Éva , Sipos Mária

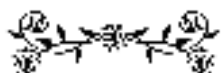

Köszöntjük azokat a tanárainkat, akik folyamatosan, hosszú idő óta végzik oktató–nevelő munkájukat:

40 év szolgálat: Marosiné Kohut Gyöngyi Julianna

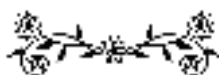
30 év szolgálat: Ipsics Csilla

25 év szolgálat: Bokányi Tiborné, Kulcsárné Jordán Ildikó, Szekér Gábor

A gimnázium társadalmi testületeinek vezetői

Az intézményi tanács elnöke:	Dr. Kocsis Gyula
tagjai:	Böjte Sándor Zsolt Ludányi Zsolt Darabos Géza Gyuk Zsolt Tóth János Kiss Zsolt Marosiné Kohut Gyöngyi Julianna Tölgyesné Kovács Katalin
Az iskolaszék elnöke:	Dr. Kocsis Gyula
elnökhelyettese:	Dr. Vajda István
tagjai:	Bodrogi Klaudia Erdélyi Dorisz Halmi László Horváth Attila Kiss Gábor Marosiné Kohut Gyöngyi Julianna Rácz Sándor Baksa Natália 9.B Gyenesé Lili 9.B Varga Vencel 11.N
A szülői munkaközösség elnöke:	Erdélyi Dorisz
A diákönkormányzat elnöke:	Varga Vencel 11.N
alelnökei:	Baksa Natália 9.B Gyenesé Lili 9.B Szládovics Fanni Vanessza 9.B Molnár Luca Zsuzsanna 9.N

Iskolánk ügyviteli és technikai dolgozói

<i>Név</i>	<i>Munkakör</i>	<i>Évek száma</i>	
		<i>össz.</i>	<i>itt</i>
1. Beczőkné Molnár Ildikó	iskolaittkár	21	21
2. Takács Tünde	iskolaittkár	4	3
3. Simon Endre	rendszergazda	19	19
4. Biró Brigitta	laboráns	17	1
5. Erdei-Kiss Réka	laboráns	2	2
6. Horváth Tiborné	laboráns (részmunkaidős)	31	19

A tanulók névjegyzéke

5.N/1. osztály

Osztályfőnök: Gyutainé Kiss Gabriella

Pótosztályfőnök: Gángó-Czinder Enikő

Czigány Emma
Czigány Mátyás
Devecz Ádám
Gellén Kevin Bálint
Kiss Balázs Viktor
Komáromy Mátyás
Kovács Anikó
Kovács Máté
Kustán Alexandra
Kustán András
Lázár Emma
Lázár Hanna

Mayer Zsuppányi Csenge
Mészáros Ágoston
Mézés Botond Csegő
Németh Ármin
Péntek-Takács Laura
Rösler Fausztina Mária
Salamon Sára
Simon Bátor
Szeglet Gergő András
Szekér Áron
Szelestey Márton

5.N/2. osztály

Osztályfőnök: Rinfel Mónika

Pótosztályfőnök: Németh Szilvia

Bednárík Botond
Goldfinger Blanka
Horváth Bálint
Kaszás Viktória
Király Dalma
Kósa Sára
Magna Glória
Mészáros Ágota
Németh Dávid András
Oszlányi Dávid
Sebestyén Boldizsár
Szabó Zita

Takács Bálint
Tiboly Boldizsár
Tompos Ábel
Toplak Ágnes
Tornyos Lilla
Tóth Bertold
Tőke Luca
Végh Roland
Vitkovics Vanda
Zalavári Huba

6.N osztály

Osztályfőnök: Szekér Gábor

Pótosztályfőnök: Gyimesi Márton

Altinger Krisztofer

Antal Péter

Bagosi Bendegúz

Bedics-Németh Anna

Czendrei Blanka Daniella

Czett Mária

Farkas Gréta

Fébert Zita

Horváth Eszter

Horváth Zsóka

Keresztes Gergő Bendegúz

Kiss Botond Attila

Korcsmáros Emese

Molnár Amina

Molnár Sára

Nagy Eszter

Nagy Zoltán Dávid

Nauratyill Balázs

Németh Gellért

Panulin Ádám

Peresztegi Hanna

Pers Benjámín

Pigler Szofi Anna

Rózsa Rebeka

Salamon Jázmin Ramóna

Simon Szófia

Simon Virág Boróka

Soós Emília

Szeglet Bálint Péter

Szilágyi Dalma

Tóth Lévi

Török Kata

Tuboly Zsófia

Varga-Sós Emma

Vaski Botond

Vizsy Fanni Zsóka

7.N osztály**Osztályfőnök: Kulcsárné Jordán Ildikó***Pótosztályfőnök: Kollaricsné Soós Erika*

Bagonyai Botond Mátyás
Balázs Zalán
Banitz Rajmund
Bogár Gergő István
Borbély Balázs
Bujtor Zoltán
Csordás Dániel Ernő
Erdélyi Hanga Milla
Györgyfalvai Ádám
Háry Barnabás
Hoffmann Liliána
Horváth Alexandra

Horváth Csongor
Horváth Iván
Horváth Jázmin
Kistüttösi Ákos
Kovács Sára
Kováts Dorottya
Pajor Máté
Pál Máté
Papp Csongor
Salamon Dávid
Salamon Péter Huba
Schein Kata Szilvia

Schneider Dávid
Soós Dávid Olivér
Szakonyi Franciska
Tiboly Benedek
Tompos Gábor
Tőke Fruzsina
Török Anna Zsófia
Turopoli Tibor
Varga Babett Panna
Varga Bálint
Vizy Benedek
Zarándok Zília Napsugár

8.N osztály**Osztályfőnök: Gombás Szilvia**

Bajnóczi Sára

Bakonyi Dóra

Boda Benedek János

Bubics Gergely Dániel

Cseh Rebeka

Deák Eszter Nóra

Fébert Tamás

Foki Hanna

Gyutai Csanád Keve

Haszilló Sára

Hoffmann Annamária

Huynh-Tran Da Huong

Jandó Flóra

Kisunyomi Patrik Zsombor

Munkácsi Lili

Nagy Janka

Nérel Larissza Anna

Novák Márton

Péntek Ciprián

Pete Zétény Dominik

Polgár Bendegúz János

Puskás Attila

Rösler Heléna Regina

Salamon Tamás Koppány

Serman Benedek

Simon Dániel

Szabó Vanda Regina

Szalay Réka

Szelestey Szilárd

Tóth Dorina Patrícia

Török Dorka

Trombitás Blanka

Végh Valentin

Vissi András

Wagner Dominik

9.A/Ny osztály

Emelt szintű matematika

Osztályfőnök: Beviz Zsófia

Andrékó Sári
Bakon Bence
Balogh Boglárka
Besenyei Lili
Czotter Benedek
Csarankó Dorottya
Dobos Alexandra
Domján Dorina
Gombos Zsófia

Kapás Ádám
Kócza Pálma
Kókai Ábel
Kovács Dóra
Krizbai Zsolt
Kulcsár Kitti
Maurer Anna
Megyeri Sára Borbála
Melczer Olivér

Molnár Julianna
Nemes Péter Alex
Nemeskürti László
Pigler Milán Péter
Schulcz Gábor
Soós Fanni
Szabó Benedek
Szabó Dominik
Tóth Zsombor Vince

9.B/Ny osztály**Osztályfőnök: Szőke Károly***Emelt szintű angol–német*

Balaskó Boróka
Batka Bence Olivér
Beczők János Márk
Bencze Anna
Bolla Balázs
Csergő Júlia
Csiszár Lili
Fodor Bálint
Forintos Fruzsina
Gergye Ákos
Györök Andor Attila

Hegedüs Viktor Marcell
Henics Réka Rebeka
Horváth Kíra Csenge
Kajos Blanka
Király Robina Anita
Lukács Dorka
Matolcsi Kíra
Maurer Nóra
Moser Mimi Louise
Nagy Adrienn
Nagy Blanka Zoé

Oroszlán Milán
Ozsváth Imre Mózes
Peresztegi Hanna Léna
Pintér Szabolcs
Sipos Hanna
Szabó Fanni
Szabó Kata
Tóth Kinga
Török Sára Júlia
Vidovics Ivett
Vizlendvai Dorka Lina
Weiland Írisz

9.C/AJTP osztály

Osztályfőnök: Hajduné Szabó Ágnes

Arany János Tehetségdöntő Program

Horváth Tünde
Keszey Tímea Ilona
Kiss Emese Katalin
Kisvarga Barbara
Kovács Dominik Krisztián
Nemes Tímea Lenke

Pencsov Roland
Salamon Annamária
Simon Klaudia Barbara
Tóth Szabina Tifani
Varga Miklós
Vaspöri Zsófia
Vörös József Patrik

9.A osztály

Emelt szintű matematika

Osztályfőnök: Kovács Tibor

Abóczki Richárd Noel
Amamou Martin
Antal Virág Anna
Baki Bence István
Bárczai Krisztofer Márk
Belső Mátyás
Boncz Dávid
Bóbiics Barnabás László
Bödő Lajos
Csizmadia Máté Zalán
Csizy Gergő
Dézsi Bence Dániel

Faragó Ábel Kristóf
Gál András
Gombocz Péter
Gömbös Imola
Gutai Frank Mór
Hodosi Rozi
Horváth Ádám
Horváth Tamás
Jandó Dániel
Józsa Angéla
Keszte Márton
Király Lénárd

Kovács Bence Kálmán
Kristó Dalma Zsófia
Molnár Apollónia Kármén
Nagy Bálint Attila
Nagy Bálint Zoltán
Nátrán Péter
Pálfi Patricia
Pintér Jázmin
Rosta Benjamin
Sepsi Csombor Márton
Szabó Patrícia Jázmin
Vígh Réka Mária

9.B osztály*Emelt szintű angol–német***Osztályfőnök: Karvalits Levente**

Babai Márk Máté

Baksa Natália

Cséber Fanni

Dancs Márton

Dén Delila

Dienes Mátyás

Egyed Virág

Erdei Fanni

Gasparics Angelika Anna

Gyenes Lili

Horváth Huba Bence

Jóna Rozina

Kovács Mihály

Léránt Kata

Mayer Ádám

Mile Flóra

Molnár Örs Levente

Oláh Zsombor

Paál Ábel Benjámin

Peterdi Regina

Pruner Lea Emília

Rövid Boglárka Beatrix

Simon Franciska

Szalay Sára

Szládovics Fanni Vanessza

Takács Dóra

Temlén Máté

Tóth Bence

Török Anna

Varga Klaudia

Vörös Vivien

Weinhoffer Péter Tibor

9.N osztály**Osztályfőnök: Stárics Roland***Pótosztályfőnök: Novákné Bosits Csilla*

Bábel Ádám
Bertók Dániel
Darabos Lili
Farkas Eszter
Fekete Levente Máté
Ferenczi Sebestyén
Fülöp Álmos Huba
Gárdos Borbála Bernadett
Goldfinger Adél
Györe János
Györgyfalvai Fanni
Harmath Enikő Eszter

Hoffmann Ádám
Horváth Hanna
Koltai Luca
Kósa Gergely
Kósa Gergely
Kósa Kata Patrícia
Kustán Petra
Laposza Hédi
Mészáros Sára
Molnár Fanni
Molnár Luca Zsuzsanna
Németh Imola

Németh Kinga Judit
Pintér Kristóf
Porpáczy Bendegúz
Rózsa Veronika
Schneider Anna
Sümegei Géza
Sziládi Noémi
Tompos Anna
Toplak Boglárka
Tóth Panna
Vitkovics Patrik
Wohner Benedek

10.A osztály

Nyelvi előkészítő osztály

Osztályfőnök: dr. Bóbits Lilla

Adorján Donát

Babolicsay Barbara

Berta Borbála

Cseke Tibor

Farkas Attila

Fekete Sámuel

Földvári Ádám

Hársfa Lídia Virág

Hegy Benedek Tamás

Hoffmann Gréta

Horváth Alíz

Iványi Nikolett

Jakabfi Bence

Kalmár Péter

Klinger Csaba Dávid

Kocsmár Martin

Kósa Panna

Kulcsár Kata Lilla

Lukács Máté

Markó István

Marton Laura

Molnár Nóra

Nagy Martin

Simon Botond

Simon Máté Péter

Szabó Péter

Száz Dániel

Takács Ticián

Tállai Gergő

Tóth Kristóf

Ujhelyi Fanni

Varga Levente

Varga Noémi

10.B osztály

Nyelvi előkészítő osztály

Osztályfőnök: Egyedné Krizmanics Ildikó

Pótosztályfőnök: Pethőné Choma Anita

Aczél Annamária

Ács Barnabás

Andor Richárd

Beczők Dóra

Berki Veronika Anna

Bölec Lucza

Dormán Ákos

Gombos Luca

Harró Kornél

Hecker Kíra

Hegedüs Olivér Márk

Horváth Bence

Horváth Csaba Bence

Horváth Dalma

Horváth Zsófia

Józsa Nikolett

Kovács Ákos

Kowald Anna

Megyer Júlia Anna

Nagy Henrietta

Németh Ákos

Németh Márk

Regényi Dorottya Luca

Sabján Fanni

Schmaltzl Laura

Somogyi Eszter

Szelényi Anna

Szigeti Brigitta

Takács Ádám József

Tanner Rebekka Rita

Varga Dániel

Varga Réka

Varga Roland

Varju Csenge

10.N osztály**Osztályfőnök: Benke Barbara***Pótosztályfőnök: Tölgyesné Kovács Katalin*

Bálint Barnabás

Békési Péter

Bodrogi Bianka

Czett Mátyás

Csordás Marina Rovéna

Dormán Gergő

Fregán Doroti

Gellén Virág Veronika

Gergály Renáta

Hadnagy Helga Gréta

Holányi Zsófia

Horváth Krisztián Márk

Horváth Petra

Iván Hanna

Kollarics Rebeka

Major Fanni Napsugár

Molnár Bence

Nagy Kristóf Mátyás

Németh Valér István

Pácsonyi Péter

Peterka Flóra Anna

Rosta Maya

Rózsa Sára Anna

Rudolf Benedek Csaba

Schmidt Marcell

Sefner Rebeka Zsófia

Szabó Gergő

Szalai Bence

Szekér Sára

Tóth Boglárka

Veres Kristóf

Zumbók Benedek

11.A osztály*Emelt szintű matematika***Osztályfőnök: József Attila***Pótosztályfőnök: Péteri Szabolcs*

Bakon Csaba
Bali Ádám
Belső Bence
Bérczesi Nóra
Berta Örs
Büki Noel
Császár Kornél
Cseke Adél
Csontos Hanna
Fodor Márton
Gál Flórián
Gergály Dorisz

Havlik Miklós
Horváth Balázs
Horváth Tamás
Hovorka Zsófia
Kálóczi Kornél Zoltán
Landor Liliána
Mánfai Marcell
Nagy Barnabás
Nagy Sára
Nyári Marcell József
Ott Benjamin
Pozvai Bálint

Rábai Barnabás Árpád
Sándor Nóra Virág
Sebők Csanád
Sopronyi Anna Eszter
Szalay Gergő
Tirpák Péter Barnabás
Tornyos Karolina
Turós Ákos Zoltán
Varga Bence Benedek
Zalavári Ábel

11.B osztály
Emelt szintű angol–német
Osztályfőnök: Juhász Ildikó
Pótosztályfőnök: Monok Zoltán

Balázs Regina
 Baldauf Lenke
 Bános Gergő
 Bogdán Rebeka
 Büki Fanni
 Czirók Benita
 Csapó Krisztina
 Csordás Andrea
 Fazakas Krisztina Noémi
 Fejér Ákos
 Főző Lili
 Hadnagy Petra Gitta

Horváth Bálint
 Horváth Lili
 Kintli Emese
 Kovács Adél
 Kristó Anna Boróka
 László János
 László Marcell
 Melles Klaudia
 Moser Lili Marleen
 Németh Evelin
 Németh Krisztina
 Németh Zsófia Boglárka

Óri Viktória
 Peresztegi Míra Zsófia
 Püski Dorina
 Rác Eszter Veronika
 Schandl Yvette Mária
 Somogyi Veronika
 Szabó Fruzsina
 Szabó Márk Kálmán
 Tóth Ákos
 Vernarelli Francesca
 Vugrinecz Réka
 Wappler Franciska

11.C osztály**Osztályfőnök: Novákné Bosits Csilla***Arany János Tehetséggondozó Program Pótosztályfőnök: Stárics Roland*

Arat Selina

Nagy Attila

Varga Roland

Bakos Erik

Nagy Boglárka Margit

Varga Virág

Bokodi László

Nagy Noémi

Csendes Alexandra

Nédó Vanessza

Kelemen Erik

Pete Gréta

Kincses Imre Róbert

Szalay Vivien

Monori Melitta

Szeles Ádám László

11.N osztály**Osztályfőnök: dr. Beckné Sallay Anikó***Pótosztályfőnök: Egyedné Krizmanics Ildikó*

Boronyák Nóra

Darabos Vince

Farkas Márton

Gergály Anna

Henics Blanka Regina

Horváth Bálint Attila

Horváth Fanni Nikolett

Horváth Martin

Kiss Kira

Kocsis Kíra Mirjam

Kovács Szilárd

Langer Ákos

Mészáros Péter

Molnár Dániel László

Nagy Tamás Levente

Nagy Vivien

Nérel Leonarda

Novák Marcell

Pesti Szabolcs

Seres Gergő

Somogyi Laura

Soós Áron Roland

Spilák Lili Edit

Takács Enikő

Takács Liza

Tóth Zoltán János

Trombitás Péter

Varga Tünde Dorka

Varga Vencel

Vas Ákos Domonkos

Vigh Dorottya Zsanett

Zimborás Márk

12.A osztály

Emelt szintű matematika

Osztályfőnök: Pálovicsné Tusnády Katalin

Pótosztályfőnök: Pálovics Róbert

Bicsák Réka

Bolla Barbara

Bödöcs Richárd

Czémán Bálint

Czémán Dávid

Czipa Borbála

Epelley Bálint

Erdős Anna

Flander Ádám

Halász Gergely Elemér

Horváth Kristóf

Hujber Sándor

Jandó Ákos

Joós Petra

Karakai Máté

Koczka Barnabás

Koronczi Fanni

Landor Viktor

Léber Lilien

Lillik Jakab

Macher Dávid

Polgár Attila László

Rezneki Ábrahám

Sipos Ádám

Stancsics Máté

Sulok Zsófia Hajnalka

Szabó Enikő

Szilágyi Györk Máté

Takács Kitti Ninon

Tóth Máté

Turi Péter Tamás

Varga Krisztián

Veres Károly

Zsirai Réka

12.B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Gyimesi Márton

Pótosztályfőnök: József Attila

Áfra Melinda

Balázs Bence Ferenc

Balázs Laura

Bedő Donát

Berke Martin

Böröcz Lóránt

Czotter István

Csabai Anna Androméda

Csarankó Viktória

Elekes Péter

Farkas Vivien

Farsang Regina

Ferenczy Kata

Fersztl Barnabás László

Gyarmati Anna

Hollós Boglárka

Horváth Jázmin Réka

Horváth Zsófia

Iberpaker Eszter

Jugovits Réka

Koiss Dóra Viktória

Kovács Ákos

Lang Veronika

Mészáros Csaba Máté

Mezőfi Alexandra

Nagy Vilmos Henrik

Nemes Laura

Németh Noémi Vivien

Peti Panna

Sárosi Norberta Vanessza

Stomfai Anna Borbála

Takács Dóra

Tóth Kíra

Vaspöri Dóra

Vernarelli Laura

Vincze Virág

12.C osztály**Osztályfőnök: Pethó Attila***Arany János Tehetséggondozó Program Pótosztályfőnök: Geizler Ágnes*

Báger Boglárka
Czinege Ádám
Cserép Vivien
Fábián Bernadett
Hosszú Viktória
Hujber Péter

Kulcsár Klaudia
Lakatos Szilárd
Lapat Krisztián
Lendvai Petra
Nagy Eszter
Nemes Tamás László
Perjési Anna Katinka

Pintér Nikolett Ágnes
Putz Fanni
Rába László Dominik
Szabó Dévid
Szloszjár Dávid
Trömböczki Julianna Sára

12.N osztály

Osztályfőnök: Oláhné Szigyártó Mária

Pótosztályfőnök: Szűcsné Jóna Ágota

Benke Bianka
 Csiszár Barnabás
 Csiszár Dávid
 Dávid Dorián
 Farsang Bálint Mátyás
 Földesi Tamás József
 Gergály Szabolcs
 Gyöngyösi Márton Zsolt
 Hencsei Bence
 Holányi Ákos
 Jakab Dávid

Kálmán Bálint
 Kiss Márk Zsolt
 Koczka Zsóka Mária
 Kondákor Márk
 Kondor Borbála
Kovács Kristóf
Kovács Petra
 Mózsa Ábel
 Nagy Laura Anita
 Nagy Márton Tamás
 Németh Ciprián
 Németh Csaba Valentin

Rákóczi Anna
 Schrettner Anna
 Szabó Bence
 Szabó Rajmund Zsolt
Szakonyi Anna
 Szekér Bonita
 Szekeres Kornél
 Szili Dóra
 Tóth Gabriella
 Varga Dóra
 Vince Virág

A 2018/2019. tanévre felvett nyolcévfolyamos gimnáziumi tanulóink

5.N osztály	Osztályfőnök: Pethőné Choma Anita	
Bajzik Bálint	Kelemen Emma Sára	Sárecz Bence
Balázsi Fruzsina	Keresztes Janka	Sebestyén Ágoston
Balogh András	Kustán Dalma Regina	Stancsics Panna
Balogh Eszter Hanna	Maurer Lili Sára	Szabó Bálint
Balogh Lili	Moór Sámuel	Szabó Bence
Bella Sára	Nagy Zalán Balázs	Szabó Tamara Berta
Csatlós Gellért	Németh Vilmos	Szabó Zsóka
Csontos Sámuel	Nika Balázs	Szilágyi Bulcsú
Darabos Emma	Pál-Horváth Anna Edit	Tóth Enikő Szilvia
Domján Dávid Patrik	Palkovics Márton	Tóth Zsigmond
Hegy Boglárka	Panulin Roland	Wolf Erik
Iván Vanda Fruzsina	Páternoszter Tamás	Zarándok Levente
	Rávai Zoárd Mihály	

Az Arany János Tehetséggondozó Programba felvett tanulóink

9.C/AJTP osztály	Osztályfőnök: Pethő Attila
<i>Arany János Tehetséggondozó Program</i>	
Babai Balázs	Monori Leonetta
Bogdán Szilárd	Nyisztor Izabella
Huzián Martin	Orsós Cintia Barbara
Kalányos László Olivér	Pajor Emese
Kelemen Sára	Schmél Kinga Magdolna
Kiss Bence	Varga Alexandra
Matyi Dorina	

A nyelvi előkészítő évfolyamra felvett tanulóink

9.A/Ny osztály

Osztályfőnök: Palkovics Róbert

Emelt szintű matematika

Antal Sára Teréz	Lukács Róbert	Rosta Bence
Csanádi Regina Sára	Magna Zsuzsa	Sárffy Benedek
Dankó Orsolya	Molnár Gergely	Simon Dániel
Gecseg Bence	Nádasdy-Horváth Hunor	Simon Medárd
Hári Anna	Nagy Flóra	Szekeres Júlia
Hegyi Domonkos Dénes	Oláh Zsófia Boglárka	Szép Gerő
Hochschorner Virág	Paczona Patrik	Szilágyi Édua
Horváth Péter	Paksa Barnabás	Szili Napsugár
Hosszú Noel Zsolt	Papp Máté	Vidák-Bécs Máté
Jugovits Petra	Pető Vilmos Balázs	Vizsy Lilla Veronika
Kercza Róbert	Pusztai Lóránt	Wrana Gergő
László Levente	Rakos Gergő	

9.B/Ny osztály

Osztályfőnök: Knausz-Tuboly Tímea

Emelt szintű angol–német

Al-Yari Nóra	Kiss Csenge	Pörtl Noémi
Bangó Julietta Alina	Kovács Anna Mária	Sebestyén Tamara
Boncz Eszter	Kovács Botond	Simon Anna Sára
Czirkl Anna	Kovács Zsófia	Simon Márk
Csiszár Soma Levente	Lemle Eszter Virág	Somogyi Dorka Vadvirág
Csóbor Nikolett	Lillik Mátyás	Szabó Péter
Farkas Rebeka	Lukács Lili	Székesi Péter
Gergye Milán	Molnár Lídia	Szentpétery Eszter Kata
Gyurácz Panna	Nagy Dorka	Szigetvári Sára Anna
Hercsel Máté	Németh János Albert	Tar Marcell
Karamán Eszter	Pálffy Petra	Varga Emese Emma
Kaszás Szonja	Palkovics Nóra	

Grafika: Henics Blanka Regina 11.N

ADATOK ÉS SZÁMOK BŰVÖLETÉBEN

„Futó pillantást vetvén az elsőnek nevezett táblázatra, szemembe ötlött egy koordináta-rendszer; és ettől teljesen megpuhultam, bár annyira primitív még most sem vagyok, hogy azt gondoljam: én, az origó.”

(Esterházy Péter)

1. Létszámalakulás

Évfolyam:	5.	6.	7.	8.	9/ny	9.	10.	11.	12.	Összesen:
Beiratkozott:	45	36	36	35	76	106	99	117	122	672
Kimaradt/Érkezett:	–	–	–	–	3/1	2/–	–/–	–/–	–/–	5/1
Tanév végi létszám:	45	36	36	35	74	104	99	117	122	668
Ebből fiú:	25	13	24	17	27	52	49	56	62	325
leány:	20	23	12	18	47	52	50	61	60	343

2. Tanulmányi eredmények

Az iskola tanulmányi átlaga: 4,45

Az egyes tantárgyak eredményei

Irodalom (dráma):	4,49	Földrajz:	4,48
Magyar nyelv:	4,52	Természetismeret (egészségtan):	4,44
Erkölcstan és etika:	4,51	Ének–zene:	4,64
Bevezetés a filozófiába:	4,00	Vizuális kultúra:	4,97
Tört. és állampolg. ismeretek:	4,51	Testnevelés és sport:	4,93
Angol nyelv:	4,69	Informatika:	4,64
Német nyelv:	4,32	Technika, életvitel és gyakorlat:	4,79
Francia nyelv:	4,57	Társadalomismeret:	4,53
Olasz nyelv:	4,55	Latin örökségünk:	4,66
Matematika:	3,99	Médiaismeret:	4,86
Fizika:	3,75	Művészetek:	4,70
Kémia:	3,74	Dráma és tánc:	5,00
Biológia és egészségtan:	3,82	Humán blokk	4,38
		Reál blokk	3,31
Bukások	1–2 tárgyból:	5	
	több tárgyból:	1	
	összesen:	6	

Az érettségi vizsga eredményei 2018

<i>Tantárgy</i>	<i>jeles</i>	<i>jó</i>	<i>közepes</i>	<i>elégséges</i>	<i>elégtelen</i>	<i>összesen</i>
Magyar nyelv és irodalom	89	28	4	1	–	122
Matematika	75	38	9	–	–	122
Történelem	73	47	2	–	–	122
Angol nyelv	86	6	3	–	–	95
Német nyelv	42	1	1	1	–	45
Francia nyelv	1	–	–	–	–	1
Biológia	19	6	2	–	–	27
Fizika	5	3	–	–	–	8
Informatika	69	9	–	–	–	78
Kémia	8	2	–	–	–	10
Földrajz	6	–	–	–	–	6
Ének-zene	–	1	–	–	–	1
Vizuális kultúra	1	–	–	–	–	1
Testnevelés	2	–	–	–	–	2

Az érettségizők százalékos teljesítménye tantárgyanként emelt szinten (zárójelben a létszám)

	12.N	12.A	12.B	12.C
	teljesítmény (%)			
Magyar nyelv és irodalom				78 (1)
Matematika	90 (6)	80 (5)	88 (1)	
Történelem	79 (9)	72 (5)	75 (5)	66 (2)
Angol nyelv	83 (10)	83 (10)	85 (13)	70 (2)
Német nyelv		92 (2)	83 (6)	68 (3)
Francia nyelv	87 (1)			
Biológia	84 (5)	77 (5)	78 (7)	60 (4)
Fizika		86 (1)	96 (1)	
Informatika	86 (5)	75 (5)	76 (4)	74 (2)
Kémia	80 (3)	88 (1)	67 (4)	42 (2)
Földrajz	90 (2)			
Testnevelés	76 (1)			
Összesen	80 (41)	84 (33)	83 (41)	58 (10)

Az érettségizők százalékos teljesítménye tantárgyanként középszinten

	12.N	12.A teljesítmény (%)	12.B	12.C
Magyar nyelv és irodalom	83	79	88	74
Matematika	84	88	77	72
Történelem	76	75	85	75
Angol nyelv	91	85	93	77
Német nyelv	91	86	89	75
Biológia	75	74	–	58
Fizika	90	82	71	75
Informatika	82	90	88	86
Kémia	–	76	–	–
Földrajz	85	–	–	–
Vizuális kultúra	–	92	–	–
Ének-zene	70	–	–	–
Testnevelés	–	–	98	–
Összesen	83	85	87	75

Kitűnően érettségizett tanulóink

12.A: Czémán Dávid, Czipa Borbála, Erdős Anna, Hujber Sándor, Jandó Ákos, Joós Petra, Landor Viktor, Lillik Jakab, Stancsics Máté, Tóth Máté

12.B: Berke Martin, Balázs Bence Ferenc, Csarankó Viktória, Farkas Vivien, Farsang Regina, Ferenczy Kata, Iberpaker Eszter, Hollós Boglárka, Horváth Zsófia, Nemes Laura, Sárosi Norberta Vanessza, Vaspöri Dóra, Vincze Virág

12.C: Fábíán Bernadett, Nagy Eszter

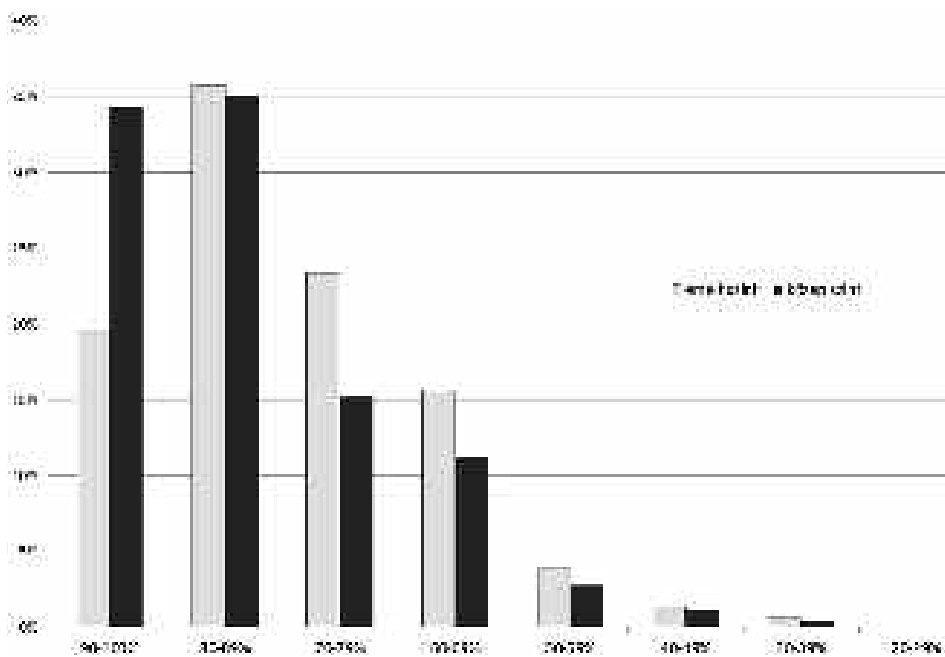
12.N: Gergály Szabolcs, Holányi Ákos, Mózsa Ábel, Németh Ciprián, Tóth Gabriella, Jakab Dávid; , Kiss Márk Zsolt, Kovács Kristóf, Kovács Petra, Rákóczi Anna, Schrettner Anna, Szakonyi Anna, Szekeres Kornél

Összesített eredmények az érettségien

	emelt szint % (fő)	középszint %		emelt szint % (fő)	középszint %
Magyar nyelv és irodalom	78 (1)	82	Fizika	90 (2)	79
Matematika	86 (12)	81	Informatika	76 (16)	87
Történelem	75 (21)	78	Kémia	68 (10)	76
Angol nyelv	83 (35)	87	Földrajz	90 (2)	87
Német nyelv	82 (11)	88	Vizuális kultúra	–	92
Francia nyelv	87 (1)	–	Testnevelés	76 (1)	98
Biológia	76 (21)	72	Ének-zene	–	70
Iskola összesen	79 (133)	82			

Az érettségi eredmények eloszlása emelt és középszinten

Összeállította: Horváth Attila és Kiss Zsolt

AZ ÚJ TANÉV ELÉ...

„A terv nem azért kell, hogy pontosan megvalósuljon, hanem azért, hogy legyen. A tervek valamennyire önmegvalósító jóslatként viselkednek akkor is, ha a fejlesztés során már sohasem nézünk beléjük.”
(Mérő László)

Pályázati kiírás

A Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma pályázatot hirdet a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium diákjai számára, a tehetséges, továbbtanulni szándékozó tanulók támogatására.

A pályázat célja: az egyetemet, főiskolát kezdő, a gimnáziumban érettségizett diák anyagi támogatása, egyetemi, főiskolai tanulmánya első félévében.

A pályázat díja: 20 000 (húszezer) Ft/fő/hó öt hónapon keresztül.

A pályázat elnyerésének feltételei

A pályázatot azoknak a 11. osztályos tanulóknak hirdetjük meg, akik közül az alapítvány a mindenkori lehetőségeinek figyelembevételével, legalább három fő nyerheti el az anyagi támogatást. Pályázhatnak azok az előző évfolyamot legalább 4,5-es átlageredménnyel végzett tanulók, akiknek eltökélt szándéka a továbbtanulás. Rendkívüli esetben az osztályfőnök támogató javaslata mellett végzős tanuló pályázatát is elfogadja a kuratórium.

A pályázat elnyerésének a fentiekén kívül alapvető feltétele az érvényes egyetemi vagy főiskolai felvételi igazolás.

Az azonos teljesítményű pályázók közül a kuratórium az anyagilag hátrányosabb helyzetű pályázók javára dönt. Ezt a döntést a kuratórium a tanári kar és a diákönkormányzat véleménye alapján hozza meg. E két testület egymástól függetlenül teheti meg javaslatát a kuratóriumnak.

A pályázat beadásának módja és határideje

A pályázat a tanuló saját kezűleg írt önéletrajzából álljon, amely térjen ki a diák addigi tanulmányi, sport, kulturális vagy egyéb tevékenységére, szülei anyagi helyzetére, és vázolja a választott felsőfokú szakterületről alkotott elképzeléseit, terveit.

A pályázatot 2018. október 31-ig kell benyújtani a gimnázium igazgatójához, a kuratórium elnökének címezve.

Az a pályázó, aki időközben a pályázat beadása után egyéb anyagi támogatást biztosító ösztöndíjat is szerez felsőfokú tanulmányaihoz (pl. vállalati, intézményi, minisztériumi, más alapítványi stb.), a kuratórium igazságos szándéka szerint nem kaphatja meg alapítványunk ösztöndíját. Ezen kitévelt azért tesszük, hogy az azonosan jó képességű diákok közül minél többen juthassanak anyagi támogatáshoz. A kuratórium illendőnek tartaná, ha az ilyen pályázó visszalépési szándékát bejelentené.

A kuratórium fenntartja azt a jogát, hogy az alapítvány anyagi helyzetétől függően háromnál több pályadíjat is kiadjon, illetve a pályázati összeg emeléséről döntsön.

A kuratórium tagjai szívből remélik, hogy pályázatukkal is folyamatos és jó teljesítményre sarkallják a gimnázium tanulóit, s szándékaik szerint hozzájárulnak az alma mater tehetséges diákjai eredményes munkájához, elismeréséhez.

Németh László
a kuratórium elnöke

A 2017/2018-as tanévben a kuratórium egyhangúlag úgy döntött, sikeres felvételi vizsgájuk esetén az alábbi tanulóknak adományoz egyetemi–főiskolai ösztöndíjat az első tanév első öt hónapjára havi 20 000 Ft-os összeggel: Flander Ádám 12.A, Landor Viktor 12.A, Csarankó Viktória 12.B, Nemes Laura 12.B, Tóth Kíra 12.B, Vaspöri Dóra 12.B, Vincze Virág 12.B, Perjési Anna Katinka 12.C, Kovács Petra 12.N, Németh Ciprián 12.N, Tóth Gabriella 12.N

Felsőfokú tanulmányai első félévére havi 25 000 Ft, kiemelt ösztöndíjat adományozott az alapítvány Kovács Kristóf 12.N osztályos tanulónak.

Dr. Boleratzky Gyula történelmi pályázat a 2018/19-es tanévre

Téma: Az I. világháború a Magyar Paizs újság tükrében.

100 éve tért véget az I. világháború. Borbély György, gimnáziumunk egykori tanára 1900-1917 között szerkesztette a Magyar Paizs újságot. A lap beszámol a háborús eseményekről, a hátszág életéről is.

Dr. Boleratzky Gyula történelmi tanár emléke előtt is tisztelgünk a témával, hiszen ő a limanovai csatáról írt összegzést. A Magyar Paizs újság számai interneten is elérhetők.

A pályázóktól azt várjuk, hogy bemutassák a háború hátszágára gyakorolt hatását és a gimnázium hadba vonult tanárainak és diákjainak sorsát.

A pályázat terjedelme (mellékletekkel együtt) 15–20 gépelt oldal.

Beadási határidő: 2019. április 25.

A történelem munkaközösség

Dr. Vida Sándor filozófiai díj

Pályatételek a 2018/19-es tanévre

A pénz- és értékes könyvjutalommal járó díj elnyeréséhez körülbelül 10 oldalas terjedelmű pályamunkát kell készíteni a következő két téma valamelyikéből. A pályaművek készítői törekedjenek arra, hogy munkájukban ötvözzék a filozófia, az etika, az irodalom és egyéb művészeti ágak gondolatait saját tapasztalataikkal, önálló véleményükkel!

1. *„Egy kultúra nemcsak akkor pusztul el, ha Athén és Róma finom terein megjelennek csatabárddal a barbárok, hanem elpusztul akkor is, ha ugyanezek a barbárok megjelennek egy kultúra közterein és igény nélkül nagy keresletet, kínálatot és árucserét bonyolítanak le. Te válogass. Ne finnyásan és orrfintorgatva válogass, hanem szigorúan és könyörtelenül. Nem lehetsz elég igényes erkölcsiekben, szellemiekben. Nem mondhatod elég következetesen: ez nemes, ez talmi, ez érték, ez vacak. Ez a dolgod, ha ember vagy, s meg akarod tartani ezt a rangot.”* (Márai Sándor)

Létezik-e európai kulturális identitás? Ha igen, mit jelent? Hogyan lehet, kell-e megvédeni?

2. *„Nomen est omen.”* – A nominatív determinizmusnak keresztelt elmélet szerint az ember neve befolyásolja munkáját és életét. Egyesek szerint a nevünk hatással van és lesz életünkre, jövőnkre, munkánkra és viselkedésünkre. Mi a névadás, a névválasztás szerepe és jelentősége életünkben? Mennyire határozza meg a kordivat a keresztnevek megválasztását?

A pályázat benyújtási határideje: 2019. április 25.

További információkért forduljatok tanáraitokhoz!

A humán munkaközösség

A Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium és az ECL Nyelvvizsgahelyet működtető Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány a 2018/2019. iskolai tanévben ismét pályázatot hirdet a gimnázium végzős diákjai részére

A Zrínyi Miklós Gimnázium Nyelvvizsgabajnoka 2019

cím elnyerésére.

Pályázati feltételek

- A pályázaton a Zrínyi Miklós Gimnázium végzős diákjai vehetnek részt.
- Pályázni a Zrínyi Miklós Gimnázium ECL Nyelvvizsgahelyen szerzett (nyelvvizsga-eredményt tartalmazó) nemzetközi nyelvvizsga bizonyítványok fénymásolatával lehet.
- Pályázni 4 komplex nyelvvizsga bizonyítvánnyal lehet; angol és német nyelv B2 és C1 szintű bizonyítványokkal. (A külön megszerzett írásbeli és szóbeli bizonyítvány is együtt komplex nyelvvizsga bizonyítványnak számít.)
- Kivételes esetben a pályázatot 3 ECL nyelvvizsga bizonyítvánnyal is be lehet nyújtani. Ha a pályázó az egyik nyelvből (angol vagy német) a B2 szintet átgörvva egyből C1 szintű nyelvvizsga bizonyítványt szerzett, akkor a B2 középfokú bizonyítványt helyettesíteni lehet C1 felsőfokú eredménnyel, ebben az esetben az adott nyelvből a C1 eredmény kerül duplázásra.
- A pályázaton (automatikusan) az a résztvevő nyer, aki a nyelvvizsgákon szerzett és összeadott legmagasabb százalékpontos eredményt érte el (maximum 400 százalékpont).
- A pályázat nyertese oklevelet és egyszeri teljes vizsgadíj visszatérítést kap (25.000 Ft).
- A díjat a ballagás alkalmával az iskola igazgatója adja át.
- A pályázatot (nyelvvizsga bizonyítványok fénymásolatai) a nyelvvizsgahelyen lehet benyújtani.
- A pályázat benyújtásának határideje: 2019. április 20.

Németh László
a kuratórium elnöke

Horváth Attila
igazgató

ZALAEGRSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM ECL NYELVVIZSGAHELY

8900 Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30., telefon/fax: 92/313-490
webhely: www.zmgzeg.sulinet.hu, e-mail: ecl-zmgzeg@freemail.hu

ECL nyelvvizsga időpontok
a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumban
2018-ban angol és német nyelvből

Az alábbi időpontok az írásban mért készségekre vonatkoznak, a szóbeli kommunikáció vizsga napja ettől eltérhet.

Október:

október 05. B1,C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)

október 06. B2 szint (államilag elismert középfok)

Jelentkezési határidő: 2018. szeptember 06.

December:

december 07. B1,C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)

december 08. B2 szint (államilag elismert középfok)

Jelentkezési határidő: 2018. november 08.

Vizsgadíjak:

Teljes vizsga: B1 - 25.000 Ft / B2 - 28.000 Ft / C1 - 29.000 Ft

Részvizsga: B1 - 15.000 Ft / B2 - 17.000 Ft / C1 - 17.500 Ft

Jelentkezés:

ONLINE jelentkezés: www.ecl.hu

Vizsgadíjfizetés:

A jelentkezési határidőig két részletben banki utalással.

1. részlet:

Komplex vizsga: B1 17.500 Ft / B2 19.000 Ft / C1 19.500 Ft

Írásbeli/szóbeli részvizsga: B1 11.000 Ft / B2 12.000 Ft / C1 12.500 Ft

Számlatulajdonos számlaszáma: 10024003-00282716-00000000

Számlatulajdonos neve: Pécsi Tudományegyetem

Közlemény: 150057 + vizsgázói azonosító + vizsgázó neve

PTE hallgatók kedvezményes díjai: <http://ecl.hu/vizsgadij/>

2. részlet:

Komplex vizsga: B1 7.500 Ft / B2 9.000 Ft / C1 9.500 Ft

Írásbeli/szóbeli részvizsga: B1 4.000 Ft / B2 5.000 Ft / C1 5.000 Ft

Számlatulajdonos számlaszáma: 11749008-20149334

Számlatulajdonos neve: Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány

Közlemény: vizsgázói azonosító + vizsgázó neve

Számlaigény esetén az on-line regisztrációkor meg kell adni a számlázási adatokat, valamint az utalás közleményében fel kell tüntetni a vizsgázói azonosítót és a vizsgázó nevét. Az összeg(ek) utalásához szükséges pontos banki adatok a regisztrációkor létrejövő Vizsgázói oldalon találhatóak. Az igazolásokat mindkét utalásról a jelentkezési határidőig a Zrínyi Miklós Gimnázium titkárságán személyesen lehet bemutatni, vagy digitálisan az ecl-zmgzeg@freemail.hu címre elküldeni.

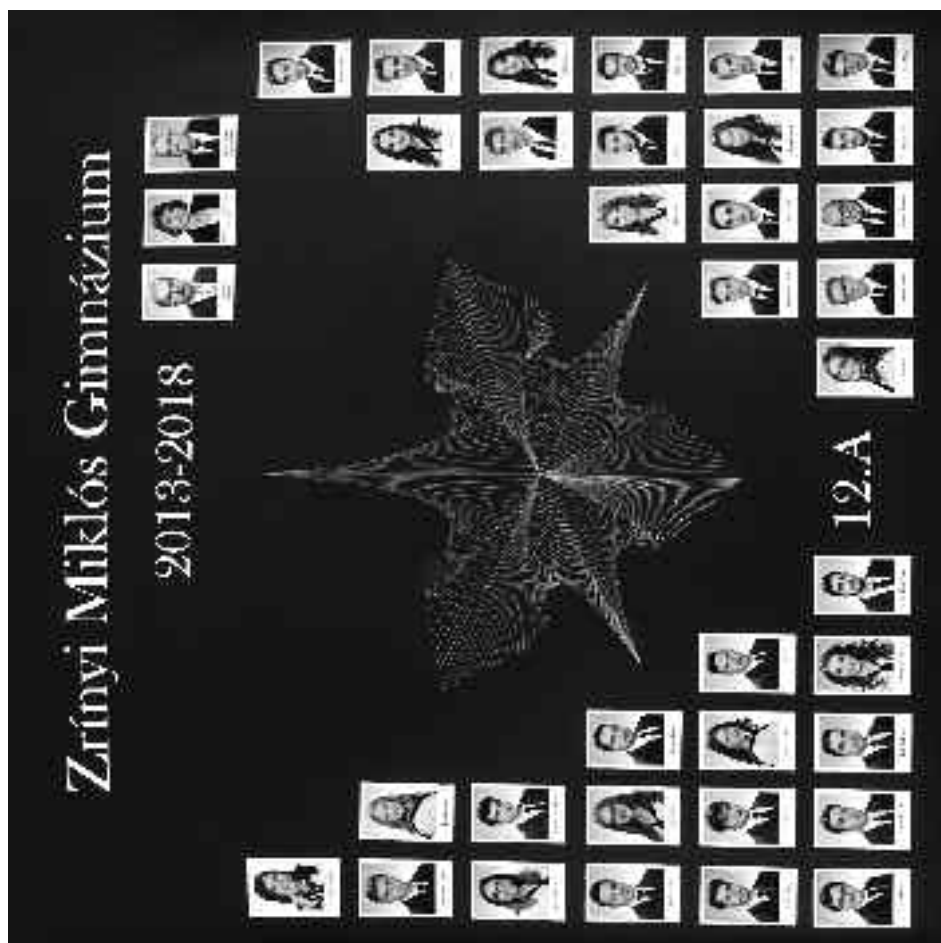
ZALAEGRSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM ECL NYELVVIZSGAHELY

8900 Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30., telefon/fax: 92/313-490

webhely: www.zmgzeg.sulinet.hu, e-mail: ecl-zmgzeg@freemail.hu

Végzős osztályaink tablói

Zrínyi Miklós Gimnázium 12. B

2013
-2018

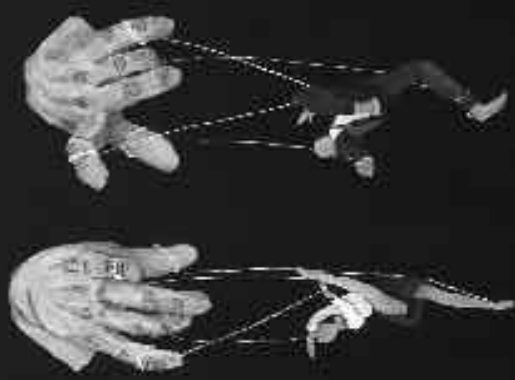

2013-2018

Zinyi Miklós Gimnázium RC

2018

2013

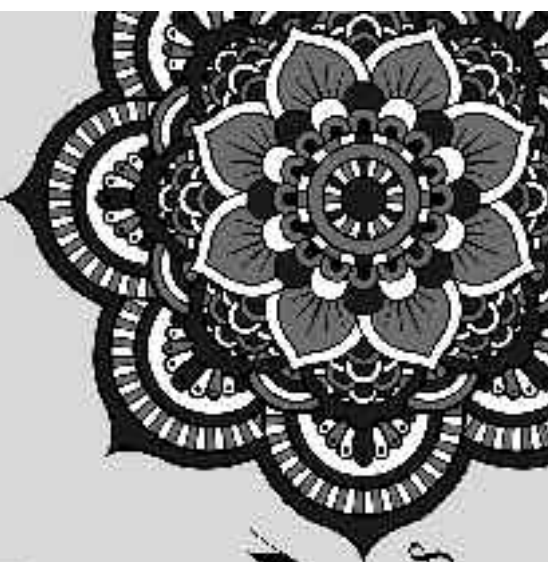

Lányi Miklós Gimnázium

12. évfolyam

2010-2018

Tartalom

...ÉS AKKOR MEGÁLLTUNK EGY PILLANATRA	5
<i>Szalagavató – 2018</i>	5
<i>Ballagás – 2018</i>	9
EZ MIND VELÜNK TÖRTÉNT	15
<i>Túrázik a Zrínyi (Laposa Hédi, Mészáros Sára)</i>	15
<i>Gólyaavató matekos módra (Belső Mátyás, Kovács Bence Kálmán)</i>	16
<i>Kalandozások a művészet világában (Kintli Emese)</i>	17
<i>Színház angolul (Bakos Erik, Varga Bence Benedek)</i>	20
<i>„Ment-e a könyvek által a világ elébb?” (Vörösmarty Mihály)</i>	21
<i>Felelsz, vagy mersz (Simon Klaudia Barbara)</i>	21
<i>Gondolatok a „Pubersrác” című könyvről (Bujtor Csilla)</i>	23
<i>Piano forte (Tornyos Karolina)</i>	23
<i>Indigó nyár (Salamon Jázmin Ramóna)</i>	24
<i>Éles és gyors sikoly (Fébert Zita)</i>	24
<i>Ezopra 1., 2., 3 (Fébert Zita)</i>	24
<i>Üzemlátogatás a Continental veszprémi telephelyén (Belső Bence,</i> <i>Cseke Adél, Gergály Dorisz, Horváth Tamás, Sebők Csanád)</i>	25
<i>Nichts ist erledigt (Peresztégi Míra Zsófia)</i>	26
<i>„Papírhoznak árnya ring” (Szládovics Fanni Vanessza)</i>	27
<i>Zene a mesék képzeletbeli birodalmáról (Rácz Eszter Veronika)</i>	28
<i>Jöttünk, láttunk, visszamennénk! (Horváth Petra, Rosta Maya)</i>	30
<i>Egy élmény – két szemszög (Schandl Yvette Mária, Rácz Eszter Veronika)</i>	31
<i>Költészetnapl slam a Zrínyiben (Varga Vencel)</i>	33
<i>Parlamentlátogatás, avagy egy felejthetetlen élmény (Molnár Bence)</i>	34
<i>Rejtő rejtvénye (Horváth Alíz)</i>	35
<i>24 órás vetélkedőről – avagy „Aludj máskor” (Gyenese Lili)</i>	35

<i>Három nap a felhők között (Babolcsay Barbara)</i>	37
<i>Németországi kalandok (Kintli Emese)</i>	38
<i>Erdély 2018 (Major Fanni Napsugár)</i>	40
<i>Határtalanul – kirándul a 7.N (Szakonyi Franciska, Erdélyi Hanga Milla)</i> ..	42
<i>A Zöld Kampuszon jártunk (Regényi Dorottya Luca)</i>	45
<i>Mesterhármás (Holányi Zsófia, Rosta Maya, Molnár Bence)</i>	46
<i>COOL-Túra – kultúra (Forintos Fruzsina, Bajnóczy Zoltán)</i>	47
<i>A profi újságírás fájdalmas (Varga Vencel)</i>	48
<i>Folyók – várak (Pencsov Roland, Simon Klaudia, Tóth Szabina)</i>	50
<i>Pécsi Művészeti Fesztivál (Salamon Annamária)</i>	51
<i>Nyári angolozás amerikai önkéntesekkel (Adroviczné Tüske Ágnes)</i>	52
ÍGY ÍRUNK MI (Czett Mátyás)	53
<i>Mi a baj a lányokkal? (Tanner Rebekka Rita)</i>	54
<i>Vörösmarty Mihály: Csongor és Tünde (Peresztegi Míra Zsófia)</i>	55
<i>A boldogság relatív (Rácz Eszter Veronika)</i>	56
<i>Kedves üzenetek – cetlik a falon (Amamou Martin, Bödő Lajos, Király Lénárd, Nátrán Péter)</i>	57
<i>Ki a tanár? (Varga Vencel)</i>	59
<i>A SZAKE Magyarország az én hazám című verseny zrínyis csapatának kétpercese (Bábel Ádám, Hoffmann Ádám, Vitkovics Patrik)</i>	60
<i>SZAKE Magyarok Európában című verseny zrínyis csapatának kétpercese (Ferenczy Kata, Vaspöri Dóra, Lakatos Szilárd)</i>	61
<i>Politikai vita a Függetlenségi Nyilatkozat ügyében (Kiss Kíra, Somogyi Laura, Zimborás Márk)</i>	62
<i>Téli kert (Szabó Márk Kálmán)</i>	63
EZ SIKERÜLT	65
<i>Az élet értéke: abortusz, eutanázia, halálbüntetés... (Bérczesi Nóra)</i>	65
<i>Felnőttek gyerekek, gyerekes felnőttek (Bérczesi Nóra)</i>	66
<i>Földrajz OKTV (Csiszár Barnabás)</i>	68

<i>EUSO 2018, Ljubljana (Pácsonyi Péter)</i>	73
<i>A távol közelsége (Kósa Panna)</i>	75
<i>Tanulj programozni a YouTube-on! (Juhász Tibor)</i>	78
<i>Zeneklub – online (Juhász Tibor)</i>	78
<i>Programozási ismeretek (Juhász Tibor)</i>	79
<i>Középszintű érettségi történelemből (Kovács Kristóf)</i>	80
<i>Középszintű érettségi magyar nyelv és irodalomból (Erdős Anna, Hujber Sándor, Tóth Gabriella)</i>	81
<i>Emelt szintű érettségi történelemből (Holányi Ákos)</i>	85
<i>Középszintű érettségi magyar nyelv és irodalomból (Koczka Zsóka Mária)</i>	86
MEGTUDTUK	89
<i>Kedves Gyöngyi, Gyöngyi néni! (Szűcsné Jóna Ágota, Vajda Lászlóné, Büki Bettina)</i>	92
<i>„Én iskolám, köszönöm... Bár zord a harc, megéri...” (Dr. Vajda Istvánné)</i>	94
<i>Érettségi tétel, életrajzi vázlat (Bödöcs Tibor)</i>	97
<i>Kedves Ági! (Dr. Bolerátzky Lóránd)</i>	98
<i>1848 emlékezete gimnáziumunkban (Vajda Lászlóné)</i>	99
<i>A zalaegerszegi Magyar Királyi Deák Ferenc Gimnázium diákja voltam (Csath Béla)</i>	101
<i>Dr. Harkány Éva emlékére (Baksa Natália)</i>	110
A 2017/2018. TANÉV KRÓNIKÁJA (Kollaricsné Soós Erika)	113
<i>A Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium Diákönkormányzatának 2017–2018. évi rendezvényei (Stárics Roland)</i>	132
<i>Alma mater, avagy mit köszönhetek a Zrínyinek (Lakatos Szilárd)</i>	136
<i>Milyen érzés DÖK-elnöknek lenni? (Varga Vencel)</i>	137
<i>A Borbás György Folyosógaléria kiállításai a 2017/18-as tanévben</i>	139
<i>Nem lehetek (Varga Vencel)</i>	141

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK (Kiss Zsolt)	143
<i>Díjazott tanáraink</i>	143
<i>Díjazott diákjaink</i>	144
<i>Tanulmányi versenyek eredményei</i>	145
<i>Sportversenyek eredményei</i>	177
<i>A tantestület névjegyzéke a 2017/2018-os tanévben</i>	186
<i>A gimnázium társadalmi testületeinek vezetői</i>	189
<i>Iskolánk ügyviteli és technikai dolgozói</i>	189
<i>A tanulók névjegyzéke</i>	190
ADATOK ÉS SZÁMOK BŰVÖLETÉBEN (Horváth Attila, Kiss Zsolt)	215
AZ ÚJ TANÉV ELÉ... – PÁLYÁZATI KIÍRÁSOK	219
VÉGZŐS OSZTÁLYAINK TABLÓI	224

Az illusztrációként szolgáló rajzokat készítette:

Csontos Hanna, Főző Lili, Henics Blanka Regina, Horváth Alexandra, Király Dalma,
Peterdi Regina, Pigler Szofi Anna, Simon Szófia, Takács Enikő, Varga-Sós Emma,
Wappler Franciska

Fotók:

Bokányi Tiborné, Simon Endre, Sopronyi Anna Eszter és Turós Ákos Zoltán

